

1. Η υπόθεση του ΟΤΕ

Από την ίδρυση του ΟΤΕ το 1949 και μέχρι το 1977 η γερμανική εταιρεία Siemens σχεδόν μονοπωλούσε τις προμήθειες του ΟΤΕ σε τηλεπικοινωνιακό και υποστηρικτικό υλικό (ηλεκτροπαραγωγικά συστήματα, ηλεκτρολογικό υλικό κλπ.).

Στις 11.11.1977 ανακοινώθηκε από την τότε Κυβέρνηση η ίδρυση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ηλεκτρονικών (ΕΛΒΗΛ Α.Ε) με κεφάλαιο 400 εκατ. δρχ. και μετόχους την ΕΤΒΑ με 55% και τον ΟΤΕ με 45%. Η ΕΛΒΗΛ είχε ως σκοπό την οργάνωση και λειτουργία βιομηχανικής μονάδας παραγωγής ηλεκτρονικού τηλεπικοινωνιακού υλικού τόσο για τις ανάγκες του ΟΤΕ όσο και για τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Στις 29.04.1981 η ΕΛΒΗΛ προκήρυξε διεθνή μειοδοτικό διαγωνισμό με αριθ. 7901 για την ανεύρεση συνεταιρίου, επειδή ήταν αναγκαία η εισαγωγή τεχνογνωσίας μέσω κατασκευάστριας εταιρείας του Εξωτερικού. Στόχος ήταν η μελέτη και κατασκευή εργοστασίου παραγωγής ηλεκτρονικού τηλεπικοινωνιακού υλικού, το οποίο θα κάλυπτε τις αρχικές ανάγκες του ΟΤΕ που έφταναν τις 225.000 γραμμές. Την παραγωγή θα ανέλαμβανε η ΕΛΒΗΛ. Το Δ.Σ της ΕΛΒΗΛ συγκρότησε Επιτροπή Αξιολόγησης των προσφορών των κατασκευαστριών οίκων που συμμετείχαν στο διαγωνισμό.

Το Νοέμβριο του 1983 η Επιτροπή Αξιολόγησης υπό τον καθηγητή κ. Σταύρο Θωμαδάκη έκρινε ότι οικονομικά και τεχνικά επικρατέστερες ήταν οι προσφορές των κατασκευαστριών εταιρειών Siemens και Ericsson, οι οποίες είχαν αναπτύξει τις τεχνολογίες EWSD και AXE – 10 αντίστοιχα για τα ψηφιακά κέντρα. Το θέμα επιλογής των τεχνολογιών τέθηκε από τη Βάσω Παπανδρέου, Υφυπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας στη συνεδρίαση του ΚΥΣΥΜ στις 16.09.1986 με τίτλο: «Ψηφιακά Συστήματα Τηλεπικοινωνίας ΕΛΒΗΛ». Στη συνεδρίαση αυτή, όπως προκύπτει από τα πρακτικά που τηρήθηκαν, αναπτύχθηκε μια έντονη επιχειρηματολογία για την εισαγωγή των τεχνολογιών που θα παρήγαγαν τηλεπικοινωνιακό υλικό μέσω της ΕΛΒΗΛ και αν έπρεπε να επιλεγούν δύο ευρωπαϊκές τεχνολογίες ή μία ευρωπαϊκή και μία αμερικάνικη. Το ΚΥΣΥΜ στην πραγματικότητα δεν πήρε καμία απόφαση και όσοι την επικαλέστηκαν στη συνέχεια το έκαναν για να αιτιολογήσουν τις δικές τους επιλογές. Το θέμα επεστράφη και πάλι στην

ΕΛΒΗΛ, η οποία υπό την προεδρία του κ. Ν. Ζωγράφου αποφάσισε την επιλογή των τεχνολογιών EWSD και AXE-10 και των κατασκευαστριών εταιρειών SIEMENS και ERICSSON αντίστοιχα για την υλοποίηση στην Ελλάδα του προγράμματος παραγωγής των ψηφιακών τηλεφωνικών κέντρων μέσω της ΕΛΒΗΛ. Επειδή η ισχύουσα νομοθεσία το 1977 προέβλεπε ότι για να μπορεί μια εταιρεία να συνυπογράψει δουλειές με το Δημόσιο θα έπρεπε να έχει ελληνική συμμετοχή τουλάχιστον 30%. Οι δύο κατασκευάστριες εταιρείες είχαν φροντίσει να υποδείξουν την SIEMENS A.E. ή SIEMENS και την INTRACOM ή ERICSSON ως τους επίσημους συνεργάτες τους στην Ελλάδα για να ξεπεράσουν το πρόβλημα της νομοθεσίας. Το πρώτο μεγάλο βήμα της μονοδρόμησης των προμηθειών του ΟΤΕ έχει γίνει και μοναδικό εμπόδιο είναι πια, η ύπαρξη της ΕΛΒΗΛ. Ο κ. Αναστάσιος Μαντέλης, Πρόεδρος του ΟΤΕ και ο κ. Θεοφάνης Τόμπρας, Διευθύνων Σύμβουλος ΟΤΕ, πιέζουν για την κατάργηση της ΕΛΒΗΛ. Προκαλούν σύσκεψη στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας υπό τον κ. Κώστα Σημίτη με συμμετοχή του ΥΒΕΤ του ΥΜΕ του ΟΤΕ και της ΕΤΒΑ. Ο κ. Αναστάσιος Μαντέλης και ο κ. Θεοφάνης Τόμπρας ζητούν την κατάργηση της ΕΛΒΗΛ και με την πρόταση αυτή συμφωνεί η ΕΤΒΑ και το ΥΒΕΤ.

Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Κωνσταντίνος Μπαντουβάς εκφράζοντας έντονες διαφωνίες και με επιχειρήματα ανατρέπει την άποψη για την κατάργηση της ΕΛΒΗΛ, αποχωρεί από τη σύσκεψη και ζητά από τον κ. Ιωάννη Παπανικολάο, Οικονομικό Σύμβουλο του Πρωθυπουργού και Γραμματέα του ΚΥ.Σ.Ε.Α να ενημερώσει τον Πρωθυπουργό. Η όλη όμως διαδικασία δεν σταμάτησε εκεί και σύντομα ανακοινώθηκε η κατάργηση της ΕΛΒΗΛ, χωρίς να ζητηθεί η γνώμη του αρμόδιου υπουργού.

Από τη στιγμή εκείνη ξεκινά το οριστικό «δέσιμο» του Ο.Τ.Ε. στο άρμα της Siemens. Ουσιαστικά καταργήθηκε η ΕΛΒΗΛ και χάθηκε η προοπτική δημιουργίας κρατικού φορέα παραγωγής ψηφιακών κέντρων για τις επικοινωνίες της χώρας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η ΕΛΒΗΛ να αποτελέσει απλά τον ενδιάμεσο κρίκο για τις κρατικές προμήθειες από τις πολυεθνικές, να υποβιβαστεί με τέτοιο τρόπο ώστε α) ο ΟΤΕ να αποστασιοποιηθεί από τη λειτουργία της ΕΛΒΗΛ και β) να αποχωρήσει η ΕΤΒΑ από το εταιρικό σχήμα. Το 1985 έχει ήδη εκδοθεί η «Λευκή Βίβλος» των τηλεπικοινωνιών, πολιτικό κείμενο Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το οποίο επιτάσσει την απελευθέρωση της

αγοράς στις τηλεπικοινωνίες, υπαγορεύοντας εκσυγχρονισμό του δικτύου σε ψηφιακό.

Στις 22.12.1987 το ΔΣ του ΟΤΕ μετά από εισήγηση του τότε Γενικού Διευθυντή προχώρησε στην απευθείας προμήθεια 84.000 κυκλωμάτων και 20.000 ψηφιακών παροχών συνολικής αξίας 7,5 δις δρχ. στις επιλεγείσες από την ΕΛΒΗΛ εταιρείες, επικαλούμενος απόφαση του ΚΥΣΥΜ για πενταετές πρόγραμμα ψηφιοποίησης του δικτύου του Ο.Τ.Ε.

Οι συμβάσεις αυτές γνωστές ως συμβάσεις 7160 και 7170 υπογράφηκαν από τον κ. Κωνσταντίνο Μπαντουβά, θεωρήθηκαν αυτοτελείς και δεν εντάχθηκαν στο πρόγραμμα πενταετούς ψηφιοποίησης του δικτύου του Ο.Τ.Ε.. Οι προμηθευτές ανέλαβαν την υποχρέωση να προμηθεύσουν τον ΟΤΕ υλικά ή υπηρεσίες και να επενδύσουν στην ΕΛΒΗΛ συνολικά μια προστιθέμενη αξία ίση με το 26% του 7,5 δις δρχ.

Όπως έγινε γνωστό, οι τιμές των παραπάνω συμβάσεων ήταν σημαντικά υπερτιμημένες σε σχέση με τις τιμές της διεθνούς αγοράς. Στη Διοίκηση του ΟΤΕ επισημάνθηκε από τον τότε Υπουργό κ. Κωνσταντίνο Μπαντουβά, ότι η British Telecom προμηθεύτηκε κέντρα AXE της ERICSSON με τίμημα πολύ χαμηλότερο από το προτεινόμενο στη σύμβαση. Συγκεκριμένα η British Telecom πλήρωσε 23.893 δρχ. ανά ψηφιακή παροχή αντί του ποσού των 85.195 δρχ. που θα αγόραζε ο ΟΤΕ. Σημειώνεται ότι ο Καναδάς προμηθεύτηκε κέντρα EWSD με τίμημα 25.000 δρχ. ανά ψηφιακή παροχή αντί του ποσού των 69.457 δρχ. που αγόρασε ο ΟΤΕ (βλ. TIME τεύχος 10/1987, INTERNATIONAL COMMUNICATION τεύχος 3/1988). Δηλαδή στη «Σύμβαση 7160» όπου προμηθευτής ήταν η Ericsson η μέση τιμή κόστους των ψηφιακών παροχών ήταν για τον ΟΤΕ 256% μεγαλύτερη από τη μέση τιμή που αγόρασε η British Telecom. Στα δε κυκλώματα η μέση τιμή χρέωσης για τον ΟΤΕ ήταν 176% μεγαλύτερη από αυτά που προμηθεύτηκε ο Καναδάς. Στη «Σύμβαση 7170», όπου προμηθευτής ήταν η Siemens, οι αντίστοιχες προσαυξήσεις ήταν 165% και 109% αντίστοιχα.

Το 1988 η Διοίκηση του Ο.Τ.Ε. ενέκρινε την αγορά 470.000 ψηφιακών παροχών με απευθείας ανάθεση στους οίκους INTRACOM και SIEMENS συνολικής αξίας 32 δις δρχ.

Το καλοκαίρι του 1989 ορίστηκε νέα Διοίκηση στον ΟΤΕ αποτελούμενη από τους κ. Αναστάσιο Μήνη, κ. Κυριάκο Κιουλάφα και κ. Κ. Μαραβέλα. Η νέα

Διοίκηση ανέθεσε σε τετραμελή επιτροπή του ΟΤΕ με επικεφαλής το μέλος του Δ.Σ. κ. Τ. Κεφαλέα να ελέγξει τη νομιμότητα των συμβάσεων 7160 και 7170. Η επιτροπή παρέδωσε το πόρισμά της στις 23 Οκτωβρίου 1989 (βλ. σχετ. 1, έκθεση ελέγχου συμβάσεων 7160 και 7170). Τα κύρια σημεία του ήταν:

1. Η προμήθεια έγινε με απευθείας ανάθεση επικαλούμενη ανύπαρκτη απόφαση του ΚΥΣΥΜ και κατά παράβαση του Κανονισμού Προμηθειών του ΟΤΕ.
2. Οι τιμές των συμβάσεων ήταν κατά πολύ μεγαλύτερες των διεθνών τιμών, αλλά και εκείνων που είχαν προκύψει από το διαγωνισμό που είχε προκηρύξει η ΕΛΒΗΛ.

Αποφασίστηκε το πόρισμα να αποσταλεί στον εισαγγελέα, για να διαπιστωθεί αν υπάρχουν ποινικές ευθύνες και να αξιοποιηθεί στην επαναδιαπραγμάτευση των συμβάσεων με τις δύο εταιρείες.

Η τότε Διοίκηση του ΟΤΕ αγνόησε το πόρισμα του κ. Κεφαλέα και εισηγήθηκε στον τότε Αναπληρωτή Υπουργό Μεταφορών κ. Ιωάννη Κεφαλογιάννη τη συνέχιση των διαπραγματεύσεων για την προμήθεια των 470.000 ψηφιακών παροχών με απευθείας ανάθεση.

Ο κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης δε συμφώνησε με την εισήγηση της Διοίκησης του ΟΤΕ και έδωσε εντολή να προχωρήσει ο ΟΤΕ σε δημόσιο διαγωνισμό για την προμήθεια των 470.000 ψηφιακών παροχών ώστε να διασφαλιστεί το συμφέρον του Οργανισμού. Η Διοίκηση του ΟΤΕ αγνόησε την υπουργική εντολή και επέμεινε στην απευθείας ανάθεση στους συγκεκριμένους προμηθευτές.

Στις 25.01.1990 ο κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης εισήγαγε το θέμα στο Υπουργικό Συμβούλιο, το οποίο δεχόμενο την εισήγησή του αποφάσισε ομόφωνα τη διενέργεια δημόσιου διαγωνισμού και έδωσε εντολή στον ΟΤΕ να σταματήσει τις διαπραγματεύσεις με τους προμηθευτές για την απευθείας ανάθεση. Το Υπουργικό Συμβούλιο όρισε τριμελή επιτροπή με τους Υπουργούς κ. Γιώργο Γεννηματά, κ. Νικόλαο Θέμελη και κ. Ιωάννη Κεφαλογιάννη, με την εντολή να παρακολουθεί την υλοποίηση της απόφασής του σχετικά με τη διενέργεια δημόσιου διαγωνισμού (βλ. σχετ. 2, απόσπασμα πρακτικών του Υπουργικού Συμβουλίου της συνεδρίασης στις 25.01.1990). Η Διοίκηση του ΟΤΕ αγνόησε

αυτή την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και προχώρησε σε απευθείας ανάθεση.

Μετά από διαπραγματεύσεις, η Επιτροπή Επαναδιαπραγμάτευσης που όρισε η Διοίκηση του ΟΤΕ κατέληξε σε πόρισμα. Βάσει αυτού του πορίσματος η Διοίκηση των κ. κ. Αναστάσιου Μήνη – Κυριάκου Κιουλάφα, στις 26 Ιανουαρίου 1990, έστειλε ενημερωτικό σημείωμα στους τρεις πολιτικούς αρχηγούς και στον κ. Ξενοφώντα Ζολώτα, Πρωθυπουργό της Οικουμενικής Κυβέρνησης, που είχε προκύψει από τις νέες εκλογές, στο οποίο επισημαίνεται ότι επιτεύχθηκε βελτίωση της σύμβασης που είχε κάνει ο κ. Θεοφάνης Τόμπρας, κατά 6 δισ. δραχμές (από 32,5 σε 26,5). Η μείωση αυτή αφορούσε ουσιαστικά και αντίστοιχη μείωση του υλικού γεγονός που αποκρύβει από την τότε πολιτική ηγεσία. Παράλληλα, έθεσε υπόψη τους δύο εναλλακτικές επιλογές:

- i. είτε να υπογραφεί η βελτιωμένη σύμβαση
- ii. είτε να ακυρωθεί και να προκηρυχτεί νέος ανοιχτός διαγωνισμός, με συνέπεια όμως, αφ' ενός, ατέρμονες δικαστικές διαμάχες με τις δύο εταιρείες και αφ' ετέρου αδυναμία του Ο.Τ.Ε. για δύο τουλάχιστον χρόνια να ικανοποιήσει το επενδυτικό του πρόγραμμα για την ψηφιοποίηση του δικτύου του.

Οι Πολιτικοί Αρχηγοί και ο τότε Πρωθυπουργός, παίρνοντας υπόψη τους το ενημερωτικό σημείωμα, διατύπωσαν τη γνώμη ότι ο ΟΤΕ θα έπρεπε να προχωρήσει στην πρώτη λύση. Την επομένη, το Δ.Σ. του Οργανισμού ομόφωνα κατακύρωσε την αναθεωρημένη σύμβαση των 470.000 ψηφιακών παροχών. Με αναφορά του στα ΜΜΕ το προεδρείο της ΟΜΕ - ΟΤΕ εκτίμησε θετικά την απόφαση αυτή (χωρίς να έχει υπόψη του όλα τα δεδομένα και χωρίς την έγκριση του Δ.Σ. της ΟΜΕ-ΟΤΕ).

Με αυτό το σκεπτικό η Διοίκηση του ΟΤΕ εισηγήθηκε ομόφωνα στην Κυβέρνηση Ζολώτα να προκριθεί η βελτιωμένη συμφωνία. Με βάση αυτή την εισήγηση οι πολιτικοί αρχηγοί και ο Πρωθυπουργός δεν απέτρεψαν την υπογραφή της σύμβασης. Το ΚΚΕ με γνώση πλέον του τι είχε συμβεί, διατύπωσε τότε τρεις προτάσεις:

- «Πρώτον, τη σύσταση Διακομματικής Επιτροπής για τον έλεγχο των μεγάλων κρατικών προμηθειών και του ΟΤΕ.

- Δεύτερον, να ξεκινήσουν αμέσως οι διαδικασίες για την προκήρυξη του νέου διαγωνισμού προμήθειας ψηφιακών κέντρων από τον ΟΤΕ και, παράλληλα, να κινηθούν διαδικασίες απεμπλοκής από την υποχρεωτική συνεργασία με τη SIEMENS.
- Τρίτον, να αποσαφηνιστεί ο προσανατολισμός και να αποφασιστεί ο ρόλος της ΕΛΒΗΛ, η οποία μετά τις αποφάσεις του ΚΥΣΥΜ ήταν «κλινικά νεκρή» και να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις για την εκπλήρωση του προγράμματος ανάπτυξης του ΟΤΕ».

Στις 15.01.1991, με Κυβέρνηση του κ. Κωνσταντίνου Μητσοτάκη η καινούρια Διοίκηση του ΟΤΕ (Θέμελης - Κουρεμένος) εισηγήθηκε στο ΔΣ την ανάθεση προμήθειας 720.000 παροχών στις δύο εταιρείες. Με την εισήγηση διαφώνησε ο εκπρόσωπος των εργαζομένων στο ΔΣ του ΟΤΕ. Λίγους μήνες αργότερα, η σύμβαση κατακυρώθηκε, αλλά μειώθηκε ο αριθμός των παροχών στις 400.000.

Το Μάρτιο του 1992, το ΔΣ του ΟΤΕ αποφάσισε την προκήρυξη ανοιχτού διεθνούς διαγωνισμού για 1.100.000 ψηφιακές παροχές.

Στις 21.07.1992, το ΔΣ του ΟΤΕ αποφάσισε την προμήθεια άλλων 157.000 περίπου παροχών για τις ανάγκες του 1993 από τις εταιρείες INTRACOM και SIEMENS, ως επέκταση προηγούμενων συμβάσεων με τις δύο αυτές εταιρείες. Δύο μέρες αργότερα, κατέθεσαν προσφορές για τις 1.100.000 παροχές οι εταιρείες AT& T, NORΘΕΡΝ ΤΕΛΕΚΟΜ, ΑΛΚΑΤΕΛ, SIEMENS και INTRACOM. Αξιολογήθηκαν οι τεχνικές και οικονομικές προσφορές.

Στις 04.03.1993 το Συμβούλιο Εφετών εξέδωσε το υπ' αριθμ. 597 βούλευμα με το οποίο απήλλαξε όλους του κατηγορουμένους από κάθε κατηγορία (βλ. σχετ. 3, υπ' αριθμ. ΕΠ 597/1993 έγγραφο του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης).

Στις 13.04.1993 έγινε από το ΔΣ του ΟΤΕ η πρώτη αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών των πέντε εταιρειών, με βάση δύο βαθμολογίες, της Επιτροπής Αξιολόγησης και της Διεύθυνσης Κέντρων. Σύμφωνα με τη πρώτη απορρίφθηκαν οι προσφορές των AT&T, ΑΛΚΑΤΕΛ και NORΘΕΡΝ ΤΕΛΕΚΟΜ. Τελικά από τη σύνθεση των δύο βαθμολογιών κατατάχθηκε πρώτη η INTRACOM και ακολούθησε η SIEMENS.

Στις 07.05.1993 το ΔΣ του ΟΤΕ άνοιξε τις οικονομικές προσφορές των πέντε εταιρειών και τον Απρίλιο του 1994 η σύμβαση κατακυρώθηκε στους δυο μειοδότες.

Στις 14.06.1993 το συμβούλιο των ευρωπαϊκών κοινοτήτων εξέδωσε την οδηγία 38/93 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών με στόχο την ολοκληρωτική απελευθέρωση της αγοράς στον τομέα των τηλεπικοινωνιών. Η οδηγία προέβλεπε την προοδευτική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου η οποία θα έληγε ως την 31 Δεκεμβρίου 1993 και θα δημιουργούνταν έτσι ένας χώρος χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων. Σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 59 της συνθήκης, απαγορεύονταν οι περιορισμοί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών όσον αφορά τις συμβάσεις προμηθειών και υπηρεσιών που συνάπτονται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών. Δεδομένου όμως ότι κρίθηκε ότι η εφαρμογή της οδηγίας το αργότερο ως την 1.1.1994 και το άνοιγμα της αγοράς στον ανταγωνισμό μπορεί να είχε ιδιαίτερα βλαπτική επίδραση στις οικονομίες ορισμένων χωρών, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, έδωσε για την χώρα μας παράταση για συμμόρφωση στην εν λόγω οδηγία μέχρι την 01.01.1998.

Κατά το άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας οι συμβάσεις πλαίσιο που είχαν συναφθεί πριν την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της ως άνω οδηγίας, θα μπορούσαν να συνεχίζουν να εφαρμόζονται υπό τους όρους που αυτή προέβλεπε, ωστόσο απαγορευόταν πλέον η σύναψη νέων συμβάσεων πλαίσιο (και των κατά το ελληνικό δίκαιο προγραμματικών συμφωνιών) και όλες οι νέες συμβάσεις θα έπρεπε υποχρεωτικά να ακολουθούν τους όρους και τύπους που προβλέπονταν στην ως άνω οδηγία. Κατά το πνεύμα δε της οδηγίας η οποία στο ίδιο άρθρο αναφέρει ότι τα «κράτη δεν μπορούν να χρησιμοποιούν τις συμφωνίες πλαίσιο καταχρηστικά και να παρακωλύουν έτσι τον ανταγωνισμό», μόνο η επιλογή του δρόμου των διαγωνισμών, (για τους οποίους θεσπίζει συγκεκριμένους τύπους και τυποποιεί ακόμα και τις

περιπτώσεις επιτρεπτής σύναψης σύμβασης δια απευθείας ανάθεσης), μπορούσε να εξασφαλίσει την πραγματική απελευθέρωση της αγοράς.

Ήδη από το έτος 1995 ο ΟΤΕ συζητά την σύναψη Προγραμματικών Συμφωνιών και την προκρίνει έναντι της διαδικασίας των διαγωνισμών, την οποία θεωρεί χρονοβόρα και πολυέξοδη σε σχέση με την άμεση ανάγκη του Οργανισμού να ολοκληρώσει την ψηφιοποίηση του δικτύου του.

Το 1994 ο 7^{ος} τακτικός ανακριτής προέβη στη διενέργεια έρευνας για τη νομιμότητα των υπ. αριθμ. «7220/90», «7230/90», «7160/89» και «7170/89» συμβάσεων και μετά από την περάτωσή της, ο εισαγγελέας άσκησε ποινικές διώξεις.

Το Μάρτιο του 1994 η τότε Διοίκηση του ΟΤΕ ανέθεσε σε INTRACOM και SIEMENS την προμήθεια 1.000.000 ψηφιακών παροχών. Εξαιτίας των δημοσιευμάτων και καταγγελιών του Τύπου, ο Εισαγγελέας Εφετών κ. Γιώργος Ζορμπάς ξεκίνησε στις 16.12.1994 τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Σε κατάθεσή του ο πρώην Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου που διετέλεσε για μικρό χρονικό διάστημα Πρόεδρος του ΟΤΕ, κ. Αναστάσης Γκόνης, ανέφερε ότι ο διαγωνισμός με αριθμ. 7753/23.07.1992 που αφορούσε την προμήθεια του 1.100.000 ψηφιακών παροχών και 150.000 κυκλωμάτων, είχε ξεκινήσει «ανώμαλα». Ο λόγος ήταν, ότι η ημερομηνία διεξαγωγής του είχε μετατεθεί κατά 20-30 ημέρες χωρίς να τηρηθεί ο ουσιώδης τύπος της δημοσιότητας, που προβλεπόταν από τον κανονισμό προμηθειών του ΟΤΕ και ότι καμία από τις προσφορές των πέντε οίκων (AT&T-ΗΠΑ, NORTHERN TELECOM- ΚΑΝΑΔΑΣ, ALCATEL-ΓΑΛΛΙΑ, SIEMENS-ΕΛΛΑΔΑ, INTRACOM-ΕΛΛΑΔΑ) δεν ήταν σύμφωνη με τους βασικούς όρους της διακήρυξης (βλ. σχετ. 4, ένορκη κατάθεση κ. Αναστάσιου Γκόνη της 22.07.1996 στον Αναπληρωτή Ειδικό Ανακριτή Εφέτη κ. Χρήστο Γεωργαντόπουλο).

Στις 20.04.1994 ο αναπληρωτής γενικός Διευθυντής της Γ. Δ. 15ης Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε επιστολή του στον μόνιμο Αντιπρόσωπο της Ελλάδος στην Ε.Ε. επισημαίνει πως ορισμένα σημεία του διαγωνισμού 7753/92 απαιτούν διευκρινίσεις, ζητά την παροχή προσθέτων στοιχείων και εκτιμά ότι οργανισμός πρέπει να απόσχει από την σύναψη συμβάσεων με τους Οίκους (SIEMENS και INTRACOM), ωστόσο αυτά διευκρινιστούν καθότι ενδέχεται η διαδικασία που ακολουθήθηκε να μην είναι σύμφωνη με το

κοινοτικό δίκαιο. Σε απάντηση της ως άνω επιστολής, ο γενικός τότε διευθυντής του ΟΤΕ Λάμπρου απέστειλε επιστολή στο Υπουργείο Εξωτερικών, αναλύοντας τις θέσεις του ΟΤΕ.

Σε συνέχεια των άνω αναπληρωτής γενικός Διευθυντής της Γ. Δ. 15ης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, επανέρχεται στις 20-5-1994, χαρακτηρίζει τα αποσταλέντα στοιχεία μη επαρκή και επιμένει στο αίτημα του να μην συναφθούν συμβάσεις με τους οίκους, προειδοποιεί δε για την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 169 ΣυνθΕΚ εναντίον του ΟΤΕ.

Στις 23.06.1994 το νομικό τμήμα του ΟΤΕ γνωμοδοτεί υπέρ της σύναψης των συμβάσεων με τους οίκους χαρακτηρίζοντας τα αιτήματα του Αναπληρωτή γενικού Διευθυντή της Γ. Δ. 15 της Ευρωπαϊκής επιτροπής μη δεσμευτικά, ενώ ήδη από τις 16.06.1994 είχε γνωμοδοτήσει ότι δεν υφίστατο κώλυμα για την σύναψη της εν λόγω σύμβασης από την διαφωνία που υπήρχε για το οφειλόμενο τίμημα από παλαιότερες συμβάσεις μεταξύ του ΟΤΕ και των Οίκων. Μετά την υπογραφή των συμβάσεων καμία αντίδραση-ενέργεια δεν υπήρξε εκ μέρους της αναφερόμενης Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Στις 28.11.1995, στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ, σε συζήτηση για την διαδικασία ψηφιοποίησης και εκσυγχρονισμού του ΟΤΕ, ο κ. Γ. Σκαρπέλης, Διευθυντής Τηλεπικοινωνιακού Συστήματος εισηγείται και προτείνει την επιλογή του δρόμου των Προγραμματικών Συμφωνιών. Ακόμη όμως το έδαφος δεν είναι γόνιμο εξαιτίας των φόβων που διατυπώνονται για την χρόνια δέσμευση του οργανισμού με τους οίκους των προμηθευτών. Στην ίδια ως άνω συνεδρίαση εγκρίνεται και το Επιχειρησιακό Σχέδιο του ΟΤΕ για την περίοδο 1996-2000.

Τον Ιούνιο του 1995 ο κ. Γιώργος Ζορμπάς στο πόρισμα του ζήτησε να ασκηθούν ποινικές διώξεις για τους υπηρεσιακούς παράγοντες του ΟΤΕ που είχαν εμπλακεί σε αυτήν την προμήθεια και στους προμηθευτές. Στις 30.6.1995 η υπόθεση αφαιρέθηκε από τον κ. Γιώργο Ζορμπά, με απόφαση του Εισαγγελέα Εφετών κ. Χρήστου Τζανακάκη.

Το 1996 ο ν. 2446/1996, επεκτείνει την ισχύ του Ν. 1433/1984 για τις προγραμματικές συμφωνίες στον δημόσιο τομέα να περιλαμβάνει και τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς ύδατος, ενέργειας, μεταφορών και τηλεπικοινωνιών και στον δημόσιο τομέα, δίνοντας το δικαίωμα και στις δημόσιες επιχειρήσεις να συνάπτουν προγραμματικές

συμφωνίες και, κατά παρέκκλιση από τον 2286/1995 για την διενέργεια των προμηθειών (Ν. 2446/1996 αρθρ.16 παρ.2), επιτρέπει στα αρμόδια όργανα των φορέων αυτών να συνάπτουν όχι μόνο τις εκτελεστικές συμβάσεις αλλά και τις συμβάσεις πλαίσιο, χωρίς προηγούμενο διαγωνισμό. Στον ως άνω νόμο όμως ορίστηκε ότι «οι πιο πάνω προγραμματικές συμφωνίες και συμβάσεις υπόκεινται στην τελική έγκριση του εποπτεύοντος Υπουργού, ύστερα από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού».

Περαιτέρω προβλέπεται ότι ένα μέρος των υλικών πρέπει να παραχθεί από εγχώριες βιομηχανίες ως εγχώρια προστιθέμενη αξία.

Ήδη από τον Ιανουάριο του 1996 Υπουργός Μεταφορών αναλαμβάνει ο Χ. Καστανίδης ο οποίος προτείνει στον τότε πρωθυπουργό κ. Σημίτη την δημιουργία ανεξάρτητης αρχής για τον έλεγχο των μεγάλων προμηθειών του δημοσίου. Η δημιουργία του «Συμβουλίου Ελέγχου Προμηθειών και Έργων του Δημοσίου», κατόπιν αυτής της εισήγησης βρίσκεται στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για τις επερχόμενες τότε εκλογές. Ωστόσο τον Απρίλιο του 1997 και ενώ ο εισηγητής της ιδέας κ. Χαρης Καστανίδης απουσιάζει στο εξωτερικό, πραγματοποιείται έκτακτη σύγκληση του Υπουργικού Συμβουλίου όπου αποφασίζεται ότι «οι υπάρχουσες δικλίδες διαφάνειας του Δημοσίου είναι αρκετές» και ουσιαστικά ανακαλείται η σύσταση της ανωτέρω αρχής.

Στις 12.03.1996 δόθηκε με απευθείας ανάθεση παραγγελία για προμήθεια 270.000 ψηφιακών παροχών σε Siemens και Intracom συνολικού κόστους 16 δις. δρχ.

Στις 03.05.1996 με πόρισμά του το Ελεγκτικό Συνέδριο δικάωσε τον κ. Γιώργο Ζορμπά και εντόπισε τέσσερις (4) παραβάσεις. Το 1998 η υπόθεση τέθηκε στο Αρχείο.

Στις 29.01.1997 δόθηκε με απευθείας ανάθεση παραγγελία για προμήθεια 338.000 ψηφιακών παροχών από τις οποίες 167.000 σε IINTRACOM και 171.000 σε SIEMENS συνολικού κόστους 12,2 δις. δρχ.

Στις 28.05.1997 το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ εγκρίνει το έκτακτο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα του ΟΤΕ 1997-1998. Στις 31.07.1997, διαρκούσης ακόμα της ποινικής δίωξης για τις συμβάσεις του 1994 και μόλις 5 μήνες πριν από την εκπνοή της προθεσμίας για τη συμμόρφωση με την οδηγία 93/38, η Διοίκηση του ΟΤΕ συστήνει επιτροπή διαπραγμάτευσης αποτελούμενη από τους κ.κ. Γ. Χρυσολούρη, Γ. Ορφανό, Χ. Σκαρπέλη, Χ. Καζαντζή και Ε.

Κυριαζή, προκειμένου συνεπικουρούμενη από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΟΤΕ και το νομικό του τμήμα να διαπραγματευθεί με τους οίκους προμηθευτών, μεταξύ των οποίων και οι Siemens και Intracom και να διερευνήσει τις προϋποθέσεις πιθανής σύναψης Προγραμματικής Σύμβασης (ΠΣ). Αποφασίστηκε δε να προσληφθεί ο Οίκος Price Waterhouse ως σύμβουλος σε αυτή την διαδικασία.

Στις 30.08.1997 ο κ. Χάρης Καστανίδης παραιτείται από το Υπουργείο Μεταφορών, στην επιστολή παραίτησης του αναφέρει χαρακτηριστικά ότι «ορισμένοι αντιλαμβάνονται την παρουσία μου στο Υπουργείο Μεταφορών ως εμπόδιο στην ελεύθερη άσκηση των παιγνίων τους», παραδεχόμενος εμμέσως πλην σαφώς ότι δεν μπορεί να ελέγξει τα τεκταινόμενα στον χώρο της ευθύνης του. Η παραίτηση του γίνεται δεκτή χωρίς καμία περαιτέρω διερεύνηση και αντικαθίσταται άμεσα από τον Αναστάσιο Μαντέλη, καθώς έχει διατελέσει στο παρελθόν Πρόεδρος του ΔΣ ΟΤΕ και μαζί με τον Θ. Τόμπρα είχαν υπογράψει τις πρώτες αναθέσεις ψηφιακών παροχών το 1987-88 στους εν λόγω Οίκους.

Στις 07.10.1997 το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ αποφασίζει να προχωρήσει σε διαπραγματεύσεις για την σύναψη προγραμματικών Συμφωνιών σχετικά με την προμήθεια υλικών δικτύου και Η/Π υλικού. Στις σχετικές διαπραγματεύσεις σημείο αναφοράς για τις τιμές αποφασίστηκε να είναι οι τιμές ανά είδος υλικού που είχε επιτύχει ο ΟΤΕ στην τελευταία σύμβαση.

Στις 14.10.1997 στην 20η Συνεδρίαση Συμβουλίου Διεύθυνσης ΟΤΕ, συζητείται η έκθεση της Price Waterhouse. Προτείνεται από τον κ. Πέτρο Λάμπρου η πλήρης έγκριση των πορισμάτων της Price Waterhouse σχετικά με τις ρήτρες και τα κριτήρια για τον προμηθευτή. Επίσης το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ αποφασίζει την περαιτέρω επεξεργασία του πλαισίου σύναψης των ΠΣ και για το σκοπό αυτό συγκρότησε ομάδα εργασίας από τους Ν. Καλουπσιδη, Γ. Ορφανό, τους Γενικούς Διευθυντές τηλεπικοινωνιακού συστήματος και Χρηματοοικονομικών θεμάτων, το νομικό συμβούλιο και τους λοιπούς υπηρεσιακούς παράγοντες.

Στις 02.12.1997 το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ εξουσιοδότησε την Επιτροπή Διαπραγμάτευσης να προχωρήσει στην τελική διαπραγμάτευση για την σύναψη προγραμματικών συμφωνιών που αφορούσαν την ψηφιοποίηση του δικτύου και να υποβάλλουν σχετική εισήγηση στο ΔΣ του ΟΤΕ.

Στις 07.12.1997 η επιτροπή Διαπραγμάτευσης υποβάλλει το πόρισμα της στην Διοίκηση του ΟΤΕ. Σε αυτό εισηγούνται την υποβολή του πορίσματος στο Διοικητικό Συμβούλιο προς έγκριση και λήψη σχετικής απόφασης.

Στις 09.12.1997 το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ με την υπ' αριθ. 2544/09.12.1997 εγκρίνει το ανωτέρω πόρισμα, εγκρίνει την σύναψη των ΠΣ και εξουσιοδοτεί τους Γενικούς Διευθυντές Τηλεπικοινωνιακού Συστήματος και Λειτουργιών για την ρύθμιση τυχόν θεμάτων που θα προέκυπταν μέχρι την υπογραφή των Προγραμματικών Συμφωνιών και την οριστικοποίηση των ποσοτήτων του εξοπλισμού και των υπηρεσιών καθώς και της Α' Εκτελεστής Παραγγελίας (ΕΠ) ανά οίκο. Ενέκρινε την απαιτούμενη δαπάνη για το σύνολο των Προγραμματικών Συμφωνιών στο ποσό των 1.118 εκ Ευρώ εκ των οποίων τα 464,5 εκ Ευρώ θα αφορούσαν το παρασχεθέν υλικό.

Εξουσιοδότησε επίσης τον Πρόεδρο και διευθύνοντα Σύμβουλο Δ. Παπούλια όπως προβεί στην υπογραφή των ΠΣ και της Α' ΕΠ ανά οίκο.

Στις 15.12.1997, υπογράφεται η ΠΣ 8002 με τη SIEMENS ΤΗΛΕ ΑΕ για την προμήθεια υλικού, λογισμικού και υπηρεσιών και την ψηφιοποίηση του δικτύου. Εκ μέρους του ΟΤΕ υπογράφει ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος κ. Δημήτριος Παπούλιας, και εκ μέρους της SIEMENS οι Ludwig Zasper και Νικόλαος Τατσικάς, για την SIEMENS Τηλε-βιομηχανική ΑΕ και ο Ηλίας Γεωργίου για την SIEMENS ΑΕ.

Το συνολικό προϋπολογιζόμενο τίμημα της ΠΣ 8002 ανερχόταν στο ποσό των 464,5 εκ Ευρώ (158 δις δρχ.) και θα προέκυπτε από το συνολικό ποσό των επιμέρους Εκτελεστών Παραγγελιών.

Προς διασφάλιση των συμφερόντων του ΟΤΕ στην ως άνω ΠΣ 8002 περιλήφθηκαν τρεις ρήτρες, η εφαρμογή των οποίων σε ετήσια βάση θα διασφάλιζε το συμφέρον του Οργανισμού.

Συγκεκριμένα, οι οικονομικοί όροι της ΠΣ διαμορφώνονται ως εξής:

- Η ρήτρα της κατάθεσης ανταγωνιστικής προσφοράς, σύμφωνα με την οποία αν οποιοσδήποτε άλλος προμηθευτής προσέφερε κάποιο από τα υλικά σε χαμηλότερη τιμή, θα έπρεπε ο Οίκος να μειώσει την τιμή σε αυτή του ανταγωνιστή Οίκου.
- Η ρήτρα του μάλλον ευνοούμενου πελάτη, σύμφωνα με την οποία η εταιρεία Price Waterhouse είχε αναλάβει να ελέγχει είκοσι και πλέον οργανισμούς και προμηθευτές ώστε να διαπιστώνεται ότι οι τιμές στις

οποίες αγόραζε ο ΟΤΕ από την SIEMENS ήταν στο κατώτατο εύρος ορίων τιμών που πουλούσε η εταιρεία.

- Η ρήτρα κοστολογικού ελέγχου. Βάσει αυτής της ρήτρας του οποίου θα διενεργούνταν κάθε χρόνο, μετά από κάθε εκτελεστή παραγγελία, κοστολογικός έλεγχος στα οικονομικά στοιχεία του προμηθευτή ώστε να υπολογιστεί το περιθώριο κέρδους και να μην υπάρχει αθέμιτο κέρδος.

Η σωστή εφαρμογή των ως άνω τριών ρητρών θα είχε ως αποτέλεσμα την διαρκή μείωση των τιμών, οι οποίες άλλωστε είχαν συμφωνηθεί ως ανώτατες προσωρινές και διαρκώς θα μειωνόταν. Ο στόχος των ρητρών ήταν να διασφαλίζουν ότι ο ΟΤΕ θα αγόραζε σε τιμές, οι οποίες θα έμοιαζαν σε αυτές που θα επιτύγχαναν αν προμηθευόταν εκάστη φορά κατόπιν διαγωνισμού.

Στόχος ήταν η ΠΣ 8002 να υλοποιηθεί σε πέντε ετήσιες εκτελεστές παραγγελίες. Η τιμή των υλικών θα διαμορφωνόταν μετά το πέρας εκάστης παραγγελίας και κατόπιν της εφαρμογής των ρητρών οπότε κατά κανόνα θα γινόταν και η καταβολή. Σε κάθε περίπτωση, ωστόσο που θα διαπιστωνόταν κάποια υπερτιμολόγηση θα μπορούσε ο ΟΤΕ να ζητήσει ανάλογη αποζημίωση.

Για την υλοποίηση της Προγραμματικής Συμφωνίας 8002 υπογράφηκαν οι κάτωθι Εκτελεστές Παραγγελίες:

Η Α΄ ΕΠ. υπογράφηκε στις 15.12.1997, μαζί δηλαδή με την υπογραφή της σύμβασης και η αξία των υλικών ανήλθε τελικά στο ποσό των 261.951.577,40 Ευρώ.

Η Β΄ ΕΠ υπογράφηκε στις 15.11.1999 και η αξία των υλικών της ανήλθε στο ποσό των 122.561.995,60 Ευρώ.

Η Γ΄ ΕΠ υπογράφηκε στις 04.08.2000 και η αξία των υλικών της ανήλθε στο ποσό των 76.390.315,48 Ευρώ.

Η Δ΄ ΕΠ υπογράφηκε στις 7.11.2000 και η αξία των υλικών της ανήλθε στο ποσό των 112.877.476, 16 Ευρώ.

Η Ε΄ ΕΠ υπογράφηκε στις 18.07.2001 και η αξία των υλικών της ανήλθε στο ποσό των 86.104.181,95 Ευρώ.

Η ΣΤ΄ ΕΠ υπογράφηκε στις 29.7.2002 και η αξία των υλικών της ανήλθε στο ποσό των 33.114.000, 00 Ευρώ. Επρόκειτο για την εκτελεστή παραγγελία που αφορούσε το τηλεπικοινωνιακό υλικό των Ολυμπιακών Αγώνων του

2004, η οποία δεν ήταν εξαρχής προγραμματισμένη καθότι το θέμα της προμήθειας του ως άνω υλικού δεν είχε προβλεφθεί αλλά το 2002 κρίθηκε ότι έπρεπε να γίνει η προμήθειά του κατά τους όρους της ΠΣ. Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ έλαβε την ανάλογη απόφαση στις 18-6-2002.

Το συνολικό δε κόστος των έξι ΕΠ ανήλθε τελικά στο ποσό των 692.999.546, 59 Ευρώ.

Στο πλαίσιο υλοποίησης της Π.Σ. 8002 συστάθηκε η επιτροπή Αξιολόγησης της ως άνω Προγραμματικής Σύμβασης, η οποία αποτελούνταν από στελέχη του ΟΤΕ, αντιπροσώπους του προμηθευτή καθώς και από μέλη του ανεξάρτητου συμβούλου, της Price Waterhouse Coopers.

Κατά τον πρώτο χρόνο υλοποίησης της Προγραμματικής Συμφωνίας 8002 ο ΟΤΕ εμφάνισε έσοδα και πέτυχε την ψηφιοποίηση του δικτύου σε ποσοστό 74% περίπου σε σχέση με το 40% που ήταν πριν την έναρξη ισχύος της Προγραμματικής Συμφωνίας 8002. Άρχισε έτσι και τις πρώτες συζητήσεις για την είσοδο του στο Χρηματιστήριο της Νέα Υόρκης, η οποία πραγματοποιήθηκε κατά τα τέλη το 1998.

Περαιτέρω δε, ο Οργανισμός προχώρησε σε επενδύσεις αγοράζοντας το Μάρτιο του 1998, το 90% του αντίστοιχου τηλεπικοινωνιακού Οργανισμού της Αρμενίας (Armentel) και τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους αγοράζει το 35% των μετοχών του αντίστοιχου Οργανισμού της Ρουμανίας (Rom Telecom).

Κατά το έτος 2000 αρχίζουν να διαπιστώνονται προβλήματα υπέρμετρης παραγγελίας τηλεπικοινωνιακού υλικού. Αποδεικνύεται ότι ο Οργανισμός ενέκρινε την εκάστοτε επόμενη παραγγελία, ζητώντας και εφεδρικό υλικό σε ποσοστό 7% χωρίς να ελέγχει αν αυτό είναι απαραίτητο. Αποτέλεσμα ήταν, όπως κατατέθηκε στην εξεταστική επιτροπή, «οι αποθήκες του ΟΤΕ να έχουν γεμίσει άχρηστο και ίσως απαξιωμένο τεχνολογικά υλικό». Αποτέλεσμα της διενέργειας αυτού του ελέγχου ήταν να μειωθεί ο προϋπολογισμός του επομένου έτους κατά το ήμισυ του περίπου από τον τότε Διευθύνοντα Ν. Μανασή.

Η εφαρμογή των ως άνω τριών ρητρών που μπήκαν για την διασφάλιση των συμφερόντων του Οργανισμού, στην πράξη απεδείχθη δύσκολη έως αδύνατη. Εξ αρχής δε, για υλικά για τα οποία είχε διεξαχθεί παλαιότερα διαγωνισμός, χρησιμοποιήθηκε ως τιμή βάσης η τιμή που είχε επιτύχει ο ΟΤΕ σε αυτόν τον διαγωνισμό, η οποία διαρκώς θα έπρεπε να μειώνεται. Ωστόσο δεδομένης της

αλματώδους ανάπτυξης της τεχνολογίας (και του γεγονότος πως την εποχή που ο ΟΤΕ είχε ψηφιοποιήσει λιγότερο από το 40% του δικτύου του, άλλα ευρωπαϊκά κράτη είχαν ολοκληρώσει την ψηφιοποίηση τους και ήδη άρχιζαν οι συζητήσεις για την ευρυζωνικότητα), τα υλικά αυτά ενδέχεται ήδη να είχαν υποτιμηθεί τεχνολογικά άρα και οικονομικά.

Περί της εφαρμογής δε των ρητρών ανέκυψαν τα εξής:

A) ρήτρα περί ανταγωνιστικής προσφοράς:

Η εφαρμογή της ιδιαίτερα αυτής σημαντικής ρήτρας που θα μετέτρεπε την διαδικασία προμήθειας δια των Προγραμματικών Συμφωνιών, σε μία οιονεί διαγωνιστική διαδικασία, επιτρέποντας σε οποιονδήποτε τρίτο προμηθευτή να υποβάλλει προσφορά και τον προμηθευτή να προσαρμόζει την τιμή του στην τιμή αυτής της προσφοράς, αποδείχθηκε παντελώς αδύνατη στην πράξη.

Το ανωτέρω συνέβη καθότι, δεδομένης της υπογραφής Προγραμματικών Συμφωνιών, οι οίκοι των προμηθευτών, εξασφάλιζαν συνεχή ροή υλικών στον ΟΤΕ και μάλιστα με συγκεκριμένη σειρά. Καθίστατο εξ αυτού του λόγου αδύνατο για τον οιονδήποτε τρίτο προμηθευτή να υποβάλλει προσφορά εφόσον ούτε τις ανάγκες του οργανισμού γνώριζε αλλά ούτε και το επίπεδο συμβατότητας των προϊόντων του με τα ήδη εγκαθιστάμενα.

Εκ των ανωτέρω προκύπτει, ότι ο μοναδικός τρόπος για να επιτευχθεί το αποτέλεσμα της ως άνω ρήτρας ήταν να προκαλέσει ο ίδιος ο ΟΤΕ ανταγωνιστική προσφορά για συγκεκριμένα υλικά δίνοντας τις απαιτούμενες προδιαγραφές, κάτι το οποίο δεν έπραττε και περιοριζόταν τυπικά να αναφέρει στα πρώτα πρακτικά των Επιτροπών Αξιολόγησης της ΠΣ 8002 ότι «σημειώνεται ότι για το έτος δεν κατατέθηκε ανταγωνιστική προσφορά».

Η πραγματική κατάσταση αναδείχθηκε αρκετά αργότερα, τουλάχιστον το 2001, οπότε ο τότε πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΤΕ κ. Νικόλαος Μανασής ενεργοποίησε, όπως κατέθεσε στην εξεταστική επιτροπή, για πρώτη φορά τη ρήτρα, (προκαλώντας ο ίδιος ανταγωνιστική προσφορά) η οποία παρέμενε γράμμα κενό τα προηγούμενα έτη. (No 9 πρακτικό Επιτροπής Αξιολόγησης 15.01.2001)

B) Η ρήτρα του μάλλον ευνοούμενου πελάτη

Η εν λόγω ρήτρα όπως και η προηγούμενη από μόνη της δεν θα μπορούσε να σταθεί δεδομένου του απορρήτου που καλύπτει τις συμβάσεις προμήθειας των Οργανισμών Τηλεπικοινωνιών, οπότε οι τιμές θα υπολογίζονταν μόνο

κατά δήλωση των προμηθευτών. Προκειμένου να μπορέσει ο ΟΤΕ να προβεί στην εφαρμογή της ως άνω ρήτρας ανέθεσε στην εταιρεία Price Waterhouse Coopers τη διενέργεια έρευνας συγκριτικής αναγωγής αξιολόγησης, προκειμένου να συγκεντρώνει βάσει του κύρους και των πηγών της, εύρη τιμών για πλήθος νέων υλικών. Σε περίπτωση δε που ο ΟΤΕ προμηθευόταν σε τιμές, που δεν βρισκόταν στα κατώτατα ορισμένα επίπεδα του εύρους τιμών, ο Προμηθευτής υποχρεούταν να δώσει την ανάλογη έκπτωση.

Κατά την πρώτη δε Συνεδρίαση της επιτροπής Αξιολόγησης της Προγραμματικής Συμφωνίας 8002, στις 25.11.1998, αποφασίστηκαν τα υλικά που θα δινόταν για έρευνα συγκριτικής αναγωγής και αξιολόγησης και διαπιστώθηκε ότι έφθαναν μόλις το 20-25 % του τιμήματος της Α΄ ΕΠ. Ζητήθηκε τότε η άποψη του Ανεξαρτήτου Συμβούλου της Price Waterhouse Coopers, οι αντιπρόσωποι της οποίας δήλωσαν ότι: «με δεδομένη την ύπαρξη μηχανισμών και εργαλείων στην ΠΣ, θεωρεί εύλογο το ποσοστό του 20-25% των υλικών και υπηρεσιών που δίδεται για έρευνα συγκριτικής αναγωγής-αξιολόγησης».

Γ) Η ρήτρα του κοστολογικού ελέγχου

Συνίστατο στην υποχρέωση του προμηθευτή να δέχεται κάθε χρόνο πρόσβαση διοριζομένων από τον ΟΤΕ ελεγκτών, στα λογιστικά και οικονομικά του στοιχεία, προκειμένου να υπολογίζεται αν το περιθώριο κέρδους του είναι μέσα στα νόμιμα όρια και να αποφεύγονται οι υπερκοστολογήσεις σε βάρος του ΟΤΕ.

Την διενέργεια των κοστολογικών ελέγχων ανέλαβαν ελεγκτικές εταιρείες διεθνούς κύρους, ενώ κατόπιν απόφασης της Επιτροπής Αξιολόγησης της ΠΣ 8002 δεν διενεργήθηκε κοστολογικός έλεγχος για το 1999, καθότι κρίθηκε ότι η Α΄ ΕΠ είχε διετή διάρκεια και άρα για το 1999 θα έμεναν οι τιμές σταθερές, Τον πρώτο δε έλεγχο διενήργησε η Arthur Andersen, ενώ τον έλεγχο για τις 5, 6 ΕΠ η Price Waterhouse ελεγκτική.

Κατά την εκτέλεση ωστόσο της σύμβασης για την διεξαγωγή της έρευνας συγκριτικής αναγωγής αξιολόγησης, που είχε αναλάβει η Price Waterhouse Coopers Γερμανίας και η οποία χρησιμοποιούσε για τις ανάγκες της ως υπεργολάβο την αντίστοιχη ελληνική εταιρεία, είχε προσληφθεί και η εταιρεία FICHTNER. Η ως άνω εταιρεία απασχολούσε μηχανικούς προκειμένου να

παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά το τεχνικό κομμάτι των αντιστοίχων ερευνών.

Η εν λόγω εταιρεία χρησιμοποιούσε ως αντιπρόσωπο στην Ελλάδα τον κ. Παντελεήμονα Καρακώστα, μηχανικό, ο οποίος, στις 02.11.1998 φαίνεται να δέχεται έμβασμα ποσού 200.000 Γερμανικών Μάρκων, από το λογαριασμό του πρώην στελέχους της SIEMENS Ηλία Γεωργίου, στον οποίο έχει ήδη ασκηθεί δίωξη για απάτη σε βάρος του δημοσίου και δωροδοκία κατ' εξακολούθηση για την εν λόγω σύμβαση 8002. Παράλληλα ο ίδιος ο κ. Παντελεήμων Καρακώστας φέρεται ως εμπλεκόμενος και σε άλλες παράνομες χρηματικές πληρωμές.

Επιπρόσθετα, από το προσωπικό του αρχείο που κατασχέθηκε κατόπιν αντίστοιχης εισαγγελικής παραγγελίας, βρέθηκε αριθμός σημειωμάτων, επιστολών και φαξ με αναφορές όχι μόνο στις ως άνω διενεργηθείσες έρευνες αγοράς αλλά και τους κοστολογικούς ελέγχους της 5ης και 6ης ΕΠ που διενεργήθηκαν από την Price Waterhouse Ελεγκτική, όπως επίσης και πλήθος επαφών του τόσο με τα μέλη της εταιρείας αλλά και των προμηθευτών οίκων (Μαυρίδης) και του ΟΤΕ, για την συνεννόηση των οποίων φαίνεται να μεσολαβεί.

Στις 27.08.2010 ασκήθηκε σε βάρος του κ. Παντελεήμονα Καρακώστα, ποινική δίωξη για ενεργητική δωροδοκία κατ' εξακολούθηση σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και για επιδιωκόμενο όφελος άνω των 150.000 ευρώ ενώ του έχει απαγορευθεί η έξοδος από την χώρα.

Αναλυτική αναφορά για την Προγραμματική Συμφωνία 8002 και τις έξι εκτελεστές παραγγελίες της, σχετικά με τη διακίνηση άνομου χρήματος από στελέχη της SIEMENS σε στελέχη του ΟΤΕ και πολιτικά πρόσωπα γίνεται στην ομόφωνη πορισματική αναφορά (βλ. σχετ. 5, η υπ' αριθμ. 216/21.09.2010 ομόφωνη πορισματική αναφορά).

Κατά την ανακριτική διαδικασία ενώπιον της εξεταστικής ο κ. Αναστάσιος Μαντέλης, υπουργός Μεταφορών του 1998 και υψηλόβαθμο στέλεχος του ΟΤΕ κατά τα τέλη της δεκαετίας του 1980, ομολογεί ότι είναι ο πραγματικός δικαιούχος του λογαριασμού Α. ROCOS, καθώς επίσης και ότι στις 02.11.1998, σχεδόν ένα έτος μετά την υπογραφή της Προγραμματικής Συμφωνίας 8002, δέχθηκε έμβασμα 200.000 ΓΜ από την εταιρεία SIEMENS ως πολιτική χορηγία. Από τα στοιχεία κίνησης του ως άνω λογαριασμού

αποδεικνύεται ότι το έμβασμα προήλθε από τους λογαριασμούς του Ηλία Γεωργίου που εμπλεκόταν στην διακίνηση χρημάτων για παράνομες πληρωμές. Από τον ίδιο λογαριασμό φαίνεται να δέχεται και ένα δεύτερο έμβασμα 250.000 Γ Μ του οποίου την αιτιολογία ο Αναστάσιος Μαντέλης δεν γνωρίζει.

Κατά του Αναστασίου Μαντέλη ασκήθηκε άμεσα ποινική δίωξη και με διάταξη απαγορεύτηκε η έξοδος του από τη χώρα.

Σήμερα η ανακριτική διαδικασία είναι σε εξέλιξη και διενεργείται από την ειδική Εφέτη Ανακρίτρια κ. Νικολακέα.

Η 31.12.1997 ήταν η καταληκτική ημερομηνία – σύμφωνα με την Κοινοτική Οδηγία 93/38/ΕΟΚ – με την οποία παρείχεται στην Ελλάδα η δυνατότητα να συνάπτει Προγραμματικές Συμβάσεις. Στο πλαίσιο εφαρμογής αυτής της οδηγίας η Διοίκηση του ΟΤΕ προέβη στις παρακάτω ενέργειες:

- i. Συγκρότησε Επιτροπή Διαπραγμάτευσης από τους συμβούλους κ.κ. Γιώργο Χρυσολούρη, Γιώργο Ορφανό, τους Γενικούς Δ/ντές κ.κ. Γιώργο Σκαρπέλη, Χρήστο Καζαντζή και τον Ε. Κυριαζή. Σκοπός της Επιτροπής ήταν να διαπραγματευθεί με τους οίκους INTRACOM ΑΕ, SIEMENS ΤΗΛΕ ΑΕ και άλλους για να διερευνήσει τις προϋποθέσεις πιθανής σύναψης προγραμματικών συμφωνιών για την κάλυψη των αναγκών του ΟΤΕ, όπως αυτές περιγράφονταν στο επιχειρησιακό σχέδιο 1997-2000 και στο έκτακτο επενδυτικό πρόγραμμα 1997-1998 (βλ. σχετ. 6, απόφαση 2523/31.07.1997).
- ii. Αποφάσισε να χρησιμοποιηθεί για αυτόν τον σκοπό σύμβουλος ο οίκος PRICE WATERHOUSE.
- iii. Αποφάσισε να προχωρήσει σε διαπραγματεύσεις για την σύναψη προγραμματικών συμφωνιών σχετικά με την προμήθεια υλικών δικτύου και Η/Π υλικού. Στις σχετικές διαπραγματεύσεις ως προς τις τιμές αποφασίστηκε να ισχύσουν οι τιμές της τελευταίας σύμβασης, ανά είδος υλικού (βλ. σχετ. 7, απόφαση 2528/7.10.1997).
- iv. Ενέκρινε το πλαίσιο των προγραμματικών συμφωνιών όπως αυτό περιγραφόταν στην εισήγηση των υπηρεσιακών παραγόντων και συμφώνησε, αυτό να αποτελέσει τη βάση για διαπραγματεύσεις με τους προμηθευτές (βλ. σχετ. 8, απόφαση 2532/23.10.1997).

- ν. Εξουσιοδότησε την Επιτροπή Διαπραγμάτευσης και τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες να προχωρήσουν στην τελική διαπραγμάτευση για τη σύναψη προγραμματικών συμφωνιών που αφορούσε την ψηφιοποίηση του δικτύου και να υποβάλλουν σχετική εισήγηση στο Δ.Σ του ΟΤΕ (βλ. σχετ. 9, απόφαση 2542/02.12.1997).

Στις 07.12.1997 η Επιτροπή Διαπραγμάτευσης υπέβαλε το πόρισμά της στη Διοίκηση του ΟΤΕ.

Στις 09.12.1997 η Διοίκηση του ΟΤΕ με την υπ' αριθμό 2544 (βλ. σχετ. 10, απόφαση 2544/09.12.1997) απόφασή της ενέκρινε τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων της Επιτροπής Διαπραγμάτευσης με τους οίκους ΣΗΜΕΝΣ ΤΗΛΕ ΑΕ και INTRACOM για τη σύναψη Προγραμματικών Συμφωνιών πενταετούς διάρκειας (1998-2002) και εξουσιοδότησε τον Πρόεδρο και Δ/ντα Σύμβουλο του ΟΤΕ για την υπογραφή τους. Ενέκρινε επίσης την απαιτούμενη δαπάνη για το σύνολο των προγραμματικών συμφωνιών 381 δις. δρχ. (1.118 εκατ. ευρώ), τα οποία κατανεμήθηκαν 158,3 δις. δρχ. (464,5 εκατ. ευρώ) στη SIEMENS και 222,7 δις. δρχ. (653,6 εκατ. ευρώ) στην INTRACOM.

Στις 15.12.1997 υπογράφηκε η «Προγραμματική Συμφωνία 8002» μεταξύ του ΟΤΕ και της SIEMENS ΑΕ, η οποία αφορούσε την προμήθεια υλικού, λογισμικού και υπηρεσιών για την ψηφιοποίηση του δικτύου. Για τον ΟΤΕ υπέγραψε ο τότε Πρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος κ. Δημήτρης Παπούλιας και για τον προμηθευτή οι κκ. Ludwig Zasper και κ. Νικόλαος Τατσικάς από την SIEMENS Τηλεβιομηχανική ΑΕ και ο κ. Γεωργίου Ηλίας από την Siemens A.E. Το συνολικό τίμημα της συμφωνίας, που είχε προϋπολογισθεί, ανερχόταν σε 158.018.800.000 δρχ. Το τελικό τίμημα θα διαμορφωνόταν από το άθροισμα των επιμέρους τιμημάτων των εκτελεστών παραγγελιών που θα ακολουθούσαν και θα κάλυπτε τις ανάγκες και τις απαιτήσεις του αγοραστή.

Στις 23.12.1997 ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Αναστάσιος Μαντέλης με την υπ αριθμό 82961 απόφασή του ενέκρινε την «Προγραμματική Συμφωνία 8002».

Η «Προγραμματική Συμφωνία 8002» με τη SIEMENS είχε αρχικά αποφασιστεί να υλοποιηθεί με πέντε (5) εκτελεστές παραγγελίες μία για κάθε έτος (1998-2002) και με συγκεκριμένα υλικά. Είχε επίσης προβλεφθεί μέρος των υλικών να προμηθευτούν με τον προσφορότερο τρόπο (διαγωνισμό ή άλλο τρόπο).

Τελικά για την υλοποίηση των προγραμματικών συμφωνιών έγιναν έξι (6) εκτελεστές παραγγελίες συνολικής αξίας 629,9 εκατ. €, αφού κρίθηκε να ενταχθούν οι ανάγκες σε τηλεπικοινωνιακό εξοπλισμό του ΟΤΕ, για την κάλυψη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, στις προγραμματικές συμφωνίες και να μη γίνει διαγωνισμός.

Στις 28.11.2002 ο κ. Γεώργιος Σκαρπέλης εντεταλμένος αντιπρόεδρος του ΟΤΕ με το υπ' αριθμ. 62/3686030 έγγραφό του προς το Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου σχετικά με το περιεχόμενο της ερώτησης του βουλευτή κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη καταγράφει στοιχεία που αφορούν την υλοποίηση των προγραμματικών συμφωνιών. Συγκεκριμένα αναφέρει ότι «οι προσαυξήσεις» (σε σχέση με τα αρχικώς εγκριθέντα τιμήματα) έγιναν με αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων του ΟΤΕ (βλ. σχετ. 11 το υπ' αριθμ. 62/368603/28.11.2002 έγγραφο του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών).

Η Διοίκηση του ΟΤΕ και οι Γενικοί Διευθυντές κ. Χρήστος Μαλαπάνης και κ. Γεώργιος Γεωργίτσης, που διεξήγαγαν τις διαπραγματεύσεις με την SIEMENS και τον εκπρόσωπό της κ. Πρόδρομο Μαυρίδη, προσπαθούσε να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της εταιρείας. Η αρμόδια διεύθυνση επικαλείτο τον κανονισμό προμηθειών και κατέθετε αιτήσεις προμήθειας με τις δικές της προτάσεις, τις οποίες υπέγραφε και ο κ. Χρήστος Μαλαπάνης. Η Διοίκηση του κ. Αντωνακόπουλου μπροστά στην άρνηση της αρμόδιας Διεύθυνσης να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις της SIEMENS άφησε το θέμα σε εκκρεμότητα αναμένοντας τα αποτελέσματα των επερχόμενων εκλογών.

Στις 25.02.2004 με έγγραφό του προς τον Γ. Διευθυντή Χρηματοοικονομικών Θεμάτων του ΟΤΕ κ. Παναγιώτη Ταμπούρλο, ο Γ. Διευθυντής Τεχνικών Θεμάτων κ. Χρήστος Μαλαπάνης εκτίμησε ότι το κόστος των υπηρεσιών της τεχνικής υποστήριξης που είχαν παρασχεθεί από τους προμηθευτές οίκους για το έτος 2003 δεν υπερέβησαν τα 15 εκατ. € (βλ. σχετ. 12, υπ' αριθμ. 20/480463 στις 25.02.2004).

Στις 19.07.2004 ο Γενικός Διευθυντής Τεχνικών Θεμάτων κ. Χρήστος Μαλαπάνης χωρίς να έχει συνεργαστεί με την αρμόδια Διεύθυνση του Οργανισμού, εισηγήθηκε στον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΟΤΕ κ. Παναγή Βουρλούμη να ζητήσει από το ΔΣ του ΟΤΕ να τον εξουσιοδοτήσει ώστε εκείνος:

(α) να υπογράψει συμβάσεις για την παροχή τεχνικής υποστήριξης με SIEMENS, INTRACOM & ANKO από 01.07.2004 έως 31.12.2005 μέχρι του ποσού 25 εκατ. € ανά έτος,

(β) να κοστολογήσει η Διεύθυνση Τεχνικών Θεμάτων τις παρασχεθείσες υπηρεσίες από 1.1.03 μέχρι 30.6.2004 και

(γ) να κοστολογήσει η ίδια διεύθυνση τις υπόλοιπες απαιτήσεις των οίκων για παρασχεθείσες υπηρεσίες, που δεν περιλαμβάνονταν σε προϋπάρχουσες συμφωνίες. (βλ. σχετ. 13, η υπ' αριθμ. 480702/19.07.2004 Εισήγηση κ. Χρήστου Μαλαπάνη).

Στις 21.07.2004 το ΔΣ του ΟΤΕ αφού έλαβε υπόψη του την εισήγηση του κ. Χρήστου Μαλαπάνη αποφάσισε μετά από συζήτηση να συγκροτήσει Επιτροπή αποτελούμενη από τον Διευθύνοντα Σύμβουλο και από τους συμβούλους κ. Απόστολο Μπαράτση και κ. Γιώργο Μπήτρο την οποία εξουσιοδότησε να διαπραγματευθεί:

(α) με τις εταιρείες SIEMENS, INTRACOM & ANKO το τμήμα των υπηρεσιών τεχνικής υποστήριξης που παρεσχέθησαν στον ΟΤΕ από 01.01.2003 έως και 30.06.2004,

(β) τους όρους συμβάσεων παροχής τεχνικής υποστήριξης από τις εταιρείες για την χρονική περίοδο 01.07.2004 έως 31.12.2005 και να υποβάλει σχετική εισήγηση (βλ. σχετ. 14, η υπ. Αριθμ. 2711/21.07.2004 απόφαση).

Στις 13.09.2004 ανακοινώθηκε (ΦΕΚ αρ.11392/2004) η εκλογή του κ. Δημητρίου (νομικός σύμβουλος του κ. Αλογοσκούφη) ως νέο μέλος του ΔΣ του ΟΤΕ, στη θέση του κ. Απόστολου Μπαράτση που είχε παραιτηθεί.

Στις 29.09.2004 ο κ. Παναγής Βουρλούμης γνωστοποίησε στο ΔΣ του ΟΤΕ ότι ανέθεσε να δώσει λύση για το οφειλόμενο ποσό και τους όρους σύμβασης παροχής υπηρεσιών, από τις προμηθεύτριες εταιρείες, στο νέο Διευθυντή Τεχνικών Θεμάτων κ. Γιώργο Ιωαννίδη, που διαδέχτηκε τον παραιτηθέντα κ. Χρήστο Μαλαπάνη. Μετά από αυτήν την απόφαση του κ. Παναγή Βουρλούμη η Επιτροπή, που είχε συγκροτηθεί με απόφαση του ΔΣ στις 21.07.2004 κατέστη ανενεργός.

Στις 08.11.2004 ο Προϊστάμενος Δ/σης Διαχείρισης Δικτύου και Συντήρησης του ΟΤΕ κ. Νικήτας Μπαριτάκης και οι επτά (7) Υποδιευθυντές της Διεύθυνσης έστειλαν ενημερωτικό σημείωμα προς τη Διοίκηση του ΟΤΕ, όπου

πρότειναν ως τίμημα για τις παρασχεθείσες υπηρεσίες τεχνικής υποστήριξης το ποσό των 26.500.000 €. Ειδικότερα πρότειναν 12.000.000 € για τη Siemens, 14.000.000 € για την INTRACOM και 500.000 € για την ANKO. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες υπογράμμισαν ότι: «Η Διεύθυνση Διαχείρισης Δικτύου και Συντήρησης θεωρεί ότι το ποσό των 40.000.000 € για τα δύο έτη χωρίς ουρές, που προκύπτει από τους προϋπολογισμούς των ετών 2003-2004 (15+25 εκ. Ευρώ αντίστοιχα) προσεγγίζει τη λύση του προβλήματος, αδυνατεί όμως να το αιτιολογήσει από τα στοιχεία που έχει στην διάθεσή της και επιπλέον ότι η ρύθμιση αυτή, ξεφεύγει από τις δικές της αρμοδιότητες, εξαιτίας του ύψους του ποσού που εμπίπτει στις αρμοδιότητες του ΔΣ ΟΤΕ» (βλ. σχετ. 15, το υπ' αριθμ. 62/372137/08.11.2004 ενημερωτικό σημείωμα της Διεύθυνσης Διαχείρισης).

Στις 07.12.2004 οι κ.κ. Πρόδρομος Μαυρίδης, Γενικός Διευθυντής Τηλεπικοινωνιών & Πληροφορικής της SIEMENS και Αλέξανδρος Αθανασιάδης, Οικονομικός Διευθυντής Τηλεπικοινωνιών & Πληροφορικής της Siemens απέστειλαν επιστολή στον κ. Παναγή Βουρλούμη από την οποία φαίνεται ότι τις ουσιαστικές διαπραγματεύσεις για το τίμημα των υπηρεσιών τεχνικής υποστήριξης τις διεξήγαγε ο Πρόεδρος του ΟΤΕ. Σε αυτήν την επιστολή ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης ζητούσε για τις υπηρεσίες τεχνικής υποστήριξης το ποσόν των 18.000.000€ πλέον ΦΠΑ.

Στις 17.12.2004 το ΔΣ του ΟΤΕ:

(α) ενέκρινε την καταβολή για υπηρεσίες τεχνικής υποστήριξης για το 2004 σε SIEMENS και INTRACOM 18 εκατ. € και 21 εκατ. € αντίστοιχα.

(β) Ανέθεσε απευθείας την τεχνική υποστήριξη για τα έτη 2005 μέχρι 2007 με τίμημα που για κάθε προμηθευτή δεν μπορούσε να υπερβαίνει το ετήσιο τίμημα που είχε συμφωνηθεί για καθένα από τα έτη 2003 και 2004 (βλ. σχετ. 16, η υπ' αριθμ. 2719/17.12.2004 απόφαση ΔΣ του ΟΤΕ).

Με αυτόν τον τρόπο η Διοίκηση του ΟΤΕ καταλόγισε υπέρ της SIEMENS τίμημα 30% υψηλότερο από αυτό που είχε δοθεί για τα έτη 2005 μέχρι 2007 αυξάνοντας το υπερτίμημα για τη SIEMENS κατά περίπου 25 εκατ. €, χωρίς να έχει κάνει προηγούμενη εκτίμηση. Φαίνεται ότι υπήρχε εκ των προτέρων συμφωνία μεταξύ του κ. Παναγή Βουρλούμη και SIEMENS, αφού το τελικό τίμημα συμφωνεί με το ποσό που ζητούσε ο κ. Πρόδρομος Μαυρίδης με την επιστολή του στις 07.12.2004.

Στις 19.01.2005 απεστάλη προς τη Διοίκηση του ΟΤΕ η επιστολή του Συμβούλου του ΟΤΕ κ. Γιώργου Λιναρδάτου, ο οποίος καταψήφισε την πρόταση για ανάθεση τεχνικής υποστήριξης στις εταιρείες SIEMENS και INTRACOM αναφέροντας, ότι οι προτεινόμενοι οικονομικοί όροι, είναι ζημιογόνοι για την εταιρεία (βλ. σχετ. 17, η επιστολή του κ. Γιώργου Λιναρδάτου προς την Διοίκηση του ΟΤΕ στις 19.01.2005).

Στις 24.01.2005 ανακοινώθηκε από τον κ. Γιώργο Ιωαννίδη στον κ. Νικήτα Μπαριτάκη, ότι μετά από εισήγηση του κ. Παναγή Βουρλούμη αποφασίστηκε η αντικατάστασή του και του ζητήθηκε να φύγει την ίδια μέρα από το γραφείο του (βλ. σχετ. 18, κατάθεση κ. Νικήτα Μπαριτάκη στην Πταισματοδίκη, στις 07.03.2005). Η αντικατάσταση του κ. Νικήτα Μπαριτάκη οφείλετο στο γεγονός ότι αρνείτο να εφαρμόσει την απόφαση του Δ.Σ του ΟΤΕ, που ελήφθη κατά πλειοψηφία για να καταβληθούν στη SIEMENS 18.000.000 € για υπηρεσίες, οι οποίες είχαν παρεσχεθεί κατά τα έτη 2003-2004. Για τον ίδιο λόγο αντικαταστάθηκε την ίδια ημέρα και ο αναπληρωτής διευθυντής της ίδιας διεύθυνσης, κ. Αντώνης Κωνσταντινόπουλος. Η εισήγηση προς το ΔΣ είχε παραποιήσει την πρόταση της αρμόδιας διεύθυνσης, την οποία είχε υπογράψει ο κ. Νικήτας Μπαριτάκης και η οποία πρότεινε τίμημα 12.000.000 € για την παροχή τεχνικών υπηρεσιών για τα δύο χρόνια και όχι 18.000.000€ που είχε αποφασίσει η Διοίκηση του ΟΤΕ.

Στις 27.01.2005 συνεδρίασε το ΔΣ του ΟΤΕ, όπου συζητήθηκαν οι αντιρρήσεις του μέλους του ΔΣ κ. Γιώργου Λιναρδάτου. Δεν ελήφθη καμία τελική απόφαση, συμφωνήθηκε όμως να μην δοθούν προκαταβολές στις εταιρείες (βλ. σχετ. 19, υπ' αριθμ. 2721/27.01.2005 απόφαση ΔΣ ΟΤΕ).

Στις 07.07.2005 ανακοινώθηκε (ΦΕΚ αρ.7164/2005) ότι ο κ. Παναγής Βουρλούμης αναλαμβάνει Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΤΕ. Η νέα Διοίκηση συνέχισε μέσω απευθείας αναθέσεων τις παραγγελίες υλικών στη SIEMENS και INTRACOM, οι οποίες εκρίνοντο ως έκτακτες και συμπληρωματικές για τα ολυμπιακά έργα. Η SIEMENS θεωρούσε ότι αποτελούσαν συνέχιση της έκτης εκτελεστής παραγγελίας. Με αυτές τις ενέργειες παραβιαζόταν ο κανονισμός προμηθειών του Οργανισμού και γίνονταν σωρείες παρατυπιών. Με την υπ' αριθμ. 62/289/13.07.2004 απόφαση του ΟΤΕ οι κ.κ. Χρήστος Αιβάζης, Χρήστος Μαλαπάνης, Γεώργιος Γεωργίσης, Παναγής Βουρλούμης ενέκριναν την πληρωμή 1,6 εκατ. ευρώ

στη SIEMENS για παροχή υπηρεσιών. Η συγκεκριμένη παροχή υπηρεσιών είχε εγκριθεί στις 21.05.2004, όμως η αίτηση προμήθειας της αρμόδιας Δ/σης είχε υποβληθεί μεταγενέστερα στις 27.05.2004.

Στις 22.7.2005 ο Γενικός Διευθυντής Τεχνικών Θεμάτων κ. Γιώργος Ιωαννίδης εισηγήθηκε στον Πρόεδρο του ΟΤΕ να υπογράψει συμβάσεις τεχνικής υποστήριξης με τους οίκους για τα έτη 2005 μέχρι 2007 με τίμημα περίπου 30.000.000 € ετησίως (βλ. σχετ. 20, επιστολή Γενικού Διευθυντή Τεχνικών Θεμάτων Γιώργο Ιωαννίδη προς Πρόεδρο ΟΤΕ Παναγή Βουρλούμη στις 22.7.2005 αρ.πρωτ. 720821).

Στις 28.07.2005 η εισήγηση Ιωαννίδη έγινε δεκτή από όλα τα μέλη του ΔΣ του ΟΤΕ πλην του Συμβούλου Γ. Τσοβλά, ο οποίος διέτύπωσε επιφυλάξεις, σχετικά με τις αμοιβές των Οίκων και το ύψος της καταβολής, για το πρώτο εξάμηνο του 2005 (βλ. σχετ. 21, απόφαση ΔΣ ΟΤΕ υπ. Αριθμ. 2732/28.07.2005).

Στις 20.10.2005 ανατέθηκε στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, για απιστία και παραγγελία για τη λήψη ανωμοτί καταθέσεων από τους κ.κ. Παναγή Βουρλούμη, Γιώργο Ιωαννίδη, Γεώργιο Γεωργίτη, Χρήστο Μαλαπάνη (βλ. σχετ. 22, παραγγελία Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ελένη Τουλουπάκη στις 20.10.2005, Α.Β.Μ. Π 2005/5)

Στις 27.01.2009 εκδόθηκε από τον Άρειο Πάγο απόφαση με την οποία εγένετο δεκτή η αγωγή του κ. Νικήτα Μπαριτάκη κατά του ΟΤΕ, με την οποία ο τέως Προϊστάμενος Διεύθυνσης Διαχείρισης Δικτύου και Συντήρησης ζήτησε την αποκατάσταση της τιμής του την βλαπτική συμπεριφορά της εταιρείας, εναντίον του, η οποία τον αντικατέστησε τα διευθυντικά του καθήκοντα (βλ. σχετ. 23, υπ. αριθμ. 565/2009 απόφαση). Οι αποφάσεις και των τριών βαθμίδων της δικαιοσύνης Πρωτοδικείου, Εφετείου, Αρείου Πάγου, δικαιώνουν τον κ. Νικήτα Μπαριτάκη και διατάσσουν την επαναφορά του στη θέση που κατείχε στον ΟΤΕ πριν από την απομάκρυνσή του. Ο κ. Παναγής Βουρλούμης αρνείται να εκτελέσει τις αποφάσεις της Δικαιοσύνης.

Στις 27.12.2009 ο Αντεισαγγελέας Πλημμελειοδικών πρότεινε στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών να παραπεμφθούν οι κ.κ. Παναγής Βουρλούμης, Γιώργος Ιωαννίδης, Γιώργος Μπήτρος και Παναγιώτης Ταμπούρλος με την κατηγορία της άμεσης συνέργειας σε κακουργηματική απιστία, τις συναυτουργίας κατ' εξακολούθηση (βλ. σχετ. 24, υπόμνημα κ. Γιώργο Ιωαννίδη προς το

Συμβούλιο Πλημμελειοδικών της 29.03.2010, σχετ. 25, υπόμνημα κ. Παναγιώτη Ταμπούρλου προς το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών στις 12.03.2010 και σχετ. 26 υπόμνημα κ. Παναγή Βουρλούμη προς το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών στις 11.03.2010).

Στις 19.5.2010 εκδόθηκε βούλευμα Πλημμελειοδικών Αθήνας, με το οποίο παραπέμπονται οι κ. κ. Παναγής Βουρλούμης και Γιώργος Ιωαννίδης για απιστία σε βαθμό κακουργήματος (βλ. σχετ. 27, υπ' αριθμ. 1693/10 Βούλευμα Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών).

2. Η υπόθεση του ΟΣΕ

Μετά από απόφαση του Υπουργού τότε Μεταφορών κ. Χάρη Καστανίδη (ΦΕΚ 272/07.04.1997) όλα τα συγχρηματοδοτούμενα έργα έπρεπε να περάσουν στον έλεγχο και στη διαχείριση της συσταθείσας για αυτόν τον σκοπό εταιρείας ΕΡΓΟΣΕ.

Το Δεκέμβριο του 1997, ο ΟΣΕ υπέγραψε επτά συμβάσεις ύψους 180 δις. δραχμών για την κατασκευή τροχαίου υλικού. Οι συμφωνίες που αφορούσαν τη Siemens ήταν:

- Η προγραμματική Συμφωνία 33Α αφορώσα την προμήθεια 20 Α/Α DESIRO με συμβαλλόμενες εταιρείες τα Ελληνικά Ναυπηγεία, την SIEMENS A.G. και τη ΖΗΜΕΝΣ Α.Ε., τίμημα 115.292.224,12 ευρώ και ημερομηνία ενεργοποίησης στις 16.11.1999.
- Η προγραμματική Συμφωνία 39 αφορώσα την προμήθεια 24 Η/Α με συμβαλλόμενες εταιρείες τα Ελληνικά Ναυπηγεία, τη SIEMENS A.G. και την Krauss Maffei, τίμημα 74.702.601,83 ευρώ και ημερομηνία ενεργοποίησης στις 16.11.1999.
- Η προγραμματική Συμφωνία 41 και 41Α αφορώσα την προμήθεια 106 Ε/Α με συμβαλλόμενες εταιρείες την Κ/Π Ελληνικά Ναυπηγεία, SIEMENS Αυστρίας, TEMOINSA Ισπανίας και ΖΗΜΕΝΣ Α.Ε., τίμημα 119.801.185,24 ευρώ και ημερομηνία ενεργοποίησης στις 10.08.1999.
- Η προγραμματική Συμφωνία 33 αφορώσα την προμήθεια 15 Α/Α Προαστιακού, με συμβαλλόμενες εταιρείες τα Ελληνικά Ναυπηγεία και την Adtranz, τίμημα 51.086.237,34 ευρώ και ημερομηνία ενεργοποίησης στις 30.08.1999.
- Η προγραμματική Συμφωνία 37 αφορώσα την ανακατασκευή 65 Ε/Α κανονικής γραμμής, με συμβαλλόμενες τα Ελληνικά Ναυπηγεία και την Ισπανική TEMOINSA, τίμημα 49.960.180,28 ευρώ και ημερομηνία ενεργοποίησης στις 18.08.1999.
- Η προγραμματική Συμφωνία 35 αφορώσα την προμήθεια 12 Railbus (τα οποία και κατασκευάστηκαν στην Ελβετία), με συμβαλλόμενες εταιρείες τα Ελληνικά Ναυπηγεία, τη Stadler και την Adtranz, τίμημα 68.062.173,82 ευρώ και ημερομηνία ενεργοποίησης στις 25.11.1999.

- η «Σύμβαση 1/97» με τον ΗΣΑΠ (ύψους 227,1 εκατ. γερμανικών μάρκων στην Κοινοπραξία Siemens - Bombardier).

Σύμφωνα με το άρθρο 10.1ε των συμβάσεων, ο ΟΣΕ είχε δικαίωμα μετά από 150 μέρες καθυστέρησης της παράδοσης του έργου ή να επαναδιαπραγματευθεί τις ποινικές ρήτρες ή να κηρύξει τους αναδόχους έκπτωτους και να ζητήσει την κατάπτωση των εγγυητικών επιστολών. Αυτή ήταν μια γενική πρόβλεψη η οποία ίσχυε για όλες τις συμβάσεις. Διαζευκτικά, υπήρχε και η δυνατότητα να κληθεί η Κ/Π σε νέες διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό των ποινικών ρητρών που θα ίσχυαν για καθυστερήσεις πέραν των 150 ημερών για ποσοστό 7,5 % εις βάρος της Κ/Π. Επιπλέον υπήρχε η δυνατότητα να απαιτηθεί η πληρωμή τόκων υπερημερίας της τάξεως του 25% για τις προκαταβολές που είχαν καταβληθεί. Οι αρχικές συμβάσεις όριζαν ως τόπο κατασκευής του τροχαίου υλικού τα Ελληνικά Ναυπηγεία. Οι Προγραμματικές Συμφωνίες προετοιμάσθηκαν στο πλαίσιο του Ν. 2286/1995. Σύμφωνα με τη διακήρυξη των ως άνω συμβάσεων, απαραίτητη προϋπόθεση για την υπογραφή τους, ήταν η συμμετοχή της ελληνικής βιομηχανίας κατά ένα ποσοστό στο κόστος παραγωγής και η ροή τεχνογνωσίας στην εγχώρια βιομηχανία. Για αυτό το λόγο άλλωστε η επιλογή αναδόχου δεν έγινε βάσει της νομοθεσίας περί διεθνών διαγωνισμών, αλλά επιλέχθηκε η προγραμματική συμφωνία ως «τύπος» σύμβασης.

Οι συμβάσεις αυτές επικυρώθηκαν από Διακομματική Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Ένας μάλιστα σημαντικός λόγος που οδήγησε στην υπογραφή αυτών των συμβάσεων, ήταν η διατήρηση των θέσεων εργασίας στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά. Κυρίαρχος αντισυμβαλλόμενος ήταν η Siemens (βλ. κατάθεση κ. Δημήτριου Καραπάνου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 17.3.2010, σελ. 10). Το 1997 ήταν η καταληκτική χρονιά – σύμφωνα με την Κοινοτική Οδηγία 9338 (η οποία ενσωματώθηκε στην Ελληνική έννομη τάξη με το Π.Δ. 345/2001 και αφορούσε τους τομείς ύδατος, ενέργειας, τηλεπικοινωνιών και μεταφορών) – με την οποία παρείχετο στην Ελλάδα η δυνατότητα να συνάπτει Προγραμματικές Συμβάσεις. Οι Προγραμματικές Συμφωνίες προετοιμάσθηκαν στο πλαίσιο του ν.2286/1995. Σύμφωνα με τη διακήρυξη απαραίτητη προϋπόθεση για την ανακήρυξη αναδόχου ήταν η ελληνική συμμετοχή, ώστε να υπάρχει ελληνική προστιθέμενη αξία, η οποία

τελικά κάλυψε το 30% περίπου στο σύνολο του έργου (βλ. κατάθεση κ. Μανώλη Σάτλα στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 15.06.2010, σελ. 148).

Όλες οι προγραμματικές συμφωνίες υπογράφηκαν το 1997 και η ενεργοποίηση έγινε εντός του 1999 οπότε και καταβλήθηκαν οι προκαταβολές οι οποίες ανέρχονταν στο 15 ή 20%. Η καταβολή αυτή γινόταν ταυτόχρονα με την ενεργοποίησή τους. Οι συνεννοήσεις γίνονταν πάντα σε επίπεδο Κοινοπραξιών, στις οποίες leader ήταν τα Ελληνικά Ναυπηγεία. Οι αρχικές συμβάσεις όριζαν ως τόπο κατασκευής του τροχαίου υλικού τα Ελληνικά Ναυπηγεία. Σύμφωνα με τη διακήρυξη των ως άνω συμβάσεων, απαραίτητη προϋπόθεση για την υπογραφή τους, ήταν η συμμετοχή της ελληνικής βιομηχανίας κατά ένα ποσοστό στο κόστος παραγωγής και η ροή τεχνογνωσίας στην εγχώρια βιομηχανία.

Σε περίπτωση που δεν τηρούταν η ως άνω συμβατική πρόβλεψη ο ΟΣΕ είχε το δικαίωμα να ζητήσει μείωση του τιμήματος. Ως προς τις Π.Σ. 33Α και 39, κατόπιν αιτήματος των Κ/Π, το τροχαίο υλικό κατασκευάστηκε στη Γερμανία, με ταυτόχρονη μείωση του τιμήματος – μετά από πολλές διαπραγματεύσεις - περίπου στο 1% του συμβατικού αντικειμένου. Πλην όμως, ο αρχικός στόχος των Π.Σ. που ήταν η υποστήριξη της εγχώριας παραγωγής και η ύπαρξη της ελληνικής προστιθέμενης αξίας, δεν επετεύχθη.

Στις 22.12.1997 υπεγράφησαν μεταξύ του ΟΣΕ και της Κοινοπραξίας «Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ - ΣΗΜΕΝΣ ΑΕ - SIEMENS AG» η «Προγραμματική Σύμβαση 33α» (ΠΣ 33α) και η «Διαρκής Σύμβαση 33α» (ΣΔ 33α), οι οποίες είχαν ως αντικείμενο την κατασκευή και προμήθεια είκοσι (20) Ηλεκτροκινούμενων Αυτοκινηταμαξών (ΗΑ/Α) κανονικής γραμμής τύπου Desiro Electric. Σύμφωνα με το αρχικό συμβατικό χρονοδιάγραμμα παραδόσεων η πρώτη ηλεκτράμαξα θα παραδιδόταν τον 7^ο μήνα του 2002 και η τελευταία τον 6^ο μήνα του 2004. Οι δεκατέσσερις από τους είκοσι συρμούς θα έπρεπε να παραδοθούν τουλάχιστον πριν την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Ως συνολικό τίμημα της Σύμβασης Διαρκείας συμφωνήθηκε το ποσό των 115.292.224€.

Στις 22.12.1997 υπεγράφησαν μεταξύ ΟΣΕ και Κοινοπραξίας: «Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε. – SIEMENS Α.Ε. – SIEMENS AG – KRAUSS MAFFEI» η «Προγραμματική Συμφωνία 39» και η «Σύμβαση Διαρκείας 39» ως ενιαίο

κείμενο. Η σύμβαση αυτή προέβλεπε την κατασκευή εικοσιτεσσάρων (24) συνολικά Η/Α κανονικής γραμμής.

Στις 22.12.1997 υπογράφηκε μεταξύ του ΟΣΕ και της Κοινοπραξίας «Ελληνικά Ναυπηγεία – SIEMENS ΑΕ – SIEMENS Αυστρίας – TEMOINSA Ισπανίας», η «Προγραμματική Συμφωνία 41Α» με αντικείμενο την κατασκευή εκατόν έξι (106) Επιβαταμαξών. Η Σύμβαση ενεργοποιήθηκε στις 10.08.1999. Οι εκατόν έξι (106) Ε/Α κατασκευάστηκαν εξ' ολοκλήρου στην Ελλάδα, στα Ελληνικά Ναυπηγεία Σκαραμαγκά από την Κ/Ξ «Ελληνικά Ναυπηγεία – ΣΗΜΕΝΣ ΑΕ – SIEMENS Αυστρίας – TEMOINSA Ισπανίας». Οι επιβατάμαξες δεν ήταν ηλεκτρικές, ήταν καθαρά ελκόμενο τροχαίο υλικό, είτε με ηλεκτροκίνητη είτε με ντιζελοκίνητη έλξη. Το συνολικό τίμημα της «Διαρκούς Συμφωνίας 41Α» ανερχόταν στα 120.019.507€.

Σύμφωνα με τη «Διαρκή Συμφωνία 41Α», οι εκατόν έξι Επιβατάμαξες θα έπρεπε να παραδοθούν στο διάστημα από 10.06.2001 έως 10.02.2005 με συγκεκριμένο ρυθμό παραδόσεων. Ενδοκοινοπρακτικά όμως προβλήματα που προέκυψαν είχαν ως συνέπεια να υπάρξουν μεγάλες καθυστερήσεις παράδοσης.

Στις 22.10.1999 και πριν την ενεργοποίηση της ΣΔ 33Α κατά το άρθρο 11 αυτής, υπογράφηκε μεταξύ ΟΣΕ και Κοινοπραξίας το «Παράρτημα Ι», στο οποίο ενσωματώθηκαν τροποποιήσεις τεχνικής φύσης. Οι συμβαλλόμενοι συμφώνησαν νέο χρονοδιάγραμμα παράδοσης.

Όπως φαίνεται από τα έγγραφα και την κατάθεση του τότε Διευθύνοντος Συμβούλου του ΟΣΕ κ. Κωνσταντίνου Γιαννακού κατά την εκτέλεση της Σύμβασης υπήρξαν μεγάλες καθυστερήσεις από πλευράς Κοινοπραξίας, οι οποίες οφείλονταν σε ελλιπή οργάνωση, ανεπάρκεια σχετικών υποδομών στις εγκαταστάσεις των Ελληνικών Ναυπηγείων, μη πραγματοποίηση των αναγκαίων επενδύσεων για την υλοποίηση του έργου, καθώς και έλλειψη προσωπικού.

Ακολούθησαν διαπραγματεύσεις και η Κοινοπραξία υπέβαλε στον ΟΣΕ πρόταση – πλαίσιο σχετικά με τις ΠΣ 33Α και ΣΔ 33Α και – στην οποία μεταξύ άλλων – τόνιζε ότι: «το ισοδύναμο τροχαίο υλικό διατίθεται στον ΟΣΕ προς χρήση, χωρίς αντάλλαγμα, για χρονικό διάστημα 24 μηνών και αποτελείται από οκτώ (8) δίδυμες μονάδες Desiro Classic (ντιζελοκίνητες) της Εταιρείας

Siemens και έξι (6) ηλεκτρικούς συρμούς, αποτελούμενους από δύο μηχανές και οκτώ οχήματα».

Στις 16.11.1999 ενεργοποιήθηκαν η «Προγραμματική Συμφωνία 39» και η «Σύμβαση Διαρκείας 39», αφού τη συγκεκριμένη μέρα ανοίχθηκαν όλες οι πιστώσεις για πληρωμή της πρώτης τμηματικής πληρωμής (προκαταβολής) και παραδόθηκαν εκ μέρους της Κοινοπραξίας ισόποσες εγγυητικές επιστολές προκαταβολής. Σύμφωνα με το αρχικό χρονοδιάγραμμα παράδοσης η πρώτη Η/Α θα παραδιδόταν τον έβδομο μήνα του 2002 και η τελευταία τον έκτο μήνα του 2004. Προέκυψαν, όμως, ενδοκοινοπρακτικά προβλήματα, που οδηγούσαν σε μεγάλες καθυστερήσεις με συνέπεια ο ΟΣΕ να εκφράζει την ανησυχία του. Η Κοινοπραξία βεβαίωσε ότι όλες οι καθυστερήσεις θα καλύπτονταν εμπρόθεσμα.

Οι εγγυητικοί μηχανισμοί για τον ΟΣΕ σε αυτές τις συμβάσεις, ήταν η αποθετική ζημία, οι εγγυητικές επιστολές (συμμετοχής και καλής εκτέλεσης), οι ποινικές ρήτρες, οι τόκοι υπερημερίας και η πρόβλεψη στο άρθρο 9 που έλεγε ότι για οποιαδήποτε παραβίαση όρου της σύμβασης, η Κοινοπραξία, ο προμηθευτής, έχει την υποχρέωση να αποζημιώνει για κάθε ζημιά τον Ο.Σ.Ε. *Αναφερόταν όμως, για ζημιά που οφείλεται σε βαριά αμέλεια ή σε δόλο. Για απλή αμέλεια δεν υπήρξε πρόβλεψη μολονότι είναι σύνηθες στις συμβάσεις του Δημοσίου, οι αντισυμβαλλόμενες να ευθύνονται μέχρι και για τα «τυχερά» (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).*

Η Κοινοπραξία πρότεινε στον ΟΣΕ νέα χρονοδιαγράμματα με καθυστερημένες παραδόσεις. Ο ΟΣΕ δεν αποδέχτηκε την πρόταση. Τότε η μητρική SIEMENS πρότεινε να μεταφερθεί η κατασκευή των Η/Α από την Ελλάδα στη Γερμανία. Η Κοινοπραξία συμφώνησε και πρότεινε τη μεταφορά της κατασκευής των Η/Α υποβάλλοντας ταυτόχρονα νέο χρονοδιάγραμμα παράδοσης. Δεν πρότεινε όμως στον ΟΣΕ να παραχωρήσει προς χρήση, υποκατάστατου ισοδύναμου τροχαίου υλικού. Ο ΟΣΕ αξιολόγησε θετικά την πρόταση της Κοινοπραξίας. Επειδή δε, κατά την εξέλιξη των εργασιών κατασκευής του έργου, σύμφωνα με το νέο χρονοδιάγραμμα δεν θα ήταν ακόμη έτοιμο προς χρήση το ηλεκτρικό δίκτυο στο οποίο προβλεπόταν η κυκλοφορία των Η/Α, ο Οργανισμός δεν ζήτησε τη διάθεση υποκατάστατου τροχαίου υλικού.

Το ΔΣ του ΟΣΕ, λόγω της σοβαρότητας του θέματος, παρέπεμψε το θέμα με θετική εισήγηση στη Γενική Συνέλευση Μετόχων. Η Γενική Συνέλευση εξουσιοδότησε το ΔΣ του ΟΣΕ να υπογράψει σχετική τροποποιητική σύμβαση (βλ. σχετ. 1, το υπ' αριθμ. 50/07.01.2003 Πρακτικό της έκτακτης ΓΣ των Μετόχων του ΟΣΕ, η υπ' αριθμ. 34 απόφαση).

Στις 09.02.2000 με απόφαση του ΔΣ του ΟΣΕ οριστικοποιήθηκε ο κατάλογος των έργων, τα οποία θα χρηματοδοτούνταν την περίοδο 2000-2006.

Το 2001 ο κ. Διονύσιος Παναγιωτίδης, Γενικός Διευθυντής Συγκοινωνιών και Ηλεκτροτεχνικών Έργων της Siemens, δήλωσε στον Bruno Flad τότε υπεύθυνο της εταιρείας για τον Τομέα Μηχανών Έλξης Συρμών ότι έπρεπε να καταβληθούν χρήματα σε ανθρώπους στην Ελλάδα σε σχέση με την ΠΣ 39. Ο Flad δεν ρώτησε τον κ. Διονύση Παναγιωτίδη ποιος έπρεπε να πληρωθεί, αλλά υπέθεσε ότι μάλλον επρόκειτο για άτομα που λάμβαναν αποφάσεις στον ΟΣΕ ή στα αρμόδια υπουργεία (βλ. σχετ. 2, Έκθεση Debevoise & Plimpton SAG-ATH00002144). Τελικά ο Siekaczek παρέδωσε την ίδια χρονιά στη Ζυρίχη στον C. Gebauer, μέλος του ΔΣ της Siemens Ελλάς 2.000.000 DM (βλ. σχετ. 3, Έκθεση Debevoise & Plimpton SAG-ATH00002148).

Στις 06.08.2001 η Siemens που ήταν project manager σε τέσσερις από τις εφτά συνολικά Προγραμματικές Συμφωνίες έστειλε επιστολή προς τα Ελληνικά Ναυπηγεία, με την οποία εκτιμούσε ότι η επιβάρυνση των Κοινοπραξιών από τις συνέπειες των ποινικών ρητρών θα προσέγγιζε τα 38.000.000€.

Στις 18.12.2001 υπεγράφη η ενοχική σύμβαση πώλησης των μετοχών, που είχε το Δημόσιο και ήλεγχε την ΕΤΒΑ, στην Τράπεζα Πειραιώς. Η Τράπεζα Πειραιώς φρόντισε και είχε διευκρινιστεί πλήρως ότι εξαγόραζε την ΕΤΒΑ χωρίς τις μετοχές των Ελληνικών Ναυπηγείων, τις οποίες το Ελληνικό Δημόσιο με συμβόλαιο είχε συμφωνήσει να πουλήσει στη γερμανική Κοινοπραξία HDW (βλ. κατάθεση κ. Ιάκωβου Γεωργάνα στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 23.6.2010, σελ. 211, 226).

Στις 29.01.2002 οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νίκος Χριστοδουλάκης, Ανάπτυξης κ. Αθανάσιος Τσοχατζόπουλος και Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Χρήστος Βερελής, απέστειλαν κοινή επιστολή προς τους Προέδρους ΟΣΕ και ΗΣΑΠ στην οποία – μεταξύ άλλων – ανέφεραν ότι πιθανές τροποποιήσεις των προγραμματικών συμφωνιών θα έπρεπε να

υποβληθούν για έγκριση στις ΓΣ του ΟΣΕ και ΗΣΑΠ. Τόνιζαν δε ότι «λόγω της κρίσιμης περιόδου ολοκλήρωσεως της ιδιωτικοποίησης των ΕΝΑΕ και για λόγους διαφυλάξεως της νομιμότητας της διαδικασίας, οι σχετικές αποφάσεις θα ληφθούν μετά το πέρας των αναγκαίων για την μεταβίβαση των μετοχών των ΕΝΑΕ ενεργειών και, πάντοτε, μετά από προηγούμενη ενημέρωσή μας» (βλ. σχετ. 4, επιστολή με αριθμ. Πρωτ.: ΕΜ.3).

Στις 20.04.2002 έγινε η μεταβίβαση των μετοχών και η Τράπεζα Πειραιώς κατέστη κυρία της ΕΤΒΑ (βλ. κατάθεση Ιάκωβου Γεωργανά στην Εξεταστική Επιτροπή στις 23.6.2010, σελ. 213).

Στις 15.05.2002 οι Υπουργοί Ανάπτυξης Αθανάσιος Τσοχατζόπουλος, Μεταφορών και Επικοινωνιών Χρήστος Βερελής και Οικονομικών Νίκος Χριστοδουλάκης ανέλαβαν τις ευθύνες από πλευράς του Ελληνικού Δημοσίου για την καθυστέρηση της υλοποίησης της ΠΣ 33α.

Στις 31.05.2002 συνετελέσθη από την ΕΤΒΑ, για λογαριασμό του Δημοσίου, η πραγματική μεταβίβαση των μετοχών των Ναυπηγείων (βλ. κατάθεση Ιάκωβου Γεωργάνα 23.6.2010, σ. 213).

Στις 31.05.2002 οι Υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νίκος Χριστοδουλάκης, Ανάπτυξης κ. Αθανάσιος Τσοχατζόπουλος και Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Χρήστος Βερελής απέστειλαν επιστολή στην ΕΝΑΕ η οποία έχει ως εξής: «Αναγνωρίζουμε τις σημαντικές εμπορικές και χρονικές δυσκολίες που έχουν επισυμβεί στην εκτέλεση του προγράμματος (εννοείται των Π.Σ.) και είμαστε διατεθειμένοι να παράσχουμε την αναγκαία υποστήριξη για τη διευθέτηση του προβλήματος, ασκώντας πλήρως τα δικαιώματά μας ως μέτοχοι των ΟΣΕ/ΗΣΑΠ στη σχετική Γ.Σ. Αναλαμβάνουμε να υποστηρίξουμε την αρμόζουσα συμφωνία για την εφαρμογή των σχετικών αποφάσεων και να συγκαλέσουμε τη γενική συνέλευση για να εγκρίνει τη συμφωνία»(βλ. σχετ. 5, επιστολή στο κείμενο της αγωγής της ΕΝΑΕ εναντίον της Τράπεζας Πειραιώς την 01.06.2004 σελ. 51-52).

Στις 05.07.2002 η HDW έστειλε επιστολή στους Υπουργούς Ανάπτυξης κ. Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο, Οικονομικών κ. Νίκο Χριστοδουλάκη και Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Χρήστο Βερελή, με την οποία η εταιρεία ζητούσε να προχωρήσουν διαδικασίες, ώστε να εφαρμοσθούν οι τροποποιήσεις των ΠΣ. Συγκεκριμένα, τους ζητούσε να προκαλέσουν τη σύγκληση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΣΕ που θα ενέκρινε τις

τροποποιήσεις (βλ. σχετ. 6, Επιστολή της HDW προς τους Υπουργούς στις 05.07.2002).

Στις 14.10.2002 έλαβε χώρα στη Ζυρίχη, στα γραφεία της ZHMENS, άτυπη, μυστική, εξωθεσμική συνάντηση, μεταξύ των Διευθυνόντων Συμβούλων των εταιρειών που συμμετείχαν στις Κ/Π, οι οποίες πρότειναν στον ΟΣΕ την τροποποίηση των προγραμματικών συμφωνιών, ώστε να καταστεί εφικτή η εκτέλεση τους, εν όψει της ανάγκης του οργανισμού για τη χρήση του υλικού αυτού, λόγω των Ολυμπιακών Αγώνων. Αυτό προκύπτει από τα σχετικά mails που ανταλλάχθηκαν μεταξύ Τσακάλου και Silke Ρανογιου στα οποία περιέχονται οδηγίες για τήρηση μυστικότητας και άκρας προφύλαξης του περιεχομένου της συνάντησης. Μετά δύο μέρες η ίδια συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο Υπουργείο. Στη συνέχεια και ως επιστέγασμα των συνεννοήσεων στη Ζυρίχη, υπεγράφη στις 25.10.2002 ΜΝΗΜΟΝΙΟ υπό τον τότε Υπουργό Ανάπτυξης κ. Τσοχατζόπουλο. (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Το Δεκέμβριο του 2002 επειδή η Κοινοπραξία δεν τήρησε το χρονοδιάγραμμα της προμήθειας διαφόρων τύπου τροχαίου υλικού, ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις για την υπογραφή της Σύμβασης Τροποποίησης. Με βάση την Τροποποιητική Σύμβαση, η Κοινοπραξία θα έπρεπε μέχρι το τέλος του 2003 να είχε παραδώσει στον ΟΣΕ τις είκοσι (20) Η/Α. Η σχετική όμως παράδοση δεν έγινε. Το Ελληνικό Δημόσιο είχε παραγγείλει ηλεκτράμαξες χωρίς να διαθέτει εξηλεκτρισμένο δίκτυο και χωρίς να είναι σε θέση να διασφαλίσει τους όρους της έγκαιρης εγκατάστασής του.

Επειδή οι εκατόν έξι (106) Η/Α αργούσαν να παραδοθούν, η Κοινοπραξία υπέβαλε στον ΟΣΕ στις 05.12.2002 και στις 09.12.2002, πρόταση πλαίσιο σύμφωνα με την οποία οι γεγεννημένες μέχρι την 31.12.2002 ποινικές ρήτρες θα επιβάρυναν την Κοινοπραξία. Οι τιμές του τροχαίου υλικού που θα προέκυπταν θα σταθεροποιούντο σύμφωνα με τις αρχικά συμβατικές ημερομηνίες παράδοσης. Εφόσον το συμβατικό ισοδύναμο τροχαίο υλικό θα παραδιδόταν στον ΟΣΕ σύμφωνα και με το τροποποιημένο χρονοδιάγραμμα οι ποινικές ρήτρες από την 01.01.2003 δεν θα καταβάλοντο.

Για τη χρονική περίοδο μεταξύ του προτεινόμενου νέου χρονοδιαγράμματος παραδόσεων και του υφισταμένου, η Κοινοπραξία πρότεινε να διαθέσει με δικά της έξοδα, στον ΟΣΕ 28 Η/Α για χρήση και για χρονική περίοδο 38

μηνών. Τελικά τα χρονοδιαγράμματα τροποποιήθηκαν με αποφάσεις της ΓΣ του ΟΣΕ.

Σύμφωνα με το νέο χρονοδιάγραμμα πέντε (5) Ε/Α θα παραδίδονταν από τον Ιούνιο 2002 έως το Δεκέμβριο 2002. Από τον Ιανουάριο 2003 έως το Δεκέμβριο 2004 θα παραδίδονταν εικοσιεννέα (29) Ε/Α. Το 2004 θα παραδίδονταν τριαντατρείς (33) Ε/Α, το 2005 τριαντατρείς (33) Ε/Α και το 2006 έξι (6) Ε/Α.

Την 01.01.2003 ανεστάλη η επιβολή τόκων υπερημερίας επί προκαταβολής, με την προϋπόθεση της τήρησης του νέου τροποποιημένου χρονοδιαγράμματος του «Παραρτήματος ΙΙ» της ΠΣ 39. Σύμφωνα με αυτό, η 1^η Η/Α θα παραδιδόταν στις 15.07.2004 και η 24^η στις 24.11.2005. Μέχρι σήμερα έχουν παραδοθεί οι είκοσι (20) Η/Α, ενώ οι υπόλοιπες τέσσερις δεν παραλήφθηκαν από τον ΟΣΕ, διότι φέρουν φορεία εκτός ανοχών. Για να επιλυθεί αυτό το ζήτημα ζητήθηκε από την Siemens να προσκομίσει γνωμοδότηση καταλληλότητας από ελληνικό εκπαιδευτικό ίδρυμα. Τον Φεβρουάριο του 2007 υποβλήθηκε στον ΟΣΕ γνωμοδότηση από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και αμέσως μετά ξεκίνησαν οι διαδικασίες παραλαβής των τεσσάρων (4) συρμών. Κατά την παραλαβή τους διαπιστώθηκε πρόβλημα εισόδου νερού στα κιβώτια μετάδοσης κίνησης των Η/Α. Για αυτόν τον λόγο η Επιτροπή Παραλαβής του ΟΣΕ διέκοψε τις δοκιμές και συνέταξε απορριπτικό πρωτόκολλο. Ο ΟΣΕ απεδέχθη να προχωρήσει στην παραλαβή τους μετά από πρόσθετη εγγυητική επιστολή. Ηδη έχουν επιβληθεί ποινικές ρήτρες, αλλά η Κοινοπραξία δεν αποδέχεται ότι η οριστική παραλαβή των Η/Α καθυστέρησε λόγω δικής της υπαιτιότητας.

Στις 03.01.2003 πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση του ΔΣ του ΟΣΕ με θέμα την τροποποίηση των συμβάσεων. Ο Δημήτριος Καραπάνος ρώτησε αν - επειδή υπήρχαν καθυστερήσεις πάνω από 150 ημέρες, χρονικό διάστημα που προέβλεπε την πληρωμή ποινικών ρητρών - είχαν αρχίσει επαναδιαπραγματεύσεις για τις ποινικές ρήτρες επί το δυσμενέστερον. Η απάντηση που πήρε ήταν αρνητική (βλ. κατάθεση Δημητρίου Καραπάνου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 22.06.2010, σελ. 180).

Στις 07.01.2003 έγινε δεκτή από τη ΓΣ του ΟΣΕ η πρόταση της Κοινοπραξίας για καθυστερημένη παράδοση των εκατόν έξι (106) Ε/Α με θετική εισήγηση του ΔΣ του Οργανισμού. Μέχρι σήμερα έχουν παραδοθεί οι εκατόν πέντε

(105) από τις εκατόν έξι (106) Ε/Α και η παράδοση πραγματοποιήθηκε με αποκλίσεις από το συμβατικό χρονοδιάγραμμα. Λόγω συμβατικών τεχνικών αποκλίσεων που παρουσίαζε ο κλιματισμός και ο θόρυβος, ο ΟΣΕ ζήτησε αποζημίωση για τις συμβατικές αποκλίσεις και έχει κατακρατήσει τις εγγυητικές (βλ. σχετ. 1, το υπ' αριθμ. 50/07.01.2003 Πρακτικό της έκτακτης ΓΣ των Μετόχων του ΟΣΕ, η υπ' αριθμ. 35 απόφαση).

Στις 07.01.2003 η Γενική Συνέλευση των Μετόχων του ΟΣΕ (δηλαδή το Ελληνικό Δημόσιο ως μοναδικός μέτοχος), αποφάσισε κατά τη συνεδρίαση της 50^{ης} έκτακτης ΓΣ του ΟΣΕ, την αποδοχή της πρότασης της Κοινοπραξίας στο σύνολό της. Σύμφωνα με αυτήν ως αντάλλαγμα για την καθυστέρηση της κατασκευής των είκοσι Η/Α, θα δινόταν χωρίς αντάλλαγμα για χρονικό διάστημα 24 μηνών α) οκτώ (8) δίδυμες μονάδες Classic Desiro της εταιρείας Siemens και β) έξι (6) ηλεκτρικοί συρμοί αποτελούμενοι από δύο μηχανές και οκτώ οχήματα προαστιακού τύπου παρόλο που το ισοδύναμο τροχαίο υλικό δεν περιλαμβανόταν στις συμβατικές υποχρεώσεις των προμηθευτών/κατασκευαστών αλλά επήλθε συμφωνία προς τούτο (βλ. σχετ. 1, το υπ' αριθμ. 50/07.01.2003 Πρακτικό της έκτακτης ΓΣ των Μετόχων του ΟΣΕ, η υπ' αριθμ. 31 απόφαση).

Σε εκτέλεση των αποφάσεων της Γ.Σ., κλήθηκαν όλα τα κοινοπρακτούντα σχήματα να υπογράψουν τις – σύμφωνα με τις προτάσεις τους – τροποποιητικές συμβάσεις. Από τις έξι αρχικώς υπογραφείσες Π.Σ. τροποποιήθηκαν μόνο οι τρεις (Π.Σ. 33Α, 35 και 39) ενώ για τις υπόλοιπες τρεις (3) δεν προσήλθαν προς υπογραφή τα Ελληνικά Ναυπηγεία και οι λοιπές κοινοπρακτούσες εταιρείες παρά την κατ' επανάληψη κλήση τους. (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 28.02.2003 υλοποιήθηκε η παραπάνω απόφαση με την υπογραφή μεταξύ ΟΣΕ και Κοινοπραξίας της «Τροποποίησης της ΣΔ 33Α και της ΠΣ 33Α», η οποία ονομάστηκε «Παράρτημα II». Βάσει του «Παραρτήματος II», η Κοινοπραξία όφειλε να παραδώσει έως τις 30.07.2004, δηλαδή πριν την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων, τέσσερις Ηλεκτροκινούμενες Αυτοκινητάμαξες τύπου Desiro. Οι Ηλεκτροκινούμενες Αυτοκινητάμαξες παρεδόθηκαν. Για τις καθυστερήσεις που σημειώθηκαν επιβλήθησαν ποινικές ρήτρες.

Στις 28.02.2003 υπεγράφησαν οι Τροποποιητικές Συμβάσεις, των Διαρκών Συμβάσεων 33α και 39 των αντίστοιχων «Προγραμματικών Συμφωνιών».

Στις 28.02.2003 υπογράφηκε μεταξύ του ΟΣΕ και της Κοινοπραξίας το «Παράρτημα II».

Σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, ο ΟΣΕ αποδέχθηκε την αλλαγή του τόπου κατασκευής των εικοσιτεσσάρων (24) συνολικά Η/Α κανονικής γραμμής από την Ελλάδα στην Γερμανία, καθώς και τον περιορισμό του τιμήματος σε ποσοστό 1% επί του ελληνικού μέρους και ειδικότερα επί του ποσού, που δεν είχε ακόμη καταβληθεί στα Ελληνικά Ναυπηγεία.

Οι τόκοι υπερημερίας επί των προκαταβολών για το διάστημα από τις συμβατικές ημερομηνίες μέχρι τις 31.12.2002 συμφωνήθηκε να καταβληθούν στον ΟΣΕ σε δέκα ισόποσες δόσεις. Οι προκαταβολές αποπληρώθηκαν στις 15.07.2009. Ο Δημήτριος Καραπάνος κατεψήφισε την εισήγηση του ΔΣ του Οργανισμού για αλλαγή τόπου κατασκευής των συρμών.

Στις 28.02.2003 ο ΟΣΕ και η Κοινοπραξία συμφώνησαν να τροποποιηθεί η «Σύμβαση Διάρκειας 33Α» και η «Προγραμματική Συμφωνία 33Α». Στο 2^ο άρθρο της Τροποποίησης, συμφωνήθηκε να παραδώσει η Κοινοπραξία στον ΟΣΕ προς χρήση, χωρίς αντάλλαγμα, οκτώ (8) δίδυμες μονάδες τροχαίου υλικού τύπου Desiro Classic για χρονικό διάστημα 24 μηνών (ισοδύναμο προς χρήση τροχαίο υλικό).

Η ποσοτική και η λειτουργική παράδοση και παραλαβή των οκτώ (8) δίδυμων αυτοκινητάμαξων τύπου Desiro Classic έγινε μετά από πρόσκληση του ΟΣΕ εμπρόθεσμα, στις αρμόδιες επιτροπές του Οργανισμού.

Στις 05.03.2003 η Κυβέρνηση μέσω της Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων ενέκρινε την υπογραφή της σύμβασης με την Τράπεζα Πειραιώς για παροχή υπηρεσιών χρηματοοικονομικού συμβούλου στις προγραμματικές συμφωνίες και συμβάσεις του ΟΣΕ και ΗΣΑΠ για την προμήθεια τροχαίου υλικού (βλ. κατάθεση Ιάκωβου Γεωργάνα στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 23.6.2010, σελ. 213).

Στις 17.03.2003 ο τότε Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Χρήστος Βερελής απέστειλε επιστολή στο Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΟΣΕ Κωνσταντίνο Γιαννακό στην οποία ανέφερε ότι όποια Κοινοπραξία δεν εκπλήρωνε τις υποχρεώσεις της σχετικά με την παράδοση τροχαίου υλικού, ο ΟΣΕ θα έπρεπε να κινήσει την διαδικασία κήρυξης ως έκπτωτων όλων των

σχετικών συμβάσεων (βλ. σχετ. 7, Επιστολή κ. Χρήστου Βερελή σε κ. Κωνσταντίνο Γιαννακό στις 17.03.2003).

Στις 17.04.2003 υπεγράφη Τροποποιητική Σύμβαση της «Διαρκούς Σύμβασης 35» της αντίστοιχης Προγραμματικής Συμφωνίας.

Βασικό στοιχείο των Τροποποιητικών Συμβάσεων ήταν η παροχή στον ΟΣΕ από την Κοινοπραξία επιστολών καλής εκτέλεσης αμείωτων μέχρι την ολοκλήρωση των παραδόσεων. Με αυτόν τον τρόπο θα εξασφαλιζόταν η τήρηση των χρονοδιαγραμμάτων για την παράδοση του τροχαίου υλικού.

Στις 29.04.2003 υπεγράφη η σύμβαση παροχής υπηρεσιών χρηματοοικονομικού συμβούλου μεταξύ Τράπεζας Πειραιώς και Ελληνικού Δημοσίου. Σκοπός της σύμβασης ήταν να επιτευχθεί η αναδιάρθρωση των προγραμματικών συμφωνιών και συμβάσεων του ΟΣΕ και ΗΣΑΠ. Η σύμβαση είχε αρχική χρονική διάρκεια τριών μηνών και η παράταση έγινε κατά τρόπο ώστε η τελευταία ενημέρωση προς τη Διυπουργική Επιτροπή να δοθεί στις 11.02.2004 (βλ. κατάθεση κ. Ιάκωβου Γεωργάνα στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 23.06.2010, σελ. 214). Ο κ. Ιάκωβος Γεωργάνας, ως σύμβουλος, λογοδοτούσε στους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Επικοινωνιών και Μεταφορών (βλ. κατάθεση κ. Ιάκωβου Γεωργάνα στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 23.6.2010, σελ. 217).

Ο ΟΣΕ πρότεινε στην υπ. αριθμ. 52 Τακτική Γενική Συνέλευση της 26^{ης} Ιουνίου 2003 να κηρυχθεί έκπτωτη η Κοινοπραξία των Π.Σ. 37 και Σύμβαση Διαρκείας 37Α. Στην Κοινοπραξία συμμετείχαν οι εταιρείες TEMOINSA, MAV ADTRANZ, DVJKFT και Κιολεϊδης ΑΕ. Ο εκπρόσωπος του μετόχου πρότεινε αυτό το θέμα να συζητηθεί μετά από λίγες ημέρες, σε επόμενη συνεδρίαση της Γ.Σ, στις 10.7.2003 (βλ. σχετ.8, πρακτικά της 52^{ης} Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των μετόχων του ΟΣΕ σ. 3). Ο λόγος ήταν ότι: «οι διαβουλεύσεις προς επίτευξη συμφωνίας για την αναδιάρθρωση των συμφωνιών και την επίσπευση του προγράμματος παραδόσεων του τροχαίου υλικού, βρίσκονταν σε προχωρημένο στάδιο, με θετική προοπτική». (βλ. σχετ.9, επιστολή του κ. Ιάκωβου Γεωργάνα (24.06.2003) προς τον τότε Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νίκο Χριστοδουλάκη). Το ΔΣ του ΟΣΕ δεν προσκάλεσε ΓΣ στις 10.07.2003, ώστε να συζητηθεί το ίδιο θέμα.

Στις 30.06.2003 ο τότε Υπουργός Επικοινωνιών και Μεταφορών κ. Χρήστος Βερελής απέστειλε επιστολή στον τότε Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών

κ. Νίκο Χριστοδουλάκη με την οποία – σχετικά με την έκπτωση της Κοινοπραξίας ΕΝΑΕ/ΤΕΜΟΕΝΣΑ - του τονίζει να τηρηθεί η ημερομηνία της 10.07.2003 «για λήψη απόφασης που θα επιτρέψει την κατάπτωση των εγγυήσεων και καταγγελία των σχετικών συμβάσεων σύμφωνα με την πρόταση του ΟΣΕ, δεδομένου ότι η αντισυμβατική συμπεριφορά της αντισυμβαλλόμενης Κοινοπραξίας αποβαίνει πλέον προς μεγάλη ζημιά του ΟΣΕ». Παρολαυτά, στις 04.07.2003, υπεγράφησαν τα πρακτικά της από 26.06.2003 Γ.Σ. οπότε και περατώθηκε χωρίς να ξανατεθεί ως θέμα η κήρυξη ως έκπτωτης της Κ/Π που συμμετείχε στις Π.Σ. 37 και 37Α με ευθύνη της διοίκησης του ΟΣΕ (ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ και ΤΕΜΟΙΝΣΑ). (βλ. σχετ. 10, επιστολή κ. Χρήστου Βερελή προς τον κ. Νίκο Χριστοδουλάκη με Αριθμ. Πρωτ.: Οικ.: 6740).

Στις 10.07.2003 η «Ελληνική Ναυπηγοκατασκευαστική Χαρτοφυλακίου» Α.Ε. (ΕΝΑΕ) έστειλε επιστολή στην ΕΤΒΑ, και στους Υπουργούς Οικονομίας, Ανάπτυξης και Μεταφορών με την οποία ζητούσε να τηρηθούν οι υποχρεώσεις που απέρρεαν από τη Σύμβαση Μεταβίβασης Μετοχών, που ολοκληρώθηκε στις 31.05.2002. Συγκεκριμένα η ΕΝΑΕ ζητούσε τη συμβολή της ΕΤΒΑ στην απρόσκοπτη εκτέλεση των Προγραμματικών Συμφωνιών μεταξύ Ελληνικών Ναυπηγείων και ΟΣΕ. Υπενθύμιζε δε τη δεσμευτική βούληση του Ελληνικού Δημοσίου, αναφορικά με αυτό το θέμα, όπως αυτή είχε εκφραστεί σε επιστολή που είχε υπογραφεί, από τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης και Μεταφορών. Σε περίπτωση που αυτό δεν συνέβαινε, απειλούσε να προχωρήσει σε αναστροφή της πώλησης (βλ. σχετ. 11, Επιστολή ΕΝΑΕ της 10.7.2003).

Στις 19.12.2003 ο τότε Υπουργός κ. Χρήστος Βερελής απαντά σε επιστολή του Γερμανού Πρέσβη Dr. Albert Spiegel ότι: «Οι Κοινοπρακτούσες, μαζί με τα Ελληνικά Ναυπηγεία, εταιρείες θα είναι σε θέση, λόγω του, από μακρού χρόνου, χρονίζοντας για επίλυση, προβλήματος να σας διαβεβαιώσουν ότι προς την κατεύθυνση αυτή κατέβαλε και καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια τόσο η Διοίκηση του ΟΣΕ όσο και το εποπτεύον τον Οργανισμό αυτό Υπουργείο, του οποίου προΐσταμαι. Η λύση του προβλήματος δεν θα πρέπει και δεν μπορεί ούτε να αφίσταται από το συμβατικό πλαίσιο και τους όρους που έχουν συνομολογηθεί μεταξύ των αντισυμβαλλόμενων μερών, ούτε η όποια εφικτή λύση να δημιουργεί προϋποθέσεις για οικονομική ή

επιχειρηματική ζημία του ΟΣΕ» (βλ. σχετ. 12, επιστολή κ. Χρήστου Βερελή προς Spiegel με αρ. Πρωτ.: 13021).

Στη συνεδρίαση της 53^{ης} Έκτακτης Αυτόκλητης Γενικής Συνέλευσης του ΟΣΕ που πραγματοποιήθηκε στις 17.10.2003 δεν τέθηκε από το ΔΣ του ΟΣΕ, όπως όφειλε σύμφωνα με τον νόμο Περί Ανωνύμων Εταιρειών, το ζήτημα της έκπτωσης της Κοινοπραξίας των Π.Σ. και Διαρκών Συμβάσεων 37α (βλ. σχετ. 13, Πρακτικό ΓΣ υπ. αριθμ. 53 της 17.10.2003).

Στις 15.01.2004 στάλθηκε επιστολή από τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της HDW AG Dr. H. Burmester προς τον κ. Χρήστο Βερελή, και κοινοποιήθηκε στους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νίκο Χριστοδουλάκη και Ανάπτυξης κ. Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο, όπου υπενθυμίζει στους τότε Υπουργούς ότι παρά τις διαβεβαιώσεις που είχαν δοθεί στην Κοινοπραξία με την από 31.05.2002 επιστολή τους για επίλυση των προβλημάτων που είχαν ανακύψει από την ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων, δεν υπήρξε καμία σχετική πρόοδος. Επίσης, ο Διευθύνων Σύμβουλος ζητούσε να καθοριστεί συνάντηση πριν το τέλος του Ιανουαρίου μεταξύ των τριών Υπουργών και μελών της Κοινοπραξίας, ώστε να τηρηθούν τα συμφωνηθέντα στις 31.05.2002 (σχετ. 14, επιστολή Η. Bermuster σε Βερελή, στις 15.01.2004)

Στις 27.01.2004 και σε εφαρμογή του άρθρου 2 των παραπάνω συμβάσεων υπεγράφη σύμβαση παραχώρησης συρμών μεταξύ ΟΣΕ και Κοινοπραξίας, που προέβλεπε την παραχώρηση οχτώ (8) πετρελαιοκίνητων δίδυμων τρένων και έξι (6) ηλεκτρικών συρμών, που θα περιελάμβαναν οκτώ (8) βαγόνια και δύο (2) ηλεκτράμαξες διάρκειας 24 μηνών. Στην πράξη παραχωρήθηκαν μόνον οι οκτώ (8) πετρελαιοκίνητες επιβατάμαξες. Δεν παραχωρήθηκαν οι έξι (6) συρμοί με τα βαγόνια τους και τις ηλεκτράμαξες (βλ. κατάθεση κ. Βασιλείου Τσιμπίδη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 14.6.2010, σελ. 66).

Στις 06.05.2004 η Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών έστειλε στο Γενικό Διευθυντή Τεχνικής Υποστήριξης του ΟΣΕ έγγραφο με το οποίο, σύμφωνα με τους όρους των συμβάσεων ΠΣ 39 και ΣΔ 39 θα μπορούσε να γίνει υποκατάσταση του αρχικού εργολάβου, εφόσον ο ΟΣΕ θα συναινούσε σε αυτήν εγγράφως. Υπόχρεος όμως και μετά την υποκατάσταση ήταν ο αρχικός εργολάβος, ο οποίος ευθύνεται για παισίμα δικό του ή των υπεργολάβων. Δεν ήταν όμως δυνατόν να γίνει μεταβίβαση δικαιωμάτων – όπως ζητούσε η

Siemens - ή αποχώρηση μέλους από την Κοινοπραξία ή αντικατάστασή του από τρίτο μέλος (βλ. σχετ. 15, έγγραφο Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών ΟΣΕ με αρ. Πρωτ.: 2195118 στις 06.05.2004).

Στις 09.06.2004 ο κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκος έστειλε επιστολή στον ΟΣΕ με την οποία πρότεινε την ανάληψη της ευθύνης υλοποίησης των συμβάσεων και παράδοσης του τροχαίου υλικού αποκλειστικά από την Siemens. Ως προϋποθέσεις έθετε α) να δοθεί στην εταιρεία πλήρης ελευθερία για τον τρόπο που θα ολοκλήρωνε τις συμβάσεις, β) να καλυφθούν οι αξιώσεις εναντίον της Siemens και γ) να επεκταθεί το συμβατικό αντικείμενο. (βλ. σχετ. 16, Επιστολή κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου προς ΟΣΕ στις 09.06.2004).

Μέχρι και την 03.01.2005 οι ως άνω μη τροποποιημένες συμβάσεις βρίσκονταν σε πλήρη στασιμότητα και αδράνεια. Ως προς την 41 ενώ η Κ/Π είχε αναλάβει την κατασκευή συνολικά 106 E/A είχαν παραδοθεί μόνο οι 26 από αυτές. Ως προς την 33 αντί των 15 καινούριων, δίδυμων αυτοκινηταμαξών κανονικής γραμμής, δεν είχε παραδοθεί καμία και η παράδοση της 1ης A/A προβλεπόταν να γίνει τον Ιούνιο του 2005. Όσον αφορά δε την 37, από τις συνολικώς 65 E/A – που έπρεπε να παραδοθούν μέχρι τον Δεκέμβρη του 2001 - είχαν παραδοθεί μόνο οι τρεις (3). Ενόψει όλων αυτών, υπήρχε η δυνατότητα είτε να κηρυχθούν έκπτωτες οι συμβαλλόμενες εταιρείες με ταυτόχρονη κατάπτωση των εγγυητικών επιστολών είτε να γίνει επαναδιαπραγμάτευση των ποινικών ρητρών, σε ύψος πέραν του 7,5%, δεδομένου ότι το συμβατικώς συνομολογηθέν ποσοστό δε θα κάλυπτε πλέον τις τυχόν μελλοντικές απαιτήσεις του ΟΣΕ. Στις 02.01.2005 η HDW, ιδιοκτήτρια των ΕΝΑΕ, είχε ήδη εξαγοραστεί από τον Όμιλο Χάλυβα ThiessenKrupp και έπετο η σειρά των Ελληνικών Ναυπηγείων. *Η Κ/Π δεν κηρύχθηκε έκπτωτη εφόσον μια τέτοια κίνηση θα ήταν απόλυτα λανθασμένη κατά τη δεδομένη χρονική στιγμή όπου ολοκληρωνόταν η διαδικασία μεταβολής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των ελληνικών ναυπηγείων.* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 23.07.2004 και επειδή υπήρχε σημαντική καθυστέρηση παράδοσης των E/A και της ανακαίνισης τροχαίου υλικού έγινε υπηρεσιακή σύσκεψη μεταξύ του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Μιχάλη Λιάπη, του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Μεταφορών κ. Γιάννη Γκόλια, του δικηγόρου και μέλους του ΔΣ ΟΣΕ κ. Φίλιππου Σπυρόπουλου και των στελεχών της

Siemens κ.κ. Μιχάηλ Χριστοφοράκου, Διονύσιο Παναγιωτίδη και του δικηγόρου Γ. Μούριελα. Σύμφωνα με το πρακτικό της συνάντησης ο τότε Υπουργός θεωρούσε την Siemens ως αξιόπιστο εταίρο, ο οποίος έπρεπε να αναλάβει το ταχύτερο δυνατόν την ολοκλήρωση των συμφωνιών και τη διαχείριση των συγκεκριμένων έργων. Τόνιζε δε ότι ο ίδιος και το Υπουργείο του θα ανελάμβανε ηγετικό ρόλο στην εφαρμογή αυτής της λύσης ώστε να πείσει τα άλλα εμπλεκόμενα Υπουργεία, δηλαδή τα Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης. «Εξηγήθηκε ότι α) κατά το παρελθόν η HDW/τα Ελληνικά Ναυπηγεία έχουν επανειλημμένως εκφράσει την επιθυμία τους να εγκαταλείψουν το τμήμα τροχαίου υλικού των ναυπηγείων και πρότειναν την ανάληψη των συμφωνιών αυτών από τη Siemens, τους υπόλοιπους εταίρους της κοινοπραξίας και τρίτα μέρη β) η Siemens μαζί με την HDW/τα Ελληνικά Ναυπηγεία θα ανασκοπήσουν ξανά την κατάσταση των θέσεών τους και, εφόσον είναι απαραίτητο, θα εισάγουν και τους πιθανούς έλληνες εταίρους στο ζήτημα γ) η Siemens ζητά την άμεση επίλυση μεμονωμένων προβληματικών περιοχών στις συμβάσεις με τη βοήθεια του ΟΣΕ και του Υπουργείου, π.χ. με τις ηλεκτρικές μηχανές έλξης, των οποίων η παραγωγή μεταφέρθηκε εξ ολοκλήρου στη Γερμανία και των οποίων η παραλαβή/παράδοση έχει ήδη ξεκινήσει, η απομακρυσμένη των Ελληνικών Ναυπηγείων από την κοινοπραξία δεν έχει ακόμα περιγραφεί». (βλ. σχετ. 17, πρακτικό συνάντησης Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Μιχάλη Λιάπη με τα στελέχη της Siemens στις 23.07.2004).

Στις 30.08.2004 σε εσωτερικό υπόμνημά του αναφορικά με την συνάντηση στελεχών του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου της Siemens με τον Υπουργό Μεταφορών κ. Μιχάλη Λιάπη και τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιώργου Αλογοσκούφη, ο κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκος τόνιζε τη θετική εξέλιξη της συνάντησης για την εταιρεία. Ιδιαίτερα ανέφερε, ότι ο κ. Μιχάλης Λιάπης ζήτησε από την Siemens να αναλάβει άμεσα πρωτοβουλία για τη διερεύνηση των συνθηκών υπό τις οποίες η εταιρεία θα αναλάμβανε την αποκλειστική διαχείριση για την ολοκλήρωση των προβληματικών συμβάσεων. Οι Υπουργοί ανέφεραν, ότι είχαν εξασφαλίσει την πολιτική ελευθερία κινήσεων από την Κυβέρνηση για την επίλυση των προβλημάτων που αφορούσαν τις συμφωνίες τροχαίου υλικού. «Η Siemens δήλωσε ότι κατά το παρελθόν η HDW/τα Ελληνικά Ναυπηγεία είχαν επανειλημμένως εκφράσει

την επιθυμία τους να εγκαταλείψουν το τμήμα τροχαίου υλικού των Ναυπηγείων και η Siemens, οι υπόλοιποι εταίροι της κοινοπραξίας και τρίτα μέρη είχαν προσφερθεί να αναλάβουν τις συμβάσεις, αλλά η HDW/τα Ελληνικά Ναυπηγεία δεν είχαν συμφωνήσει με καμία από τις προτάσεις που είχαν πραγματοποιηθεί έως εκείνη την στιγμή» (βλ. σχετ. 18, Εσωτερικό Υπόμνημα της 30.08.2004).

Στις 03.01.2005 ο κ. Κωνσταντίνος Γιαννακός έστειλε στο κ. Μιχάλη Λιάπη έγγραφο, με το οποίο τον ενημέρωνε, ότι οι εταιρείες δεν δεχόντουσαν ούτε να πληρώσουν τις ποινικές ρήτρες ούτε να δώσουν ισοδύναμο τροχαίο υλικό. Πρότεινε ή την κήρυξη έκπτωτων των εταιρειών ή την επαναδιαπραγμάτευση των ποινικών ρητρών σε ύψος πέραν του 7,5% (βλ. κατάθεση κ. Κωνσταντίνου Γιαννακού στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 22.6.2010, σελ. 202).

Στις 08.06.2005 η Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών του ΟΣΕ έστειλε γνωμοδότηση στην αρμόδια υπηρεσία του Οργανισμού με την οποία ανέφερε ότι ο ΟΣΕ δεν ήταν υποχρεωμένος να παρατείνει την ισχύ των ΠΣ και ΔΣ για τρία ακόμη έτη. Στην ίδια γνωμοδότηση τόνιζε, πως οποιαδήποτε παράταση ισχύος των ΠΣ/ΔΣ θα μπορούσε να εκληφθεί και να συνδυαστεί από τον Προμηθευτή, που ήταν υπερήμερος ως προς την παράδοση τροχαίου υλικού, ως απαλλαγή του από την υποχρέωση καταβολής ποινικών ρητρών εξαιτίας της καθυστέρησης παράδοσης του τροχαίου υλικού. Κατέληγε δε, πως σε μία μόνον περίπτωση θα μπορούσε να τεθεί θέμα παράτασης, αν ο ΟΣΕ συμφωνούσε με τον Προμηθευτή νέα χρονοδιαγράμματα παράδοσης τροχαίου υλικού, τα οποία θα επεκτείνονταν πέραν της αρχικής τετραετούς ισχύος των ΠΣ (βλ. σχετ. 19, έγγραφο Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών με αρ. Πρωτ.: 2217953 στις 08.06.2005).

Στις 01.08.2005 ο τότε Διευθύνων Σύμβουλος του ΟΣΕ κ. Κωνσταντίνος Γιαννακός έστειλε ενημερωτικό σημείωμα στον τότε Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Μιχάλη Λιάπη για ζητήματα που αφορούσαν τις Προγραμματικές Συμφωνίες του ΟΣΕ και την Siemens. Ειδικότερα ανέφερε ότι: α) ο ΟΣΕ δεν είναι δυνατόν να επεκτείνει την ΠΣ 33α (Ηλεκτροκίνητες Αυτοκινητάμαξες Desiro) β) πρέπει να καταβληθούν στην Siemens περίπου 60 εκατ. € γ) για να καλυφθούν οι υποχρεώσεις των Κοινοπραξιών προς τον ΟΣΕ απαιτείται η δωρεάν παραχώρηση περίπου δέκα συρμών Classic Desiro

μέχρι 30.06.2005. Ειδικά για την ΠΣ 37α ο κ. Κωνσταντίνος Γιαννακός τόνιζε, ότι αν και αυτή η ΠΣ δεν αφορά την Siemens, η εταιρεία είχε στο παρελθόν συζητήσει να αναλάβει και αυτήν την ΠΣ (βλ. σχετ. 20, επιστολή κ. Κωνσταντίνου Γιαννακού σε Μιχάλη Λιάπη την 01.08.2005)

Στις 02.08.2005 σε εσωτερικό υπόμνημα της Siemens γίνεται περίληψη αυτών που συζητήθηκαν σε επίσκεψη στελεχών της Siemens στον τότε Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών Μιχάλη Λιάπη. Στη συνάντηση έλαβαν μέρος εκτός από τον Υπουργό, ο σύμβουλος του κ. Γιώργος Τζοβλάς και οι κ.κ. Μιχάλης Χριστοφοράκος, Διονύσιος Παναγιωτίδης και Smaxwill εκ μέρους της Siemens. Εκεί ο Υπουργός – μεταξύ άλλων –τόνιζε ότι: η συνεργασία με την εταιρεία ήταν πολύ καλή και αδημονούσε να βρεί λύση για τα εκκρεμή προβλήματα μεταξύ των οποίων και η παράταση της μίσθωσης των οκτώ (8) τρένων Desiro Classic, η οποία έληγε τον Φεβρουάριο του 2006 (βλ. σχετ. 21, Υπόμνημα 1 Siemens στις 02.08.2005).

Στις 04.08.2005 συναντήθηκαν στο Υπουργείο Μεταφορών ο κ. Γιώργος Τζοβλάς εκ μέρους του Υπουργείου, κ. Δημήτριος Ρουσσόπουλος εκ μέρους του ΟΣΕ, οι κ.κ. Μιχάλης Χριστοφοράκος, Διονύσιος Παναγιωτίδης εκ μέρους της Siemens και Zacharias εκ μέρους των Ελληνικών Ναυπηγείων. Εκεί συνεχίστηκε η συζήτηση των θεμάτων της συνάντησης στις 02.08.2005 (βλ. σχετ. 22, email στις 08.09.2005 σταλθέν από κ. Διονύση Παναγιωτίδη σε Smaxwill, Moeller, Wiessner, Flad, Dill, Nahmer από τον κατασχεθέντα σκληρό δίσκο της Siemens).

Στις 04.10.2005 η Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών του ΟΣΕ έστειλε έγγραφο στις αρμόδιες υπηρεσίες μετά από ερώτημά τους αναφορικά με το χρόνο τελικής παραλαβής των συρμών σύμφωνα με τις ΠΣ/ΣΔ 33Α. Σε αυτό τονίζετο ότι από υπαιτιότητα των κατασκευαστών οι τελικές δοκιμές των συρμών έγιναν το Μάρτιο του 2005, ενώ η ημερομηνία αυτής έπρεπε να θεωρείται ως ημερομηνία τελικής παραλαβής. Μετά δε το πέρας αυτής ο ΟΣΕ όφειλε να εκδώσει και να υπογράψει μονομερώς πρωτόκολλο (βλ. σχετ. 23, έγγραφο Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών με αρ. Πρωτ.: 2203464 στις 04.10.2005).

Το 2005 η ΔΣ 33Α έληξε. Η Κοινοπραξία πρότεινε την παράταση της συμφωνίας για έναν ακόμη χρόνο. Με εισήγησή της η Διεύθυνση Μηχανοστασιών του ΟΣΕ ενημέρωσε το Δ.Σ. του Οργανισμού, ότι οι συγκεκριμένες αυτοκινητάμαξες χρησιμοποιούντο για την κάλυψη

δρομολογιών του ΟΣΕ και ορισμένων δρομολογιών του προαστιακού (Αθήνα - Κόρινθο- Αθήνα).

Στις 14.10.2005 έγινε συνάντηση στο Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών μεταξύ εκπροσώπων της Siemens ΑΕ – στη συνάντηση αυτή παρίστατο και ο κ. Διονύσιος Παναγιωτίδης – των Ελληνικών Ναυπηγείων, των Νομικών Συμβούλων του ΟΣΕ και εκπροσώπων του Υπ. Μεταφορών με θέμα τη νομική δυνατότητα επέκτασης του αντικειμένου των ΠΣ. Οι εκπρόσωποι της Κοινοπραξίας υποστήριξαν ότι νομικά και συμβατικά ήταν επιτρεπτή η επέκταση του αντικειμένου των ΠΣ και ειδικά της ΠΣ/ΣΔ 33 για την παραγγελία νέων ΗΑ, επιπλέον των είκοσι ΗΑ, χωρίς να δημιουργείται οποιοδήποτε νομικό πρόβλημα. Ως βασικούς λόγους ανέφεραν ότι: α) η επέκταση της ΠΣ/ΣΔ 33 δεν διεπόταν από το νομοθετικό πλαίσιο, όπως αυτό είχε διαμορφωθεί από το Κοινοτικό Δίκαιο, β) η Κοινοπραξία θα μπορούσε ίσως να απαιτήσει δικαστικά από τον ΟΣΕ την επέκταση της σύμβασης και γ) η «επέκταση του αντικειμένου» δεν εμποδιζόταν από καμιά διάταξη νόμου. Αντίθετα, αυτή ήταν δυνατή βάσει της εφαρμογής του άρθρου 2.2 της ΠΣ και βάσει γνωμοδότησης του ΝΣΚ η οποία είχε γίνει δεκτή από το Ελληνικό Δημόσιο και βάσει αυτής έγιναν και οι τροποποιήσεις του 2003.

Οι νομικοί σύμβουλοι του ΟΣΕ επανέλαβαν την άποψή τους ότι η επέκταση του αντικειμένου των ΠΣ δεν ήταν επιτρεπτή και – μεταξύ άλλων – τόνισαν ότι: α) ο όρος «επέκταση» υποκρύπτει «νέα προμήθεια είδους» και έτσι καταστρατηγούνται οι διατάξεις που πρέπει να εφαρμόζονται για την προμήθεια ειδών και την κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων, β) η γνωμοδότηση του ΝΣΚ δεν είναι δεσμευτική για τον ΟΣΕ και δεν μπορεί να αποτελέσει τη νομική βάση, για νόμιμη και ασφαλή λήψη αποφάσεων από τη Διοίκηση του ΟΣΕ, γ) οι ΠΣ υπεγράφησαν σε χρονική στιγμή κατά την οποία με ειδική πρόβλεψη δεν ίσχυε το Κοινοτικό Δίκαιο και δ) η Κοινοπραξία βρισκόταν σε υπερημερία, ως προς τους συμβατικούς χρόνους παραδόσεων των ΗΑ που ήδη είχαν παραγγελθεί (βλ. Σχετ. 24, Ενημερωτικό σημείωμα Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών του ΟΣΕ με Αρ. Πρωτ.: 2204226 στις 17.10.2005).

Στις 20.10.2005 η Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών του ΟΣΕ έστειλε έγγραφο στην αρμόδια Υπηρεσία του Οργανισμού στο οποίο απαντούσε σε αίτημά της αναφορικά με την περίπτωση καθυστέρησης επιστροφής των Α/Α Desiro

Classic. Συγκεκριμένα, η νομική υπηρεσία ανέφερε ότι ο ΟΣΕ δεν υποχρεούτο να καταβάλει μίσθωμα 60.000€ τον μήνα στην Κοινοπραξία σε περίπτωση καθυστέρησης επιστροφής των Α/Α (βλ. Σχετ. 25, έγγραφο Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών με αρ. Πρωτ.: 2203876 στις 20.10.2005).

Το Δεκέμβριο 2005 ο ΟΣΕ συζητούσε να παρατείνει τη σύμβαση παραχώρησης των οκτώ συρμών για ένα ακόμη έτος. Η σύμβαση ουδέποτε παρατάθηκε.

Ούτε μετά την λήξη του χρονικού διαστήματος αυτού, τα βαγόνια δεν επεστράφησαν στην Κοινοπραξία. Έμειναν σταθμευμένα για περίπου δέκα (10) μήνες (από τον Ιανουάριο έως τον Νοέμβριο του 2006) στο αμαξοστάσιο του Ρέντη. Τα έξοδα φύλαξης έφτασαν περίπου τα 5.000.000€ τα οποία εισπράχθηκαν από τον ΟΣΕ.

Ο ΟΣΕ θα μπορούσε να αγοράσει τους συρμούς με τίμημα 1.000.000€ αντί του αρχικού ποσού των 2.600.000€ τον καθένα, αφού ήταν πλέον μεταχειρισμένοι. Το ΔΣ του Οργανισμού αποφάσισε να τα ενοικιάσει, μετά από εισήγηση του τότε Διευθύνοντος Συμβούλου κ. Διονύσιου Χιόνη, που ενέκρινε τη μίσθωση των συρμών για οκτώ μήνες. Συμπληρωματικά το ΔΣ έδωσε εντολή στον τότε Διευθύνοντα Σύμβουλο (βλ. Σχετ. 26, Απόφαση υπ' αριθμόν 2512/07.07.2006) να διαπραγματευθεί το τίμημα με σκοπό να το μειώσει από τις 895.000€ τον μήνα που είχε προτείνει η Κοινοπραξία (βλ. Σχετ.27, FAX της Κοινοπραξίας προς ΟΣΕ στις 04.07.2006).

Κατά παρέκκλιση, ωστόσο, της απόφασης του ΔΣ η Επιτροπή Διαπραγμάτευσης του ΟΣΕ προσδιόρισε μηνιαίο τίμημα για 600.000€ (714.000€ με ΦΠΑ) χωρίς να υπολογίζεται το κόστος συντήρησης και ασφάλισης των συρμών.

Παράλληλα, η Επιτροπή προσδιόρισε μηνιαίο κόστος ασφάλισης 33.300€, ενώ το κόστος συντήρησης των συρμών ανερχόταν στα 165.066€ τον μήνα. Συνεπώς, το συνολικό τίμημα έφτανε τις 1.077.402,67€ και ήταν σημαντικά μεγαλύτερο από το ποσόν των 875.520€, που θεωρητικά θα αποτελούσαν τα έσοδα του ΟΣΕ από τη χρήση των συρμών. (βλ. σχετ. 28, Πρακτικό Διαπραγματευτικής Ομάδας του ΟΣΕ στις 25.07.2006). Η ζημία δηλαδή από την υπογραφή της σύμβασης ενοικίασης των συρμών από την Siemens θα έφθανε 1.615.061,36€ για οκτώ (8) μήνες.

Η εισήγηση αυτή της Επιτροπής, η οποία βασίστηκε σε πραγματικά στοιχεία χρήσης και κόστους του τροχαίου υλικού, επιβεβαιώθηκε από μελέτη ανεξάρτητου πραγματογνώμονα και αποτέλεσε τη βάση για τη διενέργεια Διεθνούς ανοικτού Διαγωνισμού που αμέσως προκηρύχθηκε (Γνώμης Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Στις 10.08.2006 το ΔΣ του ΟΣΕ στηριζόμενο στο Πρακτικό της Διαπραγματευτικής Ομάδας αποφάσισε τη διενέργεια μειοδοτικού διαγωνισμού για τη μίσθωση οκτώ (8) Αυτοκινηταμαξών Προαστιακού Τύπου για οκτώ μήνες με μονομερές δικαίωμα του ΟΣΕ για παράταση μέχρι οκτώ μήνες (βλ. σχετ. 29, Πρακτικό ΔΣ ΟΣΕ στις 10.8.2006).

Για να κατοχυρωθεί τυπικά η παραπάνω διαδικασία προκηρύχθηκε ανοικτός διαγωνισμός με αριθμό 6094/7-11-2006 και αντικείμενο την εκμίσθωση οκτώ (8) Αυτοκινηταμαξών Προαστιακού Τύπου κανονικής γραμμής, καινούργιων ή μεταχειρισμένων μέγιστης ηλικίας δέκα (10) ετών, ελληνικής ή αλλοδαπής προέλευσης, με κριτήριο κατακύρωσης τη χαμηλότερη τιμή σε ευρώ με προϋπολογιζόμενη αξία 8.092.000€. Η διάρκεια της μίσθωσης ορίστηκε στους οκτώ (8) μήνες, με μονομερές δικαίωμα του ΟΣΕ, παράτασης ακόμα οκτώ (8) μήνες με τους ίδιους όρους. Το ύψος της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής στο διαγωνισμό ανερχόταν σε 404.600€.

Στις 04.10.2006 σε εσωτερικό υπόμνημα της Siemens αναφέρεται, ότι σε συνέχεια της συνάντησης που έλαβε χώρα στις 16.08.2006 στο Υπουργείο Μεταφορών με την παρουσία του Υπουργού κ. Μιχάλη Λιάπη συναντήθηκαν ο κ. Διονύσιος Παναγιωτίδης εκ μέρους του ΟΣΕ, ο κ. Γιώργος Τζοβλάς ως εκπρόσωπος του Υπουργείου και ο τότε ΔΣ του ΟΣΕ κ. Διονύσιος Χιώνης και συζήτησαν ζητήματα που αφορούσαν τις ΠΣ 33Α, 39 και 41Α. Στο σημείωμα τονίζεται, ότι οι κ.κ. Διονύσιος Χιώνης και Γιώργος Τζοβλάς ζήτησαν την υποστήριξη της εταιρείας για να νοικιάσουν τις Ηλεκτράμαξες, που ευρίσκοντο στη Θεσσαλονίκη, διότι αυτές δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν, καθόσον το δίκτυο δεν ήταν ακόμη τεχνικώς έτοιμο να τις υποδεχτεί και συνεπώς να χρησιμοποιηθούν από τον ΟΣΕ (βλ. σχετ. 30, Εσωτερικό Υπόμνημα Siemens 28.09.2006).

Στις 22.11.2006 το ΔΣ του ΟΣΕ κατακύρωσε τον διαγωνισμό στην εταιρεία Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε χωρίς να τηρήσει τους όρους για το κόστος ενοικίασης, συντήρησης, ασφάλισης, καυσίμων και λιπαντικών, που η ίδια είχε

επιβάλλει (βλ. Σχετικό 31, Απόφαση ΔΣ ΟΣΕ με αριθμό: 2800/22.11.2006). Συνέπεια ήταν η πρόκληση στον Οργανισμό ζημία ύψους 2.048.128€.

Στη συνέχεια ο φάκελος μεταβιβάστηκε στο Ελεγκτικό Συνέδριο για προληπτικό έλεγχο και δεν προέκυψε κανένα ζήτημα νομιμότητας (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Στις 16.12.2006 τα Ελληνικά Ναυπηγεία αγόρασαν από τις εταιρείες Siemens και CBML Mobile οκτώ (8) δίδυμα τρένα αξίας 10.000.000€ (βλ. κατάθεση κ. Βασίλειου Τσιμπίδη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 14.06.2010, σελ. 66). Αυτή η αγοραπωλησία για την ενοικίαση έγινε σε χρονική στιγμή που τα Ναυπηγεία δεν ήθελαν πια τροχαίο υλικό (βλ. κατάθεση κ. Βασίλειου Τσιμπίδη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 14.6.2010, σελ. 69).

Στις 16.01.2007, μετά τη διενέργεια του διαγωνισμού, ο ΟΣΕ νοίκιασε από τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά αυτά τα τρένα για οκτώ (8) μήνες με τίμημα 850.000€ το μήνα. Ταυτόχρονα, παραχωρήθηκε η συντήρηση αυτών των οκτάδυμων τρένων από τα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά στη Siemens Hellas με κόστος 250.000€ τον μήνα, αν και το προσωπικό των Ναυπηγείων θα μπορούσαν με ταχύρυθμη εκπαίδευση να αναλάβουν τη συντήρηση με κόστος 25.000€ το μήνα (βλ. κατάθεση Βασίλειου Τσιμπίδη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 14.06.2010, σελ. 67-68).

Στις 30.01.2007 ο νομικός σύμβουλος του ΟΣΕ, *επαναλαμβάνοντας την πάγια θέση της Νομικής Υπηρεσίας* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας), έστειλε ενημερωτικό σημείωμα στο Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΟΣΕ κ. Διονύσιου Χιώνη, όπου σχετικά με το αίτημα της Siemens για «υποκατάσταση» των Ελληνικών Ναυπηγείων από αυτήν κατά την εκτέλεση της ΠΣ/ΣΔ 39 ανέφερε τα εξής: Με την πρότασή της η εταιρεία ουσιαστικά ευνοούσε την πλήρη αποχώρηση και αποδέσμευση χωρίς παραπέρα διαδικασία του υποκαθιστάμενου μέλους, δηλαδή των Ελληνικών Ναυπηγείων. Αυτή η ενέργεια θα αποτελούσε ουσιώδη τροποποίηση των όρων της σύμβασης. Σύμφωνα με το νομικό σύμβουλο του Οργανισμού η συγκεκριμένη ενέργεια δεν ήταν επιτρεπτή και συμβατή με τον χαρακτήρα της σύμβασης ως Δημόσια Σύμβαση, ενώ σύμφωνα με την πλειοψηφία του ΝΣΚ αυτή ήταν νόμιμη και απόλυτα επιτρεπτή. Για αυτό το λόγο ο νομικός σύμβουλος του ΟΣΕ εξέφρασε τη γνώμη ότι το ΔΣ του Οργανισμού θα έπρεπε να διαβιβάσει στη ΓΣ των Μετόχων της Εταιρείας το σχετικό αίτημα-

πρόταση προκειμένου ο μοναδικός μέτοχος, δηλαδή το Ελληνικό Δημόσιο, να το εξετάσει υπό το ευρύτερο πρίσμα του γενικότερου δημοσίου συμφέροντος, διότι μόνο αυτό είχε την αρμοδιότητα να το κάνει (βλ. σχετ. 32, Ενημερωτικό σημείωμα Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών ΟΣΕ με Αρ. Πρωτ.: 1039783 στις 30.01.2007).

Τον Ιούνιο του 2007 διατάχθηκε από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών μετά από δημοσιεύματα εφημερίδων η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για να διαπιστωθεί η τυχόν τέλεση των αδικημάτων της κακουργηματικής απιστίας και παράβασης καθήκοντος εναντίον των μελών του ΔΣ του ΟΣΕ, που ψήφισαν υπέρ της σύμβασης μίσθωσης των οκτώ Desiro Classic. *Εκδόθηκε το υπ' αριθμόν 2471/2007 απαλλακτικό βούλευμα σύμφωνα με το οποίο παρανομία ή απιστία εις βάρος του Δημοσίου δεν διαπιστώθηκε.* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 04.06.2008 πραγματοποιήθηκε συνάντηση με την Siemens για να διευθετηθεί το ζήτημα οριστικής παραλαβής των τεσσάρων προβληματικών Η/Α. Συμφωνήθηκε να τοποθετηθεί η Siemens και στη συνέχεια να απαντήσει ο ΟΣΕ.

Στις 16.07.2008 η Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών του ΟΣΕ έστειλε στη Γενική Διεύθυνση Διοικητικού έγγραφο με το οποίο τόνιζε ότι εφόσον η Κοινοπραξία παρέδιδε καθυστερημένα τους έξι (6) συρμούς του ισοδύναμου τροχαίου υλικού, ο ΟΣΕ δικαιούτο να εισπράξει τις απαιτήσεις του από την κατάπτωση των εγγυητικών επιστολών καλής εκτέλεσης (βλ. σχετ. 33, έγγραφο της Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών του ΟΣΕ με Αρ.Πρωτ.: 1040464 /16.07.2008).

Το φθινόπωρο του 2008 τα οκτάδυμα τρένα πωλήθηκαν στην MAN Ferrostaal με τίμημα περίπου 10.000.000€. (βλ. κατάθεση κ. Βασιλείου Τσιμπίδη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 14.06.2010, σελ. 69)

Στις 09.10.2008 η Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών του ΟΣΕ απέστειλε έγγραφο όπου τόνιζε ότι ο Οργανισμός έπρεπε να κρατήσει εγγυητικές επιστολές καλής λειτουργίας των ΠΣ/ΣΔ 39, καθόσον υπήρχαν κενά στην παράδοση μονάδων τροχαίου υλικού (βλ. σχετ.34, έγγραφο Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών με Αρ.Πρωτ.: 1040712/09.10.2008).

Στις 25.08.2009 η Διεύθυνση Νομικών Υπηρεσιών του ΟΣΕ απέστειλε έγγραφο στη Γενική Διεύθυνση Διοίκησης του ΟΣΕ όπου τόνιζε ότι αν ο

Οργανισμός ήθελε να διεκδικήσει ζημιές για τη μη ανταπόκριση του Προμηθευτή της ΠΣ/ΣΔ 33 στην παραχώρηση του υπολειπόμενου τροχαίου υλικού θα έπρεπε να παρακρατήσει εγγυητικές επιστολές. Σε περίπτωση δε που το ποσό των ζημιών του ΟΣΕ θα υπερέβαινε το ποσό των εγγυητικών επιστολών, τότε θα έπρεπε να ασκηθεί από μέρους του Οργανισμού αγωγή κατά του Προμηθευτή (βλ. σχετ. 35, έγγραφο της Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών του ΟΣΕ με Αρ. Πρωτ.: 1039358/25.08.2009).

Το Δεκέμβριο του 2009 ο ΟΣΕ προχώρησε στην κατάπτωση εγγυητικών επιστολών ύψους 6.600.000€, επειδή θεώρησε ότι υπέστη θετική ζημία από τη μη παραχώρηση των έξι (6) ηλεκτροκίνητων συρμών, όπως προέβλεπε η σύμβαση 33Α.

Το Μάιο του 2010 η Siemens κατέθεσε ασφαλιστικά μέτρα εναντίον αυτής της απόφασης και στη συνέχεια παραιτήθηκε. Η υπόθεση βρίσκεται στην τακτική δικαιοσύνη, διότι η εταιρεία δεν συμφωνούσε με τη συγκεκριμένη διαδικασία (βλ. κατάθεση κ. Αστέριου Τσαβδάρη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 11.6.2010, σελ. 24).

Σύμβαση Προαστιακού Τρεις Γέφυρες – Πειραιάς (Σύμβαση 994)

Με απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής E_814/9.4.2001 εντάχθηκε ολόκληρο το έργο του Προαστιακού στη συγχρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση με συνολική δαπάνη περίπου 687.000.000€, εκ των οποίων το 50% ήταν κοινοτική επιχορήγηση (βλ. κατάθεση κ. Δημήτριου Καραπάνου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 22.06.2010, σελ. 116).

Στις 19.06.2001 καθορίστηκαν με ΚΥΑ των Υπουργείων ΠΕΧΩΔΕ, Μεταφορών και Πολιτισμού που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 776B 24/14651/1153 τα «Ολυμπιακά» σιδηροδρομικά έργα και φορέας κατασκευής τους ορίστηκε η ΕΡΓΟΣΕ. Μεταξύ αυτών ήταν και ο Προαστιακός.

Στις 04.10.2002 το Συμβούλιο της Επικρατείας με την 2805/2002 απόφασή του δέχθηκε την προσφυγή του Δήμου Αθηναίων και ακύρωσε τις υπουργικές αποφάσεις σύμφωνα με τις οποίες καθορίζονταν οι περιβαλλοντικοί όροι εκτέλεσης του έργου κατασκευής του σιδηροδρομικού διαδρόμου, που ενέπιπταν στα διοικητικά όρια του Δήμου Αθηναίων.

*Σύμφωνα με την Β272/28.3.1997 σύμβαση μεταξύ ΟΣΕ – ΕΡΓΟΣΕ, όπως τροποποιήθηκε με τις από 10.5.1997 και 24.7.2000 όμοιες συμβάσεις που κυρώθηκαν με τις από 3.7.1997 (Β589) και Φ865606591/21.01.2001 (Β254) αντίστοιχες υπουργικές αποφάσεις, ο ΟΣΕ ασκώντας τα δικαιώματα του μετόχου (99%) της ΕΡΓΟΣΕ αποφάσισε την απόσχιση των αναγκαίων έργων του Προαστιακού από την ΕΡΓΟΣΕ, και ανέλαβε την κατασκευή του ο ίδιος, εφόσον τα έργα έπρεπε να εκτελούνται υπό ταυτόχρονη κυκλοφορία των τρένων. Επιπλέον, οι πιέσεις από την Κοινότητα, ειδικά ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων, για την ύπαρξη Προαστιακού Σιδηροδρόμου ήταν έντονες, οπότε το συγκεκριμένο τμήμα απεντάχθηκε από το Γ' ΚΠΣ και αποφασίσθηκε η χρηματοδότησή του από αμιγώς εθνικούς πόρους (βλ. σχετ. 36, συμφωνία – δήλωση μεταξύ Γιαννακού και Τσίτουρα από 21.03.2003 για μεταφορά του έργου από την ΕΡΓΟΣΕ στον ΟΣΕ). Στις 12.08.2009 η Ενδιάμεση Διαχειριστική Αρχή Μεταφορών ενέταξε το έργο στο Γ' Κ.Π.Σ. με προϋπολογισμό 92,047.898,26 ευρώ, όπως προκύπτει και από την από 16.06.2010 κατάθεση του πρώην Διευθύνοντος Συμβούλου του ΟΣΕ Γιαννακού: «τα χρήματα αυτά δε χάθηκαν... το 2009 το καλοκαίρι επανεντάχθηκε το έργο στην κοινοτική χρηματοδότηση και μάλιστα θα

εισπράξουμε 80 εκατομμύρια, 90 εκατομμύρια ευρώ»* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Στις 21.03.2003 υπογράφηκε μεταξύ ΟΣΕ και ΕΡΓΟΣΕ συμφωνητικό με το οποίο το έργο του Προαστιακού περνούσε από την ΕΡΓΟΣΕ στον ΟΣΕ (βλ. σχετ. 36, Συμφωνητικό ΟΣΕ/ΕΡΓΟΣΕ της 21.03.2003 και κατάθεση κ. Δημήτριου Καραπάνου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 17.03.2010, σελ. 97). Το ΔΣ του ΟΣΕ με την υπ' αριθ. 3235/07.05.2003 Απόφαση, η οποία λήφθηκε μετά από την υπ' αριθ. 151425/05.05.2003 εισήγηση του τότε Διευθύνοντος Συμβούλου του ΟΣΕ κ. Κωνσταντίνου Γιαννακού, ενέκρινε από την Προϊσταμένη Αρχή τη Διακήρυξη του έργου για τη διενέργεια δημόσιου μειοδοτικού διαγωνισμού με σύστημα δημοπράτησης «με επιμέρους ποσοστά έκπτωσης». Αντικείμενο ήταν η «Ανακαίνιση της σιδηροδρομικής γραμμής και η κατασκευή ηλεκτροκίνητης σηματοδότησης – τηλεδιοίκησης στο τμήμα: «Πειραιά – Αθήνα– Τρεις Γέφυρες – ΣΚΑ – Αχαρνές» προϋπολογισμού 161.400.000€ στον οποίο συμπεριλαμβάνετο εργολαβικό όφελος, τα γενικά έξοδα και οι απρόβλεπτες δαπάνες χωρίς το ΦΠΑ ή 190.452.000€ με το ΦΠΑ. Η προθεσμία περαίωσης του έργου ήταν οκτώ μήνες.

Στις 16.07.2003 διενεργήθηκε ο διαγωνισμός, αλλά αν και εικοσιέξι εργολαβικά σχήματα εκδήλωσαν ενδιαφέρον κανένας δεν κατέθεσε προσφορά. Αρκετοί από αυτούς διαμαρτυρήθηκαν, για τις ασάφειες της διακήρυξης και των τευχών διαπράτησης. Ιδιαίτερα διαμαρτυρήθηκαν για τις σύντομες προθεσμίες κατασκευής, ενώ μία Κοινοπραξία προσέβαλε την εγκυρότητα της διακήρυξης. Συνέπεια αυτών των διαδικασιών ήταν η ματαίωση του διαγωνισμού ως άγονου (βλ. σχετ. 37, Ενημερωτικό Υπόμνημα κ. Δημήτριου Καραπάνου στην Πταισματοδίκη Αθήνας στις 14.10.2005).

Στις 27.08.2003 πραγματοποιήθηκε ο επαναληπτικός διαγωνισμός στον οποίο κατέθεσε προσφορά μόνο η Κοινοπραξία ΑΚΤΩΡ-ΤΕΡΝΑ-ΖΗΜΕΝΣ με ποσοστά συμμετοχής 40, 40 και 20 % αντιστοίχως.

Στις 28.08.2003 ο Ομιλος J&P – ΑΒΑΞ Α.Ε. – Alstrom Transport S.A. έστειλε επιστολή προς τον ΟΣΕ με κοινοποίηση σε κ. Χρήστο Βερελή με την οποία ζητούσε να κηρυχθεί άκυρος ο διαγωνισμός και να προχωρήσει σε σύναψη της σύμβασης με διαπραγματεύσεις, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Π.Δ. 334/2000. Ως αιτιολογία ανέφεραν το γεγονός, ότι είχε εμφανισθεί μόνο ένας ενδιαφερόμενος για να αναλάβει το έργο (βλ. σχετ. 38, Επιστολή J&P – ΑΒΑΞ

A.E. – Alstrom Transport S.A. σε ΟΣΕ στις 28.8.2003 με κοινοποίηση στον Υπουργό κ. Χρήστο Βερελή). Σχετικές επιστολές έστειλαν και άλλες κοινοπραξίες, μια μέρα μετά τον διαγωνισμό (καταθέσεις κ. Κωνσταντίνου Λιακόπουλου στην Εξεταστική Επιτροπή στις 09.06.2010, κ. Κωνσταντίνου Γιαννακού στην Εξεταστική Επιτροπή στις 24.06.2010, κ. Αστέριου Τσαβδάρη στην Εξεταστική Επιτροπή στις 12.06.2010).

Στις 05.09.2003 το έργο «Τρεις Γέφυρες – Πειραιάς» με απόφαση του ΔΣ του ΟΣΕ κατακυρώθηκε στην προαναφερθείσα Κ/Π στην οποία η Ζημεις συμμετείχε στο 20% του συνολικού πακέτου. Η έκπτωση ανήλθε στο 0,964 %.

Η κατακύρωση κατά το νόμο, ισοδυναμεί με σύναψη σύμβασης και παράγει όλα τα έννομα αποτελέσματα αυτής. Υπάρχει δε η δυνατότητα της αναδόχου να ζητήσει αποζημίωση έως και 5% του έργου χωρίς να είναι υποχρεωμένη να τελέσει οποιαδήποτε εργασία. Αυτό καθιστά επιτακτική την ανάγκη της Διοίκησης του ΟΣΕ για υπογραφή της σύμβασης οπότε και διαβιβάζει το φάκελο στο Ελεγκτικό Συνέδριο. (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 23.09.2003, μετά την κατακύρωση του έργου, ο ΟΣΕ υπέβαλε προς το Ελεγκτικό Συνέδριο τα στοιχεία του Διαγωνισμού για τον κατά νόμο έλεγχο νομιμότητας (βλ. σχετ. 39, ΠΔ 774/1980, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το Ν.2741/1999).

Από το Σεπτέμβριο του 2003 το έργο ήταν μπλοκαρισμένο στο 5^ο Κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, το οποίο στις 17.11.2003 έκρινε κατά πλειοψηφία ότι: α) η προθεσμία των οκτώ μηνών για την αποπεράτωση του έργου ήταν βραχεία και για αυτό το λόγο ήταν μη εφικτή η δυνατότητα πρόσβασης στη διαγωνιστική διαδικασία των ενδιαφερομένων. Συνεπώς, υπήρχε παραβίαση της αρχής της αντικειμενικότητας που καθιστούσε την κατακυρωτική απόφαση μη νόμιμη, β) το γεγονός ότι κατατέθηκε μόνο μία προσφορά έπληττε την αρχή της ίσης μεταχείρισης, δεν προστατευόταν το δημόσιο συμφέρον και δεν εξασφαλιζόνταν οι συνθήκες ελεύθερου πραγματικού ανταγωνισμού. Το Κλιμάκιο έκρινε ότι αυτά τα ζητήματα έπρεπε να τεθούν υπ' όψη του αρμοδίου Τμήματος VI του Ελεγκτικού Συνεδρίου που τελικά θα αποφάσιζε για την νομιμότητα της κατακυρωτικής απόφασης του ΟΣΕ (βλ. σχετ. 40, Ε' Κλιμάκιο Ελεγκτικού Συνεδρίου, Πράξη 393/2003).

Στις 12.11.2004 το Ελεγκτικό Συνέδριο με απόφαση του VI Τμήματός του με αριθμό πράξης 100/12.11.2004 έκρινε ότι δεν υπήρχε κώλυμα για την

υπογραφή του σχεδίου σύμβασης του έργου του Προαστιακού. Το Ελεγκτικό Συνέδριο δέχθηκε ότι ο ΟΣΕ βρέθηκε σε «συγγνωστή πλάνη». Η απόφαση στο σκεπτικό της τόνιζε ότι: «από τις Τρεις Γέφυρες μέχρι τα Λιόσια δεν υπάρχει έγκριση περιβαλλοντικών όρων, ούτε απόφαση εξαίρεσης καθορισμού των, ούτε σχετική μελέτη».

Στις 12.11.2004 το VI τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο οποίο παραπέμφθηκε αργότερα η απόφαση του κλιμακίου επέλυσε τη διχογνωμία (μέλους του Ε' κλιμακίου) και απεφάνθη ότι είναι νόμιμη η κατακύρωση του έργου, ότι δεν πάσχει λόγω του ότι στο διαγωνισμό συμμετείχε μία μόνο Κ/Π ή λόγω της σύντομης περάτωσης του έργου διότι σε κανένα στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας καθώς και στην κατακύρωση του έργου δεν παραβιάσθηκε κανόνας εθνικού ή κοινοτικού δικαίου. Το Ελεγκτικό Συνέδριο αναγνώρισε στο πρόσωπο των μελών του Δ.Σ. του ΟΣΕ συγγνωστή πλάνη. (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Το άρθρο 26 παρ. 2 ΠΔ 609/1986 υποχρεώνει τον ΟΣΕ να καλέσει μέσα σε δεκαπέντε μέρες τον ανάδοχο να προσκομίσει τα απαιτούμενα έγγραφα για να καταρτιστεί η σύμβαση. Το επικαιροποιημένο έγγραφο διαφάνειας προσκομίσθηκε όταν έκλεισε το θέμα του βασικού μετόχου στις 13.04.2005 (βλ. κατάθεση κ. Δημήτριου Καραπάνου στην Εξεταστική Επιτροπή στις 17.02.2010, σελ. 22).

Στις 24.02.2005 η εταιρεία ΑΒΑΚΑΣ παραιτήθηκε από τα ασφαλιστικά μέτρα που είχε κερδίσει εναντίον του ΟΣΕ και υποχρέωσε τον Οργανισμό να απέχει από την υπογραφή της σχετικής σύμβασης.

*Ακολούθησε στις 26/4/2005 η τελική υπογραφή από τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΟΣΕ, της ήδη κατακυρωθείσης σύμβασης (994/26.4.2005) και το έργο ανατέθηκε στην Κ/Π «ΑΚΤΩΡ-ΤΕΡΝΑ-SIEMENS» με τίμημα 161.400.000 ευρώ. Η Κοινότητα πίεζε για άμεση απορρόφηση του συνόλου των κονδυλίων για τον προαστιακό και ο ΟΣΕ δεν μπορούσε να ρισκάρει την επαναπροκήρυξη του έργου με τις δικαστικές διαμάχες και τα έξοδα που αυτό συνεπαγόταν. Η Κ/Π είχε συναντήσει πολλαπλές δυσκολίες ως προς το κατασκευαστικό κομμάτι που αφορούσαν υπηρεσίες άλλων υπουργείων όπως την αρχαιολογία με πλήθος ευρημάτων, τα δίκτυα (ΕΥΔΑΠ, ΔΕΗ, αποχέτευση) που έπρεπε να μετατοπιστούν, με την απόδοση ακινήτου στην Εθνική Τράπεζα, με το δήμο Αθηναίων που έκανε σχετική προσφυγή αλλά και

τις αντιδράσεις των κατοίκων των Αγίων Αναργύρων που οδηγούσαν σε συνεχόμενες καθυστερήσεις ή και αναστολές των εργασιών. Αυτό αιτιολογεί και το γεγονός ότι μέχρι τις 8.10.2005 έπρεπε να έχουν πραγματοποιηθεί όλες οι εργασίες και να έχει παραδοθεί το έργο στον ΟΣΕ, πλην όμως, το έργο μέχρι σήμερα δεν έχει ολοκληρωθεί και έχουν μεσολαβήσει ήδη 11 παρατάσεις με την τελευταία να λήγει στις 21.10.2010* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Στις 26.04.2005 με υπογραφή του Διευθύνοντος Συμβούλου του ΟΣΕ κ. Κωνσταντίνου Γιαννακού το έργο του Προαστιακού σιδηροδρόμου στο τμήμα «Πειραιάς – Τρεις Γέφυρες» ύψους 161.400.000€ ανατέθηκε στην Κοινοπραξία «ΑΚΤΩΡ–ΤΕΡΝΑ–SIEMENS». Το έργο θα έπρεπε να περαιωθεί στις 26.12.2005 (βλ. σχετ. 41, έγγραφο του ΔΣ του ΕΔΙΣΥ κ. Βασίλη Τσιαμαντή προς την Εξεταστική Επιτροπή στις 26.7.2010). Για την υπογραφή χρησιμοποιήθηκε η εξουσιοδότηση που είχε δοθεί στον κ. Κωνσταντίνο Γιαννακό το 2003 από το πρηγούμενο ΔΣ του Οργανισμού (βλ. κατάθεση κ. Μάνου Παναγιώτου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 16.3.2010, σελ. 23).

Το Μάιο του 2005 η Κοινοπραξία κατέθεσε χρονοδιάγραμμα με βάση του οποίου το έργο θα έπρεπε να ολοκληρωθεί μέχρι το Δεκέμβριο του 2005. Σύμφωνα δε με την ενδιάμεση προθεσμία των εκατόν εξήντα πέντε (165) ημερών από την υπογραφή της σύμβασης που προβλεπόταν στο άρθρο 4 της σύμβασης έπρεπε μέχρι τις 08.10.2005 να έχουν πραγματοποιηθεί όλες οι εργασίες και να έχει παραδοθεί στον ΟΣΕ το τμήμα του έργου μεταξύ «Σταθμού Αθηνών και Τρεις Γέφυρες», δηλαδή η αποξήλωση παλαιάς γραμμής, η στρώση νέας γραμμής με πλήρη σηματοδότηση και η ηλεκτροκίνηση. Μέχρι σήμερα το έργο δεν έχει ολοκληρωθεί και έχουν δοθεί έντεκα (11) παρατάσεις. Η τελευταία έληξε στις 31.10.2010 (βλ. σχετ. 41, έγγραφο ΔΣ του ΕΔΙΣΥ κ. Βασίλη Τσιαμαντή προς την Εξεταστική Επιτροπή στις 26.7.2010 και σχετ. 42 έγγραφο ΕΔΙΣΥ στις 08.02.2010 με αριθμ. Πρωτ.: 4.333.218).

Στις 17.11.2005 καταργήθηκε με Υπουργική Απόφαση του κ. Μιχαήλ Λιάπη η ΔΗΣΤΗΕ (Διεύθυνση Ηλεκτροκίνησης Σηματοδότησης Τηλεπικοινωνιών και Ηλεκτρικών Εγκαταστάσεων) που ήταν υπεύθυνη για τα συστήματα ασφαλείας του Οργανισμού. Τα μέλη της συγκεκριμένης Διεύθυνσης δεν συμφωνούσαν με την κατακύρωση του έργου του Προαστιακού στη Siemens

(βλ. κατάθεση κ. Μάνου Παναγιώτου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 24.06.2010, σελ. 125) *Η γνώμη των βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι πρέπει να αφαιρεθεί*.

Στις 03.02.2006 το ΣΤΕ με την υπ. αριθμ. 3520/2006 απόφασή του ακύρωσε μερικώς την υπ. αριθμ. 122836/02.02.2004 ΚΥΑ με την οποία εγκρίθηκαν περιβαλλοντικοί όροι για το έργο του Προαστιακού.

Την 01.01.2007 η διαχείριση της σύμβασης και η παρακολούθηση εκτέλεσης του έργου γίνεται από τον ΕΔΙΣΥ, στον οποίο μεταφέρθηκε η σύμβαση λόγω της απόσχισης του κλάδου της Υποδομής από τον ΟΣΕ και της ενσωμάτωσής του στον ΕΔΙΣΥ.

Στις 14.02.2008 πληρώθηκε στην εταιρεία ΑΚΤΩΡ το ποσό των 2.824.610,76€ για εκχώρηση εργολαβίας του Προαστιακού (βλ. κατάθεση κ. Μάνου Παναγιώτου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 24.06.2010, σελ. 76).

Στις 10.06.2008 εγκρίθηκε η νέα Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. που προβλέπει υπογειοποίηση της γραμμής εκατέρωθεν του Σταθμού Αθηνών.

Στις 12.08.2009 η Ενδιάμεση Διαχειριστική Αρχή Μεταφορών ενέταξε το έργο στο Γ' Κ.Π.Σ με προϋπολογισμό 92.047.898,26€ χωρίς ΦΠΑ.

Στις 21.06.2010 η Διοίκηση του ΕΔΙΣΥ υπέβαλε το εξής ερώτημα στην Αρχή Πληρωμών: «με γνώμονα την αποφυγή απώλειας κοινοτικών κονδυλίων είναι σκόπιμη η χορήγηση περαιτέρω παρατάσεων του έργου ή η διακοπή και επαναδημοπράτησή του;». Η Αρχή απάντησε ότι η σύμβαση θα πρέπει να κλείσει με την λήξη του τρέχοντος χρονοδιαγράμματος με την εκτέλεση μόνο εργασιών που περιλαμβάνονται στην αρχική σύμβαση. Η Αρχή επισήμανε ότι η σύμβαση πάσχει από την διαδικασία ανάθεσης και ειδικότερα τους όρους διακήρυξης με βάση τους οποίους περιορίστηκε ο ανταγωνισμός, ενώ στην συνέχεια αυτοί οι όροι δεν εφαρμόστηκαν (βλ. σχετ. 41, έγγραφο του ΔΣ του ΕΔΙΣΥ κ. Βασίλη Τσιαμαντή στην Εξεταστική Επιτροπή στις 26.07.2010).

GSM-R

Στις 15.04.2003 ο ΟΣΕ επιβεβαίωσε τον υπολογισμό του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών ότι η εγκατάσταση του GSM-R θα έφτανε τα 34,22 εκατ. € (βλ. σχετ. 43, έγγραφο της ΔΗΣΤΕ του ΟΣΕ προς Γενικό Διευθυντή Υποδομής του Οργανισμού στις 15.4.2003).

Στις 20.01.2005 υπεγράφη πρωτόκολλο ανάθεσης της εκτέλεσης του έργου GSM-R από τον ΟΣΕ στην ΕΡΓΟΣΕ (βλ. σχετ. 44, Πρωτόκολλο ανάθεσης στις 20.01.2005).

Στις 16.02.2005 η ΕΡΓΟΣΕ έστειλε έγγραφο στον ΟΣΕ ζητώντας στοιχεία ώστε να προβεί στην σύνταξη των προδιαγραφών του έργου (βλ. σχετ. 45, έγγραφο ΕΡΓΟΣΕ προς ΟΣΕ στις 16.2.2005)

Στις 11.03.2005 ο ΟΣΕ απάντησε στην ΕΡΓΟΣΕ ότι για να απαντηθούν τα ερωτήματα του εγγράφου στις 16.02.2005 θα έπρεπε να έχει γίνει συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων διευθύνσεων του ΟΣΕ και της ΕΡΓΟΣΕ, ώστε να δοθούν οι σωστές και οι ανταποκρινόμενες στην εκτέλεση του έργου απαντήσεις. Στη συνέχεια ο ΟΣΕ εξέφραζε την απορία του, σχετικά με το πώς είναι δυνατόν να έχει υπολογιστεί επακριβώς ο προϋπολογισμός του έργου χωρίς να έχουν απαντηθεί τα ερωτήματα που ετέθησαν στον ΟΣΕ από την ΕΡΓΟΣΕ, τα οποία αποτελούσαν τη βάση για την προετοιμασία σύνταξης του προϋπολογισμού (βλ. σχετ. 46, έγγραφο ΟΣΕ προς ΕΡΓΟΣΕ στις 11.03.2005)

Στις 15.04.2005 ο Franz Buchholz (Υπεύθυνος Πωλήσεων Δικτύων Ευρώπης, Μέσης Ανατολής και Αφρικής του ICN στη Siemens AE) έστειλε e-mail στον Martin Kine όπου για το GSM-R έγραφε: «πρέπει να γίνει συμφωνία 7 με 8 μονάδες».

Στις 16.11.2005 απεστάλη email από τον κ. Γιάννη Τερζή που ήταν στέλεχος της Siemens στο κ. Μιχάλη Χριστοφοράκο, όπου ανέφερε ότι: «οι φίλοι μας στην Διεύθυνση Σιδηροδρομικών Συστημάτων δέχονται αυτή την στιγμή πόλεμο εκ μέρους της Γενικής Διεύθυνσης. Αυτό πιθανόν να επηρεάσει τη συγκρότηση και τη λειτουργία της επιτροπής για την αξιολόγηση του διαγωνισμού GSM-R».

Στις 15.12.2005 προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον εφοδιασμό ψηφιακού συστήματος επικοινωνίας (δίκτυο ραδιοκάλυψης) για τον ΟΣΕ με τίμημα

60.000.000€ για 730 χιλιόμετρα έναντι 40.000.000€ για 2.020 χιλιόμετρα που είχαν υπολογίσει οι τεχνικές υπηρεσίες του Οργανισμού. Συμμετείχαν η κοινοπραξία Unisystems, Uninortel, και Διεθνής Κατασκευαστική ΑΕ και η Siemens ΑΕ. (βλ. κατάθεση κ. Μάνου Παναγιώτου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 16.03.2010, σελ. 77).

Στις 31.03.2006 στο Πρακτικό Αξιολόγησης των Προσφορών ο Πρόεδρος της Επιτροπής Αξιολόγησης των Προσφορών Ι. Κατσούλης ανέφερε ότι η προσφορά της Siemens ήταν εκτός προδιαγραφών και έπρεπε να αποκλεισθεί. Στη συνέχεια οι προσφορές βαθμολογήθηκαν χωρίς τον πρόεδρο με αποτέλεσμα να βαθμολογηθεί η Siemens με την υψηλότερη βαθμολογία και από πλειοδότης που ήταν έγινε μειοδότης (βλ. σχετ. 47, Πρακτικό Αξιολόγησης της Επιτροπής Κρίσεων Προσφορών του ΟΣΕ της 31.03.2006 και κατάθεση κ. Μάνου Παναγιώτου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 16.03.2010, σελ. 80).

Στις 21.03.2008 προκηρύχθηκε μειοδοτικός διαγωνισμός για την προμήθεια Τερματικού Εξοπλισμού του συστήματος GSM-R προϋπολογισμού 17.000.000€ που θα χρηματοδοτείτο κατά 50% από το ΕΤΠΑ και κατά 50% από εθνικούς πόρους. Η προκήρυξη πάγωσε με απόφαση της προϊσταμένης αρχής δηλαδή του ΔΣ της ΕΡΓΟΣΕ (βλ. κατάθεση κ. Ηλία Ταλαμάγκα στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 30.06.2010, σελ. 38).

Το Νοέμβριο του 2008 το έργο GSM-R πήρε παράταση από την αρμόδια Διεύθυνση Σιδηροδρομικών Συστημάτων μέχρι τις 26.11.2009, αν και θα έπρεπε να είχε παραδοθεί πολύ πιο πριν (βλ. κατάθεση κ. Μάνου Παναγιώτου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 16.03.2010, σελ. 90). Έχει ζητηθεί καινούργια παράταση μέχρι τον Ιανουάριο του 2011, η έγκριση της οποίας εκκρεμεί στα αρμόδια όργανα της προϊσταμένης αρχής (βλ. κατάθεση κ. Ιωάννη Δημητρίου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 30.06.2010, σελ. 26). Το έργο δηλαδή συνεχίζεται, αν και τυπικά δεν υπάρχει σύμβαση.

Στις 07.07.2010 σε ενημερωτικό σημείωμα του Προέδρου του ΟΣΕ σχετικά με την πορεία υλοποίησης του έργου GSM-R αναφέρονται τα εξής: «Μέχρι σήμερα έχει υλοποιηθεί το 90% του φυσικού αντικείμενου του έργου και έχει πληρωθεί το 39,03% επί του συνολικού Συμβατικού Αντικείμενου δηλαδή 22.334.086,78€» (βλ. σχετ. 48, Ενημερωτικό Σημείωμα του Προέδρου του ΟΣΕ στις 07.07.2010).

***GSM-R* Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας**

*Στις 15.04.2003 ο ΟΣΕ επιβεβαίωσε τον υπολογισμό του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών ότι η εγκατάσταση του GSM-R θα έφτανε τα 34,22 εκατ. € (βλ. σχετ. 43, έγγραφο της ΔΗΣΤΕ του ΟΣΕ προς Γενικό Διευθυντή Υποδομής του Οργανισμού στις 15.4.2003).

Στις 20.01.2005 υπεγράφη πρωτόκολλο ανάθεσης της εκτέλεσης του έργου GSM-R από τον ΟΣΕ στην ΕΡΓΟΣΕ (βλ. σχετ. 44, Πρωτόκολλο ανάθεσης στις 20.01.2005).

Με το υπ' αριθμ. 51477/16-2-2005 η ΕΡΓΟΣΕ απέστειλε έγγραφο στον ΟΣΕ με το αίτημα να δοθούν στοιχεία για τη σύνταξη των προδιαγραφών. Με το υπ' αριθμ. 92504/11-3-2005 ο ΟΣΕ απάντησε στην ΕΡΓΟΣΕ ότι για να «απαντηθούν τα ερωτήματα του από 16-2-2005 εγγράφου, θα έπρεπε να έχει γίνει γίνει συνεργασία μεταξύ Διευθύνσεων ΟΣΕ και ΕΡΓΟΣΕ». Στη συνέχεια, η ΕΡΓΟΣΕ απαντά με το υπ' αριθμ. 54654/23-3-2005 αιτούμενη πάλι στοιχεία σχετικά με τις προδιαγραφές και ότι βρίσκεται στη διάθεση του ΟΣΕ για περαιτέρω συνεργασία. Με το υπ' αριθμ. 60247/16-6-2005 έγγραφό της η ΕΡΓΟΣΕ επανέρχεται με πλήρη φάκελο προδιαγραφών αιτούμενη από τον ΟΣΕ τυχόν παρατηρήσεις. Ο ΟΣΕ ουδέποτε απάντησε και βάσει της μεταξύ τους σύμβασης, μετά παρέλευσης ενός μήνα, τεκμαίρεται σιωπηρή αποδοχή (του ΟΣΕ).

Το 2005 , και αφού έχει υπογραφεί το πρωτόκολλο ανάθεσης της εκτέλεσης του έργου από τον ΟΣΕ στην ΕΡΓΟΣΕ, ξεκίνησε η σύνταξη των τευχών δημοπράτησης του διαγωνισμού. Με το υπ' αριθμ. 2505/25-6-2003 κοινό έγγραφο του Υπουργείου Μεταφορών και του Υπουργείου Οικονομικών προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είχε προϋπολογισθεί ολόκληρο το σύστημα στα 67,7 εκ. ευρώ. Το έργο, εντάχθηκε στο πρόγραμμα των Ευρωπαϊκών Σιδηροδρομικών δικτύων, για συγχρηματοδότηση από την Ε.Ε. Ο τελικός προϋπολογισμός, που στηρίχθηκε στις τεχνικές προδιαγραφές που καλύπτουν πλήρως τις απαιτήσεις διαλειτουργικότητας, οι οποίες είναι κοινές για όλα τα Ευρωπαϊκά Δίκτυα, κατόπιν ενσωματώσεως στην Ελληνική έννομη τάξη, της σχετικής οδηγίας, καταρτίστηκε από την ΕΡΓΟΣΕ σε συνεργασία με τον Τεχνικό της Σύμβουλο (Κοινοπραξία Εταιρειών DE CONSULT, LAHMEYER και TRADEMCO).

Λόγω της τεχνικής φύσης του συγκεκριμένου έργου που απαιτούσε ειδική τεχνογνωσία και εμπειρία, κριτήριο για την κατακύρωση αποτέλεσε αυτό της συμφερότερης προσφοράς, σύστημα που προβλέπεται τόσο από το Εθνικό Δίκαιο όσο και από τις Κοινοτικές Οδηγίες.

Την κατάθεση του φακέλου των δικαιολογητικών για εκάστη συμμετέχουσα εταιρεία ακολούθησε η αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών από την επιτροπή αξιολόγησης προσφορών η οποία αποτελούνταν από τρία μέλη: Κατσιούλης ως Πρόεδρος και Ταλαμάγκας και Δημητρίου ως μέλη. Οι τεχνικές προσφορές όπως αυτές κατατέθηκαν από τις εταιρείες Κ/Π Unisystem και Ζήμενς, βαθμολογήθηκαν από τα δύο μέλη της επιτροπής κατά πλειοψηφία και αξιολογήθηκαν με 105 και 97 βαθμούς αντιστοίχως. Ο Πρόεδρος της επιτροπής διαφώνησε στο ότι η Ζήμενς πληρούσε τις προδιαγραφές του έργου, και γι' αυτό το λόγο δε έδωσε καμία βαθμολογία. Και οι δύο εταιρείες, πληρούσαν τις τεχνικές προδιαγραφές. Η Κ/Π Unisystem προσέφερε εκατόν σαράντα σταθμούς βάσης έναντι εκατό της SIEMENS και συγχρόνως κατάθεσε οικονομικότερη προσφορά, ωστόσο το έργο εδόθη εντέλει στη ΖΗΜΕΝΣ διότι σύμφωνα με τα μέλη της επιτροπής αξιολόγησης των προσφορών και με τις προδιαγραφές του έργου, μόνο η προσφορά της ΖΗΜΕΝΣ εξασφάλιζε ισχυρό σήμα, ανεξάρτητα του αριθμού των σταθμών, που αποτελούσε και την πλήρη απαίτηση του έργου. «Το έργο ήταν ενιαίο και επρόκειτο για διαγωνισμό επιδόσεων. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι στο τέλος μετρίεται από Ανεξάρτητη Αρχή το παρεχόμενο σήμα, όχι ο αριθμός κεραιών» (κατάθεση Δημητρίου από 30-6-2010). Το συγκεκριμένο πρακτικό αξιολόγησης ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία από τα μέλη της Επιτροπής που βαθμολόγησαν τις συμμετέχουσες εταιρείες και ουδέποτε προσεβλήθη.

Κατά της απόφασης του Δ.Σ. της ΕΡΓΟΣΕ που κατακύρωνε το διαγωνισμό στη ΖΗΜΕΝΣ, υπεβλήθη καταγγελία προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η οποία μετά από ενδελεχή έλεγχο όλων των στοιχείων του φακέλου κατέληξε στο συμπέρασμα (έγγραφο 04.09.2006/3903) «ότι στο παρόν στάδιο δε διαθέτουν στοιχεία που να αποδεικνύουν παραβίαση του Κοινοτικού Δικαίου περί Δημοσίων Συμβάσεων όσον αφορά τα θέματα που έθιγαν οι σχετικές καταγγελίες. Ως εκ τούτου θα επιθυμούσα να σας ενημερώσω ότι οι Υπηρεσίες μου θα εισηγηθούν στο Κολλέγιο των Επιτρόπων να προβεί στην αρχειοθέτηση της εν λόγω καταγγελίας».

Στις 21.03.2008 προκηρύχθηκε μειοδοτικός διαγωνισμός για την προμήθεια Τερματικού Εξοπλισμού του συστήματος GSM-R προϋπολογισμού 17.000.000€ που θα χρηματοδοτείτο κατά 50% από το ΕΤΠΑ και κατά 50% από εθνικούς πόρους. Η προκήρυξη πάγωσε με απόφαση της προϊσταμένης αρχής δηλαδή του ΔΣ της ΕΡΓΟΣΕ (βλ. κατάθεση κ. Ηλία Ταλαμάγκα στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 30.06.2010, σελ. 38).

Το Νοέμβριο του 2008 το έργο GSM-R πήρε παράταση από την αρμόδια Διεύθυνση Σιδηροδρομικών Συστημάτων μέχρι τις 26.11.2009, αν και θα έπρεπε να είχε παραδοθεί πολύ πιο πριν (βλ. κατάθεση κ. Παναγιώτου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 16.03.2010, σελ. 90). Έχει ζητηθεί καινούργια παράταση μέχρι τον Ιανουάριο του 2011, η έγκριση της οποίας εκκρεμεί στα αρμόδια όργανα της προϊσταμένης αρχής (βλ. κατάθεση κ. Ιωάννη Δημητρίου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 30.06.2010, σελ. 26). Έχουν υπάρξει καθυστερήσεις οι οποίες οφείλονται σε υπαιτιότητα τρίτου, με χαρακτηριστική την περίπτωση της αδειοδότησης συχνοτήτων, για την οποία η αίτηση κατατέθηκε από τον Οκτώβριο του 2006 και η απονομή των συχνοτήτων στην ΕΔΙΣΥ έγινε τον Ιανουάριο του 2008. Η σύμβαση συνεχίζει να υφίσταται και συνεχίζονται οι εργασίες ολοκλήρωσης του έργου εφόσον η ΖΗΜΕΝΣ έχει υποβάλλει νομότυπα και εμπρόθεσμα, αίτημα για επιπλέον παράταση της προθεσμίας παράδοσης του έργου.

Στις 07.07.2010 σε ενημερωτικό σημείωμα του Προέδρου του ΟΣΕ σχετικά με την πορεία υλοποίησης του έργου GSM-R αναφέρονται τα εξής: «Μέχρι σήμερα έχει υλοποιηθεί το 90% του φυσικού αντικείμενου του έργου και έχει πληρωθεί το 39,03% επί του συνολικού Συμβατικού Αντικείμενου δηλαδή 22.334.086,78€» (βλ. Σχετικό 48, Ενημερωτικό Σημείωμα του Προέδρου του ΟΣΕ στις 07.07.2010).* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

3. Η υπόθεση C4I

Το 2000 με το ν. 2833 ανατέθηκε στην ΕΛ.ΑΣ. η ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων και προβλέφθηκε η δημιουργία της ΔΑΟΑ.

Το 2001 με προεδρικό Διάταγμα (63/2001) ορίστηκε η αποστολή της ΔΑΟΑ.

*Ήδη από το 2002 έχουν αρχίσει και υπογράφονται συμβάσεις με τους Συμβούλους σύνταξης προδιαγραφών (βλ. Συμβάσεις α. BOARTES LTD - 2004 στις 28.03.2002, β. BOARTES TRADING CO. LTD -2004 στις 28.03.2002 και γ. Συμπλήρωμα σύμβασης στις 03.07.2003 που περιλαμβάνει αύξηση αμοιβής για το C4I ποσού 1.272.720 €. Επίσης συμβάσεις με τις εταιρείες METROTECH 23.06.2003, ARMOR GROUP 14.08.2002, ISDS HELLAS S.A 30.04.2003, 04.07.2003, PETER RYAN 26.04.2002).

Κατά τον μάρτυρα Σπανουδάκη, (βλ. Κατάθεση στις 19.05.2010), Διευθύνοντα σύμβουλο της οργανωτικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων, «όταν προσελήφθη το 2002 δεν υπήρχε χρονικό περιθώριο για να γίνει πρόσληψη από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, ανέλαβε λοιπόν το Αθήνα 2004». «Εμείς, καταθέτει προσλάβουμε την Boartes, το αποτέλεσμα της δουλειάς τους μπορεί να το κρίνουμε μέτριο ή αποτυχημένο εκ του αποτελέσματος. Είναι πολύ υψηλές οι αμοιβές τους τόσο για τη σύμβαση όσο και για την επέκταση. Εμείς προσθέτει, προσλάβουμε και τις άλλες εταιρείες, πάντα όμως σε συμφωνία με το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Τις εταιρείες αυτές ΤΙΣ ΠΛΗΡΩΣΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ με πιστοποιήσεις από την ΔΑΟΑ, την οποία με ΠΔ επόπτευε ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, παραδέχθηκε δε ότι δεν έχει έγγραφο, που να πιστοποιεί ότι παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες. Και συνεχίζει «η BOARTES ήταν παλιά γνώριμη του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης . Συνεστήθη το 2002. Συναντηθήκαμε με τα άτομα και μετά συνεστήθη η off-shore Κύπρου για να ΣΤΗΣΟΥΝ τις προδιαγραφές των Ολυμπιακών Αγώνων. Κάναμε και 2η σύμβαση μετά την ανάληψη του C4I. Την γνώριζε το Υπουργείο (Γενικός Διευθυντής ασφαλείας του 2004 ήταν ο Πλάκας, πρώην Υπαρχηγός της Αστυνομίας). Επειδή δηλαδή το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης δεν ήθελε να κάνει διαγωνισμό έβαλε το “Αθήνα 2004” να αναθέσει και έπειτα του εκχώρησε τα χρήματα από το budget της Ολυμπιακής Ασφάλειας για να καλυφθεί το κενό. Υπήρχε μόνον προφορική έγκριση από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης (Χρυσοχοϊδης ή Ευσταθιάδης ή Υφυπουργός)”. Επίσης ο

μάρτυρας Μαραβέλης στην ίδια ως άνω κατάθεσή του αναφέρει ότι “ είμαι στην ιστορία από το 2000. Όταν αναζητούσαν σύμβουλο ασφαλείας συγκρότησαν Επιτροπή στο Υπουργείο, στην οποία συμμετείχα. Κάλεσαν εταιρείες μεταξύ των οποίων και την Ο1 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ. Δεν ευδοκίμησαν όμως, ούτε εκείνοι γνώριζαν πως να προχωρήσουν. Μετά έμαθα ότι το πήρε η BOARTES.”(Είναι ερευνητέο βέβαια πως η ακατάλληλη για να αναλάβει το έργο Ο1 ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ προσελήφθη μετά από την SIEMENS ως υπεργολάβος για το CDSS). Ο μάρτυρας Πλάκας, πρώην υπαρχηγός της ΕΛΑΣ, που ένα μήνα μετά την αποστρατεία του ορίστηκε Γενικός Διευθυντής Ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων στην από 08.09.2010 κατάθεσή του δηλώνει ότι έκανε την εισήγηση και για τις τρεις εταιρείες συμβούλων με υπόδειξη της ΔΑΟΑ. Ο μάρτυρας Καρτάλης στην από 29.04.2010 κατάθεσή του δηλώνει ότι «τις προδιαγραφές τις ετοιμάζε η Οργανωτική Επιτροπή 'Αθήνα 2004' μαζί με το ΥΔΤ. Ήταν απόφαση ΔΕΣΟΠ. Υπήρχε προετοιμασία από το ξεκίνημα του 2001 από το ΥΔΤ να γίνει διαγωνισμός για τα συστήματα ασφαλείας”.

Στην από 07.05.2003 ένορκη εξέταση μάρτυρα Αλέξανδρου Πολυμενόπουλου στην Εισαγγελέα κ. Τουμπάνου (βλ. σχετ. 2241 δικογραφίας) , Ειδικού συμβούλου του Υπουργού Εθνικής Άμυνας από το 1998 έως το τέλος του 2002 αναφέρεται ότι “η δημιουργηθείσα ΔΑΟΑ δεν έχει δυστυχώς τεχνική άποψη, ούτε τα απαιτούμενα πτυχία και επιστημονική προϋπηρεσία για να κρίνει τεχνικά και να αξιολογήσει τεχνικές πληροφοριακές λύσεις, που αφορούν τη συγκρότηση κέντρου διαχείρισης πληροφοριών, εκτίμηση επικινδυνότητας, διαχείριση κινδύνου και λειτουργία εργαλείων αποφάσεων. Σαν επιστήμων και ακαδημαϊκός κρίνω τις προδιαγραφές της BOARTES επιεικώς απαράδεκτες. Έκανα μεγάλες προσπάθειες για να βελτιωθεί το περιεχόμενο των προδιαγραφών ... φοβάμαι ότι δεν εισακούστηκαν. Εκεί τελειώνει η ενεργή δημόσια παρέμβασή μου διότι τον Ιούνιο του 2002 παραιτήθηκα εξηγώντας τους λόγους στην επιστολή μου προς τον κ. Μαλέσιο με αντίγραφο προς τον κ. Χρυσοχοϊδη.

Από το 1999 που αρχίζουν οι καταγραφές του Ημερολογίου Τσακάλου μέχρι το 2003 που αρχίζουν οι διαδικασίες για την ανάθεση του έργου της Ολυμπιακής Ασφάλειας, υπάρχουν στενές σχέσεις με κάποιους από τους

εμπλεκόμενους υπουργούς και αξιωματούχους της τότε Κυβέρνησης και του Μιχαήλ Χριστοφοράκου όπως ενδεικτικά:

Για το 1999 επαφές με τους κ.κ. Παπαντωνίου, Τσουκάτο, Δημοσχάκη, Καπράλο, Βενιζέλο, Γείτονα, ΠΑΣΟΚ, Βάσω, Τσοχατζόπουλο, Παπακωνσταντίνου (Μαξίμου), Σημίτη όπως αναφέρονται αντίστοιχα στις σελίδες

15,43,61,159,161,163,175,241,245,283,319,350,405,439,511,601,609,635,675,765,815,847.

Για το 2000 επαφές με τους κ.κ. Δημοσχάκη, Παπαντωνίου, Σκανδαλίδη, Σημίτη, Βερελή, Τσοχατζόπουλο, Παπακωνσταντίνου, “πολιτικές επαφές”, Τσουκάτο, ΥΠΕΘΑ, Προσφορά προς ΠΑΣΟΚ μέσω 01 Πληροφορικής, όπως αναφέρονται αντίστοιχα στις σελίδες

961,981,1028,1035,1045,1101,1149,1179,1369,1371,1377,1437,1483,1541,1545,1561,1573,1613,1133,1575,1597,1639.

Για το 2001 επαφές με τους κ.κ. Βερελή, Ρόβλια, Τσοχατζόπουλο, Δημοσχάκη, Τσουκάτο, Σπανουδάκη, Χριστοδουλάκη, Καπράλο, ΠΑΣΟΚ-Τσουκάτο, όπως αναφέρονται αντίστοιχα στις σελίδες

1733,1805,1809,1819,1971,2141,2271,2300,2341,2376,1705,2456,2457,2468,2526,2540,2549,2569,2589,2603.

Για το 2002 επαφές με τους κ.κ. Τραυλό, Τσοχατζόπουλο, Βερελή, Ρόβλια, Καπράλο, Σπανουδάκη, Παπαντωνίου, Σκανδαλίδη, Γείτονα, Δημοσχάκη., όπως αναφέρονται αντίστοιχα στις σελίδες

2695,2786,2810,2822,2913,3815,2932,2961,2977,3023,3050,3114,3150,3195,3200,3201,3235,3247,3254,3271,3295,3319,3315,3327,3446,3453,3496,3305

Για το 2003 επαφές με τους κ.κ. Ρόβλια, ΚΥΣΕΑ Σκανδαλίδη, Τσοχατζόπουλο, Παπαντωνίου, Γείτονα, Τσουκάτο, Καπράλο, Σμπώκο, Χριστοδουλάκη, Τσενέ, Κωνσταντινίδη, Σημίτη/Schroder, νεολαία ΠΑΣΟΚ, επίσκεψη σε Κορακοχώρι Ηλείας, όπως αναφέρονται αντίστοιχα στις σελίδες

3602,3610,3613,3621,3627,3629,3631,3643,3657,3669,3723,3731,3737,3755,3806,3891,3941,4007,4009,4242,4243,4255,4271,3819,3921* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Το 2002 η Ελληνική Αστυνομία ίδρυσε Ειδική Αυτοτελή Υπηρεσία, η οποία υπαγόταν απευθείας στον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας με το όνομα:

Διεύθυνση Ασφάλειας Ολυμπιακών Αγώνων (ΔΑΟΑ). Σε αυτήν ανατέθηκε – μεταξύ άλλων - με Προεδρικό Διάταγμα η ευθύνη για τον σχεδιασμό, τη δοκιμή και την υλοποίηση των μέτρων ασφάλειας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες 2004. Την κατάρτιση των τεχνικών προδιαγραφών του συστήματος ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων – που έγινε γνωστό ως C4I (Command, Control, Communication, Coordination & Integration) ανέλαβε η εταιρεία συμβούλων Boartes (βλ. κατάθεση κ. Δημητρίου Ευσταθιάδη στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής, την 01.06.2010, σελ. 110-113).

Στις 09.07.2002 ο κ. Δημήτρης Ευσταθιάδης, Γενικός Γραμματέας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ανέθεσε σε μία επταμελή ομάδα εργασίας την αξιολόγηση της μελέτης του C4I και τη συσχέτισή της με άλλες μελέτες ή δράσεις που υπήρχαν και αφορούσαν τους εμπλεκόμενους για την ασφάλεια των Ολυμπιακών Αγώνων (βλ. κατάθεση κ. Βασιλείου Κωνσταντινίδη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 15.03.2010, σελ.12).

*Στις 16.07.2002 συντάσσονται ΠΡΑΚΤΙΚΑ-ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΣΥΣΚΕΨΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (βλ σχετ. 000276 δικογραφίας) , η οποία πραγματοποιήθηκε υπό την Προεδρία του Πρωθυπουργού κ. Κ.Σημίτη με τη συμμετοχή του Υπουργού Πολιτισμού κ. Ε. Βενιζέλου, του Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ι. Παπαντωνίου, του Υφυπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Λ. Λωτίδη, του Υφυπουργού Δημόσιας Τάξης κ. Ε. Μαλέσιου, του Υφυπουργού Πολιτισμού κ. Α. Αλευρά, του υφυπουργού Τύπου κ. Τ. Χυτήρη και του Γενικού Γραμματέα Ολυμπιακών Αγώνων κ. Κ. Καρτάλη και αποφασίζεται ο διαγωνισμός να γίνει με τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης “από περιορισμένο κατάλογο εταιρειών” (όχι από “όσο μεγαλύτερο αριθμό προμηθευτών” όπως ορίζει το Π.Δ 284/89 και κατ' ευθείαν παραβίασή του). Επίσης στα άνω Πρακτικά-Μνημόνιο αποφασίζεται να συμπεριλαμβάνεται στον ίδιο διαγωνισμό και η πλατφόρμα του ασύρματου τετρακαναλικού συστήματος επικοινωνίας (TETRA) πάλι από περιορισμένο κατάλογο εταιρειών. Κατά τον μάρτυρα Κωνσταντινίδη (κατάθεση 15.3.2010,) “το καταραμένο C4I αρχικά ήταν προϋπολογισμού 50 εκατομμυρίων, μετά το TETRA έφτασε τα 211 εκατομμύρια”. Κατά τον μάρτυρα Μαραβέλη (κατάθεση 10.03.2010) το TETRA είναι το 40% της σύμβασης C4I. Κατά δε τον μάρτυρα Τρεπεκλή (κατάθεση 9.3.2010) “μέχρι το 2002 κανένας δεν συζητούσε για TETRA. Είχαν γίνει διάφοροι διαγωνισμοί στο παρελθόν άλλοι είχαν

προχωρήσει άλλοι όχι. Οι αμερικάνοι είχαν αγοράσει τα BELABS. Η SAIC όμως ΥΠΟΧΡΕΩΘΗΚΕ να συνεργασθεί με την SIEMENS επειδή μπήκε το TETRA στο σύστημα. Δεν θα μπορούσε να κάνει το TETRA χωρίς SIEMENS. Την πρόταση για το TETRA την έκανε το ΚΥΣΕΑ υπό Σημίτη και με αυτόν τον τρόπο έβαλε τη SIEMENS στο έργο “Κατά τον μάρτυρα Τραυλό (18.3.2010) “το ΥΕΘΑ είχε δικό του C4I. Το κόστος του μπορεί να ήταν χαμηλότερο γιατί υπάρχει ειδικό τμήμα Πληροφορικής και αρκετές δεκάδες ειδικευμένοι αξιωματούχοι”.* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 30.07.2002 η Επιτροπή Αξιολόγησης παρέδωσε το πόρισμά της (βλ. κατάθεση κ. Βασιλείου Κωνσταντινίδη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 15.03.2010, σελ.13).

Στις 31.07.2002 σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε υπό τον κ. Ευάγγελο Μαλέσιο, Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης, πάρθηκαν οι τελικές αποφάσεις. Το κόστος του έργου προϋπολογίστηκε στα 211.287.575€ (βλ. κατάθεση κ. Βασιλείου Κωνσταντινίδη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 15.03.2010, σελ.13-14).

Ο διαγωνισμός θα διεξαγόταν σύμφωνα με το Π.Δ. 284/1989 «Περί προμηθειών, Εργολαβιών και Εκτελέσεως Εργασιών όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με το ΠΔ 189/97» επειδή προέβλεπε σύντομα χρονικά περιθώρια διαγωνιστικής διαδικασίας.

Στις 28.08.2002 η Διυπουργική Επιτροπή Συντονισμού Ολυμπιακής Προετοιμασίας (ΔΕΣΟΠ) αποφάσισε τη συγκρότηση Επιτροπής Σχεδιασμού και Παρακολούθησης του έργου C4I με Πρόεδρο τον κ. Ευάγγελο Μαλέσιο, Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης, (βλ. σχετ. 1, Απόσπασμα πρακτικών 39^{ης} συνεδρίασης ΔΕΣΟΠ).

*Στις 30.08.2002 ο τότε Υπουργός Εθνικής Άμυνας Γ. Παπαντωνίου αποφασίζει με έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 44134/30.8.2002 να χαρακτηριστεί το έργο ως ειδικό εξοπλιστικό, η περιγραφή του αντικειμένου να γίνει από τον ΔΑΟΑ της ΕΛΑΣ, να υλοποιηθεί από ΓΔΑΕ (ΥΠΕΘΑ) με ΚΛΕΙΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ άρθρου 72 παρ.1α ΠΔ 284/89. Το άρθρο 72 ως άνω προβλέπει ότι στις περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν είναι εφικτή η διεξαγωγή δημόσιου διαγωνισμού για προμήθειες εξωτερικού για κάλυψη αναγκών που επείγουν, συντάσσεται από την υπηρεσία, που διεξάγει την προμήθεια σχέδιο

προσφοράς και παραδίδεται το έγγραφο σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο αριθμό προμηθευτών από τους επικρατέστερους για το είδος της προμήθειας.

Στις 06.09.2002 με το με αριθμό πρωτοκόλλου 44139 έγγραφο ΥΠΕΘΑ περί “προμήθειας με πίνακα αποδεκτών” ορίζεται ότι αποτελεί ειδικό εξοπλιστικό πρόγραμμα, η προμήθεια διενεργείται με την διαδικασία αρ. 72Εδ 1α με ανάλογη εφαρμογή άρθρου 6 εδ 2θ ΠΔ 284/89, όπως τροποποιήθηκε με ΠΔ 189/97, συνεπικουρουμένων των άρθρων αυτών με άρθρα 71 εδ1α και 1ε και 73 εδ 1β και 1ε ΠΔ 284/89. Ορίζεται επίσης ότι για τα Αντισταθμιστικά Οφέλη απαιτείται υποβολή προσυμφώνων ή οριστικών συμφωνιών με τις Ελληνικές Βιομηχανίες και εταιρείες. Η σύμβαση ΑΩ θα υπογραφεί ΠΡΙΝ από την υπογραφή της σύμβασης προμήθειας και θα τεθεί σε ισχύ με την θέση σε ισχύ της κύριας σύμβασης προμήθειας. Στην από 21.3.2003 απάντηση σε επερώτηση στη Βουλή από τον κ. Κεφαλογιάννη, ο Υπουργός κ. Παπαντωνίου για τον προϋπολογισμό του συστήματος, ο κ. Παπαντωνίου μεταξύ άλλων δήλωσε ότι με δική του απόφαση εγκρίθηκε η υλοποίηση από την ΓΔΑΕ του εξοπλιστικού προγράμματος προμήθειας C4I βάσει του Π,Δ 284/89 με διαδικασία αποστολής πρόσκλησης ενδιαφέροντος μόνον προς SAIC, TRS, TITAN, που επελέγησαν ως υποψήφιοι* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Στις 06.09.2002 η Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Επενδύσεων (ΓΔΑΕ) του Υπουργείου Άμυνας έστειλε πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος σε τρεις συμπράξεις εταιρειών, από εκείνες οι οποίες είχαν εκδηλώσει ενδιαφέρον για συμμετοχή στο διαγωνισμό *(δεδομένου ότι όπως προκύπτει από δημοσιεύματα του τύπου και άλλες διεθνώς μεγάλες εταιρείες όπως η BAE SYSTEMS, τους εκπροσώπους της οποίας έχει ήδη καλέσει και ο ανακριτής, εταιρεία η οποία έχει αναλάβει το μεγαλύτερο έργο εγκατάστασης συστήματος C4I στις ΗΠΑ για τον αμερικανικό στρατό είχε ενδιαφερθεί να συμμετάσχει αλλά δεν του κοινοποιήθηκε το σχετικό έγγραφο πρόσκληση)* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας) : Στη Science Applications International Corporation (SAIC), την Thales Raytheon Systems (TRS) και την TITAN. Τελικά στο διαγωνισμό κατέθεσαν προσφορές η SAIC και η TRS. Η εταιρεία TITAN αποσύρθηκε (βλ. σχετ. 2, υπ’ αριθμ. Φ.600/44139/Σ.23/06-09-2002

έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α και βλ. κατάθεση κ. Γιώργου Τερπεκλή στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 09.03.2010, σελ. 63).

*Στο ίδιο ως άνω έγγραφο από 6.9.2002 αναφέρεται ότι η σύμβαση ΑΩ θα υπογραφεί πριν από την υπογραφή της σύμβασης προμήθειας και θα τεθεί σε ισχύ με τη θέση σε ισχύ της κύριας σύμβασης. Όμως η σύμβαση ΑΩ φέρεται να υπεγράφη στα αγγλικά στις 11.9.2007 ημερομηνία της Τροποποίησης 6 με ημερομηνία ενεργοποίησης 29.5.2003 και με αριθμό 16/03. Στην κύρια Σύμβαση της 19.5.2003 αναφέρεται στο άρθρο 21 (όπου ο αριθμός της σύμβασης ΑΩ είναι κενός) ότι “ θα πρέπει να υπογραφεί πριν ή το αργότερο ταυτόχρονα με την παρούσα σύμβαση” Κατά τον μάρτυρα Βασιλάκο, που κατέθεσε ενώπιον της Εξεταστικής στις 18 και 22.3.2010 “υπήρχε υποχρέωση υλοποίησης των αντισταθμιστικών μέσα στην περίοδο 2003-2005 αλλά δεν έχουμε εφαρμογή. Είναι στον αέρα. Πιστοποίηση δεν έχει γίνει. Πρέπει να φαχτούν. Το ΣΔΟΕ θα μπορούσε να πάει στις εταιρείες, που υποτίθεται ότι είναι αμυντικές”. Κατά τον μάρτυρα Κωνσταντινίδη, που κατέθεσε στις 15.3.2010 “υπήρχε υπεροχή της άλλης εταιρείας TRS στα Αντισταθμιστικά. Κατά την μαρτυρία Πεζά της 10.3.2010 “ τα αντισταθμιστικά συνήθως χρησιμοποιούνται για να πληρώνονται προμήθειες σε πολιτικά πρόσωπα” Κατά την μαρτυρία Σιουπιώνη της 15.3.2010 , που έκανε το 2006 διαπραγματεύσεις για τα αντισταθμιστικά το 98,3% ήταν κατασκευαστικό έργο και όχι αμυντικές βιομηχανίες. Στο ίδιο από 6.9.2002 έγγραφο και στους ειδικούς όρους πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος ορίζεται ότι η προκαταβολή (εφ’ όσον ζητηθεί από τον προμηθευτή) ορίζεται στο 40% του ποσού της σύμβασης. Δεδομένου ότι κατά τον μάρτυρα Μαραβέλη το ΤΕΤΡΑ είναι το 40% της σύμβασης C4I το οποίο και κατεβλήθη και δεδομένου ότι το ΤΕΤΡΑ ήταν έργο της SIEMENS η προκαταβολή εξ αρχής είχε καλύψει το έργο της SIEMENS.

Στις 11.9.2002 υπογράφεται σύμβαση μεταξύ SAIC -PROFIT σύμφωνα με την οποία η PROFIT ορίζεται Αντιπρόσωπός της, με εκπρόσωπο της αντιπροσώπου τον Γέωργιο Τερπεκλή , ο οποίος στην από 9.3.2010 κατάθεσή του αφού δηλώνει ότι η εφαρμογή του ΠΔ 284 αφορά σε αγορά αεροπλάνων και τάνκς και όχι συστημάτων.* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Στις 23.01.2003 το Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικών και Άμυνας (ΚΥ.Σ.Ε.Α.), αφού έκρινε τις προσφορές των δύο υποψηφίων αναδόχων ως μη συμφέρουσες, κήρυξε το διαγωνισμό άγονο (βλ. σχετ. 3, υπ' αριθμ 1/23-01-2003 Πρακτικό Συνεδρίασης ΚΥΣΕΑ).

Στις 29.01.2003 επιλέχθηκε νέα διαδικασία για το διαγωνισμό. Οι δύο εταιρείες κατέθεσαν σφραγισμένες οικονομικές προσφορές. Η οικονομική προσφορά της SAIC έφθανε τα 376.037.958 € και της TRS τα 398.510.675 €. Η Επιτροπή έκρινε ως μη αποδεκτές τις προσφορές, επειδή υπερέβαιναν κατά πολύ τον αρχικό προϋπολογισμό του έργου (βλ. σχετ. 4, υπ' αριθμ. Φ.600/9024/Σ.3/29-01-2003 έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α.).

Στις 21.02.2003 οι εταιρείες κατέθεσαν σφραγισμένες οικονομικές προσφορές. Από την αποσφράγιση προέκυψε ότι η έκπτωση που έδινε η SAIC ήταν 15,44 και η έκπτωση που έδινε η TRS ήταν 20,11. Με βάση αυτές τις εκπτώσεις, η τιμή προμήθειας του C4I έφτανε για την SAIC στα 317.971.942 € και την TRS στα 318.361.761 € (βλ. κατάθεση κ. Πεζά Παύλου στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών Παναγιώτη Αθανασίου, στις 30/6/2008, κατάθεση Κωνσταντινίδη Βασιλείου, 15/03/2010, σελ.18-19).

Στις 22.02.2003 η Επιτροπή ομόφωνα υπέβαλε πρακτικό στη Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Εξοπλισμών (ΓΔΑΕ), σύμφωνα με το οποίο αμφότεροι οι ανάδοχοι προσέφεραν, από άποψη τεχνικοεπιχειρησιακή, λύσεις υλοποιήσιμες εντός δωδεκαμήνου οι οποίες ικανοποιούσαν σε μεγάλο βαθμό τις απαιτήσεις των προδιαγραφών που είχαν τεθεί για το σύστημα C4I. Επισημάνθηκε μάλιστα, ότι αμφότερες οι οικονομικές προσφορές υπερέβαιναν τον προϋπολογισμό των 211.000.000 €.(βλ. σχετ. 5, πρακτικό επιτροπής διαπραγματεύσεων του προγράμματος συστημάτων C4I Ολυμπιακής Ασφάλειας, 22.02.2003).

*Στο από 18.11.2002 Πρακτικό Επιτροπής Αξιολόγησης -Διαπραγματεύσεων που συγκροτήθηκε για τον σκοπό αυτό ορίζεται ότι επιλέγεται η SAIC παρόλο που στα μειονεκτήματα αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι" δεν καθορίζεται σαφώς ο τρόπος ελέγχου και παραλαβής του συστήματος ως Συνόλου, αλλά δίδεται έμφαση στον έλεγχο και παραλαβή κάθε υποσυστήματος χωριστά" λαμβάνεται δε υπόψιν ότι η SAIC μέσω της θυγατρικής της Telcordia προσέφερε στον ΟΤΕ μηχανολογικές υπηρεσίες." Επίσης στο από 22.2.2003 Πρακτικό Επιτροπής Διαπραγματεύσεων όπου προσδιορίστηκαν και

συμπεριλήφθηκαν σε κοινά αποδεκτό πρακτικό οι βασικοί όροι αναφέρεται στην παράγραφο 10 στ “Παράδοση των υποσυστημάτων εντός 12 μηνών”* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 27.02.2003 το ΚΥ.Σ.Ε.Α. επέλεξε τη SAIC ως προτιμητέα ανάδοχο κρίνοντας ότι κατέθεσε την συμφερότερη προσφορά, με στόχο την περαιτέρω βελτίωση των όρων ανάθεσης του προγράμματος C4I Ολυμπιακής Ασφάλειας, με μείωση του κόστους αυτού (βλ. σχετ. 6, υπ’ αριθμ. Φ.600/9055/Σ.9/28.02.2003 έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α).

Στις 12.03.2003 η SAIC κατέθεσε την τελική της προσφορά που ανερχόταν στα 254.999.000€ (βλ. κατάθεση κ. Κωνσταντινίδη Βασιλείου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 15.03.2010, σελ.21).

Στις 13.03.2003 το ΚΥ.Σ.Ε.Α. με απόφασή του ανέθεσε την υλοποίηση της προμήθειας C4I στην εταιρεία SAIC αντί του ποσού των 254.990.000€ (βλ. σχετ. 7, υπ’ αριθμ. Φ.900α/3392/6291/21.03.2003 έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α).

*Κατά τον Μάρτυρα Πολυμενόπουλο (ως άνω σχετ) “ Είχα την ευκαιρία άτυπα να δώ και τις δύο μελέτες και η επιστημονική μου άποψη είναι ότι η πρόταση της TRS ήταν τεχνικά πολύ ανώτερη. Παρά το ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης αποφαινεται ότι τεχνικά και οικονομικά η TRS είναι η συμφερότερη για το ελληνικό δημόσιο λύση (διαφορά μονάδων 7-9) ΠΑΡΑΔΟΞΩΣ ο διαγωνισμός κρίνεται άκυρος και επιστρέφει στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης για επανέναρξη της διαδικασίας του. Το ενδιαφέρον είναι ότι και οι δύο Κοινοπραξίες διαβεβαίωναν ότι θα διεκπεραίωναν το έργο στα τρομερά στενά χρονικά όρια που υπολείποντο με τους ίδιους ακριβώς πόρους και μέσα, ενώ είμαι απόλυτα σίγουρος ότι εσωτερικά κάθε Κοινοπραξία επεξεργαζόταν συρρίκνωση των πόρων και των μέσων για να μπορέσει οικονομικά να ανταπεξέλθει. Γι’ αυτό και εδώ δεν δέχτηκε ποτέ η SAIC να δώσει αναλυτικό προϋπολογισμό των μηχανημάτων , εργαλείων και μέσων που θα χρησιμοποιήσει. Ο κ. Μαλέσιος εισηγείται στο ΚΥΣΕΑ (σε μία συνεδρίαση την τελευταία εβδομάδα του Φεβρουαρίου 2003, όπου “συμπτωματικά” έλειπαν οι Υπουργοί την επιλογή του προσωρινού αναδόχου. Επειδή η πρόταση της TRS παρέμενε τεχνικά ισχυρότερη, προηγείτο της SAIC κατά 3,5 μονάδες, και οικονομικά συμφερότερη κατά 6.000.000 δολάρια. Είχα πληροφορίες για επεμβάσεις και πιέσεις ώστε να αλλάξει η έκβαση του διαγωνισμού υπέρ της SAIC” “Από ότι γνωρίζω , την Παρασκευή

2.5.2003 εστάλη από την Τεχνική Επιτροπή ένα εισηγητικό κατακύρωσης μονογραμμένο από τα μέλη της Επιτροπής και τον προσωρινό ανάδοχο, πράγμα που σημαίνει ότι έχουν συμφωνήσει στην Επιτροπή μεταξύ τους απόλυτα, στην Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών του ΥΠΕΘΑ και από χθές (6.5.2003) είναι στα χέρια του Υπουργού Εθνικής Άμυνας για την τελική υπογραφή κατακύρωσης προς την εταιρεία SAIC** (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 19.05.2003 υπογράφηκε μεταξύ της Γενικής Διεύθυνσης Αμυντικών Επενδύσεων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και της εταιρείας SAIC η σύμβαση για την απόκτηση ενός Ενιαίου, Ολοκληρωμένου και Διαλειτουργικού Συστήματος Διοίκησης, Ελέγχου, Επικοινωνίας Συντονισμού και Εναρμόνισης της Ολυμπιακής Ασφάλειας (C4I -Command, Control, Communication, Coordination & Integration) συνολικού κόστους 254.999.999,00 €

Η σύμβαση περιελάμβανε την προμήθεια τριών συστημάτων:

1. Σύστημα Υποστήριξης και Λήψης Αποφάσεων (CDSS) με επτά (7) Υποσυστήματα, αξίας 18.914.601,00€.
2. Σύστημα Επικοινωνιών και Πληροφορικής (CIS) με δεκατρία (13) Υποσυστήματα, αξίας 221.799.048,00€.
3. Σύστημα Κέντρων Διοίκησης (CCS) με δέκα (10) Υποσυστήματα, αξίας 14.285.351,00€.

Η συμφωνία προέβλεπε ότι η παράδοση του συστήματος θα γινόταν στο σύνολο και με «το κλειδί στο χέρι».

Ένας από τους υποπρομηθευτές ήταν η SIEMENS, η οποία είχε αναλάβει πέντε (5) Υποσυστήματα Επικοινωνιών και Πληροφορικής αξίας 167.914.655,00€ (65,84% του συνολικού έργου).

Κατά τη διαδικασία εκτέλεσης της σύμβασης είχαν διαπιστωθεί προβλήματα οφειλόμενα κυρίως στην ανεπάρκεια της εταιρείας (βλ. σχετ. 8, η από 19.05.2003 σύμβαση).

Στις 19.05.2003 υπογράφηκε μεταξύ των εταιρειών SAIC και SIEMENS A.E. η σύμβαση υπεργολαβίας για το σύστημα ασφάλειας C4I των Ολυμπιακών Αγώνων Αθήνα 2004 (βλ. σχετ. 9, υπ' αριθμ. Φ092.22/2010 επίσημη μετάφραση).

Στις 08.07.2003 όπως προκύπτει από έγγραφο του ΝΣΚ έγιναν προτάσεις από SAIC και ΔΑΟΑ για αλλαγή υπερβολάβων , οι οποίες οδήγησαν κατόπιν διαπραγματεύσεων σε 4 Τροποποιήσεις, οπότε το τελικό τίμημα διαμορφώθηκε σε 259.032.250€ (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας) Στις 23.12.2003 υπογράφηκε η 1^η τροποποίηση της σύμβασης Νο020Α/03. Με αίτημα της εταιρείας αντικαταστάθηκε το λογισμικό υποδομής συστήματος TETRA από NOKIA σε MOTOROLA με μείωση του συμβατικού τιμήματος από 254.999.000€ σε 251.932.250€ λόγω μεταβολής των οικονομικών στοιχείων (β. σχετ. 10, η από 23.12.2003 1^η τροποποιητική σύμβαση).

*Το έτος 2003 το Ειδικό Λογιστήριο στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας έστειλε για θεώρηση το 36 οικονομικού έτους 2003 χρηματικό ένταλμα πληρωμής ποσού 63.109.140€, το οποίο επεστράφη αθεώρητο με την 79/2004 Πράξη και επανεφέρθη όπου και πάλι επεστράφη αθεώρητο με την εξής αιτιολογία από την Επίτροπο κ.Γ.Χονδρέα (βλ.σχετ. Έκθεση από 6.5.2005 με αριθμό δικογραφίας 000475) “ Ειδικότερα τα αναφερόμενα ότι εξαιρούνται του προσυμβατικού ελέγχου οι προμήθειες εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, επικαλούμενο προς τούτο και την 138/2004 Γνωμοδότηση του ΝΣΚ δεν ευσταθούν και τούτο γιατί με την ισχύ του αναθεωρημένου Συντάγματος του 2001, ορίζοντας στο άρθρο 98 παρ. 1β ότι στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανήκει και ο έλεγχος συμβάσεων μεγάλης οικονομικής αξίας στις οποίες αντισυμβαλλόμενος είναι το Δημόσιο, δεν εξαιρείται καμία προμήθεια από τον ως άνω έλεγχο. Άλλωστε η Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου με το 27/29.11.2000 Πρακτικά της Γενικής Συνεδρίασης είχε δεχθεί ότι από τον έλεγχο των συμβάσεων του άρθρου 8 τον Ν. 2741/1999 ΔΕΝ εξαιρούνται ούτε οι προμήθειες που υπάγονται στον Ν. 2286/1995 “ περί προμηθειών του Δημοσίου” Περαιτέρω ως προς τα αναφερόμενα ότι σύμφωνα με το ΠΔ 82/1996 δεν απαιτείται η προσκόμιση δικαιολογητικών από τις επί μέρους εταιρείες αλλά μόνο από την εταιρεία που φέρεται ως αντισυμβαλλόμενη με το Δημόσιο δεν ευσταθούν και τούτο γιατί να μεν αντισυμβαλλόμενη με το Δημόσιο στην προκειμένη περίπτωση είναι η Κοινοπραξία με την Επωνυμία ΣΑΙΚ ΤΕΕΜ πλην όμως οι εταιρείες που αποτελούν την Κοινοπραξία δεν χάνουν την νομική τους υπόσταση, αφού η σχετική ένωση σε Κοινοπραξία είναι προσωρινή για την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου και είναι υπόχρεοι, αφού σύμφωνα με τη σύμβαση

αναλαμβάνουν την προμήθεια σημαντικού μέρους του όλου έργου να προσκομίσουν τα προβλεπόμενα από το ΠΔ 82/1996 δικαιολογητικά”

Στην με αριθμό πράξης 0020/17.11.2005 του 5ου τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που επακολούθησε την άνω έγγραφη γνώμη της Επιτρόπου, αναφέρεται ότι “η παράλειψη διενέργειας προσυμβατικού ελέγχου νομιμότητας από το Ελεγκτικό Συνέδριο επί της ανωτέρω σύμβασης προμήθειας καθιστά νομικώς πλημμελή τη διαδικασία σύναψής της λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου της σχετικής διαδικασίας και συνεπάγεται την αυτοδίκαιη ακυρότητα της σύμβασης που συνάπτεται” και απορρίπτει τον λόγο ανάκλησης της Πράξης πλην δέχεται “συγγνωστή πλάνη”. Επίσης αποφασίζει ότι η απόφαση της ΔΕΣΟΠ (η οποία προεδρεύεται από τον Πρωθυπουργό Σημίτη) που ελήφθη στην 37ηΣ/12.6.2002 και με την οποία αποφασίσθηκε “η διενέργεια διαγωνισμού για τα Ολυμπιακά Επιχειρησιακά Κέντρα Ασφάλειας από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας” βάσει της οποίας απόφασης διενεργήθηκε η διαδικασία ανάθεσης της επίμαχης προμήθειας για τα συστήματα ασφαλείας C4I Ολυμπιακών Αγώνων από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, δεν είναι νόμιμη , καθόσον ενόψει του αντικειμένου της εν λόγω προμήθειας, όπως αυτό περιγράφεται στην οικεία σύμβαση και τα τέυχη προδιαγραφών και λειτουργικών απαιτήσεων της πρόσκλησης ενδιαφέροντος αλλά και των εξυπηρετούμενων από την προμήθεια αυτή φορέων, στους οποίους δεν περιλαμβάνεται το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, έπρεπε με βάση τις ισχύουσες περί αρμοδιοτήτων των Υπουργείων διατάξεις, να διενεργηθεί από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης κατά τις διέπουσες αυτό διατάξεις (ν,2286/1995 και ΠΔ 394/1996) αφού η επίμαχη προμήθεια ενόψει και της διαγραφόμενης στο άρθρο 1 του ν. 1481/1984 “οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης” αποστολής του εξυπηρετεί κατά κύριο λόγο τις ανάγκες του και ανάγεται ως εκ τούτου, στο πεδίο της δικής του αρμοδιότητας και ευθύνης και όχι από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας κατά τις διατάξεις του ΠΔ 284/1989, αφού η ως άνω προμήθεια δεν εξυπηρετεί ούτε τους σκοπούς, που επιδιώκονται κατά το άρθρο 1 του ν.2292/1995 “Οργάνωση και λειτουργία Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, διοίκηση και έλεγχος των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλες διατάξεις” από το Υπουργείο αυτό, ούτε τη λειτουργία του”*(Γνώμη βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Στις 28.02.2004 απέτυχε η άσκηση IET3, με συνέπεια η τότε Κυβέρνηση να αρνηθεί την πληρωμή 31.000.000€ στην εταιρεία (βλ. κατάθεση κ. Κωνσταντινίδη Βασιλείου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 15.03.2010, σελ.23-24).

Στις 07.04.2004 υπογράφηκε η 2^η τροποποίηση της σύμβασης Νο020Α/03. Με αίτημα της εταιρείας αντικαταστάθηκε ο υποπρωμηθευτής ELBIT και LIGHTSHIP από την εταιρεία ΠΑΝΟΥ Α.Ε. χωρίς μεταβολή των οικονομικών στοιχείων (β. σχετ. 11, η από 07.04.2004 2^η τροποποιητική σύμβαση).

Στις 16.04.2004 στη συνάντηση των εκπροσώπων του «Αθήνα 2004», των Αναδόχων και της ΔΑΟΑ (Διεύθυνση Ασφάλειας Ολυμπιακών Αγώνων) για τον έλεγχο προόδου της υλοποίηση των υποσυστημάτων C4I, TETRA, OKAE, CCTV, έγινε σαφές ότι η SAIC αδυνατούσε να παραδώσει τα υποσυστήματα στη συμβατική προθεσμία (βλ. σχετ. 12, Πρακτικά Συνάντησης 16.04.2004, στην Αθήνα 2004 ΑΕ).

Στις 20.05.2004 μετά από ευρεία συνάντηση που έγινε υπό τον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης, επιβεβαιώθηκε και πάλι η αδυναμία παράδοσης (βλ. σχετ.13, υπ' αριθμ. 2004-00/1/10-β'/20.05.2004 έγγραφο).

Στις 23.06.2004 ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης , Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης, απέστειλε απόρρητη επιστολή στον τότε κ. Γιώργο Βουλγαράκη, Υπουργό Δημοσίας Τάξης με την οποία τον ενημέρωνε για τις καθυστερήσεις παράδοσης των συστημάτων. Του υπενθύμιζε την συνάντηση που είχαν στις 20.05.2004 με τον Πρέσβη των ΗΠΑ Τ. Miller και την ομόφωνη συμφωνία τους να τροποποιηθεί η σύμβαση και να παραδοθεί το C4I στις 30.06.2004. Επίσης του επεσήμανε ότι η SAIC επέμενε πειστικά έως εκβιαστικά να λάβει τα 31.000.000€ ως προκαταβολή, παρά την αποτυχία της άσκησης IET3.

Με τα δεδομένα αυτά ο Υφυπουργός Δημοσίας Τάξης πρότεινε:

- I. Να παραδοθεί το C4I στις 01-07-2004 στην ΔΑΟΑ για χρήση.
- II. Οι στόχοι που δεν επιτεύχθηκαν στην IET3 να θεωρηθούν μη κρίσιμοι, να μεταφερθούν στην IET4, να χορηγηθεί στη SAIC βεβαίωση για επιτυχή διεξαγωγή της IET3 και να της καταβληθεί το ποσό των 31.000.000 € (βλ. σχετ. 14, υπ' αριθμ. 1/23.06.2004 απόρρητη επιστολή του Υφυπουργού Δημοσίας Τάξης). Για την πληρωμή των 31.000.000 € όπως προκύπτει από την κατάθεση Σπηλιωτόπουλου στις 02.09.2010 ενώπιον της

Εξεταστικής, η ΔΑΟΑ της ΕΛΑΣ βεβαίωσε την ΓΓΣΑΕ ότι επετεύχθησαν οι στόχοι και εκείνη υποχρεωτικά εκταμίευσε κατ' εντολή της ΔΑΟΑ. *Για την πληρωμή των 31.000.000 € όπως προκύπτει από την κατάθεση Σπηλιωτόπουλου της 2.9.2010 ενώπιον της Εξεταστικής, η ΔΑΟΑ της ΕΛΑΣ βεβαίωσε την ΓΓΣΑΕ ότι επετεύχθησαν οι στόχοι και εκείνη υποχρεωτικά εκταμίευσε κατ' εντολή της ΔΑΟΑ* (Γνώμη βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Στις 25.06.2004 υπογράφηκε η 3^η τροποποίηση της σύμβασης Νο020Α/03. Με αίτημα της εταιρείας αντικαταστάθηκαν υλικά χωρίς μεταβολή των οικονομικών στοιχείων (β. σχετ. 15, η από 25.06.2004 3^η τροποποιητική σύμβαση).

Στις 30.06.2004 η SAIC ενημέρωνε την ΔΑΟΑ ότι την 01.07.2004 θα ήταν έτοιμη να επιδείξει την επιχειρησιακή ετοιμότητα του Ολυμπιακού Συστήματος Ασφάλειας C4I (βλ. σχετ. 16, το υπ' αριθμ. 2004-50/1/10-ρκβ/30.06.2004 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 01.07.2004 έγινε από την SAIC επίδειξη του C4I στην πολιτική και φυσική ηγεσία του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης. Σύμφωνα με αναφορές των μελών της Επιτροπής Ελέγχου Παραλαβής Προμηθειών (ΕΕΠΠ) και με την έκθεση των τεχνικών συμβούλων της Boartes το όλο σύστημα κρίθηκε ακατάλληλο προς χρήση (βλ. σχετ. 17, υπ' αριθμ. 2004-30/29/1-νγ'/05.07.2004, 2004-50/1/10-ρμα'/07.07.2004, 2004-50/1/10-ρλδ'/03.07.2004, 2004-10/20/31/1-ρπ/06.07.2004, 2004-30/29/1-νβ'/05.07.2004, 2004-50/1/10-ρλε'/03.07.2004, 2004-50/1/10-ρκη'/02.07.2004, 2004-50/1/10-ρλστ'/03.07.2004, 2004-10/20/31/1-ροθ'/05.07.2004 έγγραφα της ΕΕΠΠ και η υπ' αριθμ. 50/1/10-ρλγ/02.07.2004 αναφορά των Boartes).

Στις 07.07.2004 υπογράφηκε μεταξύ SAIC και Ελληνικού Κράτους, εκπροσωπούμενο από τον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημοσίας Τάξης, τον κ. Λεωνίδα Ευαγγελίδη, Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Δημοσίας Τάξης, τον κ. Σπύρο Καπράλο, Γενικό Γραμματέα Ολυμπιακών Αγώνων, τον κ. Βασίλη Κωνσταντινίδη, Διευθυντή ΔΑΟΑ, το «Μνημόνιο Συμφωνίας» με κύριο θέμα την προσωρινή παραλαβή του C4I. Η 1^η Οκτώβρη 2004 καθορίστηκε ως ημερομηνία γενικής δοκιμής για την τελική παραλαβή, ενώ η άσκηση IET3 κρίθηκε επιτυχής. Από το Μνημόνιο προέκυπτε ότι δεν τηρήθηκε ο συμβατικός χρόνος ολοκλήρωσης και παράδοσης στις

28.05.2004, λόγω αντικειμενικής αδυναμίας και υπαιτιότητας όλων των μερών (βλ. σχετ. 18, Μνημόνιο, 07.07.2004).

Στις 22.07.2004 το ΚΥ.Σ.Ε.Α. επικύρωσε το Μνημόνιο με την υπ αριθμ 1/2004 απόφαση με την οποία αποφασίσθηκε:

1. Γενική δοκιμή του συστήματος Ασφαλείας C4I έως 01-10-2004 για την εν συνεχεία πραγματοποίηση οριστικής παράδοσης και παραλαβής και την επίτευξη συμφωνίας επί των τυχόν αποκλίσεων και του κόστους τους. Σε περίπτωση αδυναμίας επίτευξης συμφωνίας εντός 60 ημερών μετά την οριστική παραλαβή, δύνανται να ακολουθηθούν οι προβλεπόμενες από τη σύμβαση διαδικασίες οριστικής επίλυσης της διαφοράς
2. Παραλαβή του συστήματος ασφαλείας για χρήση και λειτουργία από το ελληνικό δημόσιο στην κατά τον χρόνο παραλαβής ευρισκόμενη κατάσταση έως την 20.7.2004 με ταυτόχρονη καταγραφή των ελλείψεων και αποκλίσεων.

Αποφασίστηκε επιπλέον η τροποποίηση της αρχικής σύμβασης για πρόσθετα έργα με προμηθευτή την SIEMENS και με τη διαδικασία της απευθείας ανάθεσης. Το ύψος της δαπάνης των έργων ήταν 3.500.000 €. Μετά την απόφαση του ΚΥ.Σ.Ε.Α η SAIC με έγκριση του κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη εισέπραξε το ποσό των 31.000.000€ για την άσκηση IET3 (βλ. σχετ. 19, υπ' αριθμ. 536807/22.07.2004 έγγραφο του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας). Στις 05.08.2004 υπογράφηκε η 4^η τροποποίηση της σύμβασης Νο020Α/03 με αίτημα του ελληνικού δημοσίου για εκτέλεση από την εταιρεία πρόσθετων εργασιών αναβάθμισης των υποδομών του κτιρίου Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής. Η τροποποίηση αυτή είχε ως συνέπεια την αύξηση του συμβατικού αντικειμένου κατά 7.100.000€ με συνακόλουθη αύξηση του συνολικού τιμήματος στο ποσό των 259.032.250€ (βλ. σχετ. 20, η από 05.08.2004 4^η τροποποιητική σύμβαση).

Στις 09.08.2004 ο αντιπλοίαρχος κ. Λάζαρος Δουδουντσάκης, μέλος της ΕΕΠΠ, απέστειλε εμπιστευτική επιστολή προς τον κ. Νικόλαο Σουπιώνη, Πρόεδρο της ΕΕΠΠ, και τα μέλη της με την οποία ενημέρωνε ότι: α) το σύστημα C4I δεν ανταποκρινόταν στις προδιαγραφές β) τα μέλη της ΕΕΠΠ δεν είχαν ενημερωθεί σχετικά με το περιεχόμενο του Μνημονίου και γ) η επανάληψη της άσκησης ΙΤΕ3 τον Ιούνιο δεν είχε ολοκληρωθεί επιτυχώς (βλ. σχετ. 21, υπ' αριθμ. 2004-40/13/5-1δ'/10.08.2004 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 18.08.2004 η SAIC έστειλε στη ΔΑΟΑ οικονομική προσφορά για την απεγκατάσταση προσωρινών ολυμπιακών εγκαταστάσεων (βλ. σχετ. 22, υπ' αριθμ. 30/13/11/ζ/19.08.2004 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 28.08.2004 η Boartes με έκθεσή της χαρακτήρισε την απεγκατάσταση εξοπλισμού τύπου A (9 εγκαταστάσεις) ως κίνηση, η οποία εγκυμονεί συμβατικούς κινδύνους (βλ. σχετ. 23, το από 28.08.2004 εσωτερικό υπόμνημα της ομάδας συμβούλων πληροφορικής συστημάτων, Boartes).

Στις 28.08.2004 η SAIC έστειλε στη ΔΑΟΑ νέα οικονομική προσφορά για την απεγκατάσταση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων (βλ. σχετ. 24, υπ' αριθμ. CA-T-04-320/28.08.2004 έγγραφο της SAIC).

Στις 30.08.2004 οι κ. κ. Βασίλης Κωνσταντινίδης και Νικόλαος Σουπιώνης, Δ/ντης ΔΑΟΑ και Πρόεδρος ΕΕΠΠ αντίστοιχα, απέστειλαν ενημερωτικό σημείωμα στον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης, με θέμα την απεγκατάσταση των εννέα (9) ολυμπιακών εγκαταστάσεων. Σύμφωνα με την πρόταση της SAIC της 28.08.2004 το συνολικό κόστος απεγκατάστασης ανέρχεται στα 36.900 € (βλ. σχετ. 25, υπ' αριθμ. 2004-00/3/13-μγ'/30.08.2004 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 31.08.2004 οι κ. κ. Βασίλης Κωνσταντινίδης και Νικόλαος Σουπιώνης, μέλη ΔΑΟΑ, απέστειλαν έγγραφο στην SAIC βάση του οποίου έδιναν την εντολή να απεγκατασταθούν αμέσως εννέα (9) εξοπλισμοί τύπου A, αποδεχόμενοι το κόστος σύμφωνα με έγγραφο της εταιρείας από 28.08.2004. Ανέφεραν επίσης ότι η εταιρεία δεν θα ελεγχθεί σχετικά με την απεγκατάσταση, ο δε εξοπλισμός δεν θα ελεγχθεί στο μέλλον ποιοτικά και ποσοτικά (βλ. σχετ. 26, υπ' αριθμ. 00/3/13-μβ'/31.08.2004 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Την ίδια εποχή ο κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκος ζητούσε από τον κ. Kutschenreuter – σύμφωνα με δική του μαρτυρία στη Γερμανική Δικαιοσύνη - χρήματα για παράνομες πληρωμές ώστε η SIEMENS να πάρει 30.000.000€ από το Ελληνικό Δημόσιο για τον εξοπλισμό συστημάτων ασφάλειας Ολυμπιακών Αγώνων (βλ. σχετ. 27, απολογία Kutsenreuter σε Εισαγγελία Μονάχου στις 07.12.2006, σελ.42)

Στις 17.09.2004 ο κ. Νικόλαος Σουπιώνης, Πρόεδρος της ΕΕΠΠ, απέστειλε εισηγητικό σημείωμα στο κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημοσίας Τάξης, με το οποίο πρότεινε την απεγκατάσταση και των υπόλοιπων

Ολυμπιακών Εγκαταστάσεων (128 στο σύνολο), εκτός εκείνων που βρίσκονταν σε βασικά επιχειρησιακά κέντρα (ΟΚΑ, ΟΣΚΑ, ΟΚΕΠ, ΟΚΕΛΣ, ΣΕΚΥΠΣ, ΟΠΚΑ Αττικής), στα οποία μπορούσε να γίνει η γενική δοκιμή. Το τίμημα για την απεγκατάσταση ήταν 290.000€, κόστος το οποίο δεν δικαιολογούσε διαγωνισμό με απευθείας ανάθεση. Η εισήγηση έγινε αποδεκτή (βλ. σχετ. 28, από 17.09.2004 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 24.09.2004 οι κ.κ. Βασίλης Κωνσταντινίδης και Νικόλαος Σουπιώνης, μέλη ΔΑΟΑ απέστειλαν έγγραφο προς το ΥΠ.ΕΘ.ΑΓΓΟΣ & ΑΕ/ΓΔΑΕ με το οποίο ζητούσαν να τους γνωρίσουν άμεσα τις απόψεις τους δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατόν να υλοποιηθεί η γενική δοκιμή στις 01.10.2004 (βλ. σχετ. 29, υπ' αριθμ. 2004-00/3/13-π'/24.09.2004 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

*Τον Οκτώβριο του 2004, σύμφωνα με κατάθεση του Κουτσενρόιτερ στην Γερμανική Δικαιοσύνη για το θέμα C4I (Debenoise) ο Μ. Χριστοφοράκος του ζητούσε χρήματα για “ανεξόφλητες απαιτήσεις για το έργο” . Ο Χριστοφοράκος του είπε ότι ΕΙΧΑΝ πραγματοποιηθεί καταβολές προμηθειών για το έργο και ότι θα ήταν περισσότερες απαραίτητες” Στο ίδιο Δικαστήριο ο Σίκατσεκ δήλωσε ότι Ο Χριστοφοράκος πιθανώς να τον είχε πλησιάσει για πρώτη φορά προκειμένου να ζητήσει χρήματα προμηθειών σε σχέση με το έργο αυτό το 2004, αφού η παράδοση του έργου είχε δρομολογηθεί για τα καλά. Σύμφωνα με τον Σίκατσεκ, ο Χριστοφοράκος του είπε ότι θα χρειαζόνταν 10 με 15 εκατομμύρια€ προκειμένου να καταβληθούν προμήθειες σε 4 Υπουργεία, Εσωτερικών, Αμυνας, Πολιτισμού και Επικοινωνιών ΒΑΣΕΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΔΟΣΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ. Οι πληρωμές αυτές θα γινόντουσαν μέσω του συστήματος Floriani με εικονικά τιμολόγια στο πλαίσιο προχρονολογημένων συμβάσεων με εταιρείες βιτρίνα, που διαχειριζόταν ο Floriani, της Weavind και της Khroma. Δήλωσε δε ότι και οι δύο αυτές συμβάσεις υπηρεσιών επιχειρηματικού συμβούλου προς την Siemens ήταν προχρονολογημένες, προκειμένου να φαίνεται ότι παρείχαν τις υπηρεσίες πριν την απονομή της σύμβασης. Αναγνώρισε δε την καταγραφή επτά αντίστοιχων πληρωμών προς την Fairways τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του 2004 περισσότερα από 1,75 εκατομμύρια €. Η κάλυψη των υποσχέσεων που ανελήφθησαν κατά την υπογραφή της σύμβασης συνδέονται με την με αριθμό 5KLS 563 JS 45994/07 απόφαση του Πρωτοδικείου Μονάχου κατά Σίκατσεκ, με την οποία

αυτός κηρύχθηκε ένοχος σε συνολική ποινή φυλάκισης 2 ετών και χρηματική ποινή .“ Σύμφωνα με την απόφαση αυτή συνήφθη μεταξύ της SIEMENS και της WEAVIND μία συμφωνία για το έργο Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας, στην οποία τέθηκε ημερομηνία 31.8.2002, για καταβολή 2 εκατομμυρίων Ευρώ , ενώ όπως γνώριζαν όλοι οι συμβαλλόμενοι η WEAVIND δεν ήταν σε θέση να παράσχει υπηρεσίες συντονιστή συνεργασίας μεταξύ SIEMENS και SAIC. Οι καταβολές όπως προκύπτει από την δικαστική απόφαση έγιναν στις 20.7.2004, 2.8.2004 και 20.8.2004 για ποσά αντίστοιχα 785.000€, 615.000€ και 475.000€. Το ίδιο ακριβώς συνέβη και με την KHROMA με ημερομηνία σύμβασης 15.9.2002 και προμήθεια ποσών μεταξύ 1.800.000€ και 2.000.000€ και καταβολές στις 22.7.2004 και 27.8.2004 για ποσά αντίστοιχα 690.000€, 555.000€* (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

Στις 30.09.2004 η Γενική Γραμματεία Οικονομικού Σχεδιασμού & Αμυντικών Επενδύσεων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας απέστειλε έγγραφο στη ΔΑΟΑ με το οποίο α) ζητούσε να γίνει η δοκιμή στις 01.10.04 και β) τους επέρριπτε ευθύνες για την καθυστέρηση της γενικής δοκιμής (βλ. σχετ. 30, υπ' αριθμ. Φ.600/ΑΔ.110736 Σ.35/30.09.2004 έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α.).

Στις 30.09.2004 οι κ.κ. Βασίλης Κωνσταντινίδης και Νικόλαος Σουπιώνης, μέλη ΔΑΟΑ, απέστειλαν έγγραφο προς το ΥΠ.ΕΘ.Α/ΓΓΟΣ & ΑΕ/ΓΔΑΕ με το οποίο εξηγούσαν ότι η γενική δοκιμή δεν μπορούσε να γίνει την 01.10.2004 από υπαιτιότητα του προμηθευτή (βλ. σχετ. 31, υπ' αριθμ. 2004-00/3/13-ρβ'/30.09.2004 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Την 01.10.2004 ο κ. Γιώργος Ζορμπάς, Γενικός Γραμματέας Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, απαντώντας με επιστολή του σε έγγραφο της ΔΑΟΑ, την οποία κοινοποίησε στον Πρωθυπουργό, συνέστησε στους αρμόδιους να ενημερώσουν την πολιτική ηγεσία και το ΚΥ.Σ.Ε.Α. για το ανέφικτο υλοποίησης της γενικής δοκιμής την 01.10.2004. Επίσης τους τόνισε την αναγκαιότητα να προσδιοριστεί νέα ημερομηνία (βλ. σχετ. 32, υπ' αριθμ. Φ.600/ΑΔ131405 Σ1037/01.10.2004 έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α.).

Την 01.10.2004 άρχισαν οι διαπραγματεύσεις με SAIC/SIEMENS για την τροποποίηση της σύμβασης. Μεταξύ άλλων η εταιρεία απαιτούσε να πληρωθεί αμέσως για τα πρόσθετα έργα που πραγματοποίησε με απευθείας

ανάθεση ύψους 3.500.000 €, χωρίς να έχει ως προς τούτο τροποποιηθεί η σύμβαση.

Στις 04.10.2004 οι κ.κ. Βασίλης Κωνσταντινίδης και Νικόλαος Σουπιώνης, μέλη ΔΑΟΑ, απέστειλαν έγγραφο στο κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημοσίας Τάξης, με το οποίο εισηγούντο να προσδιορισθεί η νέα ημερομηνία της γενικής δοκιμής μετά από συμφωνία με την SAIC και αφού η εταιρεία δήλωνε έτοιμη ως προς τις εκκρεμότητες που υπήρχαν (βλ. σχετ. 33, υπ' αριθμ. 00/3/13-ρδ'/04.10.2004 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 09.11.2004 η SAIC έστειλε εξώδικη διαμαρτυρία για τη μη εκπλήρωση των συμβατικών υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου προς την εταιρεία (βλ. σχετ. 34, υπ' αριθμ. 00/6/1-δ'/10.11.2004 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 22.11.2004 ο κ. Νικόλαος Σουπιώνης, μέλος της ΔΑΟΑ, εισηγήθηκε με έγγραφό του στο κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημοσίας Τάξης, να μην κηρυχθεί έκπτωτη η SAIC λόγω της μη παράδοσης του έργου στη συμβατική ημερομηνία που ήταν η 28.11.2004. Πρότεινε μάλιστα να εκδοθεί απόφαση από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, σύμφωνα με την οποία θα δινόταν 2μηνη παράταση (βλ. σχετ. 35, υπ' αριθμ. 00/4/21/1-πδ'/22.11.2004 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 22.11.2004 ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, Υφυπουργός Δημοσίας Τάξης, διαβίβασε το εισηγητικό σημείωμα του κ. Νικόλαου Σουπιώνη, μέλος ΔΑΟΑ, με το οποίο συμφωνούσε, στον κ. Σπήλιο Σπηλιωτόπουλο, Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, Υφυπουργός Δημοσίας Τάξης, πρότεινε όμως εξάμηνη παράταση (βλ. σχετ. 36, η υπ' αριθμ. 46 εμπιστευτική επιστολή του Υφυπουργού).

Στις 26.11.2004 ο κ. Νικόλαος Σουπιώνης, Πρόεδρος της ΕΕΠΠ, πρότεινε στην Δ.Α.Ο.Α να κηρυχθεί έκπτωτη η SAIC (βλ. σχετ. 37, υπ' αριθμ. 00/2/1-οθ'/26.11.2004 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 26.11.2004 ο κ. Κωνσταντίνος Καταβάτης, Πληρεξούσιος δικηγόρος Δημοσίου, απέρριψε την από 03.11.2004 εξώδικη επιστολή της SAIC (βλ. σχετ. 38, η από 26.11.2004 εξώδικη διαμαρτυρία του κ. Κωνσταντίνου Καταβάτη).

Στις 30.11.2004 ο κ. Σωτήρης Τσενές, Διευθυντής ΔΑΟΑ και ο κ. Κωνσταντίνος Κασαπάκης, Προϊστάμενος του Κέντρου Διοίκησης – Ελέγχου και Υποδιεύθυνσης της ΔΑΟΑ, ενημέρωσαν τα μέλη της ΕΕΠΠ να συνεχίσουν

τις εργασίες τους, έως ότου απαντήσει το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για την υλοποίηση της σύμβασης (βλ. σχετ. 39, υπ'αριθμ. 1/17/29-ρκ/30.11.2004 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 06.12.2004 ο κ. Σπήλιος Σπηλιωτόπουλος, Υπουργός Εθνικής Άμυνας, απέστειλε έγγραφο στο κ. Γιώργο Βουλγαράκη, Υπουργός Δημόσιας Τάξης, με κοινοποίηση στον Πρωθυπουργό, με το οποίο εισηγείτο τη σύγκληση ΚΥ.Σ.Ε.Α για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που είχαν προκύψει από τις καθυστερήσεις και την πιθανή αναθεώρηση της ισχύουσας απόφασης ΚΥΣΕΑ ή την έκδοση νέας (βλ. σχετ. 40, υπ'αριθμ. Φ.600/ΕΠ.132868/Σ1255/06.12.2004 έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α.).

Στις 13.01.2005 ο κ. Ιωάννης Ευθυμίου, Διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Αμυντικών Επενδύσεων, απέστειλε έγγραφο στη ΔΑΟΑ, με κοινοποίηση στον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης, με το οποίο τον ενημέρωνε ότι δεν ενέκρινε τη δίμηνη παράταση του χρόνου έκπτωσης του προμηθευτή (βλ. σχετ. 41, υπ'αριθμ. Φ.600/ΑΔ.315505/Σ70/13.01.2005 έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α.).

Στις 24.01.2005 οι κ. κ. Σωτήρης Τσενές και Νικόλαος Σουπιώνης, μέλη ΔΑΟΑ, απέστειλαν ενημερωτικό σημείωμα στον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργός Δημοσίας Τάξης, με το οποίο απαντούσαν στο έγγραφο με ημερομηνία 15.12.2004 του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας με το οποίο απέδιδε ευθύνες σε αυτούς, επειδή α) δεν κατέγραψαν τις ελλείψεις-αποκλίσεις του συστήματος εμποδίζοντας να υλοποιηθεί η γενική δοκιμή και β) ολοκλήρωσαν διαδικασίες για πρόσθετες τροποποιήσεις και έργα υπέρ της SAIC. Σε αυτό το έγγραφο η ΔΑΟΑ επέρριπτε τις ευθύνες για τη μη υλοποίηση της γενικής δοκιμής αποκλειστικά στην εταιρεία και υπενθύμιζαν στον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη ότι οι διαπραγματεύσεις για τα πρόσθετα έργα γίνονταν μετά από προφορική εντολή του ιδίου. Ενδιαφέρον έχει το γεγονός ότι δεν υπάρχει σχετική απάντηση του τότε Υφυπουργού Δημοσίας Τάξης (βλ. σχετ. 42, υπ'αριθμ. 2004-00/3/13/1-ιδ'/24.01.2005 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 07.02.2005 ο κ. Νικόλαος Σουπιώνης (μέλος ΔΑΟΑ) απέστειλε εισηγητικό σημείωμα στον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημοσίας Τάξης, με το οποίο τον ενημέρωνε πλήρως για τη διαμορφωμένη κατάσταση. Σε αυτό ανέφερε ότι απαραίτητη προϋπόθεση για να υλοποιηθούν οι δράσεις ήταν η

τροποποίηση της σύμβασης. Ενημέρωνε επίσης ότι έδωσε εντολή στην ΕΕΠΠ να παραληφθεί το Υποσύστημα 22^α (αναβάθμιση κτηρίου ΓΑΔΑ) και να πληρωθεί το υπόλοιπο ποσό στην εταιρεία, ενέργεια καθ' ολοκληρίαν αντισυμβατική γιατί το C4I έπρεπε να παραλειφθεί πακέτο και με το κλειδί στο χέρι (βλ. σχετ. 43, υπ' αριθμ. 2004-00/3/13/1-κγ'/07.02.2005 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 17.02.2005 συντάχθηκε και υπογράφηκε το Πρωτόκολλο Ποιοτικής και Ποσοτικής Παραλαβής του Υποσυστήματος 22α (βλ. σχετ. 44, υπ' αριθμ. 30/22/3/1/-μβ'/17.02.2005 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 28.02.2005 ο κ. Δημήτριος Κατωπόδης, Πάρεδρος ΝΣΚ, απέστειλε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και στην ΔΑΟΑ ενημερωτικό σημείωμα στο οποίο εξέφραζε την γνώμη ότι έπρεπε να είναι προσεκτικοί σε περίπτωση τροποποίησης, καθόσον δεν θα ήταν νόμιμο να ανατεθούν πρόσθετα έργα. Τους επισήμαινε δε, ότι αρμόδια για να προτείνει ποσοστό μείωσης, εάν δεν πληρούνται οι τεχνικές προδιαγραφές ήταν η ΕΕΠΠ (βλ. σχετ. 45, υπ' αριθμ. 2004-00/3/13/1-λθ/09.03.2005 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 19.03.2005 οι κ.κ. Σωτήριος Τσενές, Διευθυντής ΔΑΟΑ, Γρηγόριος Δουμεντζιάνος, Πρόεδρος Ε.Ε.Π.Π. και Νικόλαος Σουπιώνης, απέστειλαν έγγραφο στην SAIC με κοινοποίηση στην ηγεσία, στο οποίο περιέγραφαν ότι: α) το σύστημα ήταν παντελώς ακατάλληλο, β) οι αποκλείσεις των επί μέρους υποσυστημάτων υπερκάλυπταν τις μέχρι τότε πληρωμές και γ) η εταιρεία ασκούσε αθέμιτες πιέσεις στην ΕΕΠΠ (βλ. σχετ. 46, υπ' αριθμ. 00/3/13/1-μζ/19.03.2005 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 30.03.2005 ο κ. Ιωάννης Ευθυμίου, Γενικός Διευθυντής ΓΔΑΕ απέστειλε έγγραφο στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και στη ΔΑΟΑ με το οποίο ζήτησε αναλυτική ενημέρωση για την πρόοδο του έργου, το ποσοστό υλοποίησης ανά υποσύστημα, την καταγραφή προβλημάτων και εισήγηση για την επίλυση αυτών (βλ. σχετ. 47, υπ' αριθμ. Φ.600/319445/Σ768/30.03.2005 έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α.)

Στις 05.04.2005 ο κ. Σωτήριος Τσενές, Διευθυντής ΔΑΟΑ, κ. Κωνσταντίνος Κασαπάκης, Υποδιευθυντής ΔΑΟΑ, κ. Γρηγόριος Δουμεντζιάνος, Πρόεδρος ΕΕΠΠ και κ. Νικόλαος Σουπιώνης απέστειλαν έγγραφο στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας σχετικά με τα ποσοστά υλοποίησης ανά υποσύστημα. Τα

ποσοστά είναι ελέγξιμα ως προς την ακρίβεια τους (βλ. σχετ. 48, υπ' αριθμ. 2004-00/3/13/1-ξα'/05.04.2005 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 08.04.2005 ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, Υφυπουργός Δημοσίας Τάξης, γνωστοποίησε στη SAIC σχέδιο απόφασης του ΚΥ.Σ.Ε.Α. και ζήτησε τις απόψεις/παρατηρήσεις τους σχετικά με τη διαδικασία (βλ. σχετ. 49, υπ' αριθμ. 1139στ/18.04.2005 έγγραφο του Γραφείου του Υφυπουργού Δημοσίας Τάξης).

Στις 18.04.2005 η SAIC απέστειλε στον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημοσίας Τάξης, έγγραφο με το οποίο σχολίαζε το σχέδιο απόφασης του ΚΥ.Σ.Ε.Α. και εκβιαστικά του υπενθύμιζε τα συμφωνηθέντα (βλ. σχετ. 49, υπ' αριθμ. 1139στ/18.04.2005 έγγραφο του Γραφείου του Υφυπουργού Δημοσίας Τάξης).

Στις 28.04.2005 ο κ. Σωτήριος Τσενές (υποστράτηγος) έστειλε έγγραφο στην SAIC, με κοινοποίηση στην ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και της ΕΛ.ΑΣ, καθώς και στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας με το οποίο χαρακτήριζε το σύστημα ως ακατάλληλο και επέρριπτε ευθύνες στη SAIC (βλ. σχετ. 50, υπ' αριθμ. 2004-00/3/13/1-οη'/28.04.2005 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Την 01.07.2005 ο κ. Σωτήριος Τσενές απέστειλε στον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υφυπουργό Δημοσίας Τάξης, έγγραφο με το οποίο πρότεινε 18μηνη παράταση της σύμβασης, πληρωμή τεχνικών συμβούλων αξίας 600.000 € από SAIC και συνέταξε με το νομικό σύμβουλο κ. Κώστα Καταβάτη σχέδιο επιστολής για την αποδοχή της πρότασης της SAIC για εναλλακτικό CDSS (βλ. σχετ. 51, υπ' αριθμ. 2004-00/3/13/1-ρκβ/01.07.2005 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 12.10.2005 ο κ. Σωτήριος Τσενές, Διευθυντής ΔΑΟΑ, κ. Κωνσταντίνος Κασαπάκης, Υποδ/ντης ΔΑΟΑ και κ. Νικόλαος Σουπιώνης απέστειλαν έγγραφο στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας με το οποίο ενημέρωναν ότι οι δοκιμές είχαν ολοκληρωθεί 02.04.2005 και λόγω των καταγεγραμμένων στις 26.04.2005 ουσιαστικών αποκλίσεων των υποσυστημάτων 1-7, 14, 15, 17, 20, υπήρχε σε εξέλιξη διαδικασία διαβουλεύσεων με την SAIC για αποκατάσταση αυτών. Η SAIC θα επωμιζόταν το επιπλέον κόστος των τεχνικών συμβούλων για το CDSS. Η ΔΑΟΑ εισηγήθηκε παράταση του χρόνου ισχύος της σύμβασης για την τυπική κάλυψη των ενεργειών τους και την έκδοση απόφασης από το ΚΥ.Σ.Ε.Α., σύμφωνα με το σχέδιο που συνέταξε η ΔΑΟΑ

και το απέστειλε στην ΓΔΑΕ στις 5.4.2005 (βλ. σχετ. 52, υπ' αριθμ. 00/3/13/2-ια/12.10.2005 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 14.10.2005 ο κ. Γρηγόρης Δουμεντζιάνος και όλα τα μέλη της ΕΕΠΠ πρότειναν στην ΔΑΟΑ να κηρυχθεί έκπτωτη η εταιρεία SAIC και να τους κοινοποιηθεί το νομικό πλαίσιο για παραπέρα ενέργειες δεδομένου ότι το σύστημα ήταν ακατάλληλο, όλες δε οι ενέργειες της Επιτροπής βασίστηκαν σε προφορικές διαταγές της ΔΑΟΑ (βλ. σχετ. 53, υπ' αριθμ. 2004-00/3/13/2-ιθ/14.10.2005 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 26.10.2005 ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, Υφυπουργός Δημοσίας Τάξης, απέστειλε έγγραφο προς την SAIC για να ορίσει το χρόνο παράδοσης των υποσυστημάτων του C4I, τονίζοντας ότι σε περίπτωση μη ανταπόκρισης και τήρησης του χρονοδιαγράμματος αυτού θα θεωρείτο ως μη ανταπόκριση της εταιρείας στις συμβατικές της υποχρεώσεις (βλ. σχετ. 54, υπ' αριθμ. 3657β/26.10.2005 επιστολή του Υφυπουργού).

Στις 03.11.2005 ο κ. Κωνσταντίνος Καταβάτης, νομικός σύμβουλος της ΔΑΟΑ/ΕΕΠΠ απέστειλε ενημερωτικό έγγραφο στους κ. κ. Σωτήριο Τσενέ, Διευθυντή ΔΑΟΑ και Νικόλαο Σουπιώνη με το οποίο τους ενημέρωνε, ότι οι ενέργειες της ΕΕΠΠ ήταν νόμιμες και μπορούσαν να συνεχισθούν μέχρι την ολοκλήρωση του έργου (βλ. σχετ. 55, υπ' αριθμ. 73/01.11.2005 έγγραφο του Νομικού Συμβούλου της ΔΑΟΑ/ΕΕΠΠ).

Στις 07.11.2005 ο κ. Σωτήριος Τσενές, Διευθυντής ΔΑΟΑ, απέστειλε έγγραφο στα μέλη της ΕΕΠΠ και τους ζήτησε να συνεχίσουν τις εργασίες τους, επικαλούμενος τη γνωμοδότηση του κ. Κώστα Καταβάτη (βλ. σχετ. 56, υπ' αριθμ. 1/17/47-ρλβ/07.11.2005 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 17.11.2005 το Ελεγκτικό Συνέδριο με την υπ' αριθμ. 8/2005 πράξη του αποφάσισε ότι η σύναψη της Σύμβασης με την SAIC ήταν σύνομη, διότι αυτοί που υπέγραψαν εκ μέρους του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας τελούσαν σε συγγνωστή πλάνη (βλ. σχετ. 57, 16^η / 17.11.2005 συνεδρίαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου).

Στις 09.01.2006 η SAIC απέστειλε έγγραφο στο κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Υπουργό Δημοσίας Τάξης, από το οποίο προέκυπτε ότι στις 13.12.2005 είχε γίνει συνάντηση μεταξύ κ.κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη, Σωτήρη Τσενέ, Γρηγόρη Δουμεντζιάνου και SAIC. Στη συνάντηση είχε συμφωνηθεί το χρονοδιάγραμμα, το οποίο θα οδηγούσε σε τροποποίηση της σύμβασης μέχρι

15/02/2006. Είναι προφανές, ότι η ηγεσία της ΕΛΑΣ δεν ήταν ενήμερη για αυτήν την συνάντηση και το ασφυκτικό χρονοδιάγραμμα της Επιτροπής Διαπραγματεύσεων (βλ. σχετ. 58, υπ' αριθμ. 20/1/1/1-ια/10.01.2006 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 30.01.2006 ο κ. Γιώργος Ζορμπάς, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, απέστειλε έγγραφο προς τον κ. Γιώργο Βουλγαράκη, Υπουργός Δημοσίας Τάξης, με το οποίο υπενθύμιζε ότι δεν υπήρχε: α) απόφαση ΚΥ.Σ.Ε.Α. ως προς την παραβίαση των προθεσμιών σχετικά με την παράδοση – παραλαβή του Συστήματος C4I και β) εισήγηση του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης για τα σημεία της σύμβασης που έπρεπε να τροποποιηθούν (βλ. σχετ. 59, υπ' αριθμ. Φ.600/429204 Σ.252/30.09.2002 έγγραφο του ΥΠ.ΕΘ.Α.)

Στις 31.01.2006 ο κ. Σωτήριος Τσενές, Διευθυντής ΔΑΟΑ, απέστειλε έγγραφο προς το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης με το οποίο ζητούσε ορισμό Επιτροπής Διαπραγματεύσεων για την τροποποίηση της σύμβασης (βλ. σχετ. 60, υπ' αριθμ 1/17/47/1-ρξ' έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 02.02.2006 η SAIC απέστειλε έγγραφο στον κ. Σωτήριο Τσενέ, από το οποίο προκύπτει ότι είχαν λάβει χώρα συναντήσεις και διαπραγματεύσεις στις 26.01.2006 και 31.01.2006. Το χρονοδιάγραμμα είχε καταρτιστεί αποκλειστικά από τη SAIC και με αυτό είχε συμφωνήσει ο Πρόεδρος της ΕΕΠΠ, κ. Γρηγόρης Δουμεντζιάνος. Είναι προφανές, ότι τα λοιπά μέλη της ΕΕΠΠ είχαν άγνοια για αυτές τις ενέργειες του Προέδρου της (βλ. σχετ. 61, υπ' αριθμ. 00/1/11/-ι/04.02.2006 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 13.02.2006 διαβιβάστηκε στην Βουλή έγγραφο της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου σχετικά με την ενέργεια προανάκρισης εναντίον των κ. κ. Νικόλαο Σουπιώνη και Βασίλειο Κωνσταντινίδη για απιστία εναντίον του Δημοσίου κατά την παραλαβή του C4I που ενέπλεκε και τον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη (βλ. σχετ. 62, υπ' αριθμ. 10345/13.02.2006 έγγραφο του Υπ. Δικαιοσύνης).

*Στις 15.03.2006 το Νομικό Συμβούλιο του κράτους γνωμοδοτεί για την τροποποίηση της σύμβασης ότι απαιτείται νέα απόφαση ΚΥΣΕΑ. Υπό την πίεση προσφυγής στο Διεθνές Διαιτητικό Δικαστήριο υπογράφεται ΚΥΑ (Μεϊμαράκης-Πολύδωρας) με την οποία η αρμοδιότητα για την υλοποίηση της

σύμβασης μεταβιβάστηκε στο ΥΔΤ.*(Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 21.04.2006 η SAIC κατέθεσε Αίτηση Διαιτησίας για επίλυση διαφορών μεταξύ SAIC και Ελληνικού Δημοσίου ενώπιον του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου (βλ. σχετ. 63, «Αίτηση Διαιτησίας», 21.04.2006).

Στις 29.04.2006 η SAIC απέστειλε στον κ. Βύρωνα Πολύδωρα, Υπουργό Δημοσίας Τάξης, έγγραφο, στο οποίο επισήμανε ότι δεν τηρήθηκαν αυτά που είχαν συμφωνηθεί για τροποποίηση της σύμβασης στις 15.02.2006 και 01.05.2006. Η SAIC δήλωσε επίσης ότι περιμένει ευνοϊκή απόφαση του ΚΥ.Σ.Ε.Α. και δεν συμφώνησε ως νέα ημερομηνία τροποποίησης της σύμβασης την 01.08.2006. Γνωστοποίησε δε ότι προσέφυγε στο Διεθνές Διοικητικό Δικαστήριο και ζήτησε την άμεση διαπραγμάτευση χωρίς να αποσυρθεί η προσφυγή (βλ. σχετ. 64, υπ'αριθμ. 20/1/17/47/3-ογ/08.05.2006 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 16.05.2006 ο κ. Δημήτριος Τριγάζης, Διευθυντής Διεύθυνσης Τεχνικών ΑΕΑ και ο κ. Νικόλαος Σουπιώνης Προϊστάμενος Γραφείου C4I, απέστειλαν απάντηση στη SAIC αναφορικά με την επιστολή της εταιρείας στις 29.04.2006 προς τον κ. Βύρωνα Πολύδωρα. Από το έγγραφο αυτό προκύπτουν σαφείς ευθύνες της SAIC για τη μη παράδοση του έργου με ανοχή όμως του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και της ΔΑΟΑ. Επισημαίνεται ότι αν και το C4I ήταν ακατάλληλο η SAIC δεν κηρύχθηκε έκπτωτη, όπως προέβλεπε η σύμβαση και τονίζεται ότι η τροποποίηση της σύμβασης εξυπηρετούσε μόνο την SAIC. Συμπερασματικά η εταιρεία εκκαλείτο να καταστήσει σαφή την πρόθεσή της σχετικά με τη συνέχιση ή όχι του έργου και τη συνέχιση της διαδικασίας τροποποίησης της σύμβασης καθώς και με την ανάκληση της προσφυγής της σε Διαιτησία. Σε περίπτωση δε που θα διαπιστωνόταν κωλυσιεργία ή νέες απαιτήσεις εκ μέρους της εταιρείας, το Ελληνικό Δημόσιο θα ασκούσε όλα τα νόμιμα δικαιώματά του και – μεταξύ άλλων – το δικαίωμα να ζητήσει την έκπτωση της SAIC (βλ. σχετ. 65, υπ'αριθμ. 1/17/37/3-ρια/16.05.2006 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 22.05.2006 η SAIC απέστειλε στον κ. Δημήτρη Τριγάζη (Διευθυντή Διεύθυνση Τεχνικών ΑΕΑ) έγγραφο με εκβιαστικό περιεχόμενο με το οποίο απέρριπτε τους ισχυρισμούς της Διεύθυνσης Τεχνικών και όριζε προθεσμία εξήντα (60) ημερών για τροποποίηση της σύμβασης, διαφορετικά δεν θα

απέσυρε την προσφυγή της από τη Διαιτησία (βλ. σχετ. 66, υπ' αριθμ. 1/17/47/36-ρκθ'/22.05.2006 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 04.07.2006 ο κ. Δημήτρης Τριγάζης απέστειλε έγγραφο στο Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου αντικρούοντας τα επιχειρήματα της SAIC για προσφυγή στη Διαιτησία. Από το έγγραφο προκύπτει, ότι η προσωρινή παραλαβή του συστήματος το 2004 έγινε μετά από απλή επίδειξη του C4I, του οποίου η λειτουργικότητα ήταν 20% και η διαλειτουργικότητα 10%. Από τις δοκιμές του 2005 αποδείχθηκε ότι το C4I ήταν ακατάλληλο για παραλαβή στο σύνολό του και ότι οι διαπραγματεύσεις οδηγούσαν στην παραλαβή ανά υποσύστημα (βλ. σχετ. 67, υπ' αριθμ. 1/17/47/4-ρξε/04.07.2006 έγγραφο της ΔΑΟΑ).

Στις 10.08.2006 υπογράφηκε Κοινή Υπουργική Απόφαση από τον κ. Βαγγέλη Μείμαράκη, Υπουργό Εθνικής Άμυνας και τον κ. Βύρωνα Πολύδωρα, Υπουργό Δημόσιας Τάξης, με την οποία, βάσει του άρθρου 19 του ν. 3489/2006, η υλοποίηση της σύμβασης με την SAIC ανελάμβανε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης το οποίο θα προχωρούσε πλέον στην τροποποίηση της σύμβασης και στην παραλαβή των συστημάτων C4I (βλ. σχετ. 68, υπ' αριθμ. 249101/10.08.2006 έγγραφο του Γραφείου του Υπουργού ΕΘ.Α).

*Η ΚΥΑ αυτή υπεγράφη δυνάμει της σχετικής δυνατότητας, που προβλέφθηκε με την τροποποίηση του άρθρου 19 Ν. 3489/2006. Όπως δε κατέθεσε στην Επιτροπή ο τότε Υπουργός Εσωτερικών κ. Παυλόπουλος, δεν ήταν απαραίτητο να ληφθεί απόφαση ΚΥΣΕΑ για την 5η Τροποποίηση της Σύμβασης δεδομένου ότι αφορούσε στον τρόπο εκτέλεσης της σύμβασης και δεν επεβάρυνε οικονομικά, ενώ η αρχική σύμβαση "ήταν ένα θηρίο, που δεν το είχε πάρει ποτέ καμμία άλλη χώρα και από πλευράς προϋπολογισμού είχε τεράστια διαφορά με το έργο της SAIC στο Salt lake City. Καθοριστική προϋπόθεση, που έθεσε τότε ο Υπουργός κ. Πολύδωρας για την Τροποποίηση 5 ήταν η απόσυρση της προσφυγής κατά του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία πράγματι έγινε στις 27.3.2007 οπότε δύο ημέρες μετά, στις 29.3.2007 υπεγράφη η άνω Τροποποίηση, μετά από θετικές γνωμοδοτήσεις του ΝΣΚ και του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Όπως κατέθεσε στην Επιτροπή ο κ. Πολύδωρας και όπως προκύπτει από την σύγκριση των κειμένων της αρχικής και της τροποποιηθείσας σύμβασης, για πρώτη φορά συντάχθηκε το

Παράρτημα Α, το οποίο έλειπε από την αρχική σύμβαση και προστέθηκε στο κείμενο “ η ικανοποίηση των μεταολυμπιακών αναγκών των φορέων του ελληνικού δημοσίου”, δεν παραλήφθηκε δε μεία ακριβόχρονης εκτέλεσης αλλά απλώς τέθηκε στο κείμενο του άρθρου 26.3 όπου αναφέρεται “λαμβάνοντας υπόψη την σπουδαιότητά της και την ακριβόχρονη εκτέλεσή της.” Την ανυπαρξία του Παραρτήματος αυτού βεβαιώνει στην κατάθεσή του και ο μάρτυρας Ρηγογιάννης μετά από για πρώτη φορά δουλειά με λεπτομέρεια και με επαγγελματικό τρόπο.

Στην Τροποποίηση αυτή όπως κατέθεσε ο κ. Πολύδωρας δόθηκε έμφαση στο τμήμα 1-7, που είναι “η καρδιά του συστήματος” και υπήρχε δυνατότητα παραλαβής ανα υποσύστημα με περιέλευση επιτέλους της κυριότητας στο δημόσιο, αφού είχαν ήδη καταβληθεί 121.000.000€ από τα 255.000.000€ του συμβατικού ανταλλάγματος, (ήδη οι καταβολές που είχαν γίνει κατά την διάρκεια διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ ήσαν 47.331.855€ στις 20.6.2003, 15.777.285€ στις 31.10.2003 και 23.665.928€ στις 19.2.2004 χωρίς να συμπεριλαμβάνονται σε αυτά τα ποσά για το ΤΕΤΡΑ και την συντήρηση) κατοχυρώθηκε επίσης η κατάπτωση εγγυήσεων, η παρακράτηση μέρους των εγγυητικών επιστολών προκαταβολής μέχρι την ολοκλήρωση του έργου ως και των εγγυητικών επιστολών καλής εκτέλεσης (βλ.Τροποποίηση 5). Στην Τροποποίηση αυτή όπως κατέθεσε ο κ. Πολύδωρας και συγκεκριμένα στο άρθρο 8 παρ.9 αναφέρεται “ όταν ολοκληρωθούν οι διαδικασίες ελέγχου του συστήματος και σε περίπτωση κατά την οποία διαπιστώνονται ουσιώδεις ελλείψεις μη καλυπτομένου του όρου παράδοσης με το κλειδί στο χέρι, εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στο άρθρο 34 της Σύμβασης. Εγιναν απομειώσεις ακόμη και στο ΤΕΤΡΑ παρόλο που λειτουργεί από την πρώτη στιγμή με κάποια προβλήματα ραδιοκάλυψης, τα οποία ωστόσο ήταν αναμενόμενα και είχαν ήδη προβλεφθεί από την ΑΡΧΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ κατά τους μάρτυρες Αναστόπουλο και Μαραβέλη.*(Γνώμη βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 01.09.2006 ο κ. Νικόλαος Σουπιώνης έστειλε εισηγητικό σημείωμα στον κ. Βύρωνα Πολύδωρα, Υπουργό Δημοσίας Τάξης, με συνημμένη την απόφαση για τροποποίηση της σύμβασης. Παρατηρείται διαφοροποίηση θέσεων της ηγεσίας της ΕΛ. ΑΣ ως προς την νομιμότητα της απόφασης

Στις 11.09.2006 ο κ. Βύρων Πολύδωρας, Υπουργός Δημοσίας Τάξης συμφώνησε με την εισήγηση του κ. Νικόλαου Σουπιώνη και υπέγραψε την απόφαση για τη ρύθμιση θεμάτων σχετικά με την εκτέλεση του έργου C4I (βλ. σχετ. 69, υπ' αριθμ. 1/17/47/6-α/11.09.2006 έγγραφο της Διεύθυνσης Τεχνικών).

Στις 11.09.2006 εκδόθηκε απόφαση από την ΕΛΑΣ για την παραλαβή του συστήματος C4I με τα υποσυστήματά του μέχρι 28.05.2008 χωρίς κυρώσεις σε βάρος της εταιρείας με την προϋπόθεση να λειτουργεί η διαλειτουργικότητα.

Στις 29.03.2007 υπογράφηκε η 5^η τροποποίηση της σύμβασης από τον κ. Βύρωνα Πολύδωρα, Υπουργό Δημοσίας Τάξης. Οι βασικές αλλαγές στην τροποποιημένη σύμβαση ήταν οι εξής: α) παραλαβή κατά υποσύστημα β) κατ' ουσίαν αναίρεση του ελέγχου της διαλειτουργικότητας των υποσυστημάτων και γ) αύξηση του αριθμού των υποσυστημάτων στα οποία ανάδοχος ήταν και η SIEMENS. Η αξία του τιμήματος έφτασε στο ύψος των 211.127.114,00€ από τα οποία η Siemens θα λάμβανε το 82,62% (βλ. σχετ. 70, 5η τροποποιητική σύμβαση, 29.03.2007).

Στις 02.05.2007 και παρά το γεγονός ότι το Υποσύστημα 20 (TETRA) δεν είχε παραληφθεί από την ΕΕΠΠ, οι κ.κ. Νικόλαος Σουπιώνης και Γρηγόριος Δουμεντζιάνος βεβαίωσαν γραπτώς ότι οι υπηρεσίες συντήρησης υποστήριξης παρασχέθηκαν από τη SAIC για το Υποσύστημα 20 κατά το χρονικό διάστημα από 01.08.2004 έως 01.09.2006. Με την βεβαίωση αυτή η SAIC εισέπραξε στις 12.05.2007 το ποσόν των 20.489.066,70€ (βλ. σχετ. 71, υπ' αριθμ. 2004-1/17/47/13/ιε'/02.05.2007 έγγραφο της Διεύθυνσης Τεχνικών).

Στις 25.05.2007 ο κ. Δημήτρης Ρηγογιάννης (τεχνικός σύμβουλος για το CDSS) απέστειλε υπόμνημα προς τα μέλη της ΕΕΠΠ, με κοινοποίηση στους κ.κ. Νικόλαο Σουπιώνη και Γρηγόρη Δουμεντζιάνο, στο οποίο ανέφερε ότι η εταιρεία είχε υιοθετήσει έναν παθητικό ρόλο σχετικά με τα στοιχεία BFI και δεν είχε εκπληρώσει τη συμβατική της υποχρέωση σχετικά με την έναρξη της φάσης λεπτομερούς ανάλυσης των απαιτήσεων διάρθρωσης που αφορούσε και τους τελικούς χρήστες. Ο τεχνικός σύμβουλος τόνιζε ότι για να προχωρήσει η υλοποίηση του CDSS έπρεπε να γίνουν οι αρμόζουσες ενέργειες (βλ. σχετ.72, υπ' αριθμ. 2004-00/2/4-ρλα'/25.05.2007 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 25.05.2007 συντάχθηκε από την ΕΕΠΠ Πρωτόκολλο Ποιοτικής και Ποσοτικής Παραλαβής ΥΣ 20 (Tetra) βάσει του οποίου το TETRA κρίθηκε απορριπτέο λόγω ουσιωδών συμβατικών αποκλίσεων, σύμφωνα με Έκθεση του Τεχνικού Συμβούλου κ. Γιώργου Κομπουράκη (βλ. σχετ. 73, υπ' αριθμ. 2004-00/6/2-α' έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 26.05.2007 η Επιτροπή Παραλαβής κλήθηκε στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξης και ο κ. Κώστας Αιλιανός (Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης) πίεζε - χωρίς αποτέλεσμα - για την παραλαβή του Συστήματος. Είχε προηγηθεί συνάντηση με τον κ. Γρηγόριο Δουμεντζιάνο και τον κ. Κωνσταντίνο Καταβάτη κατά την οποία προσπαθούσαν να μεταπείσουν την Επιτροπή να πάρει πίσω το απορριπτικό πρωτόκολλο (βλ. κατάθεση Πετρόπουλου Ιωάννη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 23.03.2010, σελ.81).

Στις 29.05.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 11, (Αερόπλοιο) (βλ. σχετ. 74, υπ' αριθμ. 00/6/2-β' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 02.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 29, (Κινητό κέντρο διοίκησης ΕΛ.ΑΣ.) (βλ. σχετ. 75, υπ' αριθμ. 00/6/2-γ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 02.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 30, (Κινητά κέντρα διοίκησης ΠΣ) (βλ. σχετ. 76, υπ' αριθμ. 00/6/2-δ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 02.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 21, (ΟΣΚΑ) (βλ. σχετ. 77, υπ' αριθμ. 00/6/2-ε' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 04.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 26, (ΟΠΚΑ Ολυμπιακού Χωριού) (βλ. σχετ. 78, υπ' αριθμ. 00/6/2-ι' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 04.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 22, (ΟΚΑ) (βλ. σχετ. 79, υπ' αριθμ. 00/6/2-στ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 04.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 23, (ΟΑΚΑ) (βλ. σχετ. 80, υπ' αριθμ. 00/6/2-ζ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 04.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 24, (ΟΠΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ) (βλ. σχετ. 81, υπ' αριθμ. 00/6/2-η' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 04.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 25, (ΟΠΚΑ ΦΑΛΗΡΟΥ) (βλ. σχετ. 82, υπ' αριθμ. 00/6/2-θ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 05.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 27, (Κέντρα Διοίκησης Πυροσβεστικού) (βλ. σχετ. 83, υπ' αριθμ. 00/6/2-ιβ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 04.06.2007 η SAIC απέστειλε στη Διεύθυνση Τεχνικών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης έγγραφο για αναβολή σύνταξης πρωτοκόλλου για το ΥΣ 16 (AVL) με την υπόσχεση ότι μέχρι 20.06.2007 θα υπέβαλε πρόγραμμα αποκατάστασης των αποκλίσεων. Ο κ. Κώστας Καταβάτης, νομικός σύμβουλος, γνωμοδότησε για την αποδοχή του αιτήματος και η Διεύθυνση Τεχνικών έδωσε εντολή στην ΕΕΠΠ να αποδεχτεί το αίτημα.

Στις 05.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 18, CCTV Ολυμπιακό Χωριό (βλ. σχετ. 84, υπ' αριθμ. 2004-00/5/9-ροη' πρακτικό συνεδρίασης μελών της ΕΕΠΠ).

Στις 06.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 8 (βλ. σχετ. 85, υπ' αριθμ. 00/6/2-ιδ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 06.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 9 (βλ. σχετ. 86, υπ' αριθμ. 00/6/2-ιη' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 06.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 12 (βλ. σχετ. 87, υπ' αριθμ. 00/6/2-ιθ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 06.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 19, (CCTV Ολυμπιακών Εγκαταστάσεων) (βλ. σχετ. 88, υπ' αριθμ. 00/6/2-κ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 06.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 28, (Ειδικά Κέντρα Διοίκησης Λιμενικού Σώματος) (βλ. σχετ. 89, υπ' αριθμ. 2004-00/6/2-κα' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 06.06.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 10, (βλ. σχετ. 90, υπ' αριθμ. 00/6/2-ιε' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 06.06.2007 η ΕΕΠΠ απέρριψε το Υποσύστημα 16 (AVL) εξαιτίας ουσιαδών αποκλίσεων, διότι σύμφωνα με την Έκθεση του κ. Γιώργου Καμπουράκη, τεχνικού συμβούλου, το καθιστούσαν ακατάλληλο προς παραλαβή. Η SAIC δεν προσέφυγε εντός 5νθημέρον κατά του Απορριπτικού Πρωτοκόλλου (βλ. σχετ. 91, υπ' αριθμ. 00/6/2-κβ' πρωτόκολλο απόρριψης).

Στις 21.06.2007 οι κ.κ. Νικόλαος Σουπιώνης και Γρηγόρης Δουμεντζιάνος, παρατύπως απέστειλαν έγγραφο στη SAIC με το οποίο ζητούσαν το χρονοδιάγραμμα αποκατάστασης των αποκλίσεων που είχε για το ΥΣ 16 (AVL) δεσμευτεί στις 04.06.2007. Στο έγγραφο επισήμαιναν, ότι οι αποκλίσεις δεν επέτρεπαν την παραλαβή του AVL, το οποίο όμως είχε απορριφθεί από την ΕΕΠΠ στις 06.06.2007.

Στις 29.06.2007 συντάχθηκε πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής ΥΣ 20 (Tetra) από την Επιτροπή Επίλυσης Διαφορών, χωρίς να γίνουν δοκιμές αποδοχής του (βλ. σχετ. 92, πρωτόκολλο επίλυσης διαφορών).

Στις 27.07.2007 οι κ.κ. Νικόλαος Σουπιώνης και Γρηγόρης Δουμεντζιάνος απέστειλαν στη SAIC έγγραφο με το οποίο της επεσήμαναν την έλλειψη συνέπειας για την κατάθεση του προγράμματος αποκατάστασης των αποκλίσεων του Υποσυστήματος 16 (AVL). Το AVL τελικά κρίθηκε ως παραληπτικό και συμπεριελήφθη στο τελικό πρωτόκολλο του C4I στις 14.11.2007 χωρίς να συνταχθεί ξεχωριστό πρωτόκολλο. Το απορριπτικό πρωτόκολλο της 06.06.2007 δεν ελήφθη υπόψη.

Στις 11.09.2007 υπογράφηκε η 6^η τροποποίηση της σύμβασης Νο020Α/03 με προκειμένου το χρονοδιάγραμμα της σύμβασης να εναρμονιστεί με τα χρονοδιαγράμματα υλοποίησης του έργου όπως στο παράρτημα Ε' (β. σχετ. 93, η 11.09.2007 6^η τροποποιητική σύμβαση).

Στις 26.09.2007 ο κ. Δημήτρης Ρηγογιάννης, τεχνικός σύμβουλος, απέστειλε αναφορά προς την ΕΕΠΠ, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη, υπεύθυνο γραφείου C4I και τον κ. Παναγιώτη Μαρκετάκη, μέλος της ομάδας εργασίας CDSS, στην οποία τόνιζε ότι η πρόταση της εταιρείας για το

Σύστημα Διαχείρισης Κρίσεων δεν ήταν αποδεκτή (βλ. σχετ. 94, υπ' αριθμ. 2004-20/1/1/3-26.09.2007 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 11.10.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, μετάδοση εικόνας και AIS σκάφους ΠΛΣ 607, Κ.Δ.Α. Πειραιά και Κ. Επιχ. ΥΕΝΑΝΠ (βλ. σχετ. 95, υπ' αριθμ. 00/6/2-κστ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 19.10.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS ΠΛΟΙΩΝ ΠΑΘ/ΛΣ 060, 070 και 080 (βλ. σχετ. 96, υπ' αριθμ. 00/6/2-κζ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 02.11.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 601 (βλ. σχετ. 97, υπ' αριθμ. 00/6/2-κη' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 23.11.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκαφών ΛΣ 150 και 610 (βλ. σχετ. 98, υπ' αριθμ. 00/6/2-κθ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 10.12.2007 οι κ.κ. Δημήτρης Πανακούλιας, Δημήτρης Καραγκούνης και Γεώργιος Συλλαίος, μέλη της Ομάδας Εργασίας CDSS της Διεύθυνσης Τεχνικών, απέστειλαν στην ΕΕΠΠ ενημερωτικό σημείωμα, στο οποίο επισήμαναν ότι δεν θα έπρεπε να γίνει αποδεκτή η συγκεκριμένη δομή του παραδοτέου εγγράφου ανάλυσης παραμετροποίησης CDSS (βλ. σχετ. 99, υπ' αριθμ. 1/17/47/31-ρκδ'/11.12.2007 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 14.12.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS λιμένος Πατρών (βλ. σχετ. 100, υπ' αριθμ. 00/6/2-λα' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 18.12.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 602 (βλ. σχετ. 101, υπ' αριθμ. 00/6/2-λβ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 21.12.2007 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, κέντρου διοίκησης ασφάλειας λιμένος Πατρών και κέντρου διοίκησης ασφάλειας λιμένος Θεσσαλονίκης (βλ. σχετ. 102, υπ' αριθμ. 00/6/2-λγ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 16.01.2008 οι κ.κ. Δημήτρης Πανακούλιας, Δημήτρης Καραγκούνης και Γεώργιος Συλλαίος, μέλη της Ομάδας Εργασίας CDSS της Διεύθυνσης Τεχνικών, απέστειλαν στην ΕΕΠΠ ενημερωτικό σημείωμα, στο οποίο

επισήμαναν τις διαφορετικές απόψεις από την SAIC, στο πλαίσιο σχεδιασμού των απαιτήσεων παραμετροποίησης του CDSS. Πολλές απαιτήσεις η SAIC τις έκρινε εξωσυμβατικές, ενώ τις ίδιες η ΕΕΠΠ τις χαρακτήριζε συμβατικές με αποτέλεσμα να απορρίπτονται το έγγραφο της ανάλυσης παραμετροποίησης του CDSS (βλ. σχετ. 103, υπ' αριθμ. 1/17/47/34-λα/16.01.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 29.01.2008 ο κ. Δημήτρης Ρηγογιάννης, τεχνικός σύμβουλος, απέστειλε στην ΕΕΠΠ τεχνική αξιολόγηση του παραδοτέου της φάσης λεπτομερούς ανάλυσης των απαιτήσεων διάρθρωσης του CDSS, με κοινοποίηση στους κ.κ. Γρηγόριο Δουμεντζιάνο και Νικόλαο Σουπιώνη. Επισήμαινε ότι το παραδοτέο δεν θεωρείτο αποδεκτό, ωστόσο κάποια σημεία του θα μπορούσαν να είχαν «εγκριθεί» ώστε ο προμηθευτής να προχωρούσε στο λεπτομερή σχεδιασμό (βλ. σχετ. 104, υπ' αριθμ. 20/1/1/4-ρκα'/30.01.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 29.01.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 143 και 611 (βλ. σχετ. 105, υπ' αριθμ. 00/6/2-λε' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 08.02.2008 οι κ.κ. Δημήτρης Ρηγογιάννης και Κώστας Καρδαράς, οι τεχνικοί σύμβουλοι, απέστειλαν στην ΕΕΠΠ τεχνική αξιολόγηση των παραδοτέων λεπτομερούς ανάλυσης των απαιτήσεων διάρθρωσης και λεπτομερούς σχεδιασμού σχετικά με το CDSS, με κοινοποίηση στους κ.κ. Γρηγόριο Δουμεντζιάνο, Νικόλαο Σουπιώνη και στην Ομάδα Εργασίας CDSS. Σε αυτήν πρότειναν ότι: α) ο Αγοραστής, να μην εγκρίνει τα παραδοτέα έως ότου το παραδοτέο λεπτομερούς ανάλυσης των απαιτήσεων διάρθρωσης και το παραδοτέο λεπτομερούς σχεδιασμού αναθεωρηθούν και εγκριθούν β) ο Αγοραστής να μην εγκρίνει την εγκατάσταση οποιασδήποτε εφαρμογής εφόσον τα παραδοτέα εμφάνιζαν σημεία μη συμβατότητας, πολλά από τα οποία εθεωρούντο υψηλής σημασίας (βλ. σχετ. 106, υπ' αριθμ. 20/1/1/4-ρλδ'/11.02.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 08.02.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν στην ΕΕΠΠ απάντηση για τον αναλυτικό σχεδιασμό του συστήματος CDSS, με κοινοποίηση στη διεύθυνση τεχνικών. Στο έγγραφο τόνιζαν, ότι υπήρχαν ανοικτά ζητήματα που θεωρούσαν ότι έβαιναν σε βάρος του αγοραστή. Για την πλήρη διασφάλισή του αγοραστή εκτιμούσαν ότι έπρεπε να διευκρινισθούν και να κατατεθούν

συμπληρωματικά στοιχεία και να μην γίνει αποδεκτός ο αναλυτικός σχεδιασμός, όπως περιγραφόταν μέχρι τότε (βλ. σχετ. 107, υπ' αριθμ. 20/1/1/4-ρκθ'/08.02.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 09.02.2008 οι κ.κ. Δημήτρης Πανακούλιας, Δημήτρης Καραγκούνης και Γεώργιος Συλλαίος, μέλη της Ομάδας Εργασίας CDSS της Διεύθυνσης Τεχνικών, απέστειλαν στην ΕΕΠΠ ενημερωτικό σημείωμα με το οποίο απέρριψαν το έγγραφο ανάλυσης παραμετροποίησης του CDSS (βλ. σχετ. 108, υπ' αριθμ. 1/17/47/36-ρια'/12.02.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 13.02.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, κέντρου διοίκησης ασφάλειας λιμένος Ηγουμενίτσας και κέντρου διοίκησης ασφάλειας λιμένος Κέρκυρας (βλ. σχετ. 109, υπ' αριθμ. 00/6/2-λστ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 19.02.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 606 Λ/Χ Σάμου (βλ. σχετ. 110, υπ' αριθμ. 00/6/2-λζ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 29.02.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν στην ΕΕΠΠ τεχνική αξιολόγηση του Συστήματος Διαχείρισης Κρίσεων CDSS, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη και την Ομάδα Εργασίας CDSS, με την οποία συνιστούσαν στην ΕΕΠΠ να απορρίψει ρητά το σύστημα διαχείρισης κρίσεων και να απαιτήσει από την εταιρεία να ενσωματώσει κάποιες από τις υπόλοιπες γνωστές ειδικού τύπου Εφαρμογές Διαχείρισης Κρίσεων που είναι συμβατές με το ICS, στο σύνολο εφαρμογών του CDSS. Πρότειναν μάλιστα η ΕΕΠΠ να απαιτήσει από τον Προμηθευτή στα παραδοτέα λεπτομερούς ανάλυσης των απαιτήσεων διάρθρωσης και λεπτομερούς σχεδιασμού να ενσωματώσει ένα επιλεγμένο, ειδικού τύπου σύστημα διαχείρισης κρίσεων για το CDSS (βλ. σχετ. 111, το υπ' αριθμ. 20/1/1/5-ζ'/17.03.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 29.02.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, κ.δ.α. λιμένος Λαυρίου (βλ. σχετ. 112, υπ' αριθμ. 00/6/2-λη' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 07.03.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 605 Κ.Λ. Ραφήνας (βλ. σχετ. 113, υπ' αριθμ. 00/6/2-λθ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 20.03.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα εικόνας, φορητής εικόνας και AIS ΠΛΣ 604 Κ.Λ. Πατρών (βλ. σχετ. 114, υπ' αριθμ. 00/6/2-μ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 24.03.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 142 ΚΛ Κέρκυρας (βλ. σχετ. 115, υπ' αριθμ. 00/6/2-μα' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 01.04.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 115 Κ.Λ. Θεσσαλονίκης και ΠΛΣ 614 Υ/Χ Σαμοθράκης (βλ. σχετ. 116, υπ' αριθμ. 00/6/2-μβ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 07.04.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 690 Υ/Χ Τήνου, Ν/Γ 512 Λ/Σ Σκύρου (βλ. σχετ. 117, υπ' αριθμ. 00/6/2-μγ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 14.04.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους Ν/Γ 517 Κ.Λ. Ρόδου και Ν/Γ519 Κ.Λ. Χίου (βλ. σχετ. 118, υπ' αριθμ. 00/6/2-μδ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 21.04.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 119 ΚΛ Ηρακλείου, ΠΛΣ138 Υ/Χ Ιεράπετρας και Λιμένος Ηρακλείου (βλ. σχετ. 119, υπ' αριθμ. 00/6/2-με' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 13.05.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν έγγραφο στην ΕΕΠΠ, με κοινοποίηση στο κ. Νικόλαο Σουπιώνη, με το οποίο έκριναν το προτεινόμενο από την εταιρεία σχέδιο δοκιμών (SSAT) για το CDSS ως μη αποδεκτό και ακατάλληλο (βλ. σχετ. 120, υπ' αριθμ. 20/1/1/5-ο'/15.05.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 16.05.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 615 (βλ. σχετ. 121, υπ' αριθμ. 00/6/2-μστ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 30.05.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 608 Λ/Σ Παλαιοχώρας Χανίων (βλ. σχετ. 122, υπ' αριθμ. 00/6/2-μζ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 02.06.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 14, Λιμένος Βόλου (βλ. σχετ. 123, υπ' αριθμ. 00/6/2-μη' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 11.06.2008 ο τεχνικός σύμβουλος απέστειλε στην ΕΕΠΠ αναφορά αποτελεσμάτων SSAT για το Υποσύστημα 5 – Ηλεκτρονικό Πρωτόκολλο Πυροσβεστικού Σώματος, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη. Με αυτήν συνέστηνε την αποδοχή του υποσυστήματος, αλλά παράλληλα τόνιζε ότι έπρεπε εκ των προτέρων να επιλυθούν τα προβλήματα από τον προμηθευτή και ιδιαίτερα εφόσον φαινόταν ότι είναι τεχνικά επιτεύξιμα και σχετικά εύκολα (βλ. σχετ. 124, υπ' αριθμ. 20/1/1/5-ρνη'/18-06-2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 19.06.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 613 Υ/Χ Καλύμνου (βλ. σχετ. 125, υπ' αριθμ. 00/6/2-μθ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 20.06.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 14, Μαρίνα Φλοίσβου (βλ. σχετ. 126, υπ' αριθμ. 00/6/2-ν' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 20.06.2008 ο τεχνικός σύμβουλος απέστειλε στην ΕΕΠΠ αναφορά αποτελεσμάτων SSAT για το Υποσύστημα 5 – Διαχείριση Εκπαίδευσης για την ΕΛΑΣ, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη, όπου τόνιζε, ότι οι αναφορές του υποσυστήματος γενικά δεν ήταν αποδεκτές (βλ. σχετ. 127, υπ' αριθμ. 20/1/1/5-ρξη'/23.06.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 23.06.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα AIS σκάφους ΠΛΣ 140 Υ/Χ Πάτμου (βλ. σχετ. 128, υπ' αριθμ. 00/6/2-να' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 23.06.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 14, λιμένος Κέρκυρας (βλ. σχετ. 129, υπ' αριθμ. 00/6/2-νβ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 27.06.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν προς ΕΕΠΠ αναφορά αποτελεσμάτων SSAT για το Υποσύστημα 5 – Διαχείριση Προσωπικού για την ΕΛΑΣ, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη. Οι τεχνικοί σύμβουλοι τόνιζαν, ότι η εφαρμογή ήταν ανεπαρκούς επιπέδου, γεγονός που οδήγησε σε αποτυχία όλων των προδιαγραφών SRS. Από αυτές μόνο μία ολοκληρώθηκε με επιτυχία (βλ. σχετ. 130, υπ' αριθμ. 20/1/1/5-ρπζ'/03-07-2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 27.06.2008 ο κ. Γεώργιος Συλλαίος, μέλος της Ομάδας Εργασίας CDSS της Διεύθυνσης Τεχνικών, απέστειλε στην ΕΕΠΠ αναφορά με την οποία

ενδυνάμωνε τα συμπεράσματα των τεχνικών συμβούλων για το SSAT σχετικά με το Υποσύστημα 5 (βλ. σχετ. 131, υπ' αριθμ. 1/17/47/55-ροα'/25.06.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 04.07.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 14, λιμένος Ηρακλείου (βλ. σχετ. 132, υπ' αριθμ. 00/6/2-νγ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 07.07.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν στην ΕΕΠΠ αναφορά αποτελεσμάτων SSAT για το Υποσύστημα 5 – Διαχείριση Βαρδιοποίησης για την ΕΛΑΣ και το Πυροσβεστικό Σώμα, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη. Σύμφωνα με το έγγραφο τα αποτελέσματα έδειξαν, ότι οι Εφαρμογές Διαχείρισης Οχημάτων και Εναερίων Μέσων στην τρέχουσα μορφή τους δεν ήταν κατάλληλες για την αποδοχή (βλ. σχετ. 133, υπ' αριθμ. 20/1/1/6-κζ'/14.07.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 08.07.2008 οι κ.κ. Δημήτρης Πανακούλιας, Δημήτρης Καραγκούνης, Γεώργιος Συλλαίος και Φιλίππου Αγγέλα, μέλη της Ομάδας Εργασίας CDSS της Διεύθυνσης Τεχνικών, απέστειλαν στην ΕΕΠΠ ενημερωτικό σημείωμα βάση του οποίου το CDSS δεν έπρεπε να το παραλάβουν (βλ. σχετ. 134, υπ' αριθμ. 1/17/47/57-8/11.07.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 10.07.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, εικόνας και φορητής εικόνας σκάφους ΠΛΣ 610 Λ/Σ Μηθυμνάς (βλ. σχετ. 135, υπ' αριθμ. 00/6/2-νδ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 10.07.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν στην ΕΕΠΠ, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη, αναφορά σχετικά με τα αποτελέσματα δοκιμής SSAT για το CDSS και έκριναν ότι «δεν ήταν κατάλληλο για αποδοχή» (βλ. σχετ. 136, υπ' αριθμ. 20/1/1/5-μβ'/25-07-2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 21.07.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν στην ΕΕΠΠ, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη τα αποτελέσματα δοκιμής SSAT σχετικά με το CDSS, τα οποία έδειξαν ότι το υποσύστημα διαχείρισης πόρων στην τρέχουσα μορφή του δεν ήταν κατάλληλο για αποδοχή (βλ. σχετ. 137, υπ' αριθμ. 20/1/1/6-ν'/31.07.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 27.07.2008 η ΕΕΠΠ συνέταξε Πρωτόκολλο Ποιοτικής και Ποσοτικής Παραλαβής του ΥΣ 17 (κάμερες) και έκρινε αυτό παραληπτικό με επουσιώδεις αποκλίσεις. Το ΥΣ 17 παρελήφθη υπερήμερο κατά ένα έτος χωρίς να

επιβληθεί ρήτρα στην προμηθεύτρια εταιρεία (βλ. σχετ. 138, υπ' αριθμ. 2004-00/5/9/1-μστ'/27-07-2008 Πρακτικό συνεδρίασης).

Στις 28.07.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 17 (βλ. σχετ. 139, υπ' αριθμ. 00/6/2-νστ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 03.09.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν στην ΕΕΠΠ, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη, εσωτερικό υπόμνημα με αντικείμενο την Αναφορά Αποτελεσμάτων SSAT προς το ΥΣ 5 – Σύστημα Διαχείρισης Υποθέσεων, όπου τόνιζαν, ότι το σύστημα δεν ήταν κατάλληλο για αποδοχή (βλ. σχετ. 140, υπ' αριθμ. 20/1/1/6-πζ'/09.09.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 08.09.2008 τα μέλη Ομάδας Εργασίας CDSS της Διεύθυνσης Τεχνικών απέστειλαν στην ΕΕΠΠ ενημερωτικό σημείωμα στο οποίο συνόψιζαν τα ευρήματα για την δοκιμή του CDSS. Πολλά από τα ευρήματα οδηγούσαν στην μη αποδοχή του συστήματος (βλ. σχετ. 141, υπ' αριθμ. 20/1/1/6-πε'/11.07.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 09.09.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν στην ΕΕΠΠ, με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη, εσωτερικό υπόμνημα με την αναφορά αποτελεσμάτων SSAT προς το Υποσύστημα λήψης αποφάσεων (ΥΣ1) και το σύστημα προστασίας επισήμων (ΥΣ 4), σύμφωνα με το οποίο τα υποσυστήματα ήσαν ακατάλληλα για παραλαβή (βλ. σχετ. 142, υπ' αριθμ. 20/1/1/6-ρβ'/12.09.2008 έγγραφο της ΕΕΠΠ).

Στις 30.09.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, σύστημα VSAT (βλ. σχετ. 143, υπ' αριθμ. 00/6/2-ξε' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 14.10.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του Υποσυστήματος 1 (υποσύστημα CDSS) με επουσιώδεις αποκλίσεις χωρίς να λάβει υπόψη της τις Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων (βλ. σχετ. 144, υπ' αριθμ. 00/6/2-ξζ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 14.10.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του Υποσυστήματος 2 (υποσύστημα CDSS) με επουσιώδεις αποκλίσεις χωρίς να λάβει υπόψη της τις Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων (βλ. σχετ. 145, υπ' αριθμ. 00/6/2-ξη' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής)

Στις 14.10.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του Υποσυστήματος 3 (υποσύστημα CDSS) με επουσιώδεις αποκλίσεις χωρίς να λάβει υπόψη της

τις Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων (βλ. σχετ. 146, υπ' αριθμ. 00/6/2-ξθ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής)

Στις 14.10.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του Υποσυστήματος 4 (υποσύστημα CDSS) με επουσιώδεις αποκλίσεις χωρίς να λάβει υπόψη της τις Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων (βλ. σχετ. 147, υπ' αριθμ. 00/6/2-ο' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής)

Στις 14.10.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του Υποσυστήματος 5 (υποσύστημα CDSS) με επουσιώδεις αποκλίσεις χωρίς να λάβει υπόψη της τις Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων (βλ. σχετ. 148, υπ' αριθμ. 00/6/2-οα' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής)

Στις 14.10.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του Υποσυστήματος 6 (υποσύστημα CDSS) με επουσιώδεις αποκλίσεις χωρίς να λάβει υπόψη της τις Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων (βλ. σχετ. 149, υπ' αριθμ. 00/6/2-οβ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής)

Στις 14.10.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του Υποσυστήματος 7 (υποσύστημα CDSS) με επουσιώδεις αποκλίσεις χωρίς να λάβει υπόψη της τις Εκθέσεις των Τεχνικών Συμβούλων (βλ. σχετ. 150, υπ' αριθμ. 00/6/2-ογ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής)

Στις 20.10.2008 οι τεχνικοί σύμβουλοι απέστειλαν στην ΕΕΠΠ την αναφορά αποτελεσμάτων γενικής δοκιμής του C4I (SAT), με κοινοποίηση στον κ. Νικόλαο Σουπιώνη. Σύμφωνα με το έγγραφο από τους ελέγχους που διεξήχθησαν παρατηρήθηκε ότι δεν είχαν ολοκληρωθεί οι απαραίτητες εργασίες για την πλήρη ενοποίηση και διαλειτουργικότητα του συστήματος C4I. Οι τεχνικοί σύμβουλοι τόνιζαν, ότι διαπιστωμένες ελλείψεις και αποκλίσεις, που είχαν εντοπισθεί στο παρελθόν δεν είχαν αποκαταστηθεί (βλ. σχετ. 151, η από 20.10.2008 αναφορά αποτελεσμάτων).

Στις 22.10.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, μεταφοράς Κ.ΕΠΙΧ.ΛΣ (βλ. σχετ. 152, υπ' αριθμ. 00/6/2-οε' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 27.10.2008 πραγματοποιήθηκε γενική δοκιμή του συστήματος C4I: Στην έκθεσή του ο τεχνικός σύμβουλος διαπίστωνε ότι από τους ελέγχους που διεξήχθησαν στο πλαίσιο της γενικής δοκιμής παρατηρήθηκε ότι δεν είχαν ολοκληρωθεί οι απαραίτητες εργασίες για την πλήρη ενοποίηση και διαλειτουργικότητα του συστήματος.

Στις 27.10.2008 υπογράφηκε η 7^η τροποποίηση της σύμβασης με την οποία ο χρόνος εκπαίδευσης των χρηστών του CDSS που αποτελούσε υποχρέωση της Siemens, μεταφέρθηκε για μετά την παραλαβή του Συστήματος C4I. Η παροχή εκπαίδευσης στους χρήστες αποτελούσε προϋπόθεση για την παραλαβή του C4I και έπρεπε να είχε παρασχεθεί προ των δοκιμών του CDSS και της γενικής δοκιμής του C4I (βλ. σχετ. 153, η 7^η τροποποιητική).

Στις 29.10.2008 η ΕΕΠΠ προχώρησε στην παραλαβή του υποσυστήματος 15, κινητή μονάδα επιτήρησης (βλ. σχετ. 154, υπ' αριθμ. 00/6/2-οστ' πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 12.11.2008 ο Υφυπουργός Εσωτερικών, κ. Παναγιώτης Χηνοφώτης, αρνήθηκε να υπογράψει την Απόφαση Οριστικής Παραλαβής μέρους του Υποσυστήματος 14 «Συστήματα Ασφάλειας Λιμένων Λιμενικού Σώματος», διότι δεν συμφωνούσε με τον χαρακτηρισμό των ελλείψεων-αποκλίσεων ως επουσιωδών. Αντίθετα επισήμανε ότι επηρέαζαν την διαλειτουργικότητα και αποτελεσματικότητα του όλου υποσυστήματος 14 (βλ. σχετ. 155, υπ' αριθμ. 9008/13/216-ριε/12.11.2008 απόφαση της Διεύθυνσης Οικονομικών του Υπουργείου Εσωτερικών).

Στις 14.11.2008 συντάχθηκε το Τελικό Πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής του συστήματος C4I. Η Επιτροπή Παραλαβής αποφάνθηκε ομόφωνα ότι το σύστημα πληρούσε τους όρους της σύμβασης και μπορούσε να παραληφθεί με επουσιώδεις ελλείψεις-αποκλίσεις. Στο Πρωτόκολλο συμπεριελήφθη ως παραληπτέο το ΥΣ 16(AVL) που είχε απορριφθεί στις 06-06-2007, χωρίς σύνταξη ιδιαίτερου πρωτοκόλλου (βλ. σχετ. 156, υπ' αριθμ. 00/6/2-οζ/14.11.2008 πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής).

Στις 26.01.2009 πραγματοποιήθηκε ευρεία σύσκεψη υπό τον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη, Αναπληρωτή Υπουργός Εσωτερικών σε θέματα Δημόσιας Τάξης, κατά την οποία προέκυψε ότι, τα επιχειρήματα που οδήγησαν την ΕΕΠΠ στην σύνταξη του τελικού πρωτοκόλλου ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής του συστήματος C4I δεν έπαισαν (βλ. σχετ. 157, Πρακτικά 26.01.2009).

Στις 16.02.2009 εκδόθηκε απόφαση του κ. Χρήστου Μαρκογιαννάκη (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών σε θέματα Δημόσιας Τάξης) για οριστική παραλαβή, με μειωμένη τιμή: α) των Υποσυστημάτων 1-7 τα οποία αποτελούν το Σύστημα Υποστήριξης Διοίκησης και Λήψης Αποφάσεων του

CDSS των Συστημάτων C4I Ολυμπιακής Ασφάλειας, β) του Υποσυστήματος 15 «Εναέριο Video Λιμενικού Σώματος», γ) του Υποσυστήματος 14 «Σύστημα Ασφαλείας Λιμένων Λιμενικού Σώματος», δ) μέρους του Υποσυστήματος 17 «Υποσύστημα CCTV Δίκτυο CCTV Διαχείρισης Κυκλοφορίας» (βλ. σχετ. 158, υπ' αριθμ. 9008/13/216-ρκε/16.02.2009 απόφαση της Διεύθυνσης Οικονομικών του Υπουργείου Εσωτερικών).

Στις 07.03.2009 ο κ. Νικόλαος Σουπιώνης, Διευθυντής των Τεχνικών Υπηρεσιών, απαντώντας στην εξώδικη δήλωση της ΔΙΕΚΑΤ, τους ενημερώνει ότι η ΕΕΠΠ προέβη στην επίδοση αντιγράφου Πρωτοκόλλου Οριστικής Παραλαβής του συστήματος C4I Ολυμπιακής Ασφάλειας στην SAIC και συνεπώς για οποιαδήποτε αίτημα μπορούσαν να απευθυνθούν σε αυτήν (βλ. σχετ. 159, υπ' αριθμ. 1/17/47/76-νζ/07.03.2009 έγγραφο του 5^{ου} τμήματος της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών).

Στις 17.03.2009 ο κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών σε θέματα Δημόσιας Τάξης, επέστρεψε τον φάκελο οριστικής παραλαβής του συστήματος C4I και ζήτησε διευκρινήσεις αναφορικά με την αντοχή των εφαρμογών του δικτύου, μεταφοράς-μετάπτωσης δεδομένων και παραμετροποίησης των εφαρμογών αν και από 16.02.2009 είχε εγκρίνει την παραλαβή των Υποσυστημάτων 1-7 (CDSS) (βλ. σχετ. 160, υπ' αριθμ. 1/17/47/77-ξζ/19.03.2009 έγγραφο της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών).

Στις 13.04.2009 η Διεύθυνση Πληροφορικής & Επικοινωνιών του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη απέστειλε ενημερωτικό έγγραφο προς την Διεύθυνση Τεχνικών και στην ΕΕΠΠ σχετικά με την παροχή εκπαίδευσης από τον προμηθευτή. Οι υπηρεσιακοί παράγοντες ανέφεραν, ότι η παροχή εκπαίδευσης δεν ήταν ικανοποιητική και επιπλέον ότι στις 27.04.2007, ενώ είχαν στείλει πληροφορίες σχετικά με την παραμετροποίηση, αυτές δεν λήφθησαν υπόψη από τον προμηθευτή (βλ. σχετ. 161, υπ' αριθμ. 19384/Φ.400.4/13.04.2009 έγγραφο της Δ/σης Πληροφορικής & Επικοινωνιών).

Στις 17.07.2009 το Υπουργείο Εσωτερικών απέστειλε έγγραφο προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους στο οποίο αναφέρονταν τα εξής: «μετά την ολοκλήρωση της δοκιμής αποδοχής του συστήματος η αρμόδια Επιτροπή Παραλαβής εξέδωσε το υπ. αριθμ. 2004-00/6/2οζ από 14.11.2008 πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής παραλαβής του Συστήματος C4I με

ελλείψεις-αποκλίσεις που δεν το καθιστούν ακατάλληλο για το προοριζόμενο έργο προτείνοντας μείωση συνολικού ύψους κατά 21.667.195,00€». Λόγω της απομείωσης έπρεπε να εκδοθεί αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου φορέα, εν προκειμένω του Αναπληρωτή Υπουργού Εσωτερικών, ο οποίος έπρεπε να εγκρίνει μερική ή οριστική παραλαβή του έργου, που μέχρι το συγκεκριμένο χρονικό σημείο δεν είχε εκδοθεί. Το έγγραφο τόνιζε, ότι εκτός από τον πρόσθετο υλικοτεχνικό εξοπλισμό που το Δημόσιο κατόρθωσε με τις διαπραγματεύσεις να αποκτήσει, μείωσε και το τίμημα από 259.032.250,00 € σε 255.540.871,00 € (βλ. σχετ. 162, υπ' αριθμ. 4906/1/1-γ/17.07.2009 έγγραφο του Υπ. Εσωτερικών).

Στις 11.08.2009 η ΕΛΑΣ συνέταξε πίνακα σχετικό με τις πληρωμές που αφορούσαν το C4I. Συνολικά είχαν αποδεσμευτεί εγγυητικές επιστολές στο ποσό των 118.772.872,71€. Δεν είχαν αποδεσμευθεί 3.106.765,29€ λόγω απομειώσεων στα επιμέρους υποσυστήματα και στις τυχόν μη διεπαφές τους κατά τη γενική δοκιμή. Το ποσό αυτό θα δεσμευόταν μετά την έγκριση της παραλαβής του συστήματος. Δεν έχουν καταβληθεί στην SAIC 36.900.810,00 € συν τον ΦΠΑ (25.093.423€) για ολόκληρο τον εξοπλισμό επειδή δεν έχει εγκριθεί ακόμη η παραλαβή του συστήματος C4I από τον αρμόδιο φορέα.

Στις 04.09.2009 η ΕΛΑΣ απέστειλε απάντηση προς το Υπουργείο Εσωτερικών στην Γενική Γραμματεία Δημόσιας Τάξης όπου ανέφερε ότι δεν μπορούσε να προσδιορίσει αν υπάρχει ζημιά από την σύναψη σύμβασης του Ελληνικού Δημοσίου και της SAIC για το C4I. Η αιτιολογία ήταν, ότι ο συνδυασμός τρομοκρατικού χτυπήματος της 11.09.2002 και η προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων δεν μπορούσε να αποτελέσει μετρήσιμο μέγεθος.

Στις 27.10.2009 συντάχθηκε το Πρωτόκολλο ποιοτικής και ποσοτικής απόρριψης της Εκπαίδευσης CDSS (βλ. σχετ. 163, υπ' αριθμ. 00/6/2-ρκβ' έγγραφο της ΕΕΠΠ).

*Κατά την κατάθεση του κ. Παυλόπουλου, πού έπρεπε να αρχίσει Μάιο-Ιούνιο του 2008 δεδομένου ότι το σύστημα δεν είχε παραληφθεί στο σύνολό του και δεν λειτουργούσε στο σύνολό του, αποφάσισε και παρακρατήθηκε ποσό 799.000€

Στις 14.4.2010 εξετάζεται από την ειδική ανακρίτρια κ. Μαρία Νικολακέα ο Ευάγγελος Μαλέσιος, ο οποίος καταθέτει ότι "Με το έργο της ασφάλειας των Ολυμπιακών Αγώνων όπως προκύπτει από το ΦΕΚ ορισμού των

καθηκόντων μου είχα συναρμοδιότητα με τον Υπουργό για το έργο της ασφάλειας και ως εκ τούτου συμμετείχαμε στην ΔΕΣΟΠ (Διυπουργική Επιτροπή Συντονισμού Ολυμπιακής Προετοιμασίας) Η Επιτροπή αυτή ήταν που αποφάσισε για την ανάγκη προμήθειας του C4I και ανέθεσε τη διεξαγωγή του διαγωνισμού στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας τον Ιούλιο του 2002.” Σε ερώτημα της ανακρίτριας πως είχε συσταθεί η ΔΕΣΟΠ ο κ.Μαλέσιος απαντά ότι “προκειμένου να επισπευσθεί το έργο της προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων ο Πρωθυπουργός κ. Σημίτης συνέστησε αυτήν την Επιτροπή που αποτελείτο από υπουργούς ή υφυπουργούς εμπλεκόμενους στην Ολυμπιακή προετοιμασία και την πρόεδρο του Αθήνα 2004”. Σε σχετική δε από 6.2.2008 ο κ. Μαλέσιος αναφέρει ότι “ πράγματι ο διαγωνισμός προμήθειας του έργου “ Ολυμπιακά επιχειρησιακά κέντρα ασφάλειας δεν εκτελέστηκε από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης που ήταν αρμόδιο για την ασφάλεια των ολυμπιακών αγώνων του 2004 αλλά από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Η απόφαση αυτή ελήφθη σε Διυπουργική σύσκεψη υπό την προεδρία του Πρωθυπουργού στις 16.7.2002 και ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής “δρομολογείται από το ΥΕΘΑ ο διαγωνισμός του έργου...η σχετική διαγωνιστική διαδικασία λόγω του ειδικού θέματος και της συνάρτησής του με θέματα ασφάλειας γίνεται με τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης..” και συνεχίζει “ Είναι φανερό λοιπόν ότι κάποιιοι γνώριζαν από τότε ότι και να το ήθελα δεν θα μπορούσα να ΔΩΣΩ εγώ το έργο αυτό αφού δεν ήταν στην αρμοδιότητά μου, μια και ο διαγωνισμός ήταν στην αρμοδιότητα του ΥΕΘΑ.” “ Στις 23.1.2003 με απόφαση του ΚΥΣΕΑ έπαψε το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας να είναι αποκλειστικά αρμόδιο για την εκτέλεση του διαγωνισμού και προστέθηκε και το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ...”Η αλήθεια λοιπόν είναι ότι από τις 23.1.2003 μέχρι 13 Μαρτίου 2003 που το ΚΥΣΕΑ αποφάσισε την ανάθεση του προγράμματος στην κοινοπραξία SAIC TEAM την αρμοδιότητα και ευθύνη του διαγωνισμού είχαν οι δύο υπουργοί ΥΕΘΑ και ΥΔΤ*(Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας)

Στις 21.04.2010 ο κ. Σπύρος Βούγιας, Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη, με απόφασή του δεν ενέκρινε την οριστική παραλαβή και τελική αποδοχή του C4I και παρακράτησε εγγυητικές επιστολές ύψους 18.877.376,29 € (βλ. σχετ. 164, υπ’ αριθμ. 8777/21-04-2010 έγγραφο του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη).

Στις 05.10.2010 ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κοινοποιεί προς την Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής το με αριθμό Πρωτοκόλλου 5 έγγραφό του σε συνέχεια της με αριθμό 56 από 16.3.2010 επιστολής της, με το οποίο και με εντολή του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας διενεργήθηκε Προκαταρκτική Διοικητική Εξέταση αναφορικά με την εγκατάσταση και παραλαβή του συστήματος Ολυμπιακής Ασφάλειας (C4I) καθώς και τη διακρίβωση αν υπήρξαν ή όχι παραλείψεις των αρμοδίων σε όλα τα στάδια εγκατάστασης και υλοποίησης του έργου, τόσο κατά την πρώτη φάση υλοποίησής του, όσο και κατά την εγκατάσταση των επί μέρους συστημάτων του. Επίσης αντίστοιχη επιμέρους έρευνα ενεργήθηκε με εντολή του Αρχηγού του Λιμενικού Σώματος, το πόρισμα της οποίας ενσωματώθηκε και συνεκτιμήθηκε στην ανωτέρω Προκαταρκτική Διοικητική Εξέταση. Από την έκθεση πορίσματος ενεργηθείσας Προκαταρκτικής Διοικητικής εξέτασης προκύπτει ότι Αναστέλλεται η πειθαρχική διαδικασία διότι δεν προέκυψαν σαφείς και συγκεκριμένες παραλείψεις για τις οποίες θα πρέπει να αναζητηθούν ευθύνες των εμπλεκόμενων στις Επιτροπές Παραλαβής Αξιωματικών ή άλλων υπηρεσιακών παραγόντων, οι οποίοι ενήργησαν στο πλαίσιο των υπηρεσιακών τους αρμοδιοτήτων και δεν προέκυψαν αποδεικτικά στοιχεία που να θεμελιώνουν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της τέλεσης πειθαρχικών παραπτωμάτων και ποινικά κολάσιμων πράξεων των εμπλεκόμενων. Αναφέρεται δε μεταξύ άλλων στα κατατεθέντα από τον μάρτυρα Μαραβέλη όπου κρίνει ότι δεν αποδείχτηκαν παρεμβάσεις εξωθεσμικές ή εξωσυμβατικές και “καταπιεστικές ή εκβιαστικές” συμπεριφορές από υπηρεσιακούς ή πολιτικούς παράγοντες για εξαναγκασμό της ΕΕΠΠ στις 26.5.2007, ούτε ότι δέχθηκαν πιέσεις την ίδια ημέρα από πολιτικούς παράγοντες, ούτε για την άσκηση ΙΕΤ3 ούτε για την παραλαβή του υποσυστήματος 22α οι δε καταγγελίες του άνω μάρτυρα για “πνιγμένα έγγραφα” είναι αόριστες και η άποψή του ότι αποπέμφθηκε μαζί με άλλα δύο μέλη από την ΕΕΠΠ με εντολή του π. Υπουργού Δ.Τ δεν αποδεικνύεται δεδομένου ότι η αντικατάστασή του κινήθηκε σε υπηρεσιακό πλαίσιο (Γνώμη Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας).

4. Η υπόθεση των ηλεκτρονικών ξεναγών του Υπουργείου Πολιτισμού

Το 2000 με το ν.2819 άρθρο 6 παρ.2 συστάθηκε ο «Οργανισμός Προβολής Ελληνικού Πολιτισμού ΑΕ» που είναι εποπτευόμενος οργανισμός του ΥΠΠΟ. Ένα από τα έργα του ΟΠΕΠ ήταν η προμήθεια Φορητών Συστημάτων Πληροφόρησης των Επισκεπτών σε επιλεγμένα μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους.

Το Νοέμβριο του 2003 επιλέχθηκαν τα έξι υποψήφια σχήματα.

Τον Ιανουάριο του 2004 πραγματοποιήθηκαν αυτοψίες από τις υποψήφιες εταιρείες στους δεκαπέντε αρχαιολογικούς χώρους για να καταγράψουν τις ιδιαιτερότητες του αρχαιολογικού περιβάλλοντος και να προσδιορίσουν με ακρίβεια την προσφορά τους. Η SIEMENS που είχε ως υπερβολάβους το Ίδρυμα Μείζονος Πολιτισμού (Εφραίμογλου) και το ΙΤΕ δεν συμμετείχε στις αυτοψίες που έγιναν από όλους τους υποψηφίους.

Τον Ιούνιο του 2005 η ΗΡ αναδείχθηκε ως η καλύτερη προσφορά (βλ. σχετ. 1, Απόσπασμα Πρακτικού Συνεδριάσεως του ΔΣ του ΟΠΕΠ στις 15.12.2006).

Τον Απρίλιο του 2006 το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο υπέβαλε στον τότε Υπουργό Πολιτισμού, κ. Γιώργο Βουλγαράκη, σχέδιο Υπουργικής Απόφασης με θετική γνωμοδότηση.

Τον Ιούλιο του 2006 ο Υπουργός υπέγραψε την συγκεκριμένη Υπουργική Απόφαση (βλ. σχετ. 2, Υπουργική Απόφαση κ. Γιώργου Βουλγαράκη) .

Στις 09.08.2006 με απόφαση του ΔΣ ανακοινώθηκε η κατακύρωση του έργου και οι ενδιαφερόμενοι είχαν περιθώριο μέχρι τις 14.08.2006 για την προετοιμασία του έργου.

Στις 22.08.2006 παραιτήθηκε ο Πρόεδρος του ΟΠΕΠ κ. Σ. Μαύρος και τη θέση του ανέλαβε ο κ. Μ. Σιώψης.

Το Νοέμβριο του 2006 η ΗΡ αποσύρθηκε από το έργο και οι κ.κ. Μ. Σιώψης και Χ. Ζαχόπουλος προχώρησαν στην ανάθεση του έργου στη Siemens (βλ. σχετ. 1, Απόσπασμα Πρακτικού Συνεδριάσεως του ΔΣ του ΟΠΕΠ στις 15.12.2006).

Στις 18.02.2007 υπογράφηκε τελικά η σύμβαση με χρόνο ολοκλήρωσης του έργου εντός δεκατεσσάρων (14) μηνών (βλ. σχετ. 3 σύμβαση μεταξύ Siemens και ΟΠΕΠ στις 18.02.2007). Η προϋπόθεση που είχε τεθεί από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο ήταν η υλοποίηση μιας πιλοτικής εγκατάστασης σε

τρία σημεία. Η Siemens με την υπογραφή της σύμβασης έλαβε προκαταβολή το 40% του ποσού (3.800.000 €) υποβάλλοντας εγγυητικές επιστολές καλής εκτέλεσης και προκαταβολής.

Η εγκατάσταση συστημάτων ηλεκτρονικής ξενάγησης σε δεκαπέντε αρχαιολογικούς χώρους, όπως προέβλεπε η συμφωνία, έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί τον Απρίλιο 2008.

Η πιλοτική εφαρμογή του προγράμματος, όπως είχε ζητηθεί για ορισμένους χώρους, δεν πραγματοποιήθηκε.

Η εταιρεία είχε αθετήσει τον όρο της σύμβασης για τον χρόνο παράδοσης και θα έπρεπε να κηρυχθεί έκπτωτη και κατά συνέπεια η εγγυητική επιστολή της, ύψους 2.000.000 €, θα κατέπιπτε υπέρ του Δημοσίου.

Από έγγραφο προκύπτει ότι ήταν έτοιμη η παράταση για ένα έργο στο οποίο δεν είχε γίνει απολύτως τίποτε. Η Διοίκηση του ΟΠΕΠ, όχι μόνο δεν κινήθηκε αμέσως όπως όφειλε για να την κηρύξει έκπτωτη, αλλά είχαν ετοιμάσει το κείμενο της παράτασης, ενώ ούτε το πιλοτικό σύστημα δεν είχε παραδοθεί!!

Στις 24.04.2008 ο Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του ΟΠΕΠ κ. Παπαπετρόπουλος αναφέρεται σε επιστολή του, διαβιβάζοντας το σχέδιο παράτασης με την επισήμανση, ότι η ανάδοχος δεν έχει τηρήσει βασικές της υποχρεώσεις και δεν έχουν ενεργοποιηθεί οι σχετικές κυρώσεις. Παράλληλα, ανέφερε ότι δεν υπάρχει κάποιος λόγος ανωτέρας βίας που να επιβάλλει την παράταση (βλ. σχετ. 4, Εσωτερικό σημείωμα του κ. Δ. Παπαπετρόπουλου στις 24.04.2008).

Στις 26.06.2008 ο κ. Παπαπετρόπουλος επανήλθε, επισημαίνοντας ότι η γνωμοδότηση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, με Πρόεδρο τον κ. Χρήστο Ζαχόπουλο, για τη μελέτη της πιλοτικής εφαρμογής του έργου καθυστέρησε. Ήταν σε όλους γνωστό, ότι δεν είχε γίνει τίποτα και σύμφωνα με τη σύμβαση έπρεπε ήδη να είχαν επιβληθεί κυρώσεις στη Siemens. Επισήμανε επίσης, ότι η μη έγκριση της μελέτης θα καθιστούσε την εταιρεία έκπτωτη. Αλλά ούτε αυτή η διαδικασία προχώρησε (βλ. σχετ. 5, Ενημερωτικό σημείωμα του κ. Δ. Παπαπετρόπουλου στις 26.06.2008).

Στις 01.09.2008 ο κ. Παπαπετρόπουλος επανήλθε αναφέροντας ότι η καθυστέρηση των διαδικασιών εκ μέρους του ΟΠΕΠ έδινε επιχειρήματα στην Ανάδοχο να επικαλεσθεί ότι οι καθυστερήσεις δεν οφείλοντο σε αυτήν,

γεγονός το οποίο τελικά συνέβη (βλ. σχετ. 6, Επιστολή του κ. Δ. Παπαπετρόπουλου στις 01.09.2008).

Το Νοέμβριο του 2008, ύστερα δηλαδή από επτά (7) μήνες από το συμβατικό χρόνο παράδοσης του έργου, η εταιρεία κηρύχθηκε έκπτωτη και επέστρεψε την προκαταβολή.

Η όλη στάση της ηγεσίας του ΥΠΠΟ καταδεικνύει ότι υπήρχε τουλάχιστον προδιάθεση για ευνοϊκή μεταχείριση της ΖΗΜΕΝΣ και έγινε προσπάθεια να περάσει παράταση, ενώ η εταιρεία δεν είχε φανεί συνεπής σε καμία συμβατική της υποχρέωση.

Ο κ. Μιχάηλ Λιάπης αναγκάστηκε να καταγγείλει τελικά τη σύμβαση τέλη Οκτώβρη του 2008, αφού τον Ιούνιο του 2008 άρχισαν οι αποκαλύψεις και τα δημοσιεύματα για το ταξίδι του στη Γερμανία με το Χριστοφοράκο και τις στενές σχέσεις που είχε με τη ΖΗΜΕΝΣ καθώς και ύστερα από ερωτήσεις βουλευτών στη Βουλή.

Μέχρι τότε μεθοδευόταν να δοθεί παράταση στο έργο, αλλά μετά τις αποκαλύψεις υπήρξε αλλαγή στάσης. Εκκρεμεί στην τακτική δικαιοσύνη Αγωγή του ΟΠΕΠ κατά της ΖΗΜΕΝΣ (βλ. σχετ. 7, Αγωγή ΟΠΕΠ κατά Siemens ΑΕ στις 21.10.2008) και της ΖΗΜΕΝΣ κατά του ΟΠΕΠ (βλ. σχετ. 8, η υπ' αριθμ. 1396 αγωγή Siemens ΑΕ κατά ΟΠΕΠ στις 29.10.2009) ενώ διεξάγεται προκαταρκτική εξέταση από την πταισματοδίκη αφού με την μη υλοποίηση του έργου υπάρχει αποθετική ζημία για το Ελληνικό Δημόσιο από τα διαφυγόντα κέρδη και τη μη δημιουργία θέσεων εργασίας για την εκτέλεση και εφαρμογή του έργου.

5. Προμήθειες και συντήρηση ιατρικού υλικού στα νοσοκομεία

Στις 03.02.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε έγγραφο στην Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, ζητώντας να της αποσταλεί κάθε στοιχείο που αφορά τις σχέσεις των φορέων του Υπουργείου με την εταιρεία Siemens (συμβάσεις, συμφωνίες κ.λ.π, βλ. σχετ. 1, το υπ'αριθμ. 15/03.02.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής).

Έως τις 03.03.2010 στην Εξεταστική Επιτροπή εισήλθαν 110 έγγραφα με απαντήσεις τόσο από το Υπουργείο Υγείας, όσο και μεμονωμένα, από τις Υγειονομικές Περιφέρειες, από νοσοκομεία και άλλα νομικά πρόσωπα ή εποπτευόμενα ιδρύματα.

Στις 28.04.2010 η Εξεταστική Επιτροπή διαβίβασε στην Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου όλα τα έγγραφα που είχαν σχέση με συμβάσεις των φορέων του Υπουργείου με την Siemens και ζήτησε να γίνει έλεγχος από το αρμόδιο ελεγκτικό όργανο, το Σ.Ε.Υ.Υ.Π (Σώμα Ελεγκτών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας) και στην συνέχεια να της αποσταλούν όλα τα σχετικά πορίσματα (βλ. σχετ. 2, το υπ'αριθμ. 79/28.04.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής).

Στις 29.04.2010 η Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, διαβίβασε το αίτημα της Εξεταστικής στο Γενικό Επιθεωρητή Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, κ. Μιχαήλ Σαμπατακάκη, με την εντολή να γίνει η κατάθεση των πορισμάτων εντός δέκα (10) ημερών (βλ. σχετ. 3, το υπ'αριθμ. 51137/29.04.2010 έγγραφο της Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης).

Στις 11.05.2010 ο Γενικός Επιθεωρητής Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, κ. Μιχαήλ Σαμπατακάκης, ενημέρωσε την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, ότι λόγω του όγκου των συμβάσεων (426 συμβάσεις) και της ανάγκης επιτόπιου ελέγχου στον κάθε φορέα δεν θα ήταν εφικτό να παραδοθούν τα πορίσματα σε δέκα (10) ημέρες (βλ. σχετ. 4, το υπ'αριθμ. 453/11.05.2010 έγγραφο του Γενικού Επιθεωρητή).

Την 01.06.2010 ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργού Υγείας, κ. Νικόλαος Πολύζος, διαβίβασε στην Εξεταστική Επιτροπή ενημερωτικό έγγραφο του Γενικού Επιθεωρητή Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, κ. Μιχαήλ Σαμπατακάκη προς την Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ.

Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου, στο οποίο φαίνεται η έναρξη ελέγχου των συμβάσεων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, στις 16.05.2010 και 25.05.2010 αντίστοιχα (βλ. σχετ. 5, το υπ' αριθμ. 64896/01.06.2010 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης).

Στις 15.06.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε έγγραφο στο Γενικό Επιθεωρητή Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, κ. Μιχαήλ Σαμπατακάκη, με το οποίο ζητούσε να τις αποστέλλεται μετά από κάθε έλεγχο η αντίστοιχη πορισματική έκθεση (βλ. σχετ. 6, το υπ' αριθμ. 129/15.06.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής).

Στις 16.06.2010 ο Γενικός Επιθεωρητής Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, κ. Μιχαήλ Σαμπατακάκης ενημέρωσε την Εξεταστική Επιτροπή ότι υπήρξε εντολή για έλεγχο των συμβάσεων που συνήψαν φορείς υγείας με την εταιρεία SIEMENS. Το κριτήριο επιλογής των συμβάσεων που θα ελέγχονταν ήταν το ύψος της δαπάνης (άνω των 25.000€) που αφορούσαν κυρίως προμήθεια και συντήρηση ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού ή ανταλλακτικών (βλ. σχετ. 7, το υπ' αριθμ. 625/16.06.2010 έγγραφο του Σώματος Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας).

Στις 06.07.2010 ο Γενικός Επιθεωρητής Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, κ. Μιχαήλ Σαμπατακάκης διαβίβασε στην Επιτροπή 50 πορίσματα ελέγχου που αφορούσαν 164 συμβάσεις (βλ. σχετ. 8, το υπ' αριθμ. 709/06.07.2010 έγγραφο του Σώματος Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας).

Στις 14.07.2010 ο Διευθύνων Σύμβουλος της SIEMENS ΑΕ, κ. Πάνος Ξυνής, απέστειλε ενημερωτικό έγγραφο στην Εξεταστική Επιτροπή με αφορμή τα πορίσματα του Γενικού Επιθεωρητή Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας. Σε αυτό διευκρίνιζε ότι α) είχε αναλάβει καθήκοντα τον Ιανουάριο του 2009 και δεν είναι δυνατόν να είναι γνώστης του παρελθόντος β) η «νέα» SIEMENS συμμετέχει σε όλους τους διαγωνισμούς με απόλυτη διαφάνεια γ) οι σημερινές προσφερόμενες τιμές για συμβάσεις συντήρησης και προμήθειας προϊόντων είναι φθηνότερες από τον μέσο όρο αντίστοιχων προϊόντων και υπηρεσιών στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης και δ) είναι στη διάθεση της Επιτροπής για οποιαδήποτε συνεργασία (βλ. σχετ. 9, η από 14.07.2010 επιστολή του Διευθύνοντα Συμβούλου της Siemens).

Στις 15.07.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε έγγραφο στο Γενικό Επιθεωρητή του Σώματος Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, κ.

Μιχαήλ Σαμπατακάκη, με το οποίο ζητούσε να γίνει καταγραφή σε συγκεκριμένο πίνακα-υπόδειγμα του κόστους αγοράς και συντήρησης των υλικών (ιατροτεχνολογικός) (βλ. σχετ. 10, το υπ'αριθμ. 164/15.07.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής).

Στις 15.07.2010 η Εξεταστική Επιτροπή διαβίβασε τις πορισματικές εκθέσεις που αφορούσαν α) Νοσοκομεία Αττικής στην Προϊσταμένη της Εισαγγελίας του Πρωτοδικείου Αθηνών, κ. Ελένη Ράϊκου, β) Νοσοκομεία εκτός Αττικής στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Ιωάννη Τέντε και γ) στον Πρόεδρο της Επιτροπής Ανταγωνισμού κ. Δημήτρη Κυριτσάκη (βλ. σχετ. 11, τα υπ'αριθμ. 162/15.07.2010, 163/15.07.2010 και 166/15.07.2010 εξερχόμενα έγγραφα της Εξεταστικής Επιτροπής).

Στις 15.07.2010 η Εξεταστική Επιτροπή διαβίβασε δύο πορισματικές εκθέσεις στον Ειδικό Γραμματέα του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (ΣΔΟΕ), κ. Ιωάννη Καπελέρη. Η πρώτη πορισματική έκθεση αφορούσε το νοσοκομείο ΛΑΙΚΟ και ζητούσε να γίνει περαιτέρω έλεγχος, διότι φέρεται ότι είχαν εκδοθεί τιμολόγια, τα οποία δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματική συντήρηση και η δεύτερη τη ΔΕΠΑΝΟΜ διότι προέκυψε ότι δεν είχε παρακρατηθεί φόρος 4% της συμβατικής αξίας για τα έτη 2005 και 2006 (βλ. σχετ. 12, το υπ'αριθμ. 165/15.07.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής).

Στις 15.07.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε έγγραφο προς τις Υπουργούς Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Λούκα Κατσέλη και κ. Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου, αντίστοιχα, με το οποίο ζητούσε να αποσταλούν ο κατάλογος με τα μέλη των Επιτροπών που συμμετείχαν στους διαγωνισμούς προμηθειών αξονικών και μαγνητικών τομογράφων για το χρονικό διάστημα 1995-2000 (βλ. σχετ. 13, το υπ'αριθμ. 167/15.07.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής).

Στις 20.07.2010 η Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας απέστειλε στην Εξεταστική Επιτροπή κατάλογο με τα μέλη των Επιτροπών Προμηθειών Ιατρικού Ηλεκτρονικού Εξοπλισμού των νοσοκομειακών ιδρυμάτων για την τελευταία δεκαπενταετία (βλ. σχετ. 14, το υπ'αριθμ. 68/20.07.2010 έγγραφο του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας).

Στις 24.08.2010 ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης διαβίβασε στην Εξεταστική Επιτροπή τις απαντήσεις των φορέων του Υπουργείου σχετικά με τα μέλη των Επιτροπών Προμήθειας ιατρικού ηλεκτρονικού εξοπλισμού για τα νοσοκομειακά ιδρύματα την τελευταία δεκαπενταετία (βλ. σχετ. 15, το υπ' αριθμ. 104457/24.08.2010 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπ. Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης).

Στις 26.08.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε έγγραφο στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Ανδρέα Λοβέρδο, με το οποίο ζητούσε να της αποσταλούν οι πορισματικές εκθέσεις των ελέγχων των συμβάσεων των πολυϊατρείων με την Siemens, καθώς και συγκεντρωτικό πίνακα με το είδος, το κόστος αγοράς και συντήρησης κάθε υλικού, ανά σύμβαση, πολυϊατρείο και έτος, για την τελευταία δεκαπενταετία (βλ. σχετ. 16, το υπ' αριθμ. 187/26.08.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής).

Στις 14.09.2010 η Εξεταστική Επιτροπή διαβίβασε στον Υπουργό Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας τον κατάλογο των συμβάσεων που υπέγραψε το Υπουργείο Ανάπτυξης με την εταιρεία Siemens και ζήτησε τον έλεγχο των συμβάσεων αυτών και την αποστολή των σχετικών πορισματικών εκθέσεων. Το έγγραφο είχε κοινοποιηθεί και στον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Ανδρέα Λοβέρδο όπως και στον Γενικό Επιθεωρητή του Σώματος Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας κ. Μιχαήλ Σαμπατακάκη (βλ. σχετ. 17, το υπ' αριθμ. 208/14.09.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής).

Στις 16.09.2010 ο Γενικός Επιθεωρητής Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, κ. Μιχαήλ Σαμπατακάκης διαβίβασε στην Επιτροπή είκοσι δύο (22) πορίσματα ελέγχου που αφορούσαν εκατό τριάντα οχτώ (138) συμβάσεις (βλ. σχετ. 18, τα υπ' αριθμ. 907/16.09.2010 και 908/16.07.2010 έγγραφα του Σ.Ε.Υ.Υ.Π).

Στις 24.09.2010 η Εξεταστική Επιτροπή διαβίβασε α) τις είκοσι δύο (22) πορισματικές εκθέσεις στον Πρόεδρο της Επιτροπής Ανταγωνισμού, κ. Δημήτριο Κυριτσάκη β) τις επτά (7) πορισματικές εκθέσεις που αφορούσαν νοσοκομεία Αττικής στην Προϊσταμένη της Εισαγγελίας του Πρωτοδικείου Αθηνών, κ. Ελένη Ράϊκου λόγω αρμοδιότητας και γ) τις δεκαπέντε (15) πορισματικές εκθέσεις που αφορούσαν νοσοκομεία εκτός Αττικής στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Ιωάννη Τέντε λόγω αρμοδιότητας (βλ. σχετ.

19, τα υπ' αριθμ. 219/24.09.2010, 220/24.09.2010 και 221/24.09.2010 εξερχόμενα έγγραφα της Εξεταστικής Επιτροπής).

Στις 04.10.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε στον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έγγραφο με το οποίο ζητούσε τη συνδρομή του Υπουργείου στο έργο της Εξεταστικής με την υπόδειξη προσώπου που γνώριζε καλά το θέμα των δημόσιων προμηθειών προκειμένου να ελέγξει τις εβδομήντα επτά (77) πορισματικές εκθέσεις του Σώματος Επιθεωρητών Δημόσιας Υγείας (βλ. σχετ. 20, το υπ' αριθμ. 229/04.10.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής Επιτροπής).

Στις 13.10.2010 ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ενημέρωνε την Εξεταστική Επιτροπή ότι ανέθεσε στους κ. Θεόδωρο Κοματά, Προϊστάμενο Τμήματος στη Διεύθυνση Υγειονομικής Περιθαλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου και Θεοφάνη Μήτσουρα, Προϊστάμενο Τμήματος στη Διεύθυνση Ποιότητας και Αποδοτικότητας, προκειμένου να ελέγξουν τα εβδομήντα επτά (77) πορίσματα τα οποία είχαν κατατεθεί στην Επιτροπή της Βουλής από το Σ.Ε.Υ.Υ.Π. (βλ. σχετ. 21, το υπ' αριθμ. ΔΥ1α/6/13.10.2010 έγγραφο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης).

Στις 04.10.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε νέο έγγραφο στην Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Λούκα Κατσέλη με το οποίο ζητούσε και πάλι τον έλεγχο των συμβάσεων των πολυιατρείων και την κατεπείγουσα αποστολή των αποτελεσμάτων (βλ. σχετ. 22, το υπ' αριθμ. 232/04.10.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής Επιτροπής).

Στις 12.10.2010 ο Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Γεώργιος Κουτρομάνης διαβίβασε στην Επιτροπή τις συμβάσεις των πολυιατρείων με την Siemens, χωρίς πορισματικές εκθέσεις (βλ. σχετ. 23, το υπ' αριθμ. Φ1/2/25724/3773/12.10.2010 έγγραφο του Αναπληρωτή Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης).

Στις 18.10.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε έγγραφο στον Διοικητή του ΙΚΑ, κ. Ροβέρτο Σπυρόπουλο, με το οποίο ζητούσε τη σύνταξη έκθεσης για κάθε σύμβαση της Siemens με το ΙΚΑ, μαζί με τη συμπλήρωση και αποστολή πίνακα με το κόστος αγοράς και συντήρησης, των μηχανημάτων (βλ. σχετ. 24, το υπ' αριθμ. 248/18.10.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής Επιτροπής).

Στις 27.10.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε έγγραφο στον Πρόεδρο και Διευθύνοντα της ΔΕΠΑΝΟΜ ΑΕ, κ. Ιωάννη Φωτάκη, με το οποίο ζητούσε να της γνωρίσει τις τιμές συγκεκριμένων απεικονιστικών μηχανημάτων της εταιρείας SIEMENS, για την τελευταία δεκαετία, τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη. Ο κ. Ιωάννης Φωτάκης απάντησε στην Επιτροπή ότι δεν υπάρχουν τέτοια στοιχεία στην δημόσια επιχείρηση (βλ. σχετ. 25, το υπ'αριθμ. 260/27.10.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής).

Στις 05.11.2010 ο Διοικητής του ΙΚΑ, κ. Ροβέρτος Σπυρόπουλος, διαβίβασε στην Εξεταστική Επιτροπή πίνακα με τα κόστη αγοράς και συντήρησης μηχανημάτων Siemens στα πολυϊατρεία (βλ. σχετ. 26, η από 05.11.2010 επιστολή του Διοικητή ΙΚΑ).

Στις 10.11.2010 ο Γενικός Γραμματέας Εμπορίου, κ. Στέφανος Κομνηνός, απέστειλε στην Εξεταστική Επιτροπή τα στοιχεία κόστους πώλησης και συντήρησης για αξονικούς τομογράφους της SIEMENS στα νοσοκομεία ΥΕΙΑ, ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ και ΙΑΣΩ GENERAL, καθώς και τα κόστη συντήρησης ιατρικών μηχανημάτων των συμβάσεων που υπέγραψε η Γενική Γραμματεία Εμπορίου με την SIEMENS για νοσηλευτικά ιδρύματα (βλ. σχετ. 27, το υπ'αριθμ. 3596/10.11.2010 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Εμπορίου).

Στις 12.11.2010 ο Γενικός Γραμματέας Εμπορίου, κ. Στέφανος Κομνηνός, απέστειλε στην Εξεταστική Επιτροπή το πόρισμα της ειδικής Επιτροπής Αξιολόγησης των Συμβάσεων SIEMENS καθώς και πληροφορίες από την Αυστρία σχετικά με το κόστος συντήρησης του αξονικού τομογράφου Somatom E (βλ. σχετ. 28, το υπ'αριθμ. 3617/11.11.2010 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Εμπορίου).

Στις 12.11.2010 ο Γενικός Γραμματέας Εμπορίου, κ. Στέφανος Κομνηνός, απέστειλε στην Εξεταστική Επιτροπή συμπληρωματικά στοιχεία αναφορικά με τα κόστη συντήρησης αξονικών τομογράφων της SIEMENS του Ιατρικού Ομίλου Αθηνών (βλ. σχετ. 29, το υπ'αριθμ. 3634/12.11.2010 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Εμπορίου).

Στις 24.11.2010 ο κ. Θεόδωρος Κοματάς κατέθεσε τέσσερις πορισματικές αναφορές με το εξής περιεχόμενο αντίστοιχα:

Στην 1^η πορισματική αναφορά, διαχώρισε τις 77 πορισματικές εκθέσεις σε μείζονος και ήσσονος σημασίας με βάση την αξία των συμβάσεων.

Στην 2^η και 3^η πορισματική αναφορά του ύστερα από τη μελέτη των πορισμάτων, τα οποία είχε χαρακτηρίσει μείζονος σημασίας, παρέθεσε αναλυτικά στοιχεία για την διαδικασία προμήθειας των υλικών και την λειτουργικότητά τους.

Στην 4^η συμπερασματική αναφορά του, σημειώνει τα προβλήματα που διαπίστωσε και συγκεκριμένα τα εξής:

- Οι τιμές αγοράς των ίδιων μοντέλων μηχανημάτων διαφέρουν μεταξύ τους με αποτέλεσμα ορισμένα εξ αυτών να έχουν αγορασθεί σε υψηλότερη τιμή
- Δεν τηρήθηκε το νομικό πλαίσιο που προέβλεπε τις διαδικασίες για τις δημόσιες προμήθειες
- Οι δαπάνες συντήρησης και επισκευής των απεικονιστικών μηχανημάτων, σε ορισμένες περιπτώσεις αγγίζουν την αγοραστική τους αξία
- Ορισμένοι τύποι μηχανημάτων παρουσίαζαν ζημιές, (καταστροφή λυχνιών) σε σύντομο σχετικά χρόνο από την απόκτηση του μηχανήματος, με αποτέλεσμα την καταβολή προσθέτων ποσών για την αντικατάστασή τους

Επίσης, επισήμανε ότι από το σύνολο των εκθέσεων των επιθεωρητών του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. προκύπτει ότι δεν τους δόθηκαν από τους αρμόδιους συντονιστές σαφείς οδηγίες για εφαρμογή ενιαίας ελεγκτικής διαδικασίας με αποτέλεσμα όλα τα πορίσματα να μην έχουν ενιαίο τρόπο αξιολόγησης (βλ. σχετ. 30, οι υπ' αριθμ. 1, 2, 3 και 4 αναφορές).

Στις 25.11.2010 η Εξεταστική Επιτροπή απέστειλε τα συμπεράσματά της, με συνημμένες τις πορισματικές αναφορές του διενεργήσαντα τον έλεγχο, στην Προϊσταμένη της Εισαγγελίας του Πρωτοδικείου Αθηνών, κ. Ελένη Ράϊκου λόγω αρμοδιότητας (βλ. σχετ. 31, το υπ' αριθμ. 286/25.11.2010 εξερχόμενο έγγραφο της Εξεταστικής Επιτροπής).

Στις 29.11.2010 η Ειδική Επιτροπή Αξιολόγησης του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας & Ναυτιλίας, για τις συμβάσεις της Siemens μας απέστειλε τα τελικά πορίσματα (βλ. σχετ. 32, η από 29.11.2010 επιστολή της ειδικής επιτροπής αξιολόγησης Siemens).

* * *

Από την επεξεργασία των εκθέσεων του Σώματος Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας (Σ.Ε.Υ.Υ.Π.) που υποβλήθηκαν στην Εξεταστική Επιτροπή, η οποία ερευνά στο σύνολό της την υπόθεση SIEMENS προκύπτει ότι:

Τα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. στην συντριπτική τους πλειοψηφία έχουν προμηθευτεί αγαθά και υπηρεσίες από την εταιρεία SIEMENS. Οι συμβάσεις που υπεγράφησαν μεταξύ νοσοκομείων και SIEMENS για την συντήρηση του εξοπλισμού των απεικονιστικών μηχανημάτων έγιναν σε αρκετές περιπτώσεις με απευθείας αναθέσεις χωρίς διαπραγματεύσεις και τα ποσά που καταβλήθηκαν και θα καταβληθούν υπολογίζεται ότι θα ξεπεράσουν την τιμή απόκτησής τους σε μία δεκαετία. Καθίσταται επομένως σαφές ότι στην πλειονότητα των περιπτώσεων δεν έγινε καμία οικονομική αξιολόγηση, με συνέπεια το κόστος της αγοράς, επισκευής, συντήρησης των μηχανημάτων δύσκολα να αποσβεστεί.

Από τη μελέτη του εγγράφου της ΔΕΠΑΝΟΜ προκύπτει ότι :

- Ο προϋπολογισμός των διαγωνισμών για προμήθεια των αξονικών και μαγνητικών τομογράφων που προορίζονταν για τα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. βασίσθηκε μόνο στις τιμές που υπήρχαν στην ελληνική αγορά, αγνοώντας τις αντίστοιχες των ευρωπαϊκών αγορών. Αυτό σημαίνει ότι ο προϋπολογισμός του διαγωνισμού ήταν υψηλός και κατ' επέκταση υψηλές και οι προσφορές των προμηθειών.
- Στις προμήθειες του προαναφερόμενου εξοπλισμού δεν λήφθηκε υπόψη το κόστος συντήρησης. Αυτό σημαίνει ότι η τιμή αγοράς του εξοπλισμού, αν και θα μπορούσε, δεν συνυπολογίσθηκε με την αξία της συντήρησης.

6. Προμήθειες του Υπουργείου Άμυνας «Patriot, Σύστημα Ερμής»

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

- Για την υπόθεση Patriot διεξήχθη προκαταρκτική εξέταση από 29.07.2008. Με την υπ' αριθμ. Ω08/47/14.04.2009 πράξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών προς τον 4^ο Ειδικό Ανακριτή Αθηνών παραγγέλθηκε η διενέργεια κύριας ανάκρισης για τις εξής πράξεις:

1. Παθητική και ενεργητική δωροδοκία από κοινού κατ' εξακολούθηση και κατά μόνας, στρεφόμενες κατά του Ελληνικού Δημοσίου από τις οποίες το όφελος που επεδίωξαν και πέτυχαν οι δράστες και η ζημία που υπέστη το Δημόσιο υπερβαίνει το χρηματικό ποσό των 150.000 ευρώ ή 50.000.000δρχ.
2. Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (παραβάσεις των άρθρων 1, 12, 13^α, 14, 26, 27, 45, 94, 98, 235, 236 ΠΚ, 1 παρ.1 Ν. 1608/1950 όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 5 Ν. 1738/1987, τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 Ν. 187//1990, αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 παρ. 1. Ν. 2172/1993 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 24 παρ. 3 Ν. 2298/1995 και 4 παρ.3 α Ν.2408/1996, 16διΧ.α υποπερίπτωση α, β αιζ Ν. 2331/1995 ως ισχύει σήμερα, βλ. σχετ. 1, η από 02.02.2010 δήλωση παράστασης πολιτικής αγωγής του ελληνικού δημοσίου).

Σήμερα διενεργείται κύρια ανάκριση, η οποία δεν έχει ολοκληρωθεί και βρίσκεται στο στάδιο της εξέτασης μαρτύρων.

- Από τα στοιχεία των φακέλων που ζήτησε και έλαβε η Εξεταστική Επιτροπή από τις ανακριτικές αρχές, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, την εταιρεία SIEMENS, καθώς και την εξέταση μαρτύρων, προκύπτουν τα παρακάτω:

1. Πρόγραμμα « PATRIOT »

Για την αμυντική θωράκιση της χώρας, το 1999 το ΚΥΣΕΑ αποφάσισε με διαγωνισμό την ανάθεση του αντιαεροπορικού πυραυλικού συστήματος στην αμερικάνικη εταιρεία RAYTHEON, που είναι ο μοναδικός κατασκευαστής των συστημάτων τύπου PATRIOT. Η εταιρεία αυτή ανέθεσε στην αμερικανική

εταιρεία Lockheed Martin Overseas Corporation (LMOC), που ήταν ο κύριος υποκατασκευαστής της εταιρείας RAYTHEON στο πρόγραμμα “Patriot” και το οποίο εντάχθηκε στα Αντισταθμιστικά Ωφελήματα του Προγράμματος, την παραγωγή ηλεκτρονικών εξαρτημάτων που ενσωματώθηκαν από την κατασκευάστρια εταιρεία στα συστήματα που παραδόθηκαν στην Ελλάδα.

Η ονομαστική αξία του προγράμματος ήταν 25.000.000\$ (22.934.000€ με ισοτιμία Ιουλίου 1998). Η πιστωτική αξία του προγράμματος ήταν 87.500.000\$ (80.269.000€) και ο συντελεστής πίστωσης ήταν 3,5. Το ποσοστό στην Κατηγορία Ι (συμπαγωγή) της συνολικής ονομαστικής αξίας ήταν 13% και της συνολικής πιστωτικής αξίας 15% των Προγραμμάτων ΑΩ των Patriot. Το ποσοστό στη συνολική ονομαστική αξία των ΑΩ των Patriot ήταν 10% και στην συνολική πιστωτική αξία 6%. Η Εγχώρια Προστιθέμενη Αξία (ΕΠΑ) ήταν πάνω από 50%.

Στις 31.08.2005 από τον αρμόδιο Γενικό Γραμματέα Εξοπλισμών κ. Γιώργο Ζορμπά, τροποποιήθηκε η σύμβαση ΑΩ και αυξήθηκε το ποσό του Προγράμματος της SIEMENS. (Η ονομαστική αξία από 25.000.000\$ έγινε 26.820.309\$ και η πιστωτική αξία από 87.500.000\$ έγινε 93.871.801\$).

Το Πρόγραμμα υλοποιήθηκε κατά 100% και πιστώθηκε κατά 100% (βλ. σχετ.2 έγγραφο της ΓΔΑΕΕ 15.03.2010 προς την Εξεταστική Επιτροπή, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ παρ.1, το σχετικό 1).

Πρόγραμμα Υποβρυχίων

Το πρόγραμμα ναυπήγησης των νέων υποβρυχίων ανατέθηκε μετά από την 26.07.1999 απόφαση του ΚΥΣΕΑ στα Ελληνικά Ναυπηγία Α.Ε. (Σκαραμαγκάς) σε συνεργασία με τον προταθέντα από αυτά ξένο οίκο Ferrostaal / Howaldts Werke Deutsche Werft (FS/HDW).

Η κύρια σύμβαση υπεγράφη τον Φεβρουάριο του 2000 (αρ. 012B/00). Η σύμβαση των ΑΩ υπεγράφη τον Φεβρουάριο του 2000 (αρ. 8/00). Η ενεργοποίηση της σύμβασης των ΑΩ έγινε στις 31.03.2000. (Η συνολική πιστωτική αξία όλων των προγραμμάτων της σύμβασης ΑΩ ήταν 1.356.635.984 € δηλαδή 113% του συναλλαγματικού μέρους της Κύριας Σύμβασης). Η συνολική ονομαστική αξία όλων των προγραμμάτων της σύμβασης ΑΩ ήταν 248.636.969 €. Η συνολική διάρκεια υλοποίησης των ΑΩ ήταν δέκα έτη και έξι μήνες.

Την παρούσα περίοδο η υλοποίησή της σύμβασης ΑΩ ανέρχεται στο 78,40% (βλ. σχετ.2 έγγραφο της ΓΔΑΕΕ 15.03.2010 προς την Εξεταστική Επιτροπή, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ παρ.1, το σχετικό 1).

Πρόγραμμα Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων

Το πρόγραμμα των ΑΩ που ανέλαβε η SIEMENS A.E. αφορούσε την υλοποίηση του υποκατασκευαστικού προγράμματος αρ. 11 για την κατασκευή δύο κύριων ηλεκτρικών πινάκων και τεσσάρων πινάκων συστοιχιών για δύο υποβρύχια.

Η συνολική ονομαστική αξία του προγράμματος ήταν 2.700.000 ευρώ, δηλαδή το 1% (ένα τοις εκατό) της συνολικής ονομαστικής αξίας όλων των προγραμμάτων ΑΩ.

Η συνολική πιστωτική αξία του προγράμματος ήταν 10.800.000 € (συντελεστής πίστωσης 4) δηλαδή λιγότερο από 1% της συνολικής πιστωτικής αξίας όλων των προγραμμάτων ΑΩ.

Το πρόγραμμα έχει ολοκληρωθεί και έχει πιστωθεί στο 102,81% (βλ. σχετ.2 έγγραφο της ΓΔΑΕΕ 15.03.2010 προς την Εξεταστική Επιτροπή, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ παρ.1, το σχετικό 11).

2. Πρόγραμμα «Επικοινωνίες Ζώνης Μάχης «ΕΡΜΗΣ» Επέκταση Β΄ Φάση

Διαδικασίες για το πρόγραμμα «ΕΡΜΗΣ»

Στο τέλος της δεκαετίας του 1970 σχεδιάστηκε η Α΄ φάση του Προγράμματος Επικοινωνιών του Στρατού «ΕΡΜΗΣ». Η υλοποίηση του αρχικού αυτού Συστήματος ξεκίνησε από μηδενική βάση και έγινε με διακήρυξη διεθνούς διαγωνισμού το 1979, δεδομένου ότι υπήρξε συγχρηματοδότηση από το ΝΑΤΟ. Η ανάθεση του προγράμματος έγινε πέντε χρόνια μετά.

Την υλοποίηση του Συστήματος της Α΄ Φάσης «ΕΡΜΗΣ» ανέλαβε η εταιρεία SIEMENS A.G. και στις εργασίες συμμετείχε και η SIEMENS A.E. Η υλοποίηση σε γενικές γραμμές ήταν επιτυχής. Όλη η τεχνογνωσία για το Software και το Hardware παρέμεινε στη SIEMENS και το λογισμικό που αναπτύχθηκε αποτέλεσε ιδιοκτησία της SIEMENS.

Το Δεκέμβριο του 1995, στο πλαίσιο των διαδικασιών για την ανανέωση της Σύμβασης Πλαίσιο για τη συνεργασία μεταξύ Υπουργείου Εθνικής Άμυνας (ΥΠΕΘΑ) και Ελληνικής Αεροπορικής Βιομηχανίας (ΕΑΒ), η αρμόδια επιτροπή του Γενικού Επιτελείου Στρατού (ΓΕΣ) και της Υπηρεσίας Πολεμικής Βιομηχανίας (ΥΠΟΒΙ) μεταξύ των προγραμμάτων που πρότεινε να ενταχθούν στη Σύμβαση Πλαίσιο περιλαμβανόταν και το πρόγραμμα «Επικοινωνίες Ζώνης Μάχης «ΕΡΜΗΣ» (συμπλήρωση - επέκταση)» δηλαδή τη Β΄ φάση του «ΕΡΜΗΣ».

Στις 23.04.1996 η ΕΑΒ με επιστολή της προς το ΥΠΕΘΑ, σχετικά με την υλοποίηση της Β΄ φάσης του Συστήματος «ΕΡΜΗΣ», ζήτησε να συμπεριληφθεί το πρόγραμμα αυτό στη Σύμβαση Πλαίσιο ΕΑΒ-ΓΕΣ. Στην επιστολή της αυτή η ΕΑΒ αναφέρει μεταξύ άλλων ότι: «η ΕΑΒ έχει διασφαλίσει την αποκλειστική συνεργασία της εταιρείας SIEMENS που κατασκεύασε το σύστημα ΕΡΜΗΣ, έχει προβλέψει συμπαραγωγή για το μεγαλύτερο μέρος του υλικού στην Τανάγρα, και έχει προτείνει στο ΓΕΣ την υλοποίηση του έργου μέσω της Σύμβασης Πλαίσιο ΕΑΒ-ΓΕΣ».

Το Μάιο του 1996 το ΓΕΣ, με ειδικό φύλλο ενημέρωσης και εισήγησης (ΦΕΕ), εισηγήθηκε προς τον Υπουργό και εγκρίθηκε από αυτόν το Πρόγραμμα «ΕΡΜΗΣ» Β΄ φάση να ενταχθεί στη Σύμβαση Πλαίσιο με την ΕΑΒ, με τη σύναψη συμφωνίας (MOU) μεταξύ ΕΑΒ και εταιρείας SIEMENS.

Τον Απρίλιο του 1997 το ΓΕΣ με σχετικό ΦΕΕ εισηγήθηκε την αρχική έγκριση προμήθειας του προγράμματος (σκοπιμότητα- αναγκαιότητα). Σε ότι αφορά τον τρόπο προμήθειας, στην εισήγησή του, το ΓΕΣ αναφέρει: «Ένταξη του προγράμματος στην πενταετή σύμβαση –πλαίσιο ΥΕΘΑ/ΓΔΕ-ΕΑΒ Α.Ε. και υπογραφή ειδικής σύμβασης υλοποίησης του προγράμματος. Ιδιαίτερη συμφωνία (MOU) ΕΑΒ Α.Ε.- SIEMENS».

Στις 15.07.1997 το ΦΕΕ του ΓΕΣ, την αρχική έγκριση προμήθειας του προγράμματος διαβίβασε στον Υπουργό, με σύμφωνη γνώμη του Επιτελείου του Υπουργού Εθνικής Άμυνας (ΕΠΥΕΘΑ).

Στις 19.09.1997 υποβλήθηκε στο ΥΠΕΘΑ από την ΕΑΒ το Μνημόνιο Συνεργασίας (MOU) μεταξύ της ΕΑΒ, της SIEMENS A.G. και της SIEMENS A.E. Στο MOU αυτό μεταξύ των άλλων περιλαμβάνεται στο άρθρο 3 η πρόθεση (συμφωνία) για την ίδρυση εταιρείας διαχείρισης του προγράμματος.

Στις 22.10.1997 η εισήγηση του ΓΕΣ εγκρίθηκε από τον Υπουργό (βλ. σχετ. 3, Φ.600.14/65/93236/Σ.2919/22-10-1997/ΓΕΣ).

Στις 12.12.1997 το ΓΕΣ, με σχετικό έγγραφό του (βλ. σχετ.4, Φ.230.109/46/329418σ2280/12.12.97), τεκμηριώνοντας αναλυτικά την ανάγκη σύναψης μνημονίου συμφωνίας μεταξύ ΕΑΒ Α.Ε.-SIEMENS για την υλοποίηση του προγράμματος «ΕΡΜΗΣ» Β΄ φάση, υποστήριξε εγγράφως μεταξύ άλλων και τα παρακάτω:

«Το προς υλοποίηση Σύστημα αποτελεί επέκταση- συμπλήρωση του υφιστάμενου συστήματος και η απαιτούμενη συμβατότητα- διαλειτουργικότητα μεταξύ τους εξασφαλίζεται με την τεχνολογία-τεχνογνωσία της εταιρείας, η οποία υλοποίησε την πρώτη φάση του «ΕΡΜΗΣ», που προέκυψε από διεθνή διαγωνισμό με νατοϊκές διαδικασίες. Συγκεκριμένα εξασφαλίστηκε:

- i. Η συμβατότητα λογισμικού των συσκευών του υπάρχοντος και του νέου συστήματος δεδομένου ότι το λογισμικό αποτελεί ιδιοκτησία της εταιρείας SIEMENS.
- ii. Η διαλειτουργικότητα του υλικού (hardware) των δύο συστημάτων. Επιτυχής υλοποίηση του υπάρχοντος συστήματος από τη SIEMENS.

Η επίτευξη συμβατότητας- διαλειτουργικότητας είναι αβέβαιη και θα υπάρξει σημαντική καθυστέρηση στην περίπτωση εμπλοκής άλλης εταιρείας στο πρόγραμμα.

Τυχόν δήλωση άλλης εταιρείας ότι έχει τη δυνατότητα υλοποίησης του προγράμματος δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί αξιόπιστη.

Με την συμφωνία θα διατηρηθεί το μεγαλύτερο μέρος του ισχύοντος συστήματος υποστήριξης και η εκπαίδευση που θα απαιτηθεί είναι ελάχιστη λόγω της εξοικείωσης με το υπάρχον σύστημα».

Στις 12.12.1997 εγκρίθηκε κατ' αρχήν το Μνημόνιο Συνεργασίας (MOU) από τον Υπουργό.

Στις 28.05.1998 ζητήθηκε από την ΕΑΒ η υποβολή επίσημης αναλυτικής προσφοράς.

Στις 22.07.1998 το Συμβούλιο Άμυνας (ΣΑΜ) (βλ. σχετ. 5, 9^η συνεδρίαση ΚΥΣΕΑ 1998, στ' Απόφαση ΣΑΜ, απόφαση αρ. 1 της 5^{ης} συνεδρίασης 1998) προώθησε την πρόταση για το πρόγραμμα «Επέκταση Συστήματος Επικοινωνιών Ζώνης Μάχης ΕΡΜΗΣ (Β΄ φάση προγράμματος)» στο ΚΥΣΕΑ.

Στις 24.07.1998 το ΚΥΣΕΑ (9^η συνεδρίαση 1998) ενέκρινε την ανάθεση του προγράμματος στην ΕΑΒ και εξουσιοδότησε τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας για την εκτέλεσή του (βλ. Πρακτικά σελ. 235-236/01.09.2010, κατάθεση κ. Α. Τσοχατζόπουλου στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής και σχετ. 6, από τα κατατεθέντα στις 14.09.2010 το σχετικό 2).

Στις 14.06.1999 εγκρίθηκε η κατακύρωση του προγράμματος στην ΕΑΒ.

Στις 27.08.1999 εγκρίθηκε η μερική τροποποίηση της κατακυρωτικής απόφασης. Σύμφωνα με την τροποποίηση εξαιρέθηκαν από τη σύμβαση η προμήθεια των κλωβών, των κλιματιστικών, των Η/Ζ και των φορητών ιστών SCRA και αποφασίστηκε η προμήθειά τους να γίνει με ξεχωριστές διαδικασίες.

Στις 06.09.1999 εγκρίθηκαν α) η συμφωνία συνεργασίας με τον υποκατασκευαστή κύριων υλικών και β) οι συμφωνίες για μεταφορά της τεχνογνωσίας-τεχνολογίας που συνήφθησαν από την ΕΑΒ για την υλοποίηση του Προγράμματος (σύμβαση 1121/99 ΕΑΒ- SIEMENS A.G., σύμβαση 1122/99 ΕΑΒ και SIEMENS A.E. και σύμβαση ΕΑΒ- MARCONI). Η σύνταξη του σχεδίου της κύριας σύμβασης έγινε από αρμόδια επιτροπή.

Στις 06.09.1999 υπογράφηκαν οι συμβάσεις Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων (No.20/99 με την εταιρεία DASA, No.21/99 με την εταιρεία BAe και No.22/99 με την εταιρεία MARCONI).

Στις 07.09.1999 υπογράφηκε η κύρια σύμβαση για την υλοποίηση του προγράμματος. Η υπογραφείσα σύμβαση και τα παραρτήματά της περιελάμβανε όλους τους αναγκαίους όρους και τις προβλέψεις για την επιτυχή υλοποίηση του προγράμματος.

Το συνολικό κόστος του προγράμματος χωρίς κρατήσεις και χωρίς ΦΠΑ έφτασε στο ποσό των 73.774.078.128 Δρχ. (216.504.998 ευρώ).

Το κόστος των υλικών και των υπηρεσιών για τις εταιρείες που αποτελούν τους κύριους υποκατασκευαστές-υποπρομηθευτές του προγράμματος έχει ως εξής:

SIEMENS A.G.

140.053.330 DM και 21.393.522 G.B.P. Περίπου 69.872.534€ και 31.391.815€ (1DM=170 Δρχ., 1 GBP=500 Δρχ.). Υποκατασκευαστές της SIEMENS A.G ήταν η εταιρεία DASA και η εταιρεία BAe

SIEMENS A.E.

6.927.919.355 Δρχ. Δηλαδή 20.331.385€. Συνολικά μαζί με ΦΠΑ είναι 23.991.034€

MARCONI

19.441.300.301 L.IT. Δηλαδή 9.699.255€ (1 L.IT=0,17Δρχ.)

Η συνολική δαπάνη που αφορούσε υποκατασκευαστές-υποπρομηθευτές ανέρχεται σε 134.954.638€, δηλαδή αντιστοιχούσε στο 50% της συνολικής δαπάνης του Προγράμματος.

Ο κάθε ένας υποκατασκευαστής- υποπρομηθευτής της EAB A.E. κατέθετε στην EAB A.E. εγγυητικές επιστολές καλής εκτέλεσης, οι οποίες μετά την ολοκλήρωση των παραδόσεων και την προσωρινή παραλαβή του συστήματος μειώνονταν στο 4% και παραμένουν σε ισχύ για τέσσερις μήνες μετά τη λήξη της εγγύησης καλής λειτουργίας του Συστήματος.

Η EAB A.E. προσκόμισε στο ΥΠΕΘΑ αντίγραφα των ανωτέρω εγγυητικών επιστολών (θεωρημένα από την εκδούσα Τράπεζα).

Η EAB A.E. υποχρεούται να εκχωρήσει στο ΥΠΕΘΑ την απαίτηση από κάθε μία ή όλες τις ανωτέρω εγγυητικές επιστολές, αν συντρέχει περίπτωση κατάπτωσης.

Κατά την υλοποίηση του προγράμματος υπήρξαν καθυστερήσεις σε υπηρεσιακό επίπεδο.

Ενδεικτικά αναφέρονται, οι καθυστερήσεις στην παραγγελία οχημάτων, μεταφερομένων ιστών και κλωβών.

Η σύμβαση για οχήματα της MAN-STEYR υπογράφηκε με την ΕΛΒΟ τον Σεπτέμβριο του 2003.

Η σύμβαση για τους μεταφερόμενους ιστούς υπογράφηκε με τη SMAG το Νοέμβριο του 2003.

Η σύμβαση για τους κλωβούς υπογράφηκε με την GICHNER (U.K.) το Φεβρουάριο του 2004.

Το γεγονός ότι υπήρξαν καθυστερήσεις κατά τις διαδικασίες προκύπτει και από τα παρακάτω:

Το Δεκέμβριο του 2003 έγινε η αποδοχή του 1^{ου} σταδίου του Πρότυπου Μικρού Δικτύου, σύμφωνα με τις προβλέψεις της 1^{ης} τροποποίησης της σύμβασης.

Το Σεπτέμβριο του 2004 έγιναν οι δοκιμές για το 2^ο στάδιο του Πρότυπου Μικρού Δικτύου και τον Ιούλιο του 2005 και έγιναν παρατηρήσεις για να γίνουν διορθώσεις.

Στις 23.05.2008 υπογράφηκε η 2^η τροποποίηση της σύμβασης.

Στις 04.11.2008 πραγματοποιήθηκαν οι τελικές δοκιμές του 2^{ου} σταδίου οι οποίες ήταν επιτυχείς.

Στις 05.11.2008 υπογράφηκε το σχετικό πρακτικό.

Στις 20.03.2009 εγκρίθηκε η αποδοχή του 2^{ου} σταδίου.

Από τις 20.03.2009 ισχύει η δεκαοχτάμηνη προθεσμία για την ολοκλήρωση του Προγράμματος.

Συμβάσεις Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων (ΑΩ) του «ΕΡΜΗΣ»

- Η σύμβαση ΑΩ DASA (20/99) είχε έξι (6) προγράμματα (Κύρια σύμβαση υποκατασκευαστή (DASA) = 142.844.730 DM, Συνολική πιστωτική αξία ΑΩ = 128.560.257 DM (90%) και δύο από αυτά τα ανέθεσε η DASA στην SIEMENS A.E

Το 1ο πρόγραμμα αφορούσε υποστηρικτικές δραστηριότητες με ονομαστική αξία 2.130.000, πιστωτική αξία 5.325.000 DM και συντελεστή 2,5. Η DASA είχε συμμετοχή και στο «ΕΡΜΗΣ» Α΄ ΦΑΣΗ και είχε συνεργαστεί με την SIEMENS A.E. για υπηρεσίες παρόμοιες με το πρόγραμμα αυτό.

Το 2ο πρόγραμμα αφορούσε προσαρμογή λογισμικού με ονομαστική αξία 1.575.000, πιστωτική αξία 4.725.000 DM και συντελεστή 3.

1^ο+2^ο : 3.705.000 DM ονομαστική αξία και 10.050.000 DM πιστωτική αξία, δηλαδή το 7,8% της πιστωτικής αξίας δόθηκε από την DASA στην SIEMENS A.E.

(βλ. σχετ. 2, στο έγγραφο της Γενικής Διεύθυνσης Αμυντικών Εξοπλισμών & Επενδύσεων (ΓΔΑΕΕ) προς την Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής, υπ' αριθμ. Φ.625/84105/Σ. 968/15-03-2010 έγγραφο, ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ παρ. 3).

- Η σύμβαση ΑΩ ΒΑε (21/99) είχε δέκα προγράμματα και ένα από αυτά ανατέθηκε στην SIEMENS A.E./SIEMENS Τηλεβιομηχανική Α.Ε
Το πρόγραμμα αυτό αφορούσε παραγωγή 182 καρτών MINC για να ενσωματωθεί στο ΕΡΜΗΣ, με ονομαστική αξία 1.145.326, πιστωτική αξία 4.581.304 GBP και συντελεστή 4. Δηλαδή το 23,8% της πιστωτικής αξίας δόθηκε από την ΒΑε στην SIEMENS A.E./SIEMENS Τηλεβιομηχανική Α.Ε.
Ο χρόνος υλοποίησης του προγράμματος ήταν 36 μήνες από την ενεργοποίηση της σύμβασης.
Με τις μετέπειτα τροποποιήσεις ανατέθηκαν τέσσερα προγράμματα (το αρχικό πρόγραμμα που είχε αναλάβει συν άλλα τρία) με συνολική ονομαστική αξία 1.570.816 GBP και συνολική πιστωτική αξία 6.943.264 GBP (ποσοστό 36% της συνολικής πιστωτικής αξίας). Σύμφωνα με το έγγραφο της ΓΔΑΕΕ προς την Εξεταστική Επιτροπή το ποσοστό υλοποίησης του προγράμματος μέχρι 21.12.2005 είχε φθάσει στο 24%.
- Η σύμβαση ΑΩ MARCONI (22/99) είχε τέσσερα προγράμματα με συνολική πιστωτική αξία ΑΩ 19.746.000.000 (πλέον του 100%). Κανένα από τα προγράμματα ΑΩ δεν ανατέθηκε στην SIEMENS A.E.

Η έρευνα της Δικαιοσύνης άρχισε μετά την κατάθεση του Siekaczek στις 08.10.2008 στο Μόναχο σύμφωνα με την οποία ο μάρτυρας μεταξύ των άλλων κατέθεσε: «*Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να αναφερθώ και στο εξής: όπως ανέφερα, τροφοδοτούσα με μετρητά και τους κ.κ. Gebauer και Ψαρρό. Εκτιμώ, ότι αυτό θα πρέπει να ήταν το 1999 περίπου και την εντολή μου την έδωσε ο κ. Dr. Niedl. Συγκεκριμένα επρόκειτο για την προμήθεια χρημάτων για κάποια σύμβαση σε σχέση με την κατασκευή των ηλεκτρονικών συστημάτων για τους πυραύλους Patriot. Συνολικά έπρεπε να παραδώσω 10 εκατομμύρια Ευρώ περίπου και τα παρέδωσα με περίπλοκο τρόπο (νοίκιασα ένα διαμέρισμα ειδικά για αυτό). Αργότερα έμαθα, ότι ο κ. Gebauer και ο κ. Ψαρρός είχαν εκδιωχθεί στην Ελλάδα και ο κ. Μαυρίδης υπαινίχθηκε, ότι οι δύο αυτοί δεν παρέδωσαν περαιτέρω σωστά κάποια χρήματα - και ότι πήγαν κάποιοι άνθρωποι, οι οποίοι ισχυρίστηκαν, ότι θα έπαιρναν και άλλα χρήματα».*

Κατά την κατάθεσή του ενώπιον μελών της Εξεταστικής Επιτροπής στην Εισαγγελία του Μονάχου, ερωτηθείς σχετικά, κατέθεσε για το ποιοι ήταν οι τελικοί αποδέκτες του ποσού των 10 εκατ. Μάρκων απάντησε «Δεν το γνωρίζω. Έδωσα χρήματα στον Gebauer και στον Ψαρρό. Μετά από λίγο καιρό και οι δύο αποχώρησαν από την SIEMENS Ελλάδος. Πιθανόν να έμεινε και κάτι στις τσέπες τους. Δεν το γνωρίζω όμως» (σελ.22, από την Εξέταση Siekaczek στο Μόναχο στις 26.10.2010).

Οι υποθέσεις αυτές ερευνώνται από την Ελληνική Δικαιοσύνη.

7. Δικαιοσύνη

Στις 04.03.1993 ασκήθηκε ποινική δίωξη για απιστία εις βάρος των μελών του ΔΣ του ΟΤΕ κ.κ. Αναστάσιο Μήνη, Κυριάκο Κιουλάφα, Θεοφάνη Τόμπρα, Αναστάσιο Μαντέλη, Αντώνη Γκαλονάκη, Dombek Bernahard, Ηλία Γεωργίου, Σωκράτη Κόκκαλη, Γεωργίου Άννινου, Δημοσθένη Περδίκου κ.λ.π και εκδόθηκε το υπ' αριθμ 597 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών και τους απήλλαξε από κάθε κατηγορία (βλ. σχετ. 1, το υπ' αριθμ. 597/1993 βούλευμα).

Στις 01.08.2001 ασκήθηκε ποινική δίωξη για απάτη, ηθική αυτουργία και απιστία εις βάρος των μελών των ΔΣ του ΟΤΕ κ.κ. Γεώργιου Χρυσολούρη, Παναγιώτη Νικάκη και Πέτρου Λάμπρου καθώς και των κ.κ. Σωκράτη Κόκκαλη και Κωνσταντίνου Τσουκαλίδη και εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 2058/2001 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών και τους απήλλαξε από κάθε κατηγορία (βλ. σχετ. 2, το υπ' αριθμ. 2058/2001 βούλευμα).

Στις 27.04.2005 ανατέθηκε από τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών κ. Δημήτριο Παπαγγελόπουλο στον Εισαγγελέα κ. Παναγιώτη Αθανασίου η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για την προμήθεια του συστήματος C4I.

Στις 13.02.2006 ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αναστάσιος Παπαληγούρας διαβίβασε στην Πρόεδρο της Βουλής κ. Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη δικογραφία που αφορούσε τον πρώην Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη (βλ. σχετ.3, Πρωτόκολλο Ειδικής Γραμματείας Προέδρου Βουλής στις 14.02.2006). Αυτή είχε διαβιβαστεί στον Υπουργό από τον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ Ελευθέριο Βορτσέλα, μετά από αναφορά του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών κ. Νικολάου Δεγαίτη (βλ. σχετ. 4, έγγραφο με αριθμ. Πρωτ.: 50598/04.01.2006). Ο Εισαγγελέας ζητούσε την διενέργεια έρευνας σχετικά με την προσωρινή παραλαβή και χρήση του C4I, καθ' όσον από την διεξαχθείσα προκαταρκτική εξέταση προέκυψαν στοιχεία (βλ. σχετ. 5, έγγραφες ανώμοτες εξηγήσεις κατ' άρθρο 31 παρ. 2 ΚΠΔ κ. Βασιλείου Κωνσταντινίδη και συνημμένα σε αυτές έγγραφα) που καθιστούν διερευνητέα την τέλεση αξιοποιώνων πράξεων (αρ. 1. παρ. 1 ν. 3126/2003) από τον κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη Υφυπουργό Δημοσίας Τάξης και μάλιστα καθόσον θεωρείτο ότι η προσωρινή παραλαβή μετεκύλιε τις ευθύνες για την

ποιότητα των συμβατικών αντικειμένων στο Ελληνικό Δημόσιο και το δέσμευε «στο πλαίσιο διαδικασιών μη θεσμοθετημένων ούτε νομικά ούτε συμβατικά».

Στις 15.02.2006 ανακοινώθηκε η δικογραφία στην Ολομέλεια της Βουλής.

Τον Νοέμβριο του 2006 ανατέθηκε στον Εισαγγελέα κ. Παναγιώτη Αθανασίου συμπληρωματική έρευνα σχετικά με την Προγραμματική Σύμβαση 8002 του 1997 μεταξύ SIEMENS-ΟΤΕ-Δημοσίου που αφορούσε την προμήθεια τηλεπικοινωνιακού υλικού.

Στις 05.12.2006 ο κ. Παναγιώτης Αθανασίου υπέβαλε αίτηση δικαστικής συνδρομής στην Ελβετία για να σταλούν αντίγραφα αποδεικτικών στοιχείων με αντικείμενο τα αδικήματα της παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας, της παράβασης των άρθρων 1 και 11 τον ν.5227/1931 «Περί μεσαζόντων» και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική ενέργεια. (βλ. σχετ. 6, έγγραφο Εισαγγελίας Αθηνών αριθμ. Πρωτ.: 124529)

Στις 07.12.2006 απολογήθηκε στην Εισαγγελία Μονάχου ο κ. M. Kutschenreuter, ο οποίος έδωσε βασικά στοιχεία για πληρωμές από τα μαύρα ταμεία της Siemens σε Έλληνες πολιτικούς και σε πολιτικά κόμματα και στη γνώση που είχαν σχετικά με αυτές τις διαδικασίες υψηλόβαθμα στελέχη της εταιρείας. Η συγκεκριμένη γνώση επιβεβαιώθηκε και από την απολογία του κ. Kutschenreuter στις 08.01.2007 (βλ. σχετ. 7, απολογία κ. Kutschenreuter αριθμ: 563 Js 45415/05 στις 07.12.2006 και απολογία του ιδίου στις 08.01.2007).

Στις 12.02.2008 η πλειοψηφία της Βουλής των Ελλήνων, απέρριψε την πρόταση του ΠΑΣΟΚ για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για την υπόθεση Siemens.

Στις 30.05.2008 η Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών διέταξε την ενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για απάτη και απιστία σχετικά με την προμήθεια του ΟΣΕ τριάντα (30) ηλεκτρικών μηχανών και εκατό (100) βαγονιών από την Siemens. Με την παραγγελία δόθηκε εντολή να εξαιρεθούν από την εξέταση τα «πολιτικά πρόσωπα (υπουργοί) που εισηγήθηκαν και υπέγραψαν την υπογραφή της σχετικής σύμβασης» (βλ. σχετ. 8, έγγραφο Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών Α.Β.Μ. Ω8/19).

Στις 01.07.2008 ο Εισαγγελέας κ. Παναγιώτης Αθανασίου άσκησε ποινική δίωξη για τις κακουρηγματικές πράξεις της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες,

απάτης κ.λ.π. και παρήγγειλε την διενέργεια κύριας ανάκρισης. Στην κατάθεσή του στην Εξεταστική Επιτροπή στις 04.03.2010 ο κ. Παναγιώτης Αθανασίου στην ερώτηση εάν κατά την διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης εντόπισε ενδείξεις για ευθύνες πολιτικών προσώπων απάντησε: «Συγκεκριμένων πολιτικών προσώπων όχι» (βλ. κατάθεση κ. Παναγιώτη Αθανασίου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 04.03.2010, σελ. 32).

Από τον Ιούλιο του 2008 η υπόθεση ανατέθηκε στον Πρωτοδίκη κ. Νικόλαο Ζαγοριανό προκειμένου να διενεργήσει κυρία ανάκριση.

Στις 10.7.2008 απεστάλη έγγραφο του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιώργο Αλογοσκούφη στο Νομικό Σύμβούλιο του Κράτους όπου ερωτούσε:

- 1) Ποιά είναι η τηρητέα πορεία για την άσκηση αξιώσεων του Ελληνικού Δημοσίου ή φορέων που ανήκουν στο Δημόσιο κατά της Siemens, σε περίπτωση που η εταιρεία έχει χρησιμοποιήσει επί σειρά ετών μη νόμιμα μέσα, προκειμένου να αναλάβει την εκτέλεση συμβάσεων του Δημοσίου;
- 2) Μπορεί το Ελληνικό Δημόσιο να αποκλείσει την εταιρεία από μελλοντικές διαγωνιστικές διαδικασίες ανάληψης δημοσίων συμβάσεων και υπό ποιές συγκεκριμένες προϋποθέσεις;
- 3) Μπορεί η κατά περίπτωση Αναθέτουσα Αρχή να αποκλείσει την εταιρεία από εκκρεμείς διαγωνιστικές διαδικασίες ανάληψης δημοσίων συμβάσεων, και εάν μπορεί το Ελληνικό Δημόσιο να κηρύξει έκπτωτη την εταιρεία ή κοινοπραξίες στις οποίες συμμετέχει η εταιρεία αυτή από την εκτέλεση δημοσίων συμβάσεων;

Τέλη Ιουλίου του 2008 ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης με το ν.3691/2008 κατήργησε την ανεξάρτητη αρχή με την ονομασία «Εθνική Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες». Στη θέση της θεσπίσθηκε μία διοικητική επιτροπή ελέγχου η «Επιτροπή Καταπολέμησης Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας» (ENE) που εποπτεύεται από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

Στις 03.12.2008 πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση στα γραφεία της EUROJUST για να συντονιστούν οι ενέργειες που αφορούσαν την ελληνική δικαστική

συνδρομή για την υπόθεση του κ. Πρόδρομου Μαυρίδη (βλ. σχετ. 9, πρακτικά της συνεδρίασης στις 03.12.2008 υπόθεση 801/NMEL/2008).

Σε αυτήν παρίσταντο εκπρόσωποι από τις δικαστικές αρχές Ελβετίας και Γερμανίας και είχε ως θέμα το άνοιγμα λογαριασμών σε αυτές τις χώρες. Στα πρακτικά έχει καταγραφεί ο εξής διάλογος μεταξύ της εκπροσώπου της Εισαγγελίας της Ελβετίας και του κ. Παναγιώτη Αθανασίου:

«Dr. Daams: Ποιος ήταν ο τελικός δέκτης των δωροδοκιών;

κ. Ζαγοριανός: Κρατικοί αξιωματούχοι.

κ. Αθανασίου: Και συγκεκριμένα, η πολιτική παράταξη του ΠΑΣΟΚ. Πάντως την άκρη του νήματος την έχετε στην Ελβετία.»

Στην ίδια συνάντηση ρώτησε η Αναπληρώτρια Ομοσπονδιακή Εισαγγελέας της Ελβετίας C. Daams ποιό είναι το χρονικό πλαίσιο τέλεσης των πράξεων και ο Νικόλαος Ζαγοριανός, παρόντος του κ. Παναγιώτη Αθανασίου, απάντησε:

«Ενδεικτικά μιλάμε για τέλη 1997 αρχές 1998, αλλά υπάρχουν στοιχεία που φτάνουν μέχρι το 2005.

Μάλιστα το 2005 ήταν εμβάσματα αποπληρωμής του τιμήματος του C4I, το οποίο ποτέ δεν παραδόθηκε στην Ελλάδα. Η παραγραφή των εγκλημάτων είναι δεκαπενταετής.

Ήδη, κάποιες πράξεις του 1997 κινδυνεύουν να παραγραφούν. Κυρίως, όμως, θέλουμε να ελέγξουμε αν έχουμε εμπλοκή πολιτικών προσώπων. Επίσης, τονίζω ότι ο χρόνος παραγραφής δεν διακόπτεται κατά τη διάρκεια της ανάκρισης.»

Στην κατάθεσή του στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής ο κ. Παναγιώτης Αθανασίου σχετικά με την παραγραφή απαντάει διαφορετικά: *«Τα αδικήματα, ειδικά όταν απειλείται ισόβια κάθειρξη, είναι εικοσαετής η παραγραφή.»* (βλ. κατάθεση κ. Παναγιώτη Αθανασίου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 04.03.2010, σελ. 120).

Από την πιο πάνω συνάντηση και ενώ γνώριζαν ότι υπήρχαν ενδείξεις ενοχής των φυσικών προσώπων στελεχών της SIEMENS δεν απαγόρευαν την έξοδο των κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκο, Πρόδρομου Μαυρίδη κ.λ.π από την χώρα. Αυτό δε, παρά το γεγονός ότι στην ίδια συνάντηση στην Χάγη ο κ. Νικόλαος Ζαγοριανός ανέφερε ότι *«Εκκρεμεί έκδοση διάταξης απαγόρευσης*

εξόδου από τη χώρα εναντίον των δύο» (δηλαδή εναντίον των κ. Πρόδρομο Μαυρίδη και Μιχαήλ Χριστοφοράκο).

Στις 30.12.2008 ο κ. Γιώργος Σανιδάς απέστειλε έγγραφο στον Υπουργό Δικαιοσύνης με το οποίο ζητούσε να ορισθεί δικηγόρος στην Ελβετία για να συμβάλει στο άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών υπόπτων.

Στις 26.01.2009 ο κ. Νικόλαος Ζαγοριανός έστειλε συμπληρωματικό αίτημα δικαστικής συνδρομής στην Ελβετία για απαγόρευση της κίνησης και κατάσχεσης του υπολοίπου των λογαριασμών τριανταέξι (36) προσώπων, μεταξύ των οποίων οι κ.κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκος, Πρόδρομος Μαυρίδης και Χρήστος Καραβέλας.

Στις 16.02.2009 η Ολομέλεια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε - με Εισηγητή τον Πρόεδρο του ΝΣΚ κ. Γιώργου Τζεφεράκο - επί του ερωτήματος ως εξής:

Το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί:

- 1) Να δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής στην ποινική διαδικασία
- 2) Να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης,
- 3) Να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης αφού εξακριβωθεί ζημία
- 4) Αντί της αγωγής το Δημόσιο δύναται να κινήσει τη διαδικασία διοικητικής εκτέλεσης εφόσον βεβαιωθεί το ύψος των απαιτήσεων του
- 5) Να αποκλείσει την εταιρεία από μελλοντικές διαδικασίες δημοπρασιών μετά από ολοκλήρωση της διαδικασίας επιβολής του διοικητικού μέτρου του αποκλεισμού για λόγους δημοσίου συμφέροντος
- 6) Να αποκλείσει την εταιρεία από εκκρεμείς διαδικασίες α) μετά από διαπίστωση παρανομίας κατά το προηγηθέν στάδιο του διαγωνισμού β) για λόγους ουσιαστικούς (π.χ. έλλειψη φερεγγυότητας, αξιοπιστίας, σεβασμού της διαφάνειας, του ανταγωνισμού κλπ) και για λόγους δημοσίου συμφέροντος.
- 7) Μετά την κατακύρωση και την σύναψη της σύμβασης μπορεί α) να ανακληθεί η κατακύρωση και να ανατραπεί η σύμβαση λόγω παρανομίας που επιβλήθηκε στην διαδικασία μέχρι την κατακύρωση και β) να κηρυχθεί έκπτωτη η εταιρεία, βάσει των περί εκπτώσεων του αναδόχου ειδικών διατάξεων, που διέπουν την συγκεκριμένη σύμβαση.

Στις 19.02.2009 ο Ανακριτής κ. Νικόλαος Ζαγοριανός διενήργησε έρευνα και προέβη σε κατάσχεση εγγράφων στους χώρους της εταιρείας Siemens.

Σύμφωνα με την κατάθεση του Ανακριτή, ο χώρος στον οποίο φυλάσσονταν φάκελοι που αφορούσαν τον κ. Μιχάλη Χριστοφοράκο υποδείχθηκαν στον Ανακριτή από τους εργαζόμενους της εταιρείας. Από την εταιρεία μεταφέρθηκαν κιβώτια με έγγραφα, χωρίς να γίνει αναλυτική καταγραφή των προϊόντων της κατάσχεσης, χωρίς να γίνει έκθεση κατάσχεσης και χωρίς να κατασχεθεί ο σκληρός δίσκος του γραφείου του κ. Μιχάλη Χριστοφοράκου. (βλ. κατάθεση κ. Νικόλαου Ζαγοριανού στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 03.03.2010, σελ. 303). Επίσης ο κ. Νικόλαος Ζαγοριανός δεν ζήτησε ποτέ τη συνδρομή του ΣΔΟΕ – υπάλληλοι του οποίου ήταν μόνον τυπικά παρόντες κατά την κατάσχεση του υλικού – στην αξιολόγηση των στοιχείων που κατέσχεσε από την Siemens. Εκτός αυτού οι υπάλληλοι του ΣΔΟΕ (βλ. σχετ. 10, έγγραφο του ΣΔΟΕ στις 03.06.2010, με αριθμ. Πρωτ.: 14.535) τονίζουν ότι δεν παρέλαβαν ή δέσμευσαν ούτε και κατέσχεσαν έγγραφα ή λοιπά φορολογικά στοιχεία της υπό έρευνα εταιρείας. Μέρος του κατασχεθέντος υλικού αποτελούν και τα ημερολόγια που τηρούσαν οι γραμματείς του Μιχάλη Χριστοφοράκου, μετά από προφορικές εντολές του (βλ. σχετ.11, Πρωτόκολλο από την κατάθεση του κ. Μιχάλη Χριστοφοράκου στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής στην Εισαγγελία του Μονάχου στις 27.10.2010, σελ. 32). Το περιεχόμενο των ημερολογίων δεν αξιολογήθηκε από τον Ανακριτή.

Στις 13.03.2009 η γνωμοδότηση του ΝΣΚ στις 16.02.2009 έγινε αποδεκτή από τον τότε Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννη Παπαθανασίου. Στις 10.04.2009 ασκήθηκε συμπληρωματική ποινική δίωξη εναντίον του κ. Μιχάλη Χριστοφοράκου για κακουργηματική απάτη σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου κατά την σύμβαση προμήθειας του C4I (βλ. σχετ. 12, αρ. Δικογρ.: Ω-05/4 & Ω-07/50 με αριθμ. Πρωτ.: 329).

Στις 06.05.2009 η πλειοψηφία της Βουλής των Ελλήνων, απέρριψε την πρόταση του ΠΑΣΟΚ για σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για την υπόθεση Siemens.

Στις 07.05.2009 έκλεισε η Βουλή για την διενέργεια των Ευρωεκλογών στις 07.06.2009. Η Βουλή δεν συνήλθε σε Ολομέλεια διότι προκηρύχθηκαν εθνικές εκλογές στις 24.09.2009.

Στις 20.05.2009 απέδρασε ο κ. Μιχάλης Χριστοφοράκος από την Ελλάδα λίγο πριν από την απολογία του.

Στις 20.05.2009 ο κ. Νικόλαος Ζαγοριανός εξέδωσε ένταλμα σύλληψης εναντίον του κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου για τις πράξεις της ενεργητικής δωροδοκίας και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (βλ. σχετ. 13, αριθμ. Δικογρ.: Ω-05/4 & Ω-07/50, αριθμ. Εντάλματος: 1/2009).

Στις 21.05.2009 εκδόθηκε Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης εναντίον του κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου για τις παραπάνω πράξεις.

Στις 29.05.2009 ο κ. Χρήστος Καραβέλας απέδρασε από την Ελλάδα πριν από την απολογία του.

Στις 29.05.2009 οι κ.κ. Γιώργος Σκαρπέλης και Ηλίας Γεωργίου κατέθεσαν μήνυση εναντίον του κ. Νικολάου Ζαγοριανού για το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος και υπεξαγωγής εγγραφών.

Με τα βουλεύματα υπ. αριθμ. 1692/2009, 1709/2009 και 2170/2009 του Συμβουλίου Πλημ/κών Αθηνών έγινε δεκτή προσφυγή των κατηγορουμένων κατά της διάταξης του Ανακριτή με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αυτών για χορήγηση αντιγράφων όλων των εγγράφων της δικογραφίας, ήραν τη διαφωνία μεταξύ Ανακριτή και κατηγορουμένων υπέρ των τελευταίων. Κατά των δύο πρώτων βουλευμάτων ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών άσκησε έφεση χρησιμοποιώντας αυτολεξί την 2362/03.06.2009 παραγγελία του τότε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Γιώργου Σανιδά. Οι εφέσεις απορρίφθηκαν στην ουσία τους με τα 1426/2009 και 1327/2009 αντίστοιχα βουλεύματα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

Στις 31.05.2009 ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Νικόλαος Δένδιας εξέδωσε Δελτίο Τύπου στο οποίο δήλωνε ότι ερώτησε τον τότε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Γιώργου Σανιδά αν οι δικαστικές αρχές είχαν πράξει τα νόμιμα σχετικά με το έγγραφο το οποίο – σύμφωνα με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Πρώτο Θέμα» - αναφερόταν σε ροή χρημάτων στο ταμείο της Νέας Δημοκρατίας, την περίοδο 1990-1994. Ο Υπουργός δήλωσε, ότι ο τότε Εισαγγελέας του απάντησε, ότι δεν χρειάζεται να πράξει κάτι, διότι τέτοιο έγγραφο δεν υπήρχε στην δικογραφία της υπόθεσης της SIEMENS (βλ. σχετ. 14, Δελτίο Τύπου 31/05/2009 του Υπουργείου Δικαιοσύνης).

Τον Ιούνιο του 2009 ο τότε Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Γεώργιος Σανιδάς μετά από ενημέρωση από τους αρμόδιους Εισαγγελείς και τον Ανακριτή δήλωσε ότι: «Δεν έχουν προκύψει με βάση τα στοιχεία, θέματα

ευθύνης πολιτικών προσώπων....» (βλ. κατάθεση κ. Γιώργου Σανιδά στην Εξεταστική Επιτροπή στις 09.09.2010, σελ. 115, 117).

Στις 26.06.2009 ο κ. Νικόλαος Ζαγοριανός εξέδωσε ένταλμα σύλληψης εναντίον του κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου για απάτη σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου σχετικά με τη σύμβαση C4I (βλ. σχετ. 15, αριθμ. Δικογρ.: Ω-05/4 & Ω-07/50, αριθμ. Εντάλματος: 10.09).

Στις 29.06.2009 εκδόθηκε Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης εναντίον του κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου για τις παραπάνω πράξεις.

Στις 04.08.2009 το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών απέρριψε την αίτηση για χωρισμό της υπόθεσης που είχε υποβάλει ο κ. Νικόλαος Ζαγοριανός στις 20.07.2009 παρά την αντίθετη Εισαγγελική πρόταση. Το σκεπτικό του βουλεύματος ήταν ότι: α) οι γερμανικές αρχές θα εξέδιδαν τον κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκο, β) η υπόθεση ήταν πολύπλοκη, γ) οι κατηγορούμενοι ήταν πολλοί (βλ. σχετ. 16, βούλευμα Συμβουλίου Πλημ/κών Αθηνών υπ. αριθμ. 2451/4-8-09).

Στις 24.08.2009 ο τότε Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου και Προϊστάμενος της Επιθεώρησης κ. Ιωάννης Παπανικολάου έδωσε γραπτή παραγγελία στον Επιθεωρητή Αρεοπαγίτη κ. Μιχάλη Θεοχαρίδη να ερευνήσει τις εις βάρος του κ. Νικολάου Ζαγοριανού αιτιάσεις, όπως αυτές διατυπώνονταν στον Τύπο και επίσης να διερευνήσει τα βουλεύματα, τα οποία εφέροντο ότι ήταν σε βάρος των ενεργειών του. Δηλαδή βουλεύματα τα οποία ακύρωναν πράξεις του ανακριτικού του έργου (βλ. κατάθεση κ. Ιωάννη Παπανικολάου στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 05.02.2010, σελ. 24). Οι βασικές αιτιάσεις κατά του ανακριτή ήταν: α) υπαιτιότητα για την διαφυγή στο Εξωτερικό των κατηγορουμένων κ.κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου και Χρήστου Καραβέλα λόγω μη έγκαιρης έκδοσης ενταλμάτων εναντίον τους β) η αποδοχή υποδείξεων επί της ουσίας ανακριτικών ενεργειών από τον τότε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, γ) η αδικαιολόγητη άρνηση παράδοσης αντιγράφων της δικογραφίας στους κατηγορουμένους και δ) η επιλεκτική ανάκριση της υπόθεσης, ότι δηλαδή ο ανακριτής δεν ερεύνησε ως όφειλε, ανακριτικά, πράξεις για τις οποίες είχε ασκηθεί η ποινική δίωξη του διαστήματος 2004 και μετά (βλ. κατάθεση κ. Ιωάννη Παπανικολάου στην Εξεταστική Επιτροπή στις 05.02.2010, σελ. 24-25).

Στις 27.08.2009 ο Γ.Γ. του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών κ. Ιωάννης Σιδηρόπουλος με επιστολή του ζητούσε από τους φορείς του Ελληνικού Δημοσίου να εφαρμόσουν στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Στις 31.08.2009 συγκλήθηκε η Ολομέλεια Εφετών Αθηνών για να οριστεί Εφέτης Ανακριτής για την υπόθεση Siemens και στις 15.09.2009 ανετέθη η υπόθεση στους Εφέτες κ. Μαρία Νικολακέα και κ. Ιωάννη Φιοράκη, επίκουρο ανακριτή.

Στις 04.09.2009 ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Ιωάννης Τέντες ζήτησε από τον Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου κ. Ιωάννη Παπανικολάου να παραδώσει την προκαταρκτική εξέταση σχετικά με τα πειθαρχικά παραπτώματα κ. Νικόλαου Ζαγοριανού στον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Φώτη Μακρή.

Στις 07.09.2009 ο κ. Ιωάννης Παπανικολάου απάντησε στον κ. Ιωάννη Τέντε ότι η αφαίρεση της πειθαρχικής δικογραφίας αποτελεί επιχείρηση ματαίωσης της αρξαμένης διαδικασίας της πειθαρχικής δίωξης και αρνήθηκε να παραδώσει την δικογραφία.

Στις 08.09.2009 ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Ιωάννης Τέντες παρήγγειλε στον κ. Ιωάννη Παπανικολάου να απέχει από κάθε περαιτέρω ενέργεια σχετικά με την εν λόγω πειθαρχική υπόθεση.

Στις 11.09.2009 ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου Επιθεώρησης των Δικαστηρίων κ. Ιωάννη Παπανικολάου κατά του κ. Νικολάου Ζαγοριανού για σοβαρή παράβαση κατά την εκτέλεση του υπηρεσιακού του έργου προκειμένου να βλάψει τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου και να ωφελήσει τον κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκο και συγκεκριμένα για παράβαση καθήκοντος και κατάχρηση εξουσίας.

Στις 11.09.2009 ασκήθηκε συμπληρωματική ποινική δίωξη εναντίον του κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου για κακουργηματική απάτη κατά του Δημοσίου με αύξηση των προβλεπόμενων ποινών για τους καταχραστές του Δημοσίου (βλ. σχετ. 17, Αρ. Δικ.: Ω-05/4 & Ω-07/50 με αριθμ. Πρωτ.: 662).

Στις 13.09.2009 εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης εναντίον του κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου για απάτη κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου (βλ. σχετ.18, Αριθμ. Δικογρ.: Ω-05/04 & Ω-07/50 αριθμ. Εντάλματος: 13/09).

Στις 14.09.2009 εκδόθηκε Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης εναντίον του κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου για τις παραπάνω πράξεις.

Στις 11.12.2009 ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Α. Κανελλόπουλος παρήγγειλε στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του Ανακριτή κ. Νικολάου Ζαγοριανού για παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση και κατάχρηση εξουσίας, συνεπεία των από 20.05.2009, 29.05.2009 και 03.06.2009 μηνύσεων των κ.κ. Γεωργίου Σκαρπέλη και Ηλία Γεωργίου, καθώς και της συναφούς ΕΠ 710/15.9.2009 εκθέσεως τελέσεως αυτεπαγγέλτως διωκομένου εγκλήματος του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου κ. Ιωάννη Παπανικολάου (βλ. σχετ. 19, το ΕΠ702/11.12.2009 έγγραφο).

Στις 15.12.2009 ο κ. Ιωάννης Παπανικολάου υπέβαλε αίτημα προς τον Πρόεδρο Αρείου Πάγου για την χορήγηση αντιγράφων της από 11.09.2009 αίτησης εξαίρεσής του από τον κ. Νικόλαο Ζαγοριανό, καθώς και αντίγραφο της τυχόν εκδοθείσης απόφασης κατά τη συνεδρίαση στις 16.09.2009 του Συμβουλίου που είχε συγκροτηθεί από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, και τέσσερις Αρεοπαγίτες, επιλογής του Προέδρου, οι οποίοι υπηρετούσαν στο Τμήμα Διακοπών του Αρείου Πάγου (βλ. σχετ. 20, έγγραφο με αριθμ. πρωτ. 1898/15.12.2009).

Στις 12.1.2010 η Γενική Εισαγγελία Μονάχου με έγγραφό της ζήτησε αναλυτικά στοιχεία αναφορικά με τα γεγονότα βάσει των οποίων εκδόθηκε το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης της 14.09.2009 εναντίον του κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου, για να επεξεργαστεί την διαδικασία έκδοσης (βλ. σχετ. 21, έγγραφο Γενικής Εισαγγελίας Μονάχου της 12.01.2010, με αριθμό επεξεργασίας 15 Ausl. A918/09).

Στις 12.02.2010 το Δικαστικό Συμβούλιο Εφετών μετά από αίτημα της Ειδικής Ανακρίτριας Εφέτου Αθήνας απεφάσισε το χωρισμό της υπόθεσης ως προς τις υποθέσεις: α) της σύμβασης 8002/1997 που συνήφθη μεταξύ ΟΤΕ και Siemens και β) της σύμβασης προμήθειας του C4I (βλ. σχετ. 22, βούλευμα συμβουλίου Εφετών Αθηνών υπ. αριθμ. 410/2010 που εκδόθηκε στις 23.2.2010).

Με την υπ. αριθμ. 22/2010 Απόφαση, το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο απέρριψε το ερώτημα του Υπουργού Δικαιοσύνης με το οποίο ζητούσε να τεθεί σε προσωρινή αργία ο κ. Νικόλαος Ζαγοριανός, επειδή εναντίον του

εκκρεμούσε ποινική δίωξη για κατάχρηση εξουσίας και παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση.

Στις 18.2.2010 η Νομική Σύμβουλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους κ. Ευγενία Βελώνη καταθέτοντας στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής ανέφερε ότι από την μέχρι τότε έρευνα του ΝΣΚ δεν είχε προκύψει ζημία για το Ελληνικό Δημόσιο από τις συμβάσεις που είχε υπογράψει αυτό με την Siemens και ότι δεν είχαν ακόμη απαντήσει οι φορείς του Δημοσίου στο σχετικό ερώτημα (βλ. κατάθεση κ. Ευγενίας Βελώνη στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 18.2.2010, σελ. 19 και 32).

Στις 24.3.2010 η Εφέτης Ανακρίτρια κ. Μαρία Νικολακέα απάντησε στην Εισαγγελία Αθηνών, Τμήμα Εκδόσεων και Δικαστικών Συνδρομών, ότι στο έγγραφο της Γενικής Εισαγγελίας Μονάχου για τις διευκρινήσεις έκδοσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος ως εξής: «δεν έχουμε στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να προσθέσουν στην στήριξη του εκδοθέντος από εσάς στις 14.09.2010 Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης εις βάρος του Έλληνα και Γερμανού υπηκόου κ. Μιχαήλ Χριστοφοράκου» (βλ. σχετ. 23, έγγραφο του Εφετείου Αθηνών με αριθμ πρωτ.: ΕΠ 077).

Στις 14.04.2010 η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, η οποία συνεκλήθη για να επιληφθεί επί της προσφυγής του Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Χάρη Καστανίδη κατά της υπ. αριθμ. 22/2010 απόφασης του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, αποφάσισε κατά πλειοψηφία να μην τεθεί σε προσωρινή αργία ο Ανακριτής κ. Νικόλαος Ζαγοριανός εναντίον του οποίου είχε ασκηθεί ποινική δίωξη για κατάχρηση εξουσίας και παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση. Στην αιτιολογία της Απόφασης η πλειοψηφία της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου αξιολογεί θετικά τις ανακριτικές πράξεις και ενέργειες του Ανακριτή κ. Νικόλαου Ζαγοριανού κρίνοντας και επί της ουσίας την ποινική δίωξη εναντίον του (βλ. σχετ. 24, πρακτικά και απόφαση υπ. αριθμ.: 5/2010 της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου).

Στις 15.04.2010 το ΝΣΚ δήλωσε ως εκπρόσωπος του Ελληνικού Δημοσίου παράσταση πολιτικώς ενάγοντος για την αποκατάσταση της χρηματικής ικανοποίησης λόγω της ηθικής βλάβης που αυτό υπέστη από ενέργειες της Siemens AE (βλ. σχετ. 25, δήλωση παράστασης του ΝΣΚ στις 15.4.2010).

Στις 16.06.2010 το ΝΣΚ ανακάλεσε την εντολή του χειρισμού της υπόθεσης της εταιρείας Siemens που είχε δοθεί στους Νομικούς Συμβούλους του ΝΣΚ

κ. Ευγενία Βελώνη και κ. Μυρτώ Γερμάνη (βλ.σχετ. 26, έγγραφο του Γραφείου Νομικού Συμβούλου με αριθμ. Πρωτ.: 244 στις 16.06.2010).

Στις 07.09.2010 ο Εισαγγελέας Εφετών άσκησε συμπληρωματική ποινική δίωξη στην υπόθεση Siemens για εγκληματική οργάνωση με σκοπό την διάπραξη απάτης κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια με την επιβαρυντική περίπτωση του άρθρου 1 παρ.1 του ν.1608/1950 νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα και, ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας κατ' εξακολούθηση στα άρθρα 1, 14, 16, 17, 26 παρ.1^α, 27 παρ.1, 45, 187 παρ.1 και 3 Π.Κ., όπως αντικαταστάθηκε από το αρ. 1 παρ. 1 ν.2928/2001 (βλ. σχετ. 27, έγγραφο Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών αρ.πρωτ.: 417/2010).

Στις 09.09.2010 στην κατάθεσή του ενώπιον της Εξεταστικής Επιτροπής ο κ. Γιώργος Σανιδάς δήλωσε ότι από την δικογραφία δεν προέκυπταν στοιχεία για δωροδοκίες πολιτικών προσώπων από την SIEMENS (βλ. κατάθεση κ. Γιώργου Σανιδά στην Εξεταστική Επιτροπή, στις 09.09.2010, σελ. 178).

Τον Σεπτέμβριο του 2010 ορίστηκε ως β' Επίκουρος Ειδικός Ανακριτής για την διερεύνηση της υπόθεσης Siemens ο κ. Νικόλαος Πιπιλίγκας.

Στις 21.09.2010 εκδόθηκε βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών με το οποίο διατάχθηκε η διενέργεια συμπληρωματικής κυρίας ανάκρισης για την πράξη της κατάχρησης εξουσίας εις βάρος του κ. Νικολάου Ζαγοριανού (βλ. σχετ. 28, υπ'αριθμ. 2122/2010 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών). Με το ίδιο βούλευμα διατάχθηκε η διαβίβαση αντιγράφων της δικογραφίας στον Εισαγγελέα, (σύμφωνα με το άρθρο 38 ΚΠΔ) προς διερεύνηση του ενδεχομένου τέλεσης από τον κ. Νικόλαο Ζαγοριανό αξιόποινων πράξεων πέραν αυτών για τις οποίες έχει ήδη ασκηθεί η ποινική δίωξη σε βάρος του.

Στις 26.10.2010 εξεταζόμενος από τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής ο R. Siekaczek δήλωσε, ότι ο κ. Παναγιώτης Αθανασίου και ο κ. Νικόλαος Ζαγοριανός, όταν προσήλθαν στο Μόναχο στις 08.10.2008, τον διαβεβαίωσαν ότι η ενώπιον τους κατάθεσή του δεν θα χρησιμοποιηθεί εναντίον του ούτε άμεσα ούτε έμμεσα. Η Εισαγγελέας Η. Bäumlér-Hösl, η οποία ήταν παρούσα και στις δύο ανακριτικές πράξεις, δήλωσε ότι το ενδεχόμενο να αποτελέσει ο Siekaczek αντικείμενο ανακρίσεων αποκλείστηκε παντελώς από τους Έλληνες ανακριτικούς υπαλλήλους για την υπόθεση «Siemens» (βλ. σχετ.29,

πρακτικά που κρατήθηκαν από την Εισαγγελία Μονάχου στις 26.10.2010, σελ. 10).

Στις 14.11.2010 απέδρασε από την Ελλάδα ο Volker Jung, υψηλόβαθμο στέλεχος της εταιρείας Siemens.

Στις 18.11.2010 εκδόθηκε Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης κατά του Volker Jung. Το ένταλμα περιελάμβανε τις πράξεις της δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Κατά παρέκκλιση δε της συμπληρωματικής ποινικής δίωξη που ασκήθηκε στις 07.09.2010, το Ευρωπαϊκό Ένταλμα δεν συμπεριέλαβε το έγκλημα της σύστασης συμμορίας και εγκληματικής οργάνωσης, σύμφωνα με τα αρθρ. 187 παρ. 1 και 3 ΠΚ καθόσον δεν είχε ασκηθεί συμπληρωματική δίωξη εναντίον του για σύσταση συμμορίας σύμφωνα με το αρθρ. 187 παρ. 3 ΠΚ.